

ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
ในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

วิทยานิพนธ์

ของ

ณัฐยา ตันสมรส

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ธันวาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
ในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

วิทยานิพนธ์
ของ
ณัฐยา ตันสมรส

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ธันวาคม 2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

NEEDS ASSESSMENT AND GUIDELINES FOR DEVELOPING DIGITAL
LEADERSHIP OF ADMINISTRATORS TO ENHANCE THE
EFFECTIVENESS OF ACADEMIC PERFORMANCE
IN SCHOOLS UNDER NAKHON PHANOM
PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 1

BY
NATTHAYA TANSOMROT

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration
at Sakon Nakhon Rajabhat University

December 2025

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผล
งานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ ญัฐยา ตันสมรส

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร) (รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ดร.สุมัทนา หาญสุริย์) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.วรกัญญาพิไล แกระหัน) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(ดร.ฤทัยทรัพย์ ดอกคำ) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 3 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะหั่น กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาแนะนำ เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภวະบุตร รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล ดร.พิชญ์วรัศม์ สิงหะ นางวัชรารมณ์ ป้อมหิน นายคุณสมบัติ นารินทร์ นางพนิดา ไชยเพชร และนางสาวอรอนงค์ ธ.น.สำ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะทางพัฒนา ขอขอบพระคุณ นายสัญญา สิทธิเสนา นายวชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์ นายเทพพิทักษ์ เชื้อดวงผุย นางอาภรณ์รัตน์ สุวรรณเทน นายมนัส วงศ์ศรีชา ว่าที่ร้อยตรีเบญญา หงษาชุม นายอรินทร์ ใจแน่น และนางอมรรัตน์ วงศ์ศรียา จนทำให้งานวิจัยครั้งนี้ลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณพ่อณรงค์ – คุณแม่ณัฏฐา ต้นสมรส ครอบครัวของผู้วิจัย ที่เป็ กาลังใจจนทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี รวมทั้งผู้บริหารและคณะครู โรงเรียนบ้านหนองบ่อ เพื่อนพี่น้องนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ 25 ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดาของ ผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้บรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผล สำเร็จในปัจจุบัน

ณัฐยา ต้นสมรส

ชื่อเรื่อง	ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
ผู้วิจัย	ณัฐยา ตันสมรส
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2568

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ และหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ปีการศึกษา 2568 จำนวน 348 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต แบบสอบถามสภาพปัจจุบันมีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.454 – 0.690 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.943 และแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.540 – 0.812 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.955 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการคำนวณระดับความต้องการจำเป็นใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) โดยใช้สูตร $PNI_{modified} = (I - D) / D$

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สภาพปัจจุบันโดยรวม อยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด
2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า สภาพปัจจุบันโดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความต้องการจำเป็นของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน โดยเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา 3) ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 4) ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ และ 5) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ จำนวน 2 คน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 2 คน แสดงถึงการมีภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน เด่นชัดจนเป็นที่ประจักษ์แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ เพื่อนผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้ใต้บังคับบัญชา

5. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ทั้งหมด 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ควรมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ปรับหลักสูตรให้ทันสมัย 2) ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ควรพัฒนาครูใช้เทคโนโลยีจัดการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ 3) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ควรส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้วยสื่อดิจิทัล 4) ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ใช้เทคโนโลยีประเมินผลโปร่งใสและเทียบโอนได้ และ 5) ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ใช้การสื่อสารนิเทศผ่านระบบดิจิทัลเชื่อมโยงเครือข่ายวิชาการ

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น ภาวะผู้นำดิจิทัล ประสิทธิผลงานวิชาการ

TITLE	Needs Assessment and Guidelines for Developing Digital Leadership of Administrators to Enhance the Effectiveness of Academic Performance in Schools under Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 1
AUTHOR	Natthaya Tnasomrot
ADVISORS	Assoc. Prof. Dr. Sikan Pienthunyakorn Dr. Worrakunyapilai Kaerahun
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2025

ABSTRACT

This research aimed to examine, compare, and establish guidelines for developing administrators' digital leadership to enhance the effectiveness of academic performance in schools under Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 1. The sample, obtained through a multi – stage random sampling, consisted of 348 participants, including school administrators, heads of academic affairs departments, and teachers in the 2025 academic year. The research instruments for data collection included questionnaires, interviews, and observation forms. The questionnaires assessing current and desirable conditions showed discriminative power values ranging from 0.454 to 0.690, and from 0.540 to 0.812, respectively, and the reliability of 0.943 and 0.955. Data analysis employed statistical methods such as percentage, mean, and standard deviation. Hypotheses were tested using the t – test and One – Way ANOVA, and the Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}), which was calculated with the formula $PNI_{\text{modified}} = (I - D) / D$.

The research findings revealed that:

1. The overall current conditions of administrators' digital leadership in enhancing the effectiveness of academic performance were at a high level, while the overall desired conditions were at the highest level.

2. The overall current and desired conditions of administrators' digital leadership in enhancing the effectiveness of academic performance showed no significant differences when classified by positions, but differed significantly by school types at the .05 level. Based on work experience, the current conditions showed no significant differences, while the desired conditions differed significantly at the .01 level.

3. The priority needs for administrators' digital leadership in enhancing the effectiveness of academic performance were ranked from highest to lowest as follows: 1) Digital profession practices in learning processes, 2) Creation of a digital learning culture for developing and implementing educational technology media and innovations, 3) Knowledge and skills in digital assessment, evaluation, and credit transfer, 4) Digital communication for educational supervision and strengthening academic enhancement, and 5) digital vision for school curriculum development.

4. The fieldwork study, drawing on best-practice analysis, found that two administrators from schools under Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 1 demonstrated excellence in enhancing the effectiveness of academic performance that exhibited outstanding digital leadership characteristics, as recognized by both peers and subordinates.

5. The guidelines for developing administrators' digital leadership to enhance the effectiveness of academic performance in schools comprised five dimensions: 1) a digital vision for school curriculum development to ensure contemporary curricula; 2) digital professionalism in learning process development, focusing on enhancing teachers' professional use of instructional technologies; 3) Establishment of a digital learning culture and the use of technologies and innovations for education to promote learning cultures through digital media; 4) Knowledge and skills in using digital technologies for assessment, evaluation, and the implementation of credit transfer, ensuring transplant and transferable assessment processes; and 5) Digital communication for educational supervision and the strengthening of academic affairs through supervisory communication for academic networking via digital systems.

Keywords: Needs Assessment, Digital Leadership, Academic Affairs Effectiveness

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	7
ความสำคัญของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	8
กรอบแนวคิดของการวิจัย	11
นิยามศัพท์เฉพาะ	13
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
ผู้นำและภาวะผู้นำ	20
ความหมายของผู้นำ	20
ความหมายของภาวะผู้นำ	22
ความสำคัญของภาวะผู้นำ	24
ภาวะผู้นำดิจิทัล	25
ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัล	25
ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล	27
องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ งานวิชาการของโรงเรียน	29
งานวิชาการ	65
ความหมายของงานวิชาการ	65
ความสำคัญของงานวิชาการ	66
ขอบข่ายของงานวิชาการ	68

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ประสิทธิผลงานวิชาการ	81
ความหมายของประสิทธิผลงานวิชาการ	81
ความสำคัญของประสิทธิผลงานวิชาการ	82
องค์ประกอบของประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	84
องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผล งานวิชาการของโรงเรียน	103
แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น	121
ความหมายของความต้องการจำเป็น	121
ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น	123
ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น	124
ขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็น	125
การจัดลำดับความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น	126
เครื่องมือการประเมินความต้องการจำเป็นเชิงสำรวจ	131
การวิจัยเชิงคุณภาพ	133
ความหมายของการวิจัยเชิงคุณภาพ	133
ลักษณะสำคัญของการวิจัยเชิงคุณภาพ	135
การสร้างเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ	137
บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ...	142
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	145
งานวิจัยในประเทศ	145
งานวิจัยต่างประเทศ	154

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	157
การวิจัยเชิงสำรวจ.....	158
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำ	
ดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	158
ประชากร	158
กลุ่มตัวอย่าง	159
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	168
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	169
การเก็บรวบรวมข้อมูล	174
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	174
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	175
การวิจัยเชิงคุณภาพ.....	177
ขั้นตอนที่ 2 การศึกษากรณีศึกษาผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการ	
เพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่	
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1	177
ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารใน	
การเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	180
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	187
ขั้นตอนที่ 1 ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำ	
ดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1	188
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	188
ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	188
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	190

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ขั้นตอนที่ 2 การศึกษากรณีศึกษาผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการ เพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1	228
ขั้นตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1	244
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	295
ความมุ่งหมายของการวิจัย	295
สมมติฐานของการวิจัย	296
วิธีดำเนินการวิจัย	297
สรุปผลการวิจัย	298
อภิปรายผลการวิจัย	305
ข้อเสนอแนะ	332
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	332
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	322
บรรณานุกรม	335
ภาคผนวก	357
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ และรายชื่อโรงเรียนที่ศึกษากรณีศึกษา ของผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพ วิชาการของโรงเรียน	359
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	367
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	387
ภาคผนวก ง คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	415
ภาคผนวก จ ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	427

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก จ ตัวอย่างการวิเคราะห์ผลลัพธ์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป	433
ภาคผนวก ช แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนะทางการพัฒนา	439
ภาคผนวก ซ ภาพประกอบการลงพื้นที่ศึกษาดูงานเก็บข้อมูลภาคสนาม โรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) และการ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนะทางการพัฒนา.....	447
ประวัติย่อของผู้วิจัย	455

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การสังเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน	33
2 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	42
3 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล	46
4 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	54
5 การสังเคราะห์องค์ประกอบของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล	59
6 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล	64
7 การสังเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน	88
8 การเปรียบเทียบระหว่างการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ 17 งาน ตามขอบข่ายของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2550	101
9 การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน.....	103
10 ความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ...	105
11 ความหมายของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	108
12 ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา	111
13 ความหมายของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	114
14 ความหมายของการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	117

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 จำนวนโรงเรียน จำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1	159
16 จำนวนผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกโรงเรียนตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1	159
17 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน	161
18 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง	161
19 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง	165
20 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และประสบการณ์การทำงาน	190
21 สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวม	193
22 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	195

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
23 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการ เพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการเป็นมืออาชีพด้าน ดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	197
24 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารใน การเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อการศึกษา	199
25 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารใน การเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านความรู้และทักษะในการ ใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนิน การเทียบโอนผลการเรียน	202
26 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารใน การเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการ นิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ.....	204
27 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความ คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนก ตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง	207

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
28 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง เป็นรายคู่	209
29 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง	211
30 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง เป็นรายคู่	213
31 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน	215
32 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน	217

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
33 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความ คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน	219
34 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความ คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน เป็นรายคู่	221
35 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความ คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน	222
36 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความ คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน เป็นรายคู่	224
37 การหาค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI _{modified}) ในการพัฒนา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1.....	226

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
38 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการ เรียนรู้	246
39 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา	250
40 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	254
41 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการ สร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	258
42 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา.....	262

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
43 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	266
44 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา	270
45 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	274
46 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	278
47 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	282

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
48	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ที่ได้จากการจัดกลุ่ม และสังเคราะห์ 284
49	การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ เรื่อง ความต้องการ จำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 417
50	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามเพื่อการ วิจัย เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 418
51	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 429

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	12
2 สัมภาษณ์ นางสาวจาสิริ มณีพงศกร วันที่ 6 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2568 เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษากิจกรรมการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนที่มี ภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน	449
3 สัมภาษณ์ นายภาณุพงศ์ ประจวบวัน วันที่ 6 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2568 เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษากิจกรรมการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนที่มี ภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน	449
4 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร วันที่ 6 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568 เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารใน การเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1	450
5 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล วันที่ 30 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2568 เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารใน การเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1	450
6 สัมภาษณ์ นายสัญญา สิริเสนา วันที่ 2 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568 เพื่อ หาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครพนม เขต 1	451
7 สัมภาษณ์ ดร.พิญญารัตน์ สิงหะ วันที่ 2 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568 เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครพนม เขต 1	451

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
8 สัมภาษณ์ นายมนัส วงศ์ศรีชา วันที่ 15 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568 เพื่อหา แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผล งานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1	452
9 สัมภาษณ์ นายเทพพิทักษ์ เชื้อดวงฟู วันที่ 15 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568 เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1	452
10 สัมภาษณ์ นายวชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์ วันที่ 15 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568 เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารใน การเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1	453
11 สัมภาษณ์ นางอมรรัตน์ วงศ์ศรียา วันที่ 15 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568 เพื่อ หาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1	453
12 สัมภาษณ์ นางอาภรณ์รัตน์ สุวรรณแทน วันที่ 3 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568 เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1	454
13 สัมภาษณ์ นางพนิดา ไชยเพชร วันที่ 10 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568 เพื่อ หาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1	454

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในยุคดิจิทัลถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพ ด้านทักษะดิจิทัลและการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561, หน้า 8 – 9) ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับการพัฒนาดังกล่าว โดยบูรณาการเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์และนวัตกรรมดิจิทัลในกระบวนการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งพัฒนาระบบการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้แบบ Anywhere Anytime เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานวิชาชีพควบคู่กับการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและสามารถตอบสนองต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2567, หน้า 11 – 12)

การบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลเป็นการปรับตัวของระบบการศึกษาที่มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในทุกมิติของกระบวนการทางการศึกษา เช่น การจัดการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการ และการประเมินผล เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ในการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้กับองค์กร รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของบุคลากรและนักเรียนในองค์กร เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนรู้และการพัฒนา (ศิริพร วิรัตน์จันทร์และเตือนใจ ดลประสิทธิ์, 2567, หน้า 152 – 158) นอกจากนี้ การบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลยังให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลสารสนเทศและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสนับสนุน

การตัดสินใจในเชิงกลยุทธ์ อีกทั้งยังส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กรการศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ (รุจาภรณ์ ลักษณะดี, 2565, หน้า 158)

ภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการกำหนดทิศทาง วางแผนรวมถึงพัฒนาหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งครอบคลุมวิสัยทัศน์ดิจิทัล วัฒนธรรมการเรียนรู้ การสื่อสารและเครือข่ายดิจิทัล เพื่อมุ่งยกระดับผลงานวิชาการ การส่งเสริมการปรับตัวถ้าผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัลจะทำให้ผู้บริหารสามารถพัฒนาโรงเรียนของตนให้มีความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาโรงเรียนซึ่งเป็นองค์กรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น นั่นคือสามารถกล่าวได้ว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิผล ในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทในทุกมิติของการดำเนินงาน โดยผู้นำดิจิทัลที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร การจัดการ และการตัดสินใจจะสามารถพัฒนาองค์กรให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รวมถึงเพิ่มศักยภาพการทำงานของบุคลากรในองค์กร นอกจากนี้การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในด้านการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผลยังเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้การบริหารงานด้านการศึกษาบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนด (ไอรดา นรสาร และคณะ, 2567, หน้า 171 – 172) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีความสำคัญต่อการพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงานในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะในบริบทของการศึกษาที่ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้และการทำงานในองค์กรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง (สุพิชา คิตคำ, 2566, หน้า 1 – 10)

ในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาได้รับการยอมรับว่าเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารที่สามารถสร้างเครือข่ายดิจิทัลและสื่อสารผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ ได้อย่างราบรื่น จะส่งผลต่อกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และวิธีการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทปัจจุบัน (พิมพ์ิลา อำนาง และคณะ, 2567, หน้า 184) การนำกลยุทธ์ดิจิทัลมาใช้ในการกำหนดวิสัยทัศน์ และปรับบรรยากาศองค์กรช่วยเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากร จนเกิดการปรับปรุงการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาวะผู้นำดิจิทัลยังเป็นการกำหนดทิศทางนโยบาย และการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรพร้อมปรับตัว ในลักษณะของความร่วมมือ

และการใช้ข้อมูลดิจิทัลสนับสนุนการตัดสินใจ ส่งผลให้การบริหารงานวิชาการมีความคล่องตัวและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น (วिरันท์ นาธิบุตร และธัญยาภรณ์ นวลสิงห์, 2567, หน้า 145)

การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา มุ่งเน้นการกำหนดนโยบาย การวางแผน และการดำเนินงานที่ครอบคลุมการพัฒนา ด้านการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร และการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน โดยเฉพาะในยุคพลวัตที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (สายไหม ภารประดับ, 2566, หน้า 34 – 35) ทั้งนี้ การบริหารงานวิชาการยังเน้นการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียน การสอน การประเมินผล และการนิเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลง ในยุคดิจิทัล โดยมีการนำเทคโนโลยีและฐานข้อมูลมาใช้ในการจัดการด้านวิชาการของ สถานศึกษา ซึ่งส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและความเหมาะสมในทุกกระบวนการ ตลอดจน การพัฒนาหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับฐานข้อมูล การออกแบบกระบวนการเรียนรู้ การประเมินผลที่เที่ยงตรงและการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย (สิริกร เกตุประเสริฐวงศ์ และคณะ, 2566, หน้า 112 – 114)

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการเป็นผลสำเร็จของการจัดการศึกษาที่เกิด จากความร่วมมือระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยมี เป้าหมายเพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ การบริหารงาน วิชาการตามกรอบแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการประกอบด้วย 17 งานสำคัญ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การวางแผนงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนว การประกันคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการแก่ ชุมชน การประสานความร่วมมือทางวิชาการ การสนับสนุนงานวิชาการแก่หน่วยงานอื่น การจัดทำระเบียบด้านวิชาการ การคัดเลือกหนังสือแบบเรียน และการพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550, หน้า 18 – 121) การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลจะต้องมุ่งเน้นการจัดการฐานข้อมูล และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความเที่ยงตรงและความสะดวก ในการบริหารงานด้านวิชาการ (สิริกร เกตุประเสริฐวงศ์ และคณะ, 2566, หน้า 113 – 114) นอกจากนี้ ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลและสามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับ

กระบวนการจัดการศึกษา ย่อมส่งผลให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีระบบ สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ และเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรในสถานศึกษา (กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา, 2567, หน้า 3 – 4) ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ยังสะท้อนถึงระดับความสำเร็จของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในการจัดการศึกษา โดยครอบคลุมการพัฒนาหลักสูตร การวัดผล และประเมินผล การนิเทศการศึกษา การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมถึงการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียน การสอน การบริหารที่มีประสิทธิภาพต้องใช้งบประมาณ ทรัพยากร และบุคลากรอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มคุณภาพของผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น พร้อมทั้งพัฒนาความสามารถ ในการปรับตัวและการแก้ปัญหาในบริบทของสถานศึกษา (พรสวรรค์ เหลาเวียง, 2564, หน้า 226 – 227)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เป็นหน่วยงาน ที่มีพื้นที่ความรับผิดชอบครอบคลุม 6 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองนครพนม อำเภอธาตุพนม อำเภอเรณูนคร อำเภอนาแก อำเภอปลาปาก และอำเภอวังยาง โดยกำกับดูแลสถานศึกษาในสังกัดจำนวนทั้งสิ้น 248 แห่ง ทั้งนี้สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาการศึกษาระยะ 5 ปี ผ่านแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2567) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้วยการเสริมสร้าง ภาวะผู้นำดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการและการจัดการศึกษา การขับเคลื่อนการพัฒนาดังกล่าวให้มีความสำคัญกับการยกระดับสมรรถนะวิชาชีพ การบริหารจัดการเชิงนโยบาย และการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศที่สอดคล้อง กับพลวัตทางการศึกษาและบริบทของท้องถิ่น อย่างไรก็ตามยังคงมีประเด็นท้าทาย ที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการ อาทิ การลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำด้านเทคโนโลยีในพื้นที่ชนบท ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อ การประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัล รวมถึงการพัฒนาทักษะดิจิทัลของบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการยกระดับคุณภาพการศึกษาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ การศึกษากรณีตัวอย่างความสำเร็จและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ภาวะผู้นำดิจิทัลในบริบทที่มีความใกล้เคียง จะเป็นแนวทางสำคัญในการออกแบบและ ประยุกต์ใช้กลยุทธ์การพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยเฉพาะการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 และการ

ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาสำหรับกลุ่มด้อยโอกาสจะนำไปสู่การบรรลุเป้าประสงค์ของการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1, 2567, หน้า 16 – 17)

จากการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำนั้นมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา เนื่องจากช่วยให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในยุคดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม โดยภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน ตามกรอบแนวความคิด คือ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา 4) ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และ 5) การสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศ การศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการบริหารงานวิชาการ ยกระดับคุณภาพการศึกษา และรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และประสบการณ์การทำงานที่ต่างกัน แตกต่างหรือไม่ อย่างไร

3. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 แต่ละด้าน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน มีการจัดลำดับอย่างไรบ้าง

4. ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ที่นำมาเป็นกรณีศึกษาแสดงออกปรากฏชัดเจนน้อยเพียงใด

5. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน

2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และประสบการณ์การทำงาน ที่แตกต่างกัน

3. เพื่อศึกษาระดับความต้องการจำเป็นของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน

4. เพื่อศึกษากรณีศึกษาของผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

5. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก และมากที่สุด ตามลำดับ
2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และประสบการณ์การทำงาน มีความแตกต่างกัน
3. ความต้องการจำเป็นของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน แต่ละด้าน มีลำดับแตกต่างกัน
4. ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 แสดงออก ปรากฏชัดเจนตามข้อมูลเชิงประจักษ์

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ด้านวิชาการ การศึกษานี้ช่วยให้ทราบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ซึ่งสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะ

ผู้นำดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการและเสริมสร้างกระบวนการบริหารอย่างเป็นระบบ ทำให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ด้านการนำไปใช้ ผู้บริหารระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

นครพนม เขต 1 สามารถนำผลการวิจัยเป็นสารสนเทศพื้นฐานประกอบการพิจารณาให้การสนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาก้าวหน้าดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน ให้เกิดประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดการศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาก้าวหน้าดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัล และประสิทธิผลงานวิชาการในโรงเรียน จากการสังเคราะห์แนวคิดของ กัณทิมา พรหมมาวันนา และพิมพ์อร สดเอี่ยม (2568, หน้า 745); กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา (2567, หน้า 11); จตุพร ทองจิตร และคณะ (2567, หน้า 280); จิรวัดณ์ อามุกตะ (2566, หน้า 10); จีรวัฒน์ ณ น่าน และกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์ (2568, หน้า 172); ชลนิชา ศิลาพงษ์ (2564, หน้า 57); นัฐพล พันโน (2565, หน้า 70 – 72); พรภวิชัย อุ่นวิเศษ (2564, หน้า 59 – 60); พิชญา แสงทองทิพย์ และยุวธิดา ชาญปัญญา (2565, หน้า 59); พิมพ์ลา อำนาง (2566, หน้า 183); พีรวิชญ์ สุดเสนห์ (2566, หน้า 19); รชวรรณ คำชู และคณะ (2566, หน้า 245); รดา บุณนาค และคณะ (2568, หน้า 289); วีรนนท์ นารีบุตร และธันยาภรณ์ นวลสิงห์ (2567, หน้า 145); ศุภกร ไวยะวัน และคณะ (2567, หน้า 183); ศุภลักษณ์ ชัยอาวุธ และเพียงแข ภูผายาง (2564, หน้า 18 – 19); สมจิตร หงษ์ษา (2565, หน้า 19); สุนิสา ศรีสมภาร และโสภณ เพ็ชรพวง (2566, หน้า 21); สุพรรณ พรมภา และคณะ (2567, หน้า 377); เอ็มโอบูร์ คองคา และคณะ (2567, หน้า 59); Acebuche, A. C. (2024, pp. 187 – 189) พบว่า

มีองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการ
ของโรงเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

- 1.1.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 1.1.2 ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 1.1.3 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา
- 1.1.4 ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
- 1.1.5 ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ประจำปีการศึกษา 2568 จำนวน 2,098 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 237 คน หัวหน้างานวิชาการ จำนวน 248 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,613 คน จาก 248 โรงเรียน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 ประจำปีการศึกษา 2568 จำนวน 348 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 87 คน หัวหน้างานวิชาการ จำนวน 87 คน และครูผู้สอน จำนวน 174 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบตารางของ Krejcie and Morgan (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610) ได้มาโดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 47)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ กำหนดเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

3.1.1 สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

3.1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน

3.1.1.2 หัวหน้างานวิชาการ

3.1.1.3 ครูผู้สอน

3.1.2 ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน

3.1.2.1 โรงเรียนประถมศึกษา

3.1.2.2 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

3.1.3 ประสบการณ์การทำงาน

3.1.3.1 น้อยกว่า 10 ปี

3.1.3.2 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี

3.1.3.3 มากกว่า 20 ปี

3.2 ตัวแปรตาม คือ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตร

สถานศึกษา

3.2.2 ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการ

เรียนรู้

3.2.3 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา

และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา

3.2.4 ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล

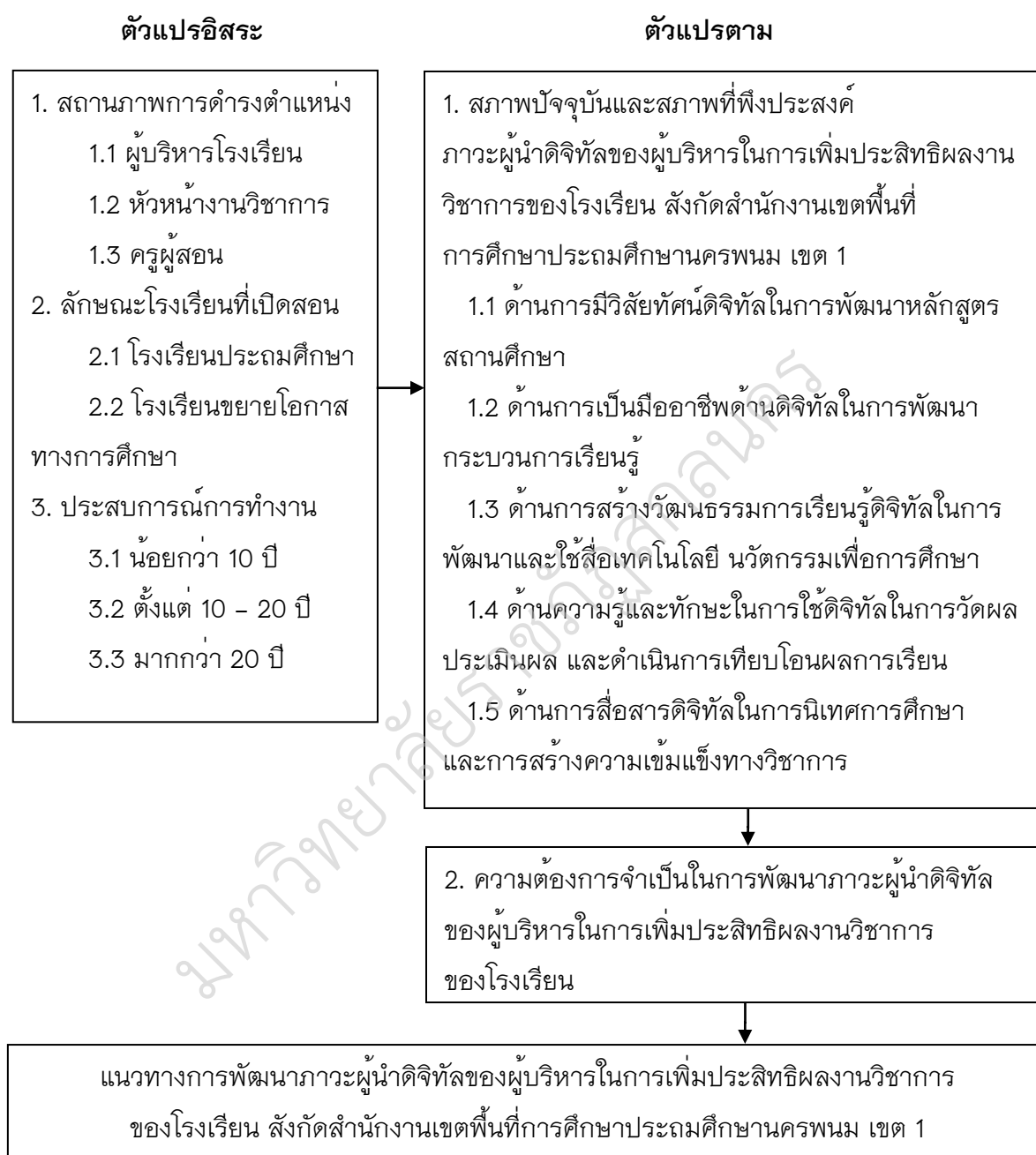
ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

3.2.5 ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้าง

ความเข้มแข็งทางวิชาการ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน 5 ด้าน คือ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา 4) ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และ 5) การสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ซึ่งได้จากการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัล และประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนของ กัณทิมา พรหมมาวันนา และพิมพ์อร สดเอี่ยม (2568, หน้า 745); กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา (2567, หน้า 11); จตุพร ทองจิตร และคณะ (2567, หน้า 280); จิรวัดณ์ อำมุกะ (2566, หน้า 10); จีรรัตน์ ณ น่าน และกาญจนากร เลิศอมรศักดิ์ (2568, หน้า 172); ชลนิชา ศิลาพงษ์ (2564, หน้า 57); นัฐพล พันโน (2565, หน้า 70 – 72); พรภวิชัย อุณีโคเช (2564, หน้า 59 – 60); พิชญา แสงทองทิพย์ และยุวธิดา ชาญปัญญา (2565, หน้า 59); พิมพ์ลา อำนาจ (2566, หน้า 183); พีรวิชญ์ สุดแสนท์ (2566, หน้า 19); รชวรรณ คำชู และคณะ (2566, หน้า 245); รดา บุณนาค และคณะ (2568, หน้า 289); วีรนนท์ นารีบุตร และธันยาภรณ์ นวลสิงห์ (2567, หน้า 145); ศุภกร ไวยะวัน และคณะ (2567, หน้า 183); ศุภลักษณ์ ชัยอาวูธ และเพียงแข ภูผาอาจ (2564, หน้า 18 – 19); สมจิตร หงษ์ษา (2565, หน้า 19); สุนิสา ศรีสมการ และโสภณ เพ็ชรพวง (2566, หน้า 21); สุพรรณ พรหมภา และคณะ (2567, หน้า 377); เอ็มโอบูร์ คองดา และคณะ (2567, หน้า 59); Acebuche, A. C. (2024, pp. 187 – 189) ผู้วิจัยจึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยเรื่องความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลประยุกต์ใช้สมรรถนะและคุณลักษณะเฉพาะตน อันประกอบด้วยองค์ความรู้ สมรรถนะเชิงประสบการณ์ บุคลิกลักษณะ และจริยธรรม ในการมีอิทธิพลต่อผู้อื่นผ่านกระบวนการชักนำ โน้มน้าว สร้างแรงบันดาลใจ และเสริมสร้างความเชื่อมั่น เพื่อก่อให้เกิดการประสานความร่วมมือในการปฏิบัติภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

2. ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง การแสดงออกถึงพฤติกรรมของผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อกำหนดทิศทาง วางแผน และพัฒนาสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมวิสัยทัศน์ดิจิทัล การเป็นมืออาชีพดิจิทัล วัฒนธรรมการเรียนรู้ และการสื่อสารมุ่งยกระดับผลงานวิชาการ ส่งเสริมการปรับตัว และเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันขององค์กรทางการศึกษาอย่างยั่งยืน

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของผู้บริหาร ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตั้งแต่ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อการศึกษา การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การนิเทศ การศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ เพื่อให้การบริหารงานวิชาการเกิดประสิทธิผลตามความต้องการ วัดได้จากแบบสอบถามการรับรู้ของบุคลากรในโรงเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังต่อไปนี้

3.1 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงความสามารถในการกำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้วิสัยทัศน์ดิจิทัล ผ่านการวิเคราะห์บริบทและการคาดการณ์อนาคตด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม กำหนดเป้าหมายและแผนดำเนินงานที่ชัดเจน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครู

ในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง พร้อมจัดสรรทรัพยากรดิจิทัลและสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัลในการเลือกใช้เครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ พร้อมการบริหารจัดการเทคโนโลยีอย่างมีระบบ ทั้งการจัดสรรทรัพยากรและเครือข่ายดิจิทัล และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัลที่ส่งเสริมกิจกรรมผู้เรียนเป็นสำคัญ บูรณาการสื่อเทคโนโลยี วิจัยปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ และสนับสนุนศักยภาพผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้

3.3 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งเสริมและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัล และใช้การสื่อสารดิจิทัล เพื่อออกแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในองค์กร สนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายในและภายนอกชุมชน พร้อมนิเทศ ติดตาม และประเมินผล เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้

3.4 ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ผ่านระบบสารสนเทศและแพลตฟอร์มออนไลน์ การเข้าใจ กระบวนการประเมินตามมาตรฐานคุณภาพภายใน และนโยบายการศึกษา และการสร้างสรรค์ เครื่องมือหรือแบบฟอร์มดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน การจัดทำระเบียบการดำเนินงานวิชาการ และการสื่อสารผลการเรียนอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ

3.5 การสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่ใช้การสื่อสารดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์ นโยบาย นิเทศการศึกษา และแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับครูและภาคีภายนอก พร้อมการสร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัล กับชุมชน องค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการวางแผนนิเทศ ติดตาม ให้คำปรึกษาการจัดกิจกรรมเรียนการสอน และประเมินผลนิเทศ ตลอดจนส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ผ่านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการและสนับสนุนงานวิชาการแก่ทุกภาคส่วน

4. งานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา และปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาภายใต้ขอบข่ายงานวิชาการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทุกฝ่ายในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามบทบาทหน้าที่ ผ่านการให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานร่วมกัน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด อันเป็นเครื่องบ่งชี้ความเจริญก้าวหน้าของสถานศึกษา

5. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน หมายถึง ผลสำเร็จของการดำเนินงานด้านวิชาการที่เกิดจากความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารจัดการและพัฒนางานวิชาการอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมการพัฒนาหลักสูตร การจัดการกระบวนการเรียนรู้ การใช้สื่อและเทคโนโลยี การวัดและประเมินผล และการนิเทศการศึกษา โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของครูและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. ความต้องการจำเป็น หมายถึง หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการหาความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพปัจจุบันที่สังเกตได้กับสภาพที่พึงประสงค์ที่ควรจะเป็น แล้วนำผลของความแตกต่างนั้นมาจัดเรียงลำดับความสำคัญ เพื่อให้ได้ข้อมูลในการตัดสินใจเลือกหรือหาวิธีแก้ไขปัญหามาได้ตรงสภาพหรือความต้องการที่แท้จริง ในการวิจัยครั้งนี้หาความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร $PNI_{modified}$

7. สภาพปัจจุบัน หมายถึง สภาพการปฏิบัติที่เป็นอยู่จริงของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ประกอบด้วย 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา 4) ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และ 5) ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ การวัดสภาพปัจจุบันได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

8. สภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง สภาพที่คาดหวังหรือเป้าหมายความสำเร็จของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน จำแนก

ตามตัวแปร 5 ด้าน เช่นเดียวกับสภาพการปฏิบัติจริง การวัดสภาพที่พึงประสงค์ได้ จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

9. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

9.1 ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน หรือรองผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ปีการศึกษา 2568

9.2 หัวหน้างานวิชาการ หมายถึง ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับแต่งตั้งให้รับผิดชอบงานด้านวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ปีการศึกษา 2568

9.3 ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่หลักด้านการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ปีการศึกษา 2568

10. ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน หมายถึง การจัดประเภทของสถานศึกษา ตามระดับชั้นการเรียนการสอนที่เปิดสอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำแนกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

10.1 โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน ในระดับประถมศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

10.2 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (มัธยมศึกษาปีที่ 3)

11. ประสบการณ์การทำงาน หมายถึง ช่วงเวลาการปฏิบัติงาน ที่อยู่ในช่วงผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน หรือครูผู้สอนจนถึงเวลาปัจจุบัน แบ่งออกเป็น

11.1 น้อยกว่า 10 ปี หมายถึง ระยะเวลาการปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วงผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งจนถึงเวลาปัจจุบัน น้อยกว่า 10 ปี

11.2 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี หมายถึง ระยะเวลาการปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วงผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งจนถึงเวลาปัจจุบัน ตั้งแต่ 10 – 20 ปี

11.3 มากกว่า 20 ปี หมายถึง ระยะเวลาการปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วงผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งจนถึงเวลาปัจจุบัน มากกว่า 20 ปี

12. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 หมายถึง ส่วนราชการที่เกิดขึ้นจากการแบ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ซึ่งประกอบไปด้วยสถานศึกษาจำนวน 248 โรงเรียน

13. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน หมายถึง วิธีการที่เหมาะสมในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยทำการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่เกิดจากการหาค่า PNI^{modified} ซึ่งเป็นผลต่างของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของการแสดงออกของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และดำเนินการศึกษากรณีศึกษาผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 แสดงออกปรากฏชัดเจนตามข้อมูลเชิงประจักษ์ และได้รับรางวัลอย่างต่ำระดับเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โรงเรียนละ 1 คน ว่ามีการแสดงออกของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมากขึ้นเพียงใด และนำข้อมูลดังกล่าวไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้นำเสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล
ของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถสรุปสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้นำและภาวะผู้นำ

1.1 ความหมายของผู้นำ

1.2 ความหมายของภาวะผู้นำ

1.3 ความสำคัญของภาวะผู้นำ

2. ภาวะผู้นำดิจิทัล

2.1 ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัล

2.2 ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล

2.3 องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ

ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

3. งานวิชาการ

3.1 ความหมายของงานวิชาการ

3.2 ความสำคัญของงานวิชาการ

3.3 ขอบข่ายของงานวิชาการ

4. ประสิทธิผลงานวิชาการ

4.1 ความหมายของประสิทธิผลงานวิชาการ

4.2 ความสำคัญของประสิทธิผลงานวิชาการ

4.3 องค์ประกอบของประสิทธิผลงานวิชาการ

4.4 องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม

ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

5. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 5.1 ความหมายของความต้องการจำเป็น
 - 5.2 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 5.3 ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 5.4 ขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 5.5 การจัดลำดับความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 5.6 เครื่องมือการประเมินความต้องการจำเป็นเชิงสำรวจ
6. การวิจัยเชิงคุณภาพ
 - 6.1 ความหมายของการวิจัยเชิงคุณภาพ
 - 6.2 ลักษณะสำคัญของการวิจัยเชิงคุณภาพ
 - 6.3 การสร้างเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ
7. บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ผู้นำและภาวะผู้นำ

1. ความหมายของผู้นำ

นักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายของผู้นำไว้ ดังนี้
 ไซยา ภาวะบุตร (2560, หน้า 23) ได้ให้ความหมายว่า ผู้นำ คือ ผู้ที่เป็นหลักสำคัญให้กับองค์การมีความรู้ในเรื่องงานองค์การเป็นอย่างดี สามารถให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมงานได้ มีความรับผิดชอบต่อประสิทธิภาพขององค์การ อุทิศตน และมุ่งมั่นเพื่อบรรลุความสำเร็จในอนาคตขององค์การ ได้รับความเชื่อถือ และเชื่อฟังจากเพื่อนร่วมงานในการจัดกิจกรรม และในการสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มหรือในองค์การ เต็มใจ รับฟัง รวมทั้งพูดคุยกับเสียงเรียกร้องที่สร้างสรรค์ และให้เป็นที่รับทราบกันทั้งองค์การมีจิตใจเปิดกว้าง และมีวิสัยทัศน์แสวงหาโอกาสนวัตกรรม และความเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

กันตชาติ กุดนอก (2565, หน้า 21 – 22) ได้ให้ความหมายว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการยอมรับหรือมอบหมายให้เป็นผู้นำ เป็นผู้มีอิทธิพลเหนือกว่า

บุคคลอื่น สามารถใช้อิทธิพลโน้มน้าวให้บุคคลอื่นยอมปฏิบัติตาม มีบทบาทในการใช้ศิลปะในการจูงใจทำให้บุคคลเหล่านั้นเต็มใจที่จะทำงานให้สำเร็จผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ด้วยความพึงพอใจ

พิมพิลา อำนาจ (2566, หน้า 21) ได้ให้ความหมายว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถหลากหลาย มีความสามารถด้านการสื่อสาร การจูงใจ การมีทัศนคติ รวมทั้งต้องมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นจนเป็นที่ยอมรับจากสมาชิกในกลุ่ม และได้รับการยกย่องให้เป็นผู้มีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นที่จะนำพาองค์กรให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

สุพิชา คิตคำ (2566, หน้า 21 – 22) ได้ให้ความหมายว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งหรือการเลือกตั้งหรือการยกย่องจากกลุ่มให้ทำหน้าที่ของตำแหน่ง ผู้นำ ผู้ที่เป็นหลักสำคัญให้กับองค์การมีความรู้ในเรื่องงานองค์การเป็นอย่างดีสามารถให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมงานได้มีความรับผิดชอบต่อประสิทธิผลขององค์การอุทิศตนและมุ่งมั่นเพื่ออนาคตและความสำเร็จในอนาคตขององค์การได้รับความเชื่อถือและเชื่อฟังจากเพื่อนร่วมงานในการจัดกิจกรรมและในการสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มหรือในองค์การเตรียมใจรับฟังและพูดคุยกับเสียงเรียกร้องที่สร้างสรรค์และให้เป็นที่รับทราบกันทั้งองค์การมีจิตใจเปิดกว้างและมีวิสัยทัศน์แสวงหาโอกาสนวัตกรรมและความเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องมีความเต็มใจทำงานในสภาพแวดล้อมที่ยืดหยุ่นและสภาพแวดล้อมที่ขาดลำดับสายงานบริหารโดยปล่อยให้ผู้อื่นเล่นบทบาทผู้นำได้

อะริดา แสงอรุณ (2566, หน้า 19) ได้ให้ความหมายว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่เป็นหลักสำคัญให้กับองค์กร มีคุณสมบัติ และแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม มีศิลปะและความสามารถ เป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน มีปฏิสัมพันธ์กับสังคมและพร้อมยอมรับการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยอาศัยทักษะต่าง ๆ เช่น ด้านการสื่อสาร การจูงใจ การมีทัศนคติ รวมทั้งเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในหน่วยงานสามารถนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิชยานนท์ ทรัพย์ถาวรธานี (2567, หน้า 19) ได้ให้ความหมายว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ โดยอาศัยทักษะต่าง ๆ เช่น ด้านการสื่อสาร การจูงใจ การมีทัศนคติ การมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นในการทำงาน รวมทั้งเป็นผู้มีอิทธิพลในหน่วยงานที่สามารถนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Hoy and Miskel (2001, pp. 396 – 397) ได้ให้ความหมายว่า ผู้นำ หมายถึง ลักษณะของผู้ที่มีประสิทธิภาพออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะทางบุคลิกภาพ ลักษณะทางการจูงใจ และลักษณะทางทักษะ ดังนี้ 1) คุณลักษณะทางบุคลิกภาพ ได้แก่ ความอดทนต่อภาวะกดดัน ความมั่นใจในตนเอง ความมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ และการยึดมั่นในหลักคุณธรรม 2) ลักษณะทางการจูงใจ ได้แก่ แรงขับในการทำงาน และมีแรงกระตุ้นในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีความมุ่งมั่นในความสำเร็จหรือมีความต้องการในอำนาจ และ 3) ลักษณะทางทักษะ ได้แก่ ทักษะทางเทคนิค ทักษะระหว่างบุคคล ทักษะทางความคิดรวบยอด และทักษะทางการบริหาร

Woodward, & DeMille (2015, p. 36) ได้ให้ความหมายว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่อุทิศชีวิตและทุ่มเทความสามารถอย่างเต็มที่เพื่อการพัฒนาสังคม โดยไม่คำนึงถึงสถานะทางสังคมหรือความมั่งคั่ง มีคุณลักษณะของผู้ให้และผู้สร้างความปรารถนาดีต่อผู้อื่น มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในการสร้างความงามแก่โลกและมนุษยชาติ รวมถึงมีบทบาทสำคัญในการปกป้องสิทธิเสรีภาพ การรักษาสันติภาพและการนำพาสังคมไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืน

กล่าวโดยสรุป ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการยอมรับ แต่งตั้งหรือมอบหมายให้เป็นผู้นำองค์กร โดยเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถหลากหลายด้าน โดยเฉพาะทักษะการสื่อสาร การจูงใจ และการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น สามารถใช้อิทธิพลและศิลปะในการโน้มน้าวจูงใจให้บุคคลอื่นปฏิบัติตาม มีความรับผิดชอบต่อประสิทธิภาพขององค์กร มีวิสัยทัศน์กว้างไกล พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และสามารถนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงเป็นผู้ที่อุทิศตนและทุ่มเทความสามารถเพื่อการพัฒนาองค์กรและสังคมโดยรวม

2. ความหมายของภาวะผู้นำ

ภาวะผู้นำ (Leadership) เป็นคุณลักษณะสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาพึงมี โดยหมายถึงความสามารถในการชี้นำ จูงใจ และโน้มน้าวบุคลากรให้ปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งมีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายว่าภาวะผู้นำไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี (2561, หน้า 53) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการที่ผู้นำสามารถโน้มน้าวหรือจูงใจบุคคลในองค์การให้ทำงานด้วยความเต็มใจเพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์การร่วมกัน

วสันต์ชัย สดคมขำ (2563, หน้า 29) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถและคุณลักษณะของบุคคลที่ใช้อิทธิพล ซึ่งเป็นอำนาจภายในตัวของผู้นำ เช่น ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ บุคลิกภาพ คุณธรรม โดยอาศัยอำนาจหน้าที่หรือการกระทำของผู้นำในการชักจูงหรือชี้นำบุคคลอื่นให้ปฏิบัติงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ขององค์การ

ฉิรดา เวชญาลักษณ์ (2564, หน้า 2) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการของอิทธิพลในการชักนำ การโน้มน้าว การจูงใจ การสร้างความเชื่อมั่น การสร้างแรงบันดาลใจ การปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ ให้ความร่วมมือในกิจกรรมจนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้โดยผู้ใดได้จากประสิทธิผลของงานเป็นความสามารถของบุคคลในการใช้อิทธิพลสามารถจูงใจบุคคลหรือกลุ่มปฏิบัติตามความคิดเห็น

ภูริรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 16) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมและกระบวนการของบุคคลที่มีอิทธิพลระหว่างผู้นำและผู้ตามซึ่งสามารถจูงใจให้บุคคลยอมรับและร่วมมือร่วมใจในการดำเนินงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายขององค์การที่ตั้งไว้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ไอรดา นรสาร (2566, หน้า 21) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง เป็นกระบวนการและสถานการณ์ที่บุคคลหนึ่งได้เป็นที่ยอมรับให้เป็นผู้นำในกลุ่มเป็นลักษณะส่วนตัวของบุคคลคนหนึ่งที่แสดงพฤติกรรมออกมาเมื่อได้มีการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเป็นความสามารถที่เกิดขึ้นระหว่างที่มีการทำงานร่วมกันหรือรวมอยู่ในเหตุการณ์เดียวกันในอันที่จะทำให้กิจกรรมของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายและประสบความสำเร็จ ภาวะผู้นำมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการฝึกฝนของแต่ละบุคคล

Lussier and Achua (2007, p. 5) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการแห่งอิทธิพลที่จะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในทัศนคติและข้อตกลงของเหล่าสมาชิกในองค์การ แห่งอิทธิพลและสร้างข้อผูกพันกับองค์ประกอบขององค์การ

DuBrin (2015, p. 7) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถในการสร้างความเชื่อมั่นและสนับสนุนบุคคลที่ต้องการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

Northouse (2021, p. 6) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลมีอิทธิพลต่อกลุ่มบุคคลในการทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมาย

ร่วมกันโดยเกี่ยวข้องกับความสามารถในการชี้แนะ สร้างแรงจูงใจ และใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนความสำเร็จของกลุ่มหรือองค์กร

กล่าวโดยสรุป ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลประยุกต์ใช้ สมรรถนะและคุณลักษณะเฉพาะตน อันประกอบด้วยองค์ความรู้ สมรรถนะเชิง ประสบการณ์ บุคลิกลักษณะ และจริยธรรมในการมีอิทธิพลต่อผู้อื่นผ่านกระบวนการชักนำ โน้มน้าว สร้างแรงบันดาลใจ และเสริมสร้างความเชื่อมั่น เพื่อก่อให้เกิด การประสานความร่วมมือในการปฏิบัติภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

3. ความสำคัญของภาวะผู้นำ

นักวิชาการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความสำคัญของภาวะผู้นำไว้ ดังนี้

ธีระนันต์ โมธรรม (2564, หน้า 29) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการบริหารงานโดยผู้บริหารจะต้องใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสมในการ ชักจูงโน้มน้าวผู้อื่นให้ดำเนินการร่วมกันและนำโรงเรียนไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย ที่กำหนดไว้

สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2564, หน้า 42) ได้กล่าวว่า ความสำคัญ ของภาวะผู้นำที่มีในองค์การที่มีทั้งในผู้นำและผู้ตามขององค์กรนั้นสามารถนำพาองค์กร ไปสู่ความสำเร็จทั้งในองค์กรของตนเอง และองค์กรอื่น จนขยายสู่องค์กรระดับประเทศ ซึ่งต้องอาศัยการมีภาวะผู้นำทั้งสิ้น

พิมพิลา อำนาจ (2566, หน้า 26) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญ ต่อทุกคนในองค์การ เพราะการขับเคลื่อนกลไกการทำงานในทุกสถานการณ์มาจากภาวะ ผู้นำ ดังนั้นภาวะผู้นำจึงเป็นคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้นำที่แสดงออกถึงพฤติกรรมในแต่ ละสถานการณ์โดยใช้กระบวนการโน้มน้าวจูงใจเพื่อให้เพื่อนร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชา คล้อยตามได้ในทุกสถานการณ์

อะธิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 23) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญ ต่อการบริหารเพราะการมีภาวะผู้นำจะแสดงออกโดยการเป็นบุคคลที่มีหลักการ มีความรู้ และวิสัยทัศน์ที่จะระดมสรรพกำลังโดยการสร้างบรรยากาศของคนในองค์การให้เกิดการ เรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์เป็นนักปฏิบัติ นักเรียนรู้อย่างใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดการ

วางแผนการปฏิบัติงานในองค์การเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน อันจะนำไปสู่การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายเกิดความพึงพอใจแก่บุคลากรทุกฝ่ายในองค์การ

Razik & Swanson (2001, p. 317) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำเป็นการคิดอธิบายวิธีที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและผู้นำจะทำเสมือนกับผู้ควบคุมการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพจนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

Daft (2005, p. 5) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำเป็นความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลระหว่างผู้นำและผู้ตามซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน

กล่าวโดยสรุป ภาวะผู้นำมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จขององค์กร โดยเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมีในการโน้มน้าว ชักจูง และสร้างแรงบันดาลใจให้บุคลากรร่วมขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมายที่กำหนด ทั้งนี้ภาวะผู้นำยังเกี่ยวข้องกับการมีวิสัยทัศน์ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ การวางแผนอย่างเป็นระบบ ตลอดจนการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงในองค์กร ซึ่งจะนำไปสู่ความพึงพอใจของบุคลากรและความสำเร็จขององค์กรในที่สุด

ภาวะผู้นำดิจิทัล

1. ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายว่าภาวะผู้นำดิจิทัลไว้ดังนี้

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2562, หน้า 135) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยมีวิสัยทัศน์และเป็นผู้ดำเนินการส่งเสริมครูและบุคลากรผู้เกี่ยวข้องนำเทคโนโลยีมาบูรณาการในการจัดการศึกษาได้อย่างสอดคล้องกับสภาพบริบท และความต้องการของผู้เรียน

ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2564, หน้า 25) ได้ให้ความหมายว่า ผู้นำยุคดิจิทัล หมายถึง ลักษณะของผู้บริหารที่ต้องสามารถใช้เทคโนโลยี สามารถเรียนรู้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง และนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการบริหารองค์การให้เจริญรุ่งเรืองเท่าที่เป็นไปได้

รุจากรณณ์ ลักษณะดี (2565, หน้า 46) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ปัจจุบันได้เป็นอย่างดีรวมถึงสร้างความชัดเจนให้กับค่านิยมดิจิทัล

ถ่ายทอดวิสัยทัศน์ดิจิทัลลงสู่ปฏิบัติอย่างชัดเจน สร้างแรงจูงใจให้สามารถปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัล สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ตัดสินใจในการกำหนดทิศทางการดิจิทัลของสถานศึกษา มีการกำหนดพันธกิจด้านดิจิทัล มีการกำกับควบคุมวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติ วิสัยทัศน์ดิจิทัล การสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัลและการลงมือปฏิบัติตามกลยุทธ์ และแผนงานเพื่อการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัล และสนับสนุนในการทำงานของบุคลากรเพื่อนำวิสัยทัศน์ดิจิทัลไปสู่ความสำเร็จตามความต้องการ

กูร์รัตน์ สุกใส (2565, หน้า 19) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการศึกษามีวิสัยทัศน์และเป็นผู้ดำเนินการส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูนำเทคโนโลยีมาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้และการทำงานภายในสถานศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสภาพบริบทและความต้องการของผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม

ไอรดา นรสาร (2566, หน้า 24) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินการบริหารจัดการโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการบริหารโรงเรียนทุก ๆ ด้าน ส่งเสริม และสนับสนุนบุคลากรด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน การประเมินการปฏิบัติงาน และการพัฒนาความชำนาญเชิงวิชาชีพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

Sheninger (2014, p. 19) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของผู้นำในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อบริหารจัดการองค์กร สร้างการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และผลักดันนวัตกรรม โดยเน้นการพัฒนาทักษะของบุคลากรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล รวมถึงการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

Stodd (2014, p. 19) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง รูปแบบของการเป็นผู้นำที่ทำหน้าที่เชื่อมช่องว่างระหว่างองค์กรที่เป็นทางการและกึ่งทางการให้มีปฏิสัมพันธ์กับสังคมที่เกี่ยวข้อง จัดเป็นรูปแบบของผู้นำที่สำคัญในยุคนี้ ที่องค์กรต้องประสบกับการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้การบริหารงานจำเป็นต้องมีความคล่องตัวรับกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

กล่าวโดยสรุป ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง การแสดงออกถึงพฤติกรรมของผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อกำหนดทิศทาง วางแผน และพัฒนาสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมวิสัยทัศน์ดิจิทัล การเป็นมืออาชีพดิจิทัล วัฒนธรรมการเรียนรู้ และการสื่อสาร มุ่งยกระดับผลงานวิชาการ ส่งเสริมการปรับตัว และเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันขององค์กรทางการศึกษาอย่างยั่งยืน

2. ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล

สภาพการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไปของโลกในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะในส่วนที่กระทบต่อการบริหารสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ผู้เรียนรู้ในยุคดิจิทัล หากผู้มีส่วนรับผิดชอบโดยตรงขาดความรู้ความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงนี้ และไม่ได้จัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนขาดความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล บทบาทของนักบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลจะต้องสามารถอำนวยความสะดวก สนับสนุน ส่งเสริมและเข้าร่วมการแข่งขันขั้นสูงท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไขการปรับเปลี่ยนการแข่งขันเพื่อสร้างข้อได้เปรียบ ซึ่งความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลตามทัศนะของนักวิจัยและนักวิชาการ ประกอบด้วยดังนี้

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2562, หน้า 19) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลนั้น โดยสภาพการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไปของโลกในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะในส่วนที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้เรียนรู้ในยุคดิจิทัล หากผู้มีส่วนรับผิดชอบโดยตรงขาดความรู้ ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงนี้ และไม่ได้จัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล บทบาทของนักบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลจะต้องสามารถอำนวยความสะดวก สนับสนุน ส่งเสริม และเข้าร่วมการแข่งขันขั้นสูงท่ามกลางกระแสแห่งโลกาภิวัตน์ (globalization) ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไขการปรับเปลี่ยนการแข่งขันเพื่อสร้างข้อได้เปรียบและความมุ่งมั่นของสังคมโลกที่ดำเนินไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง ผู้นำเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาผู้บริหารหรือผู้นำที่มีภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสามารถทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานในองค์กรสูงขึ้น

ดาวรรุวรรณ ถวิลการ (2564, หน้า 137) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคดิจิทัลเนื่องจากเป็น

กระบวนการ หรือพฤติกรรมของผู้บริหารที่มีความตระหนักถึงความรู้ความเข้าใจ (Understand) ประเมิน (Evaluate) การจัดการ (Manage) และใช้ (Use) สารสนเทศอย่างมี วิจารณ์ญาณ มีความสามารถประเมินและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจำเป็น อย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลง ที่ก้าวล้ำทางดิจิทัล

จิระนันท์ มูลมาตร (2564, หน้า 26) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์สามารถนำเทคโนโลยีมาพัฒนาสถานศึกษา ให้มีความเหมาะสมกับบุคลากรและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา มีความเข้าใจ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและพร้อมเรียนรู้การนำแพลตฟอร์ม มาใช้ในการบริหาร เปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้นำที่ใช้การสั่งการมาเป็นการโค้ชและ ให้คำแนะนำ มีความยืดหยุ่นในการบริหารงาน ใช้เทคโนโลยีมาเพื่ออำนวยความสะดวก และสร้างสารสนเทศที่ใช้ร่วมกันได้ในหลายกลุ่มงานของสถานศึกษา ไม่สร้างภาระ แก่บุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำสารสนเทศที่ได้มาปรับปรุงและใช้ประโยชน์อย่าง เป็นระบบได้

พิชญ์พิมล สุนทะวงศ์ (2565, หน้า 32 – 33) ได้กล่าวว่า ในสังคม ยุคปัจจุบันมีความจำเป็นที่จะต้องมีการบริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลที่จะต้องกระตุ้นและ เอื้ออำนวยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีการ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินงานเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานให้ดีขึ้นและให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของคน และการปฏิบัติงานไปในทางที่ดีขึ้น

วิชยานนท์ ทรัพย์ถาวรธานี (2567, หน้า 27) ได้กล่าวว่า การที่ผู้บริหาร มีภาวะผู้นำดิจิทัลจะเป็นการช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารงาน การตัดสินใจ การวิเคราะห์ข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การวัดผลและประมวผล รวมทั้งการนำเทคโนโลยี ดิจิทัลและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการศึกษา อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

กล่าวโดยสรุป ภาวะผู้นำดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่งในบริบทของการ บริหารสถานศึกษา เนื่องจากช่วยให้ผู้นำสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้เพื่อ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานและการจัดการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ โดยผู้นำ จำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ ยอมรับการเปลี่ยนแปลง พร้อมเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ และปรับตัว

ให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรและองค์กรให้ดำเนินงานในทิศทางที่ดีขึ้น อีกทั้งยังสามารถใช้เทคโนโลยีในการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดการสารสนเทศเพื่อบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งภาวะผู้นำดิจิทัลจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการในยุคดิจิทัล

3. องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน

มีนักวิชาการ นักวิจัย ได้เสนอองค์ประกอบไว้ ดังนี้

พิมพิลา อำนาจ (2566, หน้า 183) ได้วิจัยและสรุปองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในโรงเรียน โดยเรียงลำดับค่าอำนาจพยากรณ์จากมากไปน้อย จำนวน 4 ด้าน คือ

1. ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้
2. ด้านการสื่อสารดิจิทัล
3. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล
4. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

รชวรรณ คำชู และคณะ (2566, หน้า 245) ได้วิจัยและสรุปองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในโรงเรียน โดยเรียงลำดับค่าอำนาจพยากรณ์จากมากไปน้อย จำนวน 3 ด้าน คือ

1. ด้านการสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาการใช้ดิจิทัล
2. ด้านสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล
3. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลร่วมกัน

สุนิสา ศรีสมภาร และโสภณ เพ็ชรพวง (2566, หน้า 21) ได้วิจัยและสรุปองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในโรงเรียน โดยเรียงลำดับค่าอำนาจพยากรณ์จากมากไปน้อย จำนวน 4 ด้าน คือ

1. การประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อดิจิทัล
2. การรับรู้ทางวัฒนธรรม
3. วิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์การบริหารสื่อดิจิทัล
4. การสื่อสารดิจิทัล

กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา (2567, หน้า 11) ได้วิจัยและสรุปองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลงานวิชาการในโรงเรียน โดยเรียงลำดับค่าอำนาจพยากรณ์จากมากไปน้อย จำนวน 4 ด้าน คือ

1. ด้านความเป็นมืออาชีพ
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล
3. ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล
4. ด้านการสื่อสารเชิงดิจิทัล

จตุพร ทองจิตร และคณะ (2567, หน้า 280) ได้วิจัยและสรุปองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลงานวิชาการในโรงเรียน โดยเรียงลำดับค่าอำนาจพยากรณ์จากมากไปน้อย จำนวน 3 ด้าน คือ

1. ความรู้และทักษะในการบริหารงานโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ
2. การส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน
3. การสร้างวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล

วีรพันธ์ นารีนุตร และธัญยาภรณ์ นวลสิงห์ (2567, หน้า 145) ได้วิจัยและสรุปองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลงานวิชาการในโรงเรียน โดยเรียงลำดับค่าอำนาจพยากรณ์จากมากไปน้อย จำนวน 5 ด้าน คือ

1. ด้านการสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจ
2. ด้านการมีวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำ
3. ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กร
4. ด้านการสื่อสารเชิงดิจิทัล
5. ด้านความรู้ความเข้าใจทางเทคโนโลยีดิจิทัล

ศุภกร ไวยะวัน และคณะ (2567, หน้า 183) ได้วิจัยและสรุปองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลงานวิชาการในโรงเรียน โดยเรียงลำดับค่าอำนาจพยากรณ์จากมากไปน้อย จำนวน 4 ด้าน คือ

1. ด้านการพัฒนาวิชาชีพและความเป็นมืออาชีพ
2. ด้านความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการสื่อสารด้านดิจิทัล

ของผู้บริหาร

3. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลเพื่อการสร้างสรรค
นวัตกรรมทางการศึกษา

4. ด้านการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศในการใช้เทคโนโลยี
กัณทิมา พรหมวันนา และพิมพอร์ สดเอี่ยม (2568, หน้า 745) ได้วิจัย
และสรุปองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน
โดยเรียงลำดับค่าอำนาจพยากรณ์จากมากไปน้อย จำนวน 4 ด้าน คือ

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
2. ความเป็นมืออาชีพดิจิทัล
3. การมีทักษะและความรู้ดิจิทัล
4. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

จิรารัตน์ ณ น่าน และกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์ (2568, หน้า 172)
ได้วิจัยและสรุปองค์ประกอบภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลทางบวกต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน โดยเรียงลำดับค่าอำนาจพยากรณ์จากมากไปน้อย
จำนวน 4 ด้าน คือ

1. ด้านการสื่อสารดิจิทัล
2. ด้านการรู้ดิจิทัล
3. ด้านการเป็นผู้นำดิจิทัล
4. ด้านการเป็นผู้ใช้ดิจิทัล

รดา บุณนาค และคณะ (2568, หน้า 289) ได้วิจัยและสรุปองค์ประกอบ
ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลงานวิชาการในโรงเรียน
โดยเรียงลำดับค่าอำนาจพยากรณ์จากมากไปน้อย จำนวน 2 ด้าน คือ

1. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล
2. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล

Acebuche, A. C. (2024, pp. 187 – 189) ได้วิจัยและสรุปองค์ประกอบ
สำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการบริหารโรงเรียน
โดยเรียงลำดับค่าอำนาจพยากรณ์จากมากไปน้อย จำนวน 6 ด้าน คือ

1. การบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน
2. การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน
3. การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการกำหนดวิสัยทัศน์

4. การพัฒนาวิชาชีพ

5. การมีส่วนร่วมกับชุมชน

6. การเข้าถึงและความเสมอภาค

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์
องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน
ตามแนวคิดของ พิมพิลา อำนาจ (2566, หน้า 183); รชวรรณ คำชู และคณะ (2566, หน้า
245); สุณิสา ศรีสมภาร และโสภณ เพ็ชรพวง (2566, หน้า 21); กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา
(2567, หน้า 11); จตุพร ทองจิตร และคณะ (2567, หน้า 280); วีรนนท์ นารีบุตร และ
ฉันทยาภรณ์ นวลสิงห์ (2567, หน้า 145); ศุภกร ไวยะวัน และคณะ (2567, หน้า 183);
กัณทิมา พรหมมาวันนา และพิมพ์อร สดเอี่ยม (2568, หน้า 745); จีรารัตน์ ณ น่าน
และกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์ (2568, หน้า 172); รดา บุญนาค และคณะ (2568, หน้า
289); Acebuche, A. C. (2024, pp. 187 – 189) พบว่า มีองค์ประกอบเชิงทฤษฎี
(theoretical framework) จำนวน 5 องค์ประกอบ ซึ่งแสดงรายละเอียดการสังเคราะห์
ดังตาราง 1

ตาราง 1 การสังเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	นักวิชาการและนักวิจัย																									
		1. พิมพ์ฉัตร อำนาจ (2566)		2. รชวรรณ คำชู และคณะ (2566)		3. สุนิสา ศรีสมภาร และโสภณ เพ็ชรพวง (2566)		4. กิตติศักดิ์ วงศ์ศรีดา (2567)		5. จตุพร ทองจิตร และคณะ (2567)		6. วีรพันธ์ นาริบุตร และธัญยาภรณ์ นวลสิงห์ (2567)		7. ศุภกร ไชยะวัน และคณะ (2567)		8. กัณทิมา พรหมมาวันนา และพิมพ์พร สดเอี่ยม (2568)		9. จีรารัตน์ ณ น่าน และกาญจนาพรชัย เลิศอมรศักดิ์ (2568)		10. รดา บุณนาค และคณะ (2568)		11. Acebuche, A. C. (2024)		ความถี่		ร้อยละ
	1. ด้านการสื่อสารดิจิทัล / การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ / การประชาสัมพันธ์	✓			✓	✓				✓	✓		✓				✓			✓			7		63.64	
	2. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล	✓				✓					✓	✓	✓	✓	✓						✓		6		54.55	
	3. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	✓			✓	✓				✓			✓	✓						✓			6		54.55	

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	นักวิชาการและนักวิจัย												
	1. พิมพ์ฉัตร อำนาจ (2566)	2. รชวรรณ คำชู และคณะ (2566)	3. สุนิสา ศรีสมภาร และโสภณ เพ็ชรพวง (2566)	4. กิตติศักดิ์ วงศ์ศรีดา (2567)	5. จตุพร ทองจิตร และคณะ (2567)	6. วีรพันธ์ นาริบุตร และธัญยาภรณ์ นวลสิงห์ (2567)	7. ศุภกร ไชยะวัน และคณะ (2567)	8. กัณทิมา พรหมมาวันนา และพิมพ์พร สดเอี่ยม (2568)	9. จีรารัตน์ ณ น่าน และกาญจนาพรชัย เลิศอมรศักดิ์ (2568)	10. รดา บุณนาค และคณะ (2568)	11. Acebuche, A. C. (2024)	ความถี่	ร้อยละ
	4. ด้านการสนับสนุนและพัฒนากการใช้ดิจิทัล	✓			✓	✓						3	27.27
	5. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓		7	63.64
	6. ด้านความรู้และทักษะการใช้ดิจิทัล	✓				✓	✓	✓	✓	✓		6	54.55
7. ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กร						✓						1	9.09

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	นักวิชาการและนักวิจัย													
		1. พิมพ์ฉัตร อำนาง (2566)	2. รชวรรณ คำชู และคณะ (2566)	3. สุนิสา ศรีสมภาร และโสภณ เพ็ชรพวง (2566)	4. กิตติทัศน์ วงศ์ศรีตา (2567)	5. จตุพร ทองจิตร และคณะ (2567)	6. สิริพันธ์ นารีบุตร และธัญยาภรณ์ นวลสิงห์ (2567)	7. ศุภกร ไชยะวัน และคณะ (2567)	8. กัญทิมา พรหมภักษ์ และพิมพ์พร สดเอี่ยม (2568)	9. ศีรารัตน์ ณ น่าน และกาญจนากรย์ เลิศอมรศักดิ์ (2568)	10. รดา บุญนาค และคณะ (2568)	11. Acebuche, A. C. (2024)	ความถี่	ร้อยละ
	8. ด้านการพัฒนาวิชาชีพ							✓				✓	2	18.18
	9. ด้านการบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน											✓	1	9.09
	10. ด้านการมีส่วนร่วมกับชุมชน											✓	1	9.09

ตาราง 1 (ต่อ)

11. ด้านการเข้าถึงและความเสมอภาค	องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน		นักวิชาการและนักวิจัย	
		1. พิมพ์ลา อำนาจ (2566)		
		2. รชวรรณ คำชู และคณะ (2566)		
		3. สุนิลา ศรีสมภาร และโสภณ เพ็ชรพวง (2566)		
		4. กิตติทัศน์ วงศ์ศรีตา (2567)		
		5. จตุพร ทองจิตร และคณะ (2567)		
		6. ธีรพันธ์ นารีบุตร และธัญญาภรณ์ นวลสิงห์ (2567)		
		7. ศุภกร ไวยะวัน และคณะ (2567)		
		8. กัญทิมา พรหมวรินทร์ และพิมพ์พร สดเอี่ยม (2568)		
		9. จีรารัตน์ ณ น่าน และกาญจนาภรณ์ เลิศอมรศักดิ์ (2568)		
		10. รดา บุญนาต และคณะ (2568)		
	✓	11. Acebuche, A. C. (2024)		
	1	ความถี่		
	9.09	ร้อยละ		

จากตาราง 1 ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ที่ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลงานวิชาการในโรงเรียนไว้อย่างหลากหลาย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน โดยใช้เกณฑ์ความถี่ตามแนวคิดนักวิชาการและนักวิจัยตั้งแต่น้อยละ 50 ขึ้นไป ได้องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยสุด ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	คิดเป็นร้อยละ 63.64
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	คิดเป็นร้อยละ 63.64
3. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล	คิดเป็นร้อยละ 54.55
4. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	คิดเป็นร้อยละ 54.55
5. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล	คิดเป็นร้อยละ 54.55

ผู้วิจัยจึงพิจารณาลำดับการเกิดและความต่อเนื่องขององค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบ จึงขอเสนอลำดับ ดังนี้ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล 3) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล 4) ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล และ 5) ด้านการสื่อสารดิจิทัล โดยมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

1.1 ความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

นักวิชาการได้ให้ความหมายการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ดังนี้

ภูรีรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 7) ได้ให้ความหมายว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมขององค์กร เพื่อกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างและพัฒนานวัตกรรมในการขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ

พิมพ์ิลา อำนาจ (2566, หน้า 61) ได้ให้ความหมายว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการดำเนินงานในสถานศึกษาสามารถกำหนดภาพอนาคตของสถานศึกษาว่าต้องการก้าวหน้า

ไปในทิศทางใดในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรสามารถเรียนรู้ ปรับตัว พัฒนาดตนเอง และสร้างนวัตกรรม

อะธิตา แสงอรุณ (2566, หน้า 36) ได้ให้ความหมายว่า การมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการดำเนินงานในสถานศึกษา ความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์ สามารถสร้างกลยุทธ์ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน การส่งเสริม การสื่อสารกับครูและบุคลากรในสถานศึกษาให้สามารถเรียนรู้ ปรับตัว พัฒนาดตนเอง มีกระบวนการวางแผน การวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา และสามารถสร้างนวัตกรรมทางเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา รวมทั้งแผนพัฒนาสถานศึกษาหรือแผนการสอนอื่น ๆ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดความสำเร็จอย่างยั่งยืน

วิชยานนท์ ทรัพย์ถาวรธานี (2567, หน้า 12) ได้ให้ความหมายว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง คุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ สามารถออกแบบวิสัยทัศน์ให้สอดคล้องกับพันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์ในการบริหารร่วมกับบุคลากรไปสู่การปฏิบัติ และใช้แผนปฏิบัติการเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของโรงเรียน ให้คำแนะนำสนับสนุน ส่งเสริมการปฏิบัติด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างแรงบันดาลใจ สร้างบรรยากาศที่ดีในองค์กร สามารถแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการศึกษาอยู่เสมอ

Smith (2022, p. 85) ได้ให้ความหมายว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลของผู้บริหาร หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นและเข้าใจถึงผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถส่งผลกระทบต่อธุรกิจและองค์กรในระยะยาว ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ดิจิทัลจะสามารถกำหนดทิศทางและกลยุทธ์ในการพัฒนาองค์กรให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การดำเนินงานสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน และส่งเสริมการเติบโตในระยะยาว

Chan (2023, p. 112) ได้ให้ความหมายว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลของผู้บริหาร หมายถึง การที่ผู้บริหารมีความสามารถในการคาดการณ์และมองเห็นแนวทางในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเสริมสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน พัฒนาองค์กรให้สามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว การมีวิสัยทัศน์นี้ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการรับรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ แต่ยัง

เกี่ยวข้องกับการวางกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการนำเทคโนโลยีเหล่านั้นมาปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจเพื่อให้องค์กรเติบโตและประสบความสำเร็จในยุคดิจิทัล

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่สะท้อนความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัล ผ่านการวิเคราะห์บริบท นำเทคโนโลยีใหม่และนวัตกรรมมาคาดการณ์ทิศทางการพัฒนาองค์กร กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและเป็นไปได้ ปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัลด้วยการวางกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการ และการสนับสนุนบุคลากรให้ใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหา เพิ่มประสิทธิภาพ และสร้างนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง และเผยแพร่วิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยการสื่อสาร ถ่ายทอดกระบวนการวางแผน และสร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรเรียนรู้ปรับตัว และมีส่วนร่วมขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ความสำเร็จ

1.2 ความสำคัญของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัยได้นำเสนอความสำคัญของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ดังนี้

เกตุชญา วงษ์เพิก (2564, หน้า 474) ได้ให้ความสำคัญด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลไว้ว่า ในองค์การแห่งการเรียนรู้ต้องมีการสร้างวิสัยทัศน์เป็นฉันทามติขององค์การ และสนับสนุนสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งรวมถึงพันธกิจ (Mission) เพื่อเป็นแรงผลักดันให้การปฏิบัติงานมุ่งสู่เป้าหมายอย่างมีเจตจำนง ส่งผลให้เกิดการทำงานร่วมกัน

จิราภรณ์ ปกรณ์ (2565, หน้า 406) ได้ให้ความสำคัญด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเริ่มจากมุมมองเชิงดิจิทัลที่นำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษา เพื่อกำหนดแผนการปฏิบัติงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว ให้สถานศึกษามีทิศทางการดำเนินงานที่มีทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน

จุฑามาศ กมล และสุภาวี ลาภเจริญ (2565, หน้า 390) ได้ให้ความสำคัญด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลไว้ว่า ผู้นำต้องมีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้าผ่านการกำหนดนโยบาย นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการตัดสินใจและสามารถวางแผนการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการศึกษา

โรจนศักดิ์ อินทนน (2566, หน้า 41) ได้ให้ความสำคัญด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลไว้ว่า วิสัยทัศน์เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จขององค์การ

การบริหารงานอย่างมืออาชีพจำเป็นต้องคำนึงถึงภาพปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างครอบคลุมชัดเจน โดยปรับวิธีการดำเนินงานให้สอดคล้องกับบริบทขององค์กร พัฒนาและขับเคลื่อนคณะทำงานให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน โดยกำหนดแนวทางไปในทิศทางเดียวกัน สู่เป้าหมายที่กำหนดได้อย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐาน

วรฤทธิ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 48) ได้ให้ความสำคัญด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลไว้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย พันธกิจ กลยุทธ์ขององค์กรร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน รวมทั้งเป็นผู้นำและสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ตลอดจนส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรสามารถประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพเพื่อยกระดับความเป็นเลิศขององค์กร

Acebuche (2024, p. 178) ได้ให้ความสำคัญด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลไว้ว่า ผู้นำดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์สำหรับการบูรณาการเทคโนโลยีในโรงเรียน เพื่อให้มั่นใจว่าเทคโนโลยีถูกใช้เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อองค์กรในยุคปัจจุบัน เนื่องจากเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความเห็นพ้องต้องกัน และกำหนดทิศทางการดำเนินงานร่วมกัน ผู้บริหารจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัลและนำมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการบริหารจัดการ การกำหนดนโยบาย และการตัดสินใจ เพื่อวางแผนการดำเนินงานทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งผู้บริหารยังมีบทบาทสำคัญในการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย พันธกิจ และกลยุทธ์ร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพขององค์กรและการพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

1.3 องค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัยได้นำเสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ดังนี้

รัตนภรณ์ วัชรธัตยาพล (2563, หน้า 153) ได้กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) มีการสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) มีการเผยแพร่วิสัยทัศน์ดิจิทัล และ 3) มีการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัล

เอกรัตน์ เชื้อวงศ์ (2564, หน้า 890) ได้กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การมีส่วนร่วมในการวางแผน และ 3) การสร้างวิสัยทัศน์ที่ส่งเสริมการพัฒนาและสร้างนวัตกรรม

พิชญ์พิมล สุนทวงค์ (2565, หน้า 43) ได้กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การเผยแพร่วิสัยทัศน์ดิจิทัล และ 3) การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัล

สธิพร เซวณชัย (2566, หน้า 321) ได้กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การเผยแพร่วิสัยทัศน์ดิจิทัล และ 3) การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัล

Celep (2014, p. 248) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำมุ่งเน้นคนเป็นศูนย์กลาง 2) การสื่อสารและความร่วมมือ 3) วิสัยทัศน์ และ 4) การสนับสนุน

จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการ และนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้างต้น สามารถนำมาสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ได้ดังนี้

ตาราง 2 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

องค์ประกอบของ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	นักวิชาการและนักวิจัย							
	1. รัตนาภรณ์ วัชรอติยาพล (2563)	2. เอกรัตน์ เชื้อวงศ์ (2564)	3. พิชญ์พิมล สุขะวงศ์ (2565)	4. สกัรพร เขาวนชัย (2566)	5. Celep (2014)	ความถี่	ร้อยละ	
1. การสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัล	✓	✓	✓	✓		4	80.00	
2. การเผยแพร่วิสัยทัศน์ดิจิทัล	✓		✓	✓		3	60.00	
3. การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัล	✓		✓	✓		3	60.00	
4. การมีส่วนร่วมในการวางแผน		✓				1	20.00	
5. การสร้างวิสัยทัศน์ที่ส่งเสริม การพัฒนาและสร้างนวัตกรรม		✓				1	20.00	
6. ภาวะผู้นำมุ่งเน้นคน เป็นศูนย์กลาง					✓	1	20.00	
7. การสื่อสารและความร่วมมือ					✓	1	20.00	
8. วิสัยทัศน์					✓	1	20.00	
9. การสนับสนุน					✓	1	20.00	

จากตาราง 2 ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการและนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ผู้วิจัยได้พิจารณาองค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยใช้เกณฑ์ความถี่ตามแนวคิดนักวิชาการและนักวิจัยตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป สรุปเป็นองค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัล 3) การเผยแพร่วิสัยทัศน์ดิจิทัล

2. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล

2.1 ความหมายของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ไว้ดังนี้

รัตนภรณ์ วัชรอติยาพล (2563, หน้า 153) ได้ให้ความหมายว่า การเป็นผู้นำมืออาชีพดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นกิจวัตรประจำวันนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการทำงานจัดเตรียมเอกสารและมีการใช้เทคโนโลยีใน การจัดเก็บและค้นคืนเอกสาร โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนางาน ใช้เทคโนโลยีมาประมวลงานประจำปี จัดทำแผนงบประมาณ การบริหารงานวิชาการ การบริหาร กิจการนักเรียน การบริหารงานบุคลากร การบริหารงานธุรการ และการเงิน พัสดุ ครุภัณฑ์การบริหารงานอาคารสถานที่ และการบริหารงานชุมชน

จารุพันธ์ ผิวพวง และคณะ (2564, หน้า 96 – 108) ได้ให้ความหมายว่า การเป็นผู้นำมืออาชีพดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งเสริมการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ในการปฏิบัติงานร่วมกัน รวมไปถึงความรู้ ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสารสนเทศต่าง ๆ การประเมินผล การใช้สารสนเทศในการถ่ายทอดข้อมูล โดยวิธีการที่หลากหลายมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการรับรู้ร่วมกัน และนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

เอกรัตน์ เชื้อวงศ์ และคณะ (2564, หน้า 890) ได้ให้ความหมายว่า ความเป็นมืออาชีพ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหาร ซึ่งแสดงออกถึงการมีทักษะที่เชี่ยวชาญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาโรงเรียน ได้แก่ ความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การบริหารจัดการเทคโนโลยีและการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัล

ณัฐกานต์ วรรณสาร, และวิภาดา ประสารทรัพย์ (2567, หน้า 66) ได้ให้ความหมายว่า การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งแสดงออกถึงการมีทักษะที่เชี่ยวชาญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาโรงเรียน ได้แก่ ความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การบริหารจัดการเทคโนโลยีและการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัล

Sheninger (2019, pp. 22 – 23) ได้ให้ความหมายว่า ความเป็นมืออาชีพ หมายถึง ผู้บริหารจะต้องสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ แนวคิด และงานวิจัยใหม่ ๆ ในสายงาน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและการพัฒนาของ เครื่องมือและการเชื่อมต่อสื่อสารที่มากขึ้น โดยผู้นำต้องมีการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ของตนเองเพื่อตอบสนองความต้องการการเรียนรู้ที่หลากหลาย การจัดหาทรัพยากรการเข้าถึงความรู้ การรับฟังความคิดเห็น การติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญทั้งนักการศึกษาและนักปฏิบัติเพื่ออภิปรายเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และภาวะผู้นำ โดยใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการพัฒนาความเป็นครูและผู้บริหารมืออาชีพ

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลในการบริหารและพัฒนาองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดการข้อมูล พัฒนางานในด้านต่าง ๆ และการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

2.2 ความสำคัญของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัยได้นำเสนอความสำคัญของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ไว้ดังนี้

ณัฐวุฒิ ชีรปรเมศวร์ และคณะ (2567, หน้า 215) ได้ให้ความสำคัญด้านความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัลไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการส่งเสริมให้ครู บุคลากร มีทักษะการรู้เท่าทันในโลกดิจิทัล เช่น การปฏิบัติตามนโยบาย กติกา มารยาท และระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต การประเมินความถูกต้อง และการสังเคราะห์ข้อมูล การผลิตสื่อสร้างสรรค์ ออกแบบบทเรียนออนไลน์ ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องส่งเสริมให้ครู บุคลากร มีคุณธรรม จรรยาบรรณในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การสื่อสารที่ถูกต้องตามกฎหมายเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างถูกต้องปลอดภัย

Acebuche (2024, p. 182) ได้ให้ความสำคัญด้านความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัลไว้ว่า การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลไม่ใช่เพียงแค่การใช้เทคโนโลยี แต่เป็นการมีทัศนคติ ความรู้ และทักษะที่สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาโรงเรียนในโลกยุคใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของผู้นำดิจิทัลจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการบริหารจัดการโรงเรียนในอนาคต

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารและพัฒนาการศึกษาในยุคดิจิทัล โดยผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีทักษะการรู้เท่าทันดิจิทัล สามารถประเมินและสังเคราะห์ข้อมูล ใช้เทคโนโลยีเพื่อออกแบบการเรียนรู้ และรักษาจรรยาบรรณในการใช้งานออนไลน์ รวมถึงการพัฒนาอัตลักษณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม ทั้งนี้การเรียนรู้ผ่านกรณีศึกษาและการสะท้อนคิดช่วยเสริมสร้างศักยภาพของครูให้สามารถปรับตัวและขับเคลื่อนโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 องค์ประกอบของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัยได้นำเสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ไว้ดังนี้

เอกรัตน์ เชื้อวงศ์ และวัลลภา อารีรัตน์ (2564, หน้า 890) ได้กล่าวว่า ความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ประกอบด้วย 1) ความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 2) การบริหารจัดการเทคโนโลยีและ 3) การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัล

วารุณี ธรรมขันธุ์ (2566, หน้า 41 – 42) ได้กล่าวว่า ความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ประกอบด้วย 1) ความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 2) การบริหารจัดการเทคโนโลยี และ 3) การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัล

พรมมา จันทระโคตร และคณะ (2567, หน้า 171) ได้กล่าวว่า ความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลาย 2) การจัดหาทรัพยากรการเข้าถึงความรู้ การรับความคิดเห็น การติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญเพื่อสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ 3) การพัฒนาความรู้ของผู้บริหารมืออาชีพ

Helleve, Almås, & Bjørkelo (2019, p. 6) ได้กล่าวว่า ความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การมีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะทั่วไปด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 2) ความสามารถในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยี 3) การเป็นผู้นำในกระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี 4) จริยธรรมดิจิทัลและความตระหนักรู้เรื่องความเป็นส่วนตัว 5) ความสามารถในการปรับตัวและเรียนรู้เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และ 6) ความสามารถในการควบคุมตัวตนและร่องรอยดิจิทัลของตนในโซเชียลมีเดีย

Acebuche (2024, pp. 178 – 179) ได้กล่าวว่า ความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การสื่อสารและความร่วมมือในโรงเรียน 2) การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการกำหนดวิสัยทัศน์ 3) การพัฒนาวิชาชีพของครูและบุคลากร 4) การบูรณาการเทคโนโลยีในการเรียนการสอน 5) การมีส่วนร่วมของชุมชน และ 6) การส่งเสริมความเท่าเทียมและการเข้าถึงเทคโนโลยีในโรงเรียน

จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการ และนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้างต้น สามารถนำมาสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ได้ดังนี้

ตาราง 3 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัย องค์ประกอบของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล	1. เอกรัตน์ เชื้อวงศ์ และวัลลภา อาริรัตน์ (2564)	2. วารุณี ธรรมจันทร์ (2566)	3. พรมา จันทโรไตร และคณะ (2567)	4. Helleve, Almås, & Bjørkelo (2019)	ความถี่	ร้อยละ
1. ความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล / การมีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะทั่วไปด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	✓	✓		✓	3	75.00
2. การบริหารจัดการเทคโนโลยี	✓	✓			2	50.00
3. การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัล	✓	✓			2	50.00

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบของ การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล	นักวิชาการและนักวิจัย					
	1. เอกภรณ์ เชื้อวงศ์ คำ และวลี (2564)	2. วารุณี ธรรมพันธ์ (2566)	3. พรหม จันทโรไตร และคณะ (2567)	4. Helleve, Almds, & Bjorkelo (2019)	ความถี่	ร้อยละ
4. การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้วยตนเอง			✓		1	25.00
5. การจัดหาทรัพยากรการเรียนรู้ ความรู้ การรับความคิดเห็น การติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญเพื่อสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้			✓		1	25.00
6. การพัฒนาความรู้ของผู้บริหารมืออาชีพ			✓		1	25.00
7. ความสามารถในการปรับตัวและเรียนรู้เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ			✓		1	25.00
8. ความสามารถในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยี				✓	1	25.00
9. การเป็นผู้นำในกระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี				✓	1	25.00
10. จริยธรรมดิจิทัลและความตระหนักรู้เรื่องความเป็นส่วนตัว				✓	1	25.00

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบของ การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล	นักวิชาการและนักวิจัย					
	1. เอกวิรัตน์ เชื้อวงศ์ และวัลลภา อาริรัตน์ (2564)	2. วารุณี ธรรมชนันท์ (2566)	3. พรเมก จันทระโคตร และคณะ (2567)	4. Helleve, Almds, & Bjørkelo (2019)	ความถี่	ร้อยละ
11. ความสามารถในการปรับตัวและเรียนรู้เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ				✓	1	25.00
12. ความสามารถในการควบคุมตัวตนและร่องรอยดิจิทัลของตนในโซเชียลมีเดีย				✓	1	25.00

จากตาราง 3 ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการและนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ผู้วิจัยได้พิจารณาองค์ประกอบของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล โดยใช้เกณฑ์ความถี่ตามแนวคิดนักวิชาการและนักวิจัยตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป สรุปเป็นองค์ประกอบของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล 2) การบริหารจัดการเทคโนโลยี และ 3) การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัล

3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

3.1 ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

จิตรกร จันทรสุข และจิรนนท์ วัชรกุล (2564, หน้า 42) ได้ให้ความหมายว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารในการสร้างวัฒนธรรมการทำงานและบรรยากาศสถานศึกษาให้มีการใช้ดิจิทัล และสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้บนโลกยุคดิจิทัลในการทำงานร่วมกันได้ตลอดเวลา พร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างวัฒนธรรมองค์การโดยให้ครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ฐิติมา วรรณศรี (2564, หน้า 118) ได้ให้ความหมายว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมดิจิทัลให้เป็นปกติในองค์กรจนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลในองค์กร

ดาวรรุวรรณ ถวิลการ (2564, หน้า 183) ได้ให้ความหมายว่า การสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการออกแบบกระบวนการเรียนการสอน ผลิตรายงานนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียนนำไปสู่การวัดและประเมินผลโดยใช้การใช้เทคโนโลยีในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนแต่ละบุคคลแล้วเชื่อมโยงสู่ข้อสรุปเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการสอนและการเรียนรู้ต่อไป

ภูริรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 33) ได้ให้ความหมายว่า การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความสามารถในการสร้างพลวัตในการใช้เทคโนโลยีให้เป็นเรื่องปกติในองค์กรจนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้บนโลกดิจิทัลในองค์กร เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็น และสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน

พิมพิลา อำนาจ (2566, หน้า 67) ได้ให้ความหมายว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงให้เห็นถึง ค่านิยม ความรู้ ความคิด ศิลธรรม ประเพณี จากการเรียนรู้และใช้เป็นวิถีชีวิตที่คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งยึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมา ซึ่งจะกลายเป็นนิสัยและความเคยชินโดยใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาการปรับตัวและถูกถ่ายทอดไปยังสมาชิกหรือบุคลากรในวัฒนธรรมองค์การดิจิทัล

วิษยานนท์ ทรัพย์ถาวรธานี (2567, หน้า 13) ได้ให้ความหมายว่า การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล หมายถึง คุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษา

ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมอย่างสม่ำเสมอจนเกิดเป็นวัฒนธรรมภายในโรงเรียน รวมทั้งสนับสนุนส่งเสริมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ สามารถสร้างสรรค์พลวัตในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสร้างวัฒนธรรมในการทำงานและบรรยากาศในโรงเรียนบนสังคมเครือข่ายดิจิทัล ตลอดจนการเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งสามารถทำงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมบนเครือข่ายสังคมออนไลน์

Anderson and Thompson (2023, p. 234) ได้ให้ความหมายว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง กระบวนการที่ซับซ้อนในการพัฒนาและหล่อหลอมค่านิยม ความเชื่อ และพฤติกรรมของบุคลากรในองค์กรให้เห็นความสำคัญ และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสร้างระบบสนับสนุน การพัฒนาทักษะ และการส่งเสริมนวัตกรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

Chen and Brown (2023, p. 156) ได้ให้ความหมายว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง กระบวนการสร้างสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาตนเองและองค์กรอย่างต่อเนื่อง โดยมีการพัฒนาทักษะดิจิทัล การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ และการส่งเสริมนวัตกรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

Johnson and Wilson (2024, p. 178) ได้ให้ความหมายว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง กระบวนการเชิงระบบในการพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ในองค์กร โดยครอบคลุมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล การพัฒนาทักษะดิจิทัลของบุคลากร การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ และการส่งเสริมนวัตกรรมการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารในการส่งเสริม สนับสนุน และเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งพัฒนาระบบนิเวศการเรียนรู้ในองค์กรให้เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเองของครูและบุคลากร ครอบคลุมทั้งการรู้ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล การสร้างนวัตกรรม การเรียนรู้ร่วมกัน และการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล

3.2 ความสำคัญของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัยได้นำเสนอความสำคัญของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

กำธรณ์ ศรารวรรณ (2563, หน้า 9) ได้ให้ความสำคัญด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลไว้ว่า การสร้างวัฒนธรรมองค์กรในยุคดิจิทัลทรานส์ฟอร์เมชันให้เกิดขึ้นจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมหลาย ๆ ส่วนด้วยกัน ทั้งการปรับระบบโครงสร้างพื้นฐานภายในที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ที่ทันสมัย หรือระบบเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น แต่สิ่งที้องค์กรจะต้องให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่าโครงสร้างพื้นฐานเหล่านั้นคือ บุคลากรขององค์กรมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคดิจิทัลหรือการมีทัศนคติต่อดิจิทัล (Digital Mindset) เป็นการปรับกระบวนทัศน์ทัศนคติและความเชื่อมั่นตั้งแต่ผู้บริหารสูงสุดลงไปสู่บุคลากรทุกระดับ

ปัทมา ชัยโรจน์วงศ์ (2563, หน้า 6) ได้ให้ความสำคัญด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลไว้ว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบาย ออกคำสั่ง กระตุ้นให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจนเป็นปกติในการจัดการเรียนการสอน และผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นผู้นำเทคโนโลยีรูปแบบใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงานการปฏิบัติงานอื่นนอกเหนือจากการสอน สร้างแพลตฟอร์ม (Platform) และระบบการปฏิบัติงานที่มีความกระชับ กล่องตัว และมีประสิทธิภาพ ง่ายต่อการส่งต่อข้อมูล รวบรวมข้อมูล และค้นหาข้อมูล และง่ายต่อการใช้งาน และผู้บริหารสถานศึกษาควรเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาพัฒนางานให้เกิดประสิทธิภาพที่สูงขึ้นผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับสร้างสรรค์พลวัตในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลให้เป็น

จีระนันท์ มูลมาตร (2564, หน้า 26) ได้ให้ความสำคัญด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลไว้ว่า การสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีให้มีการใช้ดิจิทัล ส่งเสริมให้ครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการเรียนการสอน

วรวรรณ อินทร์ชู (2565, หน้า 310) ได้ให้ความสำคัญด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลไว้ว่า การสร้างวัฒนธรรมในการทำงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นหลัก สร้างชุมชนเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อนำมาสู่การพัฒนาการบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพและก้าวเข้าสู่สถานศึกษายุคดิจิทัล

วรวิทย์ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 66 – 67) ได้ให้ความสำคัญด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลไว้ว่า การสร้างวัฒนธรรมการทำงานและบรรยากาศสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภายในองค์กรเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมยุคดิจิทัล ตลอดจนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่าง สม่าเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบาย กระตุ้นให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจนเป็นปกติในการจัดการเรียนการสอน มีการสร้าง แรงบันดาลใจ ตลอดจนกระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ และพัฒนางานให้เกิดประสิทธิผลที่สูงสุด

ณัฐวุฒิ ชีรปรเมศวร์ และคณะ (2567, หน้า 215) ได้ให้ความสำคัญด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมให้ครูและบุคลากรกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดต่อสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน โดยเน้นปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง

Adams, Rodríguez & Ramirez (2023, p. 7) ได้ให้ความสำคัญด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลไว้ว่า เป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีความเอื้อเฟื้อและเอาใจใส่ (Caring Digital Classroom) โดยเฉพาะในช่วงที่การศึกษาเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบออนไลน์อันเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 นักวิจัยเน้นว่าการเรียนการสอนแบบดิจิทัลไม่ได้เป็นเพียงการใช้เทคโนโลยีเพื่อถ่ายทอดความรู้เท่านั้น แต่ยังต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านอารมณ์และสังคมของผู้เรียน เพื่อให้พวกเขา มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนการเรียนรู้ การออกแบบชั้นเรียนออนไลน์ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน รวมถึงการสนับสนุนทางจิตใจและอารมณ์ จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและส่งเสริมสุขภาพจิตของผู้เรียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้พวกเขาสามารถเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลในสถานศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญที่พัฒนาทั้งโครงสร้างพื้นฐานและทัศนคติบุคลากร ผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดนโยบายและสร้างแรงบันดาลใจให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีจนเป็นวิถีปฏิบัติ ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม แลกเปลี่ยนความรู้ และพัฒนาสภาพแวดล้อม

การเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะผู้เรียน ลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

3.3 องค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัยได้นำเสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

ธีรบุญ โปโรจน์อังสุธร (2564, หน้า 3) ได้กล่าวว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การคิดแบบดิจิทัล 2) การทำงานแบบดิจิทัล 3) การเข้าใจผู้อื่น และ 4) ทักษะความยืดหยุ่น

สุวีรัตน์ รอดพัน และคณะ (2564, หน้า 40) ได้กล่าวว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ด้านการรู้ดิจิทัล 3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล และ 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล

ฝนทิพย์ หาญชนะ และศศิภุทธี ศิลาลาย (2565, หน้า 122) ได้กล่าวว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) ด้านการรู้ดิจิทัล 2) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล

ศุภเสริฐ กิริยานันท์ (2565, หน้า 12) ได้กล่าวว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การคิดแบบดิจิทัล 2) การทำงานแบบดิจิทัล และ 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

Barbuti et al., (2020, p. 19) ได้กล่าวว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การสร้างจิตสำนึกทางดิจิทัล 2) การพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล และการสร้างสรรค์ 3) การมีส่วนร่วมของชุมชนและเยาวชน และ 4) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและการถ่ายทอดวัฒนธรรม

Adams, Rodriguez, & Ramirez (2023, p. 8) ได้กล่าวว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องของผู้เรียน 2) การเข้าถึงที่มีประสิทธิภาพ 3) การออกแบบเพื่อส่งเสริมการแบ่งปันและ 4) การสร้างตัวตนทางดิจิทัลของครูอย่างมืออาชีพ

จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการและนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้างต้น สามารถนำมาสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ได้ดังนี้

ตาราง 4 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัย	องค์ประกอบของ การสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ดิจิทัล	1. ธีรบุญ โปโรจน์อังสุธร (2564)	2. สุรรัตน์ รอดพน (2564)	3. ฝนทิพย์ หาญชนะ (2565)	4. ศุภเสวีรัฐ กิริติยานันท์ (2565)	5. Barbuti et al., (2020)	6. Adams, Rodriguez, & Ramirez (2023)	ความถี่	ร้อยละ
1. การรู้ดิจิทัล / การคิด แบบดิจิทัล / จิตสำนึก ทางดิจิทัล		✓	✓	✓	✓	✓		5	83.33
2. การทำงานแบบดิจิทัล / การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล		✓			✓			2	33.33
3. การเข้าใจผู้อื่น / ทักษะ ความยืดหยุ่น		✓						1	16.67
4. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล			✓	✓				2	33.33
5. การสื่อสารดิจิทัล / การ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการสื่อสาร			✓	✓		✓		3	50.00
6. การสร้างวัฒนธรรม ดิจิทัล			✓					1	16.67
7. การพัฒนาทักษะด้าน ดิจิทัลและการสร้างสรรค์						✓		1	16.67
8. การมีส่วนร่วมของ ชุมชน / การมีส่วนร่วม อย่างต่อเนื่องของผู้เรียน						✓	✓	2	33.33

ตาราง 4 (ต่อ)

นักวิชาการและนักวิจัย องค์ประกอบของ การสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ดิจิทัล	1. ชีรัญญ์ ไพโรจน์อัสสุร (2564)	2. สุรรัตน์ รอดพน (2564)	3. ผนทิพย์ หาญชนะ (2565)	4. ศุภเสวีรัฐ กิริยานันทน์ (2565)	5. Barbuti et al., (2020)	6. Adams, Rodriguez, & Ramirez (2023)	ความถี่	ร้อยละ
9. การเข้าถึงที่มี ประสิทธิภาพ						✓	1	16.67
10. การออกแบบเพื่อ ส่งเสริมการแบ่งปัน						✓	1	16.67
11. การสร้างตัวตนทาง ดิจิทัลของครูอย่าง มืออาชีพ						✓	1	16.67

จากตาราง 4 ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการและนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ผู้วิจัยได้พิจารณาองค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล โดยใช้เกณฑ์ความถี่ตามแนวคิดนักวิชาการและนักวิจัยตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป สรุปเป็นองค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การรู้ดิจิทัล และ 2) การสื่อสารดิจิทัล

4. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล

4.1 ความหมายของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

สุชนา โกมลวงิช (2563, หน้า 64) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้ และทักษะในการใช้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความสามารถในการค้นหา การประเมิน การใช้ การแบ่งปันและสร้างสรรค์สารสนเทศโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผลสร้างนวัตกรรมและสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

จิตรกร จันทรสุข และจิรนนท์ วัชรกุล (2564, หน้า 43) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความสามารถเกี่ยวกับแพลตฟอร์มและเทคโนโลยีใหม่ ๆ และมีความคิดสร้างสรรค์ในการวิเคราะห์เนื้อหาดิจิทัลที่มีคุณภาพพร้อมทั้งค้นพบวิธีใหม่ในการทำสิ่งต่าง ๆ รวมถึงมีความรู้ ความเข้าใจและทักษะเทคนิคทางด้านดิจิทัล

ดาวรรุวรรณ ถวิลการ (2564, หน้า 183) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการออกแบบกระบวนการเรียนการสอนผลิตสื่อนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียนนำไปสู่การวัดและประเมินผลโดยการใช้เทคโนโลยีในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนแต่ละบุคคลแล้วเชื่อมโยงสู่ข้อสรุปเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการสอนและการเรียนรู้ต่อไป

ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2564, หน้า 40) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล หมายถึง การที่ผู้บริหารมีความรู้เกี่ยวกับแพลตฟอร์มและเทคโนโลยีใหม่ ๆ สามารถใช้เครื่องมือทางดิจิทัล มีกลยุทธ์การตัดสินใจแบบดิจิทัลเพื่อการพัฒนาตนเองและพัฒนาสถานศึกษาให้ทันยุคดิจิทัล

มุฮัมหมัดรุซลัน ลีอบากะลูติง (2565, หน้า 26) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการบริหารงานในสถานศึกษา

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความสามารถในการใช้ เข้าใจ และสร้างสรรค์เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลได้เหมาะสม วิเคราะห์และประเมินสารสนเทศได้อย่างมีวิจารณญาณ สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล และการพัฒนานวัตกรรม ตลอดจนส่งเสริมบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาในยุคดิจิทัล

4.2 ความสำคัญของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัยได้นำเสนอความสำคัญของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

เจษฎา ชวนะไพศาล (2563, หน้า 105) ได้ให้ความสำคัญด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้นำทางเทคโนโลยี ด้วยการศึกษารเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้อง มีการฝึกฝน อบรม สัมมนา และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

รุ่งรัตน์ พลชัย (2563, หน้า 58) ได้ให้ความสำคัญความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลไว้ว่า ผู้นำต้องยอมรับเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในกระบวนการทำงานภายในองค์กร และรู้จักการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างหลากหลาย รวมถึงการเปิดโอกาสให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและหาแนวทางในการแก้ปัญหาภายในองค์กรให้การสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีทักษะความรู้ ความสามารถเพื่อพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา

พิชญ์พิมล สุนทวงค์ (2565, หน้า 6) ได้ให้ความสำคัญด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลไว้ว่า การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในสถานศึกษา รวมไปถึงนำดิจิทัลเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน มีการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการตัดสินใจในเรื่องการทำงาน มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมรวมถึงการประมวลผลข้อมูลสารสนเทศในโลกดิจิทัล

วรวิทย์ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 52) ได้ให้ความสำคัญด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลไว้ว่า เป็นพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งแสดงออกถึงการมีทักษะความสามารถในการใช้ดิจิทัลในการทำงานอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งให้การสนับสนุนพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในการเพิ่มพูนทักษะ การฝึกอบรม และการนำดิจิทัลเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน การเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศ เพื่อพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ตลอดจนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โดยต้องเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยี ส่งเสริม

การเรียนรู้ ผังอบรม และการใช้ดิจิทัลอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร การจัดการเรียนรู้ และพัฒนาบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

4.3 องค์ประกอบของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล

นักวิจัย นักวิชาการ และหน่วยงานได้นำเสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

สุชนา โกมลวงนิช และคณะ (2563, หน้า 5) ได้กล่าวว่า ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ดิจิทัล 2) การสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ดิจิทัล 3) การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 4) การแบ่งปันข้อมูลผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) การสร้างสื่อดิจิทัลมาบูรณาการเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565, หน้า 45) ได้ระบุว่า ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) รู้ใช้ 2) เข้าใจ และ 3) สร้างสรรค์

วิษยานนท์ ทรัพย์ถาวรธานี (2567, หน้า 44) ได้กล่าวว่า ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การใช้ 2) การเข้าใจ และ 3) การสร้างสรรค์

Jenkins (2015, p. 71) ได้กล่าวว่า ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การใช้ (Use) 2) การเข้าใจ (Understand) 3) การสร้างสรรค์ (Create) และ 4) การรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy)

จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการ และนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้างต้น สามารถนำมาสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล ได้ดังนี้

ตาราง 5 การสังเคราะห์องค์ประกอบของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล

องค์ประกอบของ ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล	นักวิชาการและนักวิจัย					
	1. สุขญา โกลมานิช และคณะ (2563)	2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565)	3. วิทยานิพนธ์ ทรัพย์สินทางปัญญา (2567)	4. Jenkins (2015)	ความถี่	ร้อยละ
1. การออกแบบการจัดการเรียนรู้ดิจิทัล	✓				1	25.00
2. การสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	✓				1	25.00
3. การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้	✓				1	25.00
4. การแบ่งปันข้อมูลผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล	✓				1	25.00
5. การสร้างสื่อดิจิทัลมาบูรณาการ การเรียนรู้	✓				1	25.00
6. การใช้ / รู้ใช้		✓	✓	✓	3	75.00
7. การเข้าใจ		✓	✓	✓	3	75.00
8. การสร้างสรรค์		✓	✓	✓	3	75.00
9. การรู้เท่าทันสื่อ				✓	1	25.00

จากตาราง 5 ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการและนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ผู้วิจัยได้พิจารณาองค์ประกอบของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล โดยใช้เกณฑ์ความถี่ตามแนวคิดนักวิชาการและนักวิจัยตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป สรุปเป็น

องค์ประกอบของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้
1) การใช้ 2) การเข้าใจ และ 3) การสร้างสรรค์

5. ด้านการสื่อสารดิจิทัล

5.1 ความหมายของการสื่อสารดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายของการสื่อสารดิจิทัล ไว้ดังนี้

สุชนา โกมรวานิซ (2563, หน้า 5) ได้ให้ความหมายว่า
การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการสื่อสาร
การประชาสัมพันธ์ และการสร้างเครือข่าย โดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร
กับนักเรียน ครูบุคลากร และชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชลนที พัวลี (2564, หน้า 62) ได้ให้ความหมายว่า การสื่อสาร
ดิจิทัล หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษามีการสร้างแรงจูงใจและแสวงหาเครือข่าย
ความร่วมมือด้านเทคโนโลยีดิจิทัลกับหน่วยงานภายนอกเพื่อเปิดโอกาสให้เกิดการ
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกัน

มุฮัมมัดรุซลัน ลีบาเกะลุติง, และนิรันดร์ จุลทรัพย์ (2564,
หน้า 1939) ได้ให้ความหมายว่า การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง การสื่อสารระหว่างภายใน
และภายนอกสถานศึกษา การประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของสถานศึกษาโดยใช้สื่อ
เทคโนโลยีดิจิทัล

ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2564, หน้า 7) ได้ให้ความหมายว่า
การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง ทักษะการสื่อสาร การโน้มน้าว การจูงใจให้คำแนะนำ
ช่วยเหลือ สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสื่อสารกับบุคลากรภายในสถานศึกษา
เพื่อกระตุ้นการตัดสินใจร่วมกันในงานวิชาการ และใช้การสื่อสารด้วยรูปแบบวิธีการ
ที่หลากหลายและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารกับองค์กรภายในและระหว่างองค์กร
เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนางานวิชาการ

บุษยพรรณ สุระคาย (2565, หน้า 58 – 59) ได้ให้ความหมายว่า
การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีทักษะในการฟัง พูดอ่าน เขียนและ
การกระทำอย่างหลากหลายรูปแบบและหลายบริบท ผู้บริหารสถานศึกษามีการนำสื่อเทคโนโลยี
เข้ามาใช้อย่างมีเหตุผลอย่างรู้ความมีประสิทธิภาพและผลกระทบ มีทักษะการคิดและ
การใช้เหตุผลมีการสื่อสารที่ดีเป็นแบบอย่างที่ดีในการสื่อสาร และสามารถสื่อสารจูงใจ
บุคลากรไปสู่การปฏิบัติ

พนทิพย์ หาญชนะ และศีกฤทธิ์ ศิลาลาย (2565, หน้า 131) ได้ให้ความหมายว่า การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรแสดงออกถึงการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่ขยายความคิด ความเชื่อให้กับสถานศึกษาอื่น ตลอดจนหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องเข้าใจเป็นที่ยอมรับของทุกองค์กรนำไปสู่การปฏิบัติด้วยรูปภาพ การเขียน และการใช้สัญลักษณ์ผ่านช่องทางการสื่อสารสังคมออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมและทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และสร้างเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกองค์กร โดยมุ่งเน้นการจูงใจ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสนับสนุนการตัดสินใจร่วมกัน เพื่อพัฒนางานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง

5.2 ความสำคัญของการสื่อสารดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัยได้นำเสนอความสำคัญของการสื่อสารดิจิทัลไว้ดังนี้

ชูศิริรัตน์ กาญจนชัย (2562, หน้า 81) ได้ให้ความสำคัญด้านการสื่อสารดิจิทัลไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน และการกระทำมีการสื่อสารด้วยความรักทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในการทำงาน มีการนำเอาสื่อดิจิทัลเข้ามาใช้ในการสื่อสารอย่างมีเหตุผล สามารถสื่อสารจูงใจผู้อื่นไปสู่การปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีในการสื่อสารของบุคลากร

ภาณุมาศ จันทศรี (2562, หน้า 54) ได้ให้ความสำคัญด้านการสื่อสารดิจิทัลไว้ว่า การสื่อสารเชิงดิจิทัลเป็นกระบวนการที่ผู้บริหารแสดงออกถึงการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่ขยายความคิดความเชื่อให้กับสถานศึกษาอื่น ตลอดจนหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องเข้าใจ เป็นที่ยอมรับของทุกองค์กรนำไปสู่การปฏิบัติด้วยรูปภาพ การเขียน การใช้สัญลักษณ์ผ่านช่องทางการสื่อสารสังคมออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพ

อาภาภรณ์ ภูศรี (2565, หน้า 69) ได้ให้ความสำคัญด้านการสื่อสารดิจิทัลไว้ว่า เทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยให้การบริหารงานสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งจะต้องมีระบบจัดการฐานข้อมูลของ

สถานศึกษาเพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology) มาใช้การเพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ในงานด้านต่าง ๆ

วรวิทย์ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 59) ได้ให้ความสำคัญด้านการสื่อสารดิจิทัลไว้ว่า การสื่อสารดิจิทัลทำให้เกิดความรวดเร็ว สะดวกสบายในการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการจัดเก็บ การเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และเป็นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงรับรู้และเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัลด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนางานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่และด้านอื่น ๆ ตลอดจนสามารถสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

DeFilippis et al., (2022, p.6) ได้ให้ความสำคัญด้านการสื่อสารดิจิทัลไว้ว่า มีความสำคัญอย่างมากในบริบทขององค์กรและการทำงานระยะไกล โดยเฉพาะในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ เช่น การแพร่ระบาดของ COVID-19 ซึ่งทำให้หลายองค์กรต้องปรับตัวเข้าสู่ระบบการทำงานทางไกล การสื่อสารดิจิทัลช่วยให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจ เพิ่มประสิทธิภาพในการประชุม และสร้างโอกาสในการทำงานร่วมกันแม้อยู่ในพื้นที่ที่แตกต่างกัน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การสื่อสารดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารสถานศึกษาและองค์กรในยุคปัจจุบัน โดยเป็นกระบวนการที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานผ่านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้เกิดความรวดเร็ว สะดวกในการเข้าถึงข้อมูล สามารถสื่อสารได้ทุกที่ทุกเวลา สร้างความสัมพันธ์อันดีในการทำงาน และเอื้อต่อการบริหารจัดการในทุกด้าน ทั้งวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล และการสร้างเครือข่ายการทำงานที่มีประสิทธิภาพแม้อยู่ในพื้นที่ที่แตกต่างกัน

5.3 องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล

นักวิชาการและนักวิจัยได้นำเสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล ไว้ดังนี้

กัญญารัตน์ สุขแสน (2563, หน้า 96) ได้กล่าวว่า การสื่อสารดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัล 2) การประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อดิจิทัล และ 3) การสร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัล

สุชนา โกมลวงิช และคณะ (2563, หน้า 639 – 640) ได้กล่าวว่า การสื่อสารดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การสื่อสารด้วยสื่อเทคโนโลยี 2) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และ 3) การรู้ดิจิทัล

สุรรัตน์ รอดพั่น (2563, หน้า 40) ได้กล่าวว่า การสื่อสารดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การรู้ดิจิทัล 2) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 3) การสื่อสารด้วยสื่อเทคโนโลยี 4) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล และ 5) การนิเทศและติดตามด้วยระบบดิจิทัล

ชลนที พัวสี (2564, หน้า 59) ได้กล่าวว่า การสื่อสารดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การสื่อสารด้วยสื่อเทคโนโลยี 2) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และ 3) การรู้วิสัยทัศน์

มูฮำหมัดรุซลัน ลีบาอะลุดดีน และนิรันดร์ จุลทรัพย์ (2564, หน้า 1942) ได้กล่าวว่า การสื่อสารดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การสื่อสารด้วยสื่อเทคโนโลยี 2) การประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อเทคโนโลยี และ 3) การสร้างเครือข่ายผ่านสื่อเทคโนโลยี

พนทิพย์ หาญชนะ และศีกฤทธิ ศีลาลาย (2565, หน้า 133) ได้กล่าวว่า การสื่อสารดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การสื่อสาร 2) การประชาสัมพันธ์และ 3) การสร้างเครือข่ายสังคมออนไลน์

วิชยานนท์ ทรัพย์ถาวรธานี (2567, หน้า 52) ได้กล่าวว่า การสื่อสารดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัล 2) การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อดิจิทัล และ 3) การสร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัล

จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการ และนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ของการสื่อสารดิจิทัลที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้างต้น สามารถนำมาสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล ได้ดังนี้

ตาราง 6 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล

องค์ประกอบ ของการสื่อสาร ดิจิทัล	นักวิชาการ และนักวิจัย							ความถี่	ร้อยละ
	1. กัญญารัตน์ สุขแสน (2563)	2. สุขญา โกมลวานิช และคณะ (2563)	3. สุรรัตน์ รอดพน (2563)	4. ชลนที พัวลี (2564)	5. มูฮำหมัดรุสสัน ลือปากะสูติง และนิรันดร์ จุลทรัพย์ (2564)	6. ฝนทิพย์ หาญชนะ และศศิภัทร คีลาฉาย (2565)	7. วิชยานนท์ ทรัพย์ถาวรธานี (2567)		
1. การสื่อสารด้วยสื่อเทคโนโลยี	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7	100.00
2. การประชาสัมพันธ์	✓				✓	✓	✓	4	57.14
3. การสร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัล	✓				✓	✓	✓	4	57.14
4. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล		✓	✓	✓				3	42.86
5. การรู้ดิจิทัล		✓	✓					2	28.57
6. การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล			✓					1	14.29
7. การนิเทศและติดตามด้วยระบบดิจิทัล			✓					1	14.29
8. การรู้วิสัยทัศน์				✓				1	14.29

จากตาราง 6 ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการและนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ผู้วิจัยได้พิจารณาองค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล โดยใช้เกณฑ์ความถี่ตามแนวคิด นักวิชาการและนักวิจัยตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป สรุปเป็นองค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การสื่อสารด้วยสื่อเทคโนโลยี 2) การประชาสัมพันธ์ และ 3) การสร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัล

งานวิชาการ

1. ความหมายของงานวิชาการ

นักวิจัยได้ให้ความหมายของงานวิชาการ ไว้ดังนี้

จิตรา แก้วมะ (2563, หน้า 35) ได้ให้ความหมายว่า งานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานภายใต้ขอบข่ายงานวิชาการที่เกี่ยวกับการพัฒนางานคุณภาพ การศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามบทบาทหน้าที่ โดยความร่วมมือของทุกฝ่าย ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้คำปรึกษา แนะนำ ประสานให้ฝ่ายทำงานร่วมกัน อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการบริหารงานวิชาการ คือ การบริหารกิจกรรมในโรงเรียน ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน มากที่สุด

สุพิชชา มากะเต (2564, หน้า 23) ได้ให้ความหมายว่า งานวิชาการ หมายถึง ภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งจะสะท้อนคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาได้อย่างชัดเจน หากผู้บริหารสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชนกานต์ เอี่ยมสะอาด (2564, หน้า 29) ได้ให้ความหมายว่า งานวิชาการ หมายถึง ภารกิจหลักที่ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนต้องให้ความสำคัญ เพื่อพัฒนาผู้เรียนและการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

นพรัตน์ แยมโกสุม (2565, หน้า 25) ได้ให้ความหมายว่า งานวิชาการ หมายถึง งานที่สำคัญที่สุดหรือหัวใจของสถานศึกษา เนื่องจากสถานศึกษาคือแหล่งพัฒนา คน โดยกิจกรรมทุกประเภทในสถานศึกษามีวัตถุประสงค์เดียวคือการพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก งานวิชาการจึงเป็นภารกิจหลัก ที่ทำให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

เนติ มโนปัญญา (2565, หน้า 41) ได้ให้ความหมายว่า งานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานภายใต้ขอบข่ายงานวิชาการที่เกี่ยวกับการพัฒนางานคุณภาพ การศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้ความเจริญก้าวหน้าของ สถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกฝ่ายต้องมีการร่วมมือกันดำเนินการ ตามบทบาทหน้าที่การจัดการศึกษา ให้คำปรึกษา แนะนำ ประสานให้ฝ่ายทำงานร่วมกัน อย่างมีประสิทธิภาพ

กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา (2567, หน้า 51) ได้ให้ความหมายว่า งานวิชาการ หมายถึง การดำเนินการจัดการกิจกรรมในโรงเรียนทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ซึ่งเป็นความรับผิดชอบ ของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา

สถิรพร เซาว์นชัย (2567, หน้า 9) ได้ให้ความหมายว่า งานวิชาการ หมายถึง การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง จนทำให้ผู้เรียน เกิดศักยภาพสูงสุด

Vick, Furlong and Heiberger (2008, p. 7) ได้ให้ความหมายว่า งานวิชาการ หมายถึง การวางแผนงานเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการดำเนินการติดตาม งานในสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการเป็นภาระงานที่ใหญ่กว่างานบริหารทั่ว ๆ ไป และเป็นสิ่งที่ได้รับมอบหมายจากองค์กร

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า งานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานที่ เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาภายใต้ขอบข่ายงานวิชาการ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู และบุคลากร ทุกฝ่ายในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามบทบาทหน้าที่ ผ่านการให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานร่วมกัน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด อันเป็นเครื่องบ่งชี้ความเจริญก้าวหน้าของสถานศึกษา

2. ความสำคัญของงานวิชาการ

มันักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความสำคัญของงานวิชาการไว้ดังนี้

จิตรา แก้วมะ (2563, หน้า 35) ได้ให้ความสำคัญของงานวิชาการไว้ว่า เป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษาและถือเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญอันดับแรก โดยเฉพาะในการปรับปรุงคุณภาพ การเรียนการสอน เพราะการจัดการศึกษาเป็นการวางรากฐานในการพัฒนาคนให้สามารถ แสวงหาความรู้และปรับตัวทันโลกอย่างมีความสุข

สุพิชชา มากะเต (2564, หน้า 23) ได้ให้ความสำคัญของงานวิชาการ ไว้ว่า เป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งมาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏ เด่นชัดเมื่อผู้บริหารสามารถบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานวิชาการจึงเป็นส่วนสำคัญ ที่สุดในสถานศึกษา ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญและตระหนักถึงภารกิจนี้ โดยการปรับปรุง ตัวเองและเข้าใจงานวิชาการอย่างถ่องแท้ พร้อมพัฒนางานวิชาการให้ก้าวทันการจัด การศึกษาในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ยังจะได้รับความไว้วางใจและการยอมรับจากชุมชน และสังคม ซึ่งจะนำไปสู่ความภาคภูมิใจในความสำเร็จ

ชนกานต์ เขี่ยมสะอาด (2564, หน้า 29) ได้ให้ความสำคัญของงาน วิชาการไว้ว่า งานวิชาการคือหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา เป็นภารกิจหลัก ที่ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนในองค์กรต้องให้ความสำคัญและตระหนักถึงภารกิจ ที่ต้องทำให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน และการพัฒนาการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้

นพรัตน์ แยมโกสุม (2565, หน้า 25) ได้ให้ความสำคัญของงานวิชาการ ไว้ว่า งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดหรือหัวใจของสถานศึกษา เนื่องจากสถานศึกษา คือ แหล่งที่วางรากฐานในการพัฒนาคน ทุกกิจกรรมในสถานศึกษามีวัตถุประสงค์เดียวคือ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมและโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลง ดังนั้นงานวิชาการจึงเป็นภารกิจที่สำคัญที่จะทำให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนด

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า งานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญและภารกิจหลัก ของการบริหารสถานศึกษา เนื่องจากเป็นงานที่มุ่งพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและ พัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพ สามารถปรับตัวและเรียนรู้ได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญ ตระหนักในภารกิจ และพัฒนางานวิชาการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลง อันจะนำมาซึ่งมาตรฐานคุณภาพการศึกษา และการยอมรับจากชุมชน

3. ขอบข่ายของงานวิชาการ

ขอบข่ายและภารกิจงานวิชาการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556, หน้า 39 – 49) มีดังนี้

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนา
สาระหลักสูตรท้องถิ่น

2. การวางแผนงานด้านวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนว
11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา

และองค์กรอื่น

14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์
หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ
ของสถานศึกษา

16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

โดยขอบข่ายและภารกิจงานวิชาการ ทั้งหมด 17 งานมีรายละเอียดดังนี้

1. การพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น มีขอบข่ายการดำเนินการ ดังนี้

1.1 วิเคราะห์กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาจัดทำไว้หรือจัดทำกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเพิ่มเติมตามบริบท

ของสถานศึกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.2 วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อกำหนดจุดเน้น หรือประเด็น ที่สถานศึกษาให้ความสำคัญ

1.3 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาและชุมชน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสถานศึกษาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.4 จัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสถานศึกษาเพื่อนำไปจัดทำ รายวิชาพื้นฐานหรือรายวิชาเพิ่มเติม จัดทำคำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อจัดประสบการณ์และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ ผู้เรียนประเมินผลและปรับปรุง

1.5 ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติ

สรุปได้ว่า การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น สถานศึกษาจะต้องสามารถวิเคราะห์กรอบสาระการเรียนรู้ ของท้องถิ่นคำนึงถึงความสอดคล้องของท้องถิ่นได้อย่างสมบูรณ์

2. การวางแผนงานด้านวิชาการ มีขอบข่ายการดำเนินการ ดังนี้

2.1 วางแผนงานด้านวิชาการในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การพัฒนา และใช้สื่อ และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา และการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการโดยการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ กำหนดเป้าหมายจัดทำกรอบในการดำเนินงาน ตลอดจนดูแล นิเทศ กำกับ และติดตาม

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สรุปได้ว่า การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น สถานศึกษาจะต้องสามารถวิเคราะห์กรอบสาระการเรียนรู้ ของท้องถิ่นคำนึงถึงความสอดคล้องของท้องถิ่นได้อย่างสมบูรณ์

3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา สถานศึกษาดำเนินการได้ ทุกรายการตามภาระงานที่กฎกระทรวงฯ และประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานกำหนดโดยมีการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ดังนี้

3.1 จัดทำแผนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

3.2 จัดการเรียนการสอนวัดผลและประเมินผลทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาคุณธรรมนำความรู้ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.3 ใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

3.4 จัดกิจกรรมพัฒนาห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้

3.5 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

3.6 ส่งเสริมการพัฒนาความเป็นเลิศของผู้เรียนช่วยเหลือผู้เรียนพิการ ด้อยโอกาส และผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่จะต้องดำเนินกิจกรรมไปตามหลักสูตรที่ได้กำหนดเอาไว้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการฝึกคิด ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ และส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน

4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา มีขอบข่ายการดำเนินการ ดังนี้

4.1 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นของตนเอง

4.2 จัดให้มีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรขึ้นใช้เองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และเป็นต้นแบบให้กับสถานศึกษาอื่น

4.3 จัดทำหลักสูตรที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจสติปัญญา มีความรู้ คุณธรรมจริยธรรม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

4.4 จัดให้มีวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ

4.5 เพิ่มเติมเนื้อหาสาระของรายวิชาให้สูงหรือลึกซึ้งมากขึ้น สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะให้ครอบคลุมการศึกษาที่ส่งเสริมความเป็นเลิศการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง พิกุล และการศึกษาทางเลือก

4.6 เพิ่มเติมเนื้อหาสาระของรายวิชาที่สอดคล้องสภาพปัญหา ความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน สังคม และมุ่งสู่ความเป็นสากล

4.7 นิเทศ ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงหลักสูตร

สถานศึกษา และรายงานผลให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารับทราบ

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา จะต้องมีการศึกษา วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพราะหลักสูตรนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะเป็นแนวทางเพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษาและสอดคล้องกับ ความต้องการของชุมชน

5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีขอบข่ายการดำเนินการ ดังนี้

5.1 จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

5.2 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

5.3 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและมีความสนใจใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

5.4 จัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความเป็นเลิศตามศักยภาพ ของผู้เรียน โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝัง คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

5.5 ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการ

5.6 จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ที่มีการ ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

5.7 ศึกษาค้นคว้าพัฒนารูปแบบหรือการออกแบบกระบวนการ เรียนรู้ที่ก้าวหน้า เพื่อเป็นผู้นำการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อเป็นต้นแบบให้กับ สถานศึกษาอื่น

สรุปได้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เป็นการส่งเสริมให้ครูผู้สอน ได้มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสร้างประสบการณ์ ของผู้เรียนส่งเสริมบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
มีข้อบ่งชี้การดำเนินการ ดังนี้

6.1 กำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา
ตามหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายระดับประเทศ

6.2 จัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบ
การวัดและประเมินผลของสถานศึกษา

6.3 วัดผล ประเมินผล เทียบโอนประสบการณ์ ผลการเรียนรู้
และอนุมัติผลการเรียนต่าง ๆ

6.4 จัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้และจัดให้มีการซ่อมเสริม
กรณีที่ผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

6.5 พัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน
เทียบเคียงระดับสากล

6.6 จัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผล ประเมินผลและการ
เทียบโอนผลการเรียนเพื่อใช้ในการอ้างอิง ตรวจสอบ และใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการ
เรียนการสอน

6.7 ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติการประเมินผลการเรียน
รายภาค / รายปีและตัดสินผลการเรียน

6.8 การเทียบโอนผลการเรียนเป็นอำนาจของสถานศึกษาที่จะ
แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ได้แก่ คณะกรรมการ
เทียบระดับการศึกษาทั้งในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัยคณะกรรมการดำเนินการ
เทียบโอนผลการเรียน และเสนอคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการ พร้อมทั้ง
ให้ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติการเทียบโอน

สรุปได้ว่า การวัด การประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
เพื่อกำหนดกรอบการวัดผลตามหลักสูตร และเป็นการส่งเสริมให้ครูนั้นจัดการวัดผล
ประเมินผลอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา

7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา มีข้อบ่งชี้
การดำเนินการ ดังนี้

7.1 กำหนดนโยบายและแนวทางการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของ
กระบวนการเรียนรู้และกระบวนการทำงานของผู้เรียน ครู และผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา

7.2 พัฒนาครูและผู้เรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นสำคัญ ในการเรียนรู้ที่ซับซ้อนขึ้นทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด การจัดการ การหาเหตุผลในการตอบคำถาม แก้ปัญหาเป็นการผสมผสานความรู้แบบสหวิทยาการและการเรียนรู้ในปัญหาที่ตนสนใจ

7.3 พัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยกระบวนการวิจัย

7.4 รวบรวมและเผยแพร่ผลการวิจัยเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

สรุปได้ว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา หมายถึง การศึกษา วิเคราะห์ วิจัย การบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ มีขอบข่ายการดำเนินการดังนี้

8.1 จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้พอเพียงเพื่อสนับสนุนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองกับการจัดกระบวนการเรียนรู้

8.2 จัดระบบแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพเฉพาะด้านของผู้เรียน เช่น พัฒนาห้องสมุดให้เป็นห้องสมุด IT ห้องสมุดกลางและห้องสมุด กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ห้องสมุดเคลื่อนที่ มุมหนังสือในห้องเรียน ห้องพิพิธภัณฑ์ ห้องมัลติมีเดีย ห้องคอมพิวเตอร์ศูนย์วิชาการ สวนสุขภาพ สวนวรรณคดี สวนธรรมะ เป็นต้น

8.3 จัดระบบข้อมูลแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนของสถานศึกษาของตนเอง เช่น จัดเส้นทาง / แผนที่และระบบการเชื่อมโยง เครือข่ายห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดสถาบันการศึกษาพิพิธภัณฑ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

8.4 ส่งเสริมให้ครูและผู้เรียนได้ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

8.5 ส่งเสริมให้ครูและผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในต่างประเทศ

สรุปได้ว่า การพัฒนาและการส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การส่งเสริมการพัฒนาให้ผู้เรียนได้ใช้แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความพร้อมและมีความสมบูรณ์ไม่ว่าจะเป็นแหล่งเรียนรู้ภายนอกและภายในให้ครอบคลุมมากที่สุด

9. การนิเทศการศึกษา มีขอบข่ายการดำเนินการ ดังนี้

9.1 สร้างความตระหนักให้แก่ครูและผู้เกี่ยวข้องให้เข้าใจกระบวนการนิเทศภายในว่าเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันที่ใช้เหตุผลการนิเทศเป็นการพัฒนาปรับปรุงวิธีการทำงานของแต่ละบุคคลให้มีคุณภาพ การนิเทศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร เพื่อให้ทุกคนเกิดความเชื่อมั่นว่าได้ปฏิบัติถูกต้องก้าวหน้าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและตัวครูเอง

9.2 จัดการนิเทศภายในสถานศึกษาให้มีคุณภาพทั่วถึง และต่อเนื่องเป็นระบบและกระบวนการ

9.3 จัดระบบนิเทศภายในสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบนิเทศการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่จะต้องติดตามประเมินผล มีการจัดการอย่างเป็นระบบ และมีกระบวนการที่ถูกต้องมีคุณภาพสามารถจัดการนิเทศได้อย่างหลากหลายรูปแบบเหมาะสมกับสภาพ และปัญหาความต้องการพัฒนาแต่ละสถานศึกษา

10. การแนะแนว มีขอบข่ายการดำเนินการ ดังนี้

10.1 กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาที่มีการแนะแนวเป็นองค์ประกอบสำคัญโดยให้ทุกคนในสถานศึกษาตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในกระบวนการแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

10.2 จัดระบบงานและโครงสร้างงานแนะแนวและระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของสถานศึกษาให้ชัดเจน

10.3 ส่งเสริมให้ครูทุกคนมีบทบาทและเห็นคุณค่าของการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

10.4 ส่งเสริมและพัฒนาให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมในเรื่องจิตวิทยาและการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อให้สามารถบูรณาการในการจัดการเรียนรู้และเชื่อมโยงสู่การดำรงชีวิตประจำวัน

10.5 คัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถมีลักษณะบุคลิกภาพที่เหมาะสมทำหน้าที่ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา ครูประจำชั้น และคณะกรรมการแนะแนว

10.6 คู่มือ นิเทศ กำกับ ติดตาม และสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนวและดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

10.7 ส่งเสริมความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างครู ผู้ปกครอง และชุมชน

10.8 ประสานงานด้านการแนะแนวระหว่างสถานศึกษาขององค์กรภาครัฐและเอกชน ศาสนสถาน ชุมชน ในลักษณะเครือข่ายการแนะแนว

10.9 เชื่อมโยงงานแนะแนวและระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การแนะแนวการศึกษา หมายถึง การวางแผนทางในการดำเนินการแนะแนวการศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงศักยภาพ ความถนัดของตัวเอง เพื่อการเลือกศึกษาต่อได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน การศึกษามีขอบข่ายการดำเนินการดังนี้

11.1 กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาที่สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาชาติเอกลักษณ์ของสถานศึกษา และมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ พร้อมทั้งกำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จของแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้ และประกาศให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

11.2 จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา (แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานสถานศึกษา) ที่มุ่งเน้นคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ที่ผ่านการวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นของสถานศึกษา และระบุวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ความสำเร็จของการพัฒนา วิธีการดำเนินงานที่มีหลักวิชาและผลการวิจัยรองรับ งบประมาณ และทรัพยากร รวมทั้งแหล่งวิทยาการจากภายนอกที่ให้การสนับสนุนอย่างชัดเจน โดยมีบุคลากรของสถานศึกษาและผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบและจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อรองรับและดำเนินการ ทั้งนี้โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนโดยผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

11.3 จัดระบบบริหารงานที่มีโครงสร้างที่ชัดเจนและเอื้อต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน และจัดทำระบบสารสนเทศที่มีฐานข้อมูลสารสนเทศที่เป็นปัจจุบันอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และเพียงพอและสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย

11.4 ผู้รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ การสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดหรือดำเนินการตามแผนพัฒนาสถานศึกษาในการดำเนินโครงการ / กิจกรรมสถานศึกษาต้องสร้างระบบการทำงานที่เข้มแข็ง เน้นการมีส่วนร่วมและวงจรการพัฒนาคุณภาพของเดมมิง (Deming Cycle) หรือที่รู้จักกันว่าวงจร PDCA

11.5 จัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาเพื่อทราบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและรายงานผลพร้อมข้อเสนอแนะการเร่งรัดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ผู้รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปประกอบการปรับปรุงพัฒนา และพร้อมรับการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานต้นสังกัด

11.6 จัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยมีคณะกรรมการที่ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากหน่วยงานต้นสังกัดอย่างน้อย 1 คนโดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย และพร้อมรับการประเมินคุณภาพภายในจากหน่วยงานต้นสังกัด

11.7 จัดทำรายงานประจำปี (SAR) เพื่อสะท้อนคุณภาพผู้เรียน และการบริหารจัดการศึกษาของผู้รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่นำไปสู่เป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดไว้ในรอบปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเผยแพร่ต่อสาธารณชน โดยผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

11.8 ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และนำไปปฏิบัติในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมองค์กร และนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

สรุปได้ว่า การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะต้องดำเนินการของบุคลากรหรือหน่วยงานนั้น ๆ

เพื่อกำหนดเป้าหมายหลักเกณฑ์ที่สถานศึกษาจะดำเนินการตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นของสังคมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ มีขอบข่าย การดำเนินการ ดังนี้

12.1 ส่งเสริมให้มีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับบุคคลครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่น

12.2 ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ ภายในชุมชน

12.3 ส่งเสริมให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหา ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ

12.4 พัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างชุมชน

สรุปได้ว่า การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งด้านวิชาการ หมายถึง การที่ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้าง และพัฒนาทักษะเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่ ชุมชนในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ โดยพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อให้งานนั้น ๆ บรรลุ เป้าหมาย และประสบผลสำเร็จ

13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น มีขอบข่ายการดำเนินการดังนี้

13.1 ประสานความร่วมมือวิทยากรภายนอกและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีต ประเพณีศิลปวัฒนธรรม ของท้องถิ่น

13.2 เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนตลอดจน ประสานงานกับองค์กรภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการ ของชุมชน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

13.3 จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางวิชาการ และวัฒนธรรม การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับศิษย์เก่า การประชุมผู้ปกครอง ผู้เรียน การปฏิบัติงานร่วมกับชุมชน การรวมกิจกรรมกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เป็นต้น

13.4 ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ

สรุปได้ว่า การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับ สถานศึกษา และองค์กรอื่น หมายถึง การสร้างเครือข่ายองค์กรที่ร่วมมือกันช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันทั้งบริเวณใกล้เคียงกันในเขตพื้นที่การศึกษา และต่างเขตพื้นที่การศึกษา

14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการได้แก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา มีขอข่วยการ ดำเนินการดังนี้

14.1 ประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจต่อบุคคล ครอบครัวย องค์กร ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพสถาบัน ศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิในการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน การศึกษาที่เป็นจุดเน้นเฉพาะ

14.2 จัดให้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจ การเพิ่มความพร้อม ใ้กับบุคคล ครอบครัวย ชุมชนองค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชนองค์กร เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่ร่วมจัด การศึกษา

14.3 ร่วมกับบุคคล ครอบครัวย ชุมชน องค์กรชุมชนองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชนองค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นจัดการศึกษาและใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิด ประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

14.4 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง สถานศึกษากับบุคคลครอบครัวย ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กร เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนาสถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

14.5 ส่งเสริม สนับสนุนใ้บุคคล ครอบครัวย ชุมชนองค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่นได้รับความช่วยเหลือทางด้านวิชาการตามความ เหมาะสมและจำเป็น

14.6 ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ทั้งด้านคุณภาพ และปริมาณ เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติการหน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา หมายถึง การเข้าไปมีส่วนช่วยและสนับสนุนแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างครู ชุมชน การขับเคลื่อนการพัฒนาผู้เรียนเพื่อสร้างสัมพันธภาพอันดีต่อกัน

15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา มีขอบข่ายการดำเนินการดังนี้

15.1 ศึกษาและวิเคราะห์ระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับรู้และถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน

15.2 จัดทำร่างระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับรู้ และถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน

15.3 ตรวจสอบเรื่องระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา และแก้ไขปรับปรุง

15.4 นำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติ

15.5 ตรวจสอบและประเมินผลการใช้ระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษาและนำไปแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมต่อไป

สรุปได้ว่า การจัดทำระเบียบ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการงานด้านวิชาการของสถานศึกษา หมายถึง การวางระบบแนวทางร่วมกันเกี่ยวกับงานด้านวิชาการเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานร่วมกันของสถานศึกษาเพื่อความเร็วและถูกต้องในการดำเนินงานวิชาการ

16. การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา มีขอบข่ายการดำเนินการ ดังนี้

16.1 ศึกษาวิเคราะห์ คัดเลือกหนังสือเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีคุณภาพสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน

16.2 จัดทำหนังสือเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์หนังสืออ่านประกอบแบบฝึกหัด ใบงานและใบความรู้ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน

16.3 พิจารณาคัดเลือกหนังสือเรียน แบบเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์ หนังสืออ่านประกอบแบบฝึกหัด ใบงาน และใบความรู้ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า การคัดเลือกหนังสือแบบเรียน เพื่อใช้ในสถานเพื่อใช้
ในสถานศึกษาหมายถึง การวิเคราะห์ ศึกษาเพื่อคัดเลือกหนังสือที่มีคุณภาพสอดคล้องกับ
หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเป็นการเพิ่มทักษะกระบวนการของผู้เรียน

17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีขอบข่ายการ
ดำเนินการ ดังนี้

17.1 จัดให้มีการร่วมกันกำหนดนโยบาย วางแผนในเรื่องการจัดหา
และพัฒนาสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของสถานศึกษา

17.2 พัฒนาศักยภาพบุคลากรในสถานศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการ
เรียนรู้และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พร้อมทั้งให้มีการจัดตั้งเครือข่ายทางวิชาการ
ชมรมวิชาการเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษา

17.3 พัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ให้ข้อเท็จจริง
เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น และรวบรวมแหล่งสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา
ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

17.4 พัฒนาห้องสมุดของสถานศึกษาให้เป็นห้องสมุด IT เพื่อเป็น
แหล่งสืบค้น

17.5 นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร
ในการจัดหาผลิตใช้ และพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา

18. การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา มีขอบข่าย
การดำเนินการ ดังนี้

18.1 ศึกษาวิเคราะห์ คัดเลือกหนังสือเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้
ต่าง ๆ ที่มีคุณภาพสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้
ในการจัดการเรียนการสอน

18.2 จัดทำหนังสือเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์หนังสืออ่าน
ประกอบแบบฝึกหัด ใบงาน และใบความรู้เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน

18.3 พิจารณาคัดเลือกหนังสือเรียน แบบเรียน หนังสือเสริม
ประสบการณ์ หนังสืออ่านประกอบแบบฝึกหัด ใบงาน และใบความรู้เพื่อใช้ประกอบ
การเรียนการสอน

สรุปได้ว่า การคัดเลือกหนังสือแบบเรียน เพื่อใช้ในสถานเพื่อใช้
สถานศึกษา หมายถึง การวิเคราะห์ศึกษาเพื่อคัดเลือกหนังสือที่มีคุณภาพสอดคล้องกับ
หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเป็นการเพิ่มทักษะกระบวนการของผู้เรียน

19. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีขอบข่ายการดำเนินการ ดังนี้

19.1 จัดให้มีการร่วมกันกำหนดนโยบาย วางแผนในเรื่องการจัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของสถานศึกษา

19.2 พัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พร้อมทั้งให้มีการจัดตั้งเครือข่ายทางวิชาการ ชมรมวิชาการ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษา

19.3 พัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ให้ข้อเท็จจริง เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น และรวบรวมแหล่งสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

19.4 พัฒนาห้องสมุดของสถานศึกษาให้เป็นห้องสมุด IT เพื่อเป็นแหล่งสืบค้น

19.5 นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในการจัดหาผลิตใช้ และพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา

สรุปได้ว่า การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การวางแผนและพัฒนานโยบายในการจัดหาสื่อการเรียนรู้ เทคโนโลยีการศึกษา รวมถึงการพัฒนาบุคลากรและการสร้างเครือข่ายวิชาการเพื่อเสริมประสิทธิภาพการศึกษา และสนับสนุนการค้นคว้าผ่านห้องสมุด IT

ประสิทธิภาพงานวิชาการ

1. ความหมายของประสิทธิภาพงานวิชาการ

มีนักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพงานวิชาการไว้ดังนี้

พรสวรรค์ เหลาเวียง (2564, หน้า 53) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิภาพงานวิชาการ หมายถึง ผลสำเร็จในการปฏิบัติงานวิชาการทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพที่เกิดจากความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบชัดเจน มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพัฒนา เพื่อให้งานด้านการจัดการศึกษาประสบผลสำเร็จ บรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

ชนกานต์ เอี่ยมสะอาด (2564, หน้า 30) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ หมายถึง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการดำเนินงานด้านวิชาการบรรลุผลสำเร็จลุล่วงตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

นพรัตน์ แยมโกสุม (2565, หน้า 61) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิผลงานวิชาการ หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยมีการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด การติดตามตรวจสอบ การทำงาน การประเมินผลตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนา ตามขอบข่ายองค์ประกอบของภาระกิจงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพ

กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา (2567, หน้า 53) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิผลงานวิชาการ หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดจากการดำเนินงานด้านวิชาการซึ่งเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยมีการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้งานด้านการจัดการศึกษาประสบผลสำเร็จ

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน หมายถึง ผลสำเร็จของการดำเนินงานด้านวิชาการที่เกิดจากความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารจัดการและพัฒนางานวิชาการอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมการพัฒนาหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนรู้ การใช้สื่อและเทคโนโลยี การวัดและประเมินผล และการนิเทศการศึกษา โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของครูและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญของประสิทธิผลงานวิชาการ

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความสำคัญของประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนไว้ ดังนี้

จิตรา แก้วมะ (2563, หน้า 35) ได้กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกโดยเฉพาะด้านการปรับปรุงคุณภาพด้านการเรียนการสอน เพราะการจัดการศึกษาเป็นการวางพื้นฐานในการพัฒนาคนให้สามารถแสวงหาความรู้ ก้าวทันโลก สามารถปรับตัวอยู่ได้อย่างมีความสุข

วรจ วรตล (2563, หน้า 37) ได้กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญยิ่งเพราะเป็นงานหลักของสถานศึกษา ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนให้มีศักยภาพตามที่หลักสูตรกำหนด เป็นตัวกำหนดปริมาณงานของสถานศึกษาการจัดสรรทรัพยากรให้แก่สถานศึกษา คุณภาพของสถานศึกษาและเครื่องชี้วัดของสถานศึกษา

พรวลี ศรีประภากร (2564, หน้า 42) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของงานวิชาการเป็นงานหลักในโรงเรียนที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องดำเนินการกระตุ้น และส่งเสริมให้ครูร่วมมือกันในการปรับปรุงงานวิชาการของโรงเรียนอยู่เสมอ เนื่องจากงานวิชาการเป็นตัวกำหนดปริมาณงานของโรงเรียน เป็นเครื่องกำหนดการจัดสรรทรัพยากรให้แก่โรงเรียน เป็นเครื่องตัดสินคุณภาพของโรงเรียน และเป็นเครื่องวัดความสำเร็จ ความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน เพราะเป็นงานที่มุ่งเน้นการพัฒนา สติปัญญา ความรู้ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม เจตคติ และค่านิยมให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขในการดำรงชีวิตตลอดจนเป็นผู้มีคุณค่าในสังคมต่อไป

พีรวิษณุ สุดเสนห์ (2566, หน้า 47) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของงานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างราบรื่น ซึ่งการบริหารงานวิชาการถือเป็นภารกิจหลักที่สำคัญของโรงเรียน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า งานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา เนื่องจากเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ การสอนและศักยภาพของผู้เรียน โดยผู้บริหารต้องให้ความสำคัญในการปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษา เพื่อสร้างพื้นฐานการพัฒนาคนให้สามารถแสวงหาความรู้และปรับตัวในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้งานวิชาการยังมีบทบาทสำคัญในการกำหนดปริมาณงานการจัดสรรทรัพยากร และเป็นตัวชี้วัดคุณภาพของสถานศึกษา ผู้บริหารจึงต้องกระตุ้น และส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณธรรม และค่านิยมที่ดีของผู้เรียน ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความสุข และเป็นกำลังสำคัญของสังคมในอนาคต

3. องค์ประกอบของประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

มีนักวิชาการ และนักวิจัยได้นำเสนอองค์ประกอบของประสิทธิผลงานวิชาการไว้ดังนี้

ชลนิชา ศิลาพงษ์ (2564, หน้า 57) ได้สรุปองค์ประกอบของประสิทธิผลงานวิชาการ ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
4. การนิเทศการศึกษา
5. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

พรวิชัย อุ้นวิเศษ (2564, หน้า 59 – 60) ได้สรุปองค์ประกอบของประสิทธิผลงานวิชาการ ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ
2. ด้านการจัดการหลักสูตร
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งทางด้านวิชาการ
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน
6. ด้านการแนะแนวการศึกษา
7. ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา

ศุภลักษณ์ ชัยอาวุธ และเพียงแข ภูผายาง (2564, หน้า 115) ได้สรุปองค์ประกอบของประสิทธิผลงานวิชาการ ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน
2. ด้านการวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
3. ด้านการนิเทศการศึกษา
4. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

พิชญา แสงทองทิพย์ และยุวธิดา ซาปัญญา (2565, หน้า 59) ได้สรุปองค์ประกอบของประสิทธิผลงานวิชาการ ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
2. ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน
4. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
5. ด้านการวัดผล และประเมินผล

นัฐพล พันโน (2565, หน้า 70 – 72) ได้สรุปองค์ประกอบของ
ประสิทธิผลงานวิชาการ ประกอบด้วย 8 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร
2. ด้านการจัดทำระเบียบแผนงานวิชาการ
3. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดผลและประเมินผล
4. ด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน การใช้สื่อเทคโนโลยีและการพัฒนา ส่งเสริมแหล่งเรียนรู้
5. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
6. ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

7. ด้านการแนะแนวและการนิเทศ
8. ด้านการมีส่วนร่วมและการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

สมจิตร หงษ์ษา (2565, หน้า 19) ได้สรุปองค์ประกอบของประสิทธิผล
งานวิชาการ ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
2. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
3. การนิเทศการศึกษา
4. การวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

จิรวัดน์ อำมฤคคะ (2566, หน้า 10) ได้สรุปองค์ประกอบของประสิทธิผล
งานวิชาการ ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการวางแผนงานวิชาการและการพัฒนาหลักสูตร
2. ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดประเมินผล
3. ด้านการวิจัยและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
4. ด้านการแนะแนวและการนิเทศการศึกษา
5. ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
6. ด้านการสร้าง ความเข้มแข็งทางวิชาการ

7. ด้านการเลือกหนังสือแบบเรียนและการใช้เทคโนโลยี

ทางการศึกษา

พีรวิชัย สุดสเกนท์ (2566, หน้า 19) ได้สรุปองค์ประกอบของประสิทธิภาพงานวิชาการ ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
3. การวัดผลประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน
4. การแนะแนวการศึกษา
5. การวางแผนงานวิชาการ
6. งานวิชาการ
7. การประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ

สุพรรณ พรหมภา และคณะ (2567, หน้า 377) ได้สรุปองค์ประกอบของประสิทธิภาพงานวิชาการ ประกอบด้วย 8 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรท้องถิ่น
2. ด้านการจัดทำระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการและการวางแผนงานวิชาการ
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้และการวัด และประเมินผล
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
5. ด้านการแนะแนวและการนิเทศการศึกษา
6. ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
7. ด้านการประสานงานความร่วมมือ ส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการแก่ภาคีเครือข่าย
8. ด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

เอ็มโอษฐ์ คงคา และคณะ (2567, หน้า 59) ได้สรุปองค์ประกอบของประสิทธิภาพงานวิชาการ ประกอบด้วย 9 ด้าน ดังนี้

1. การวางแผนงานวิชาการ
2. การบริหารจัดการหลักสูตรระดับสถานศึกษา
3. การบริหารการจัดการเรียนรู้
4. การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน
5. การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้
6. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
8. การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ
9. การประกันคุณภาพการศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามแนวคิดของ ชลนิชา ศิลาพงษ์ (2564, หน้า 57); พรภวิษย์ อุ๋นวิเศษ (2564, หน้า 59 – 60); ศุภลักษณ์ ชัยอาวุธ และเพียงแข ภูผายาง (2564, หน้า 18 – 19); พิชญา แสงทองทิพย์ และยุวธิดา ซาปัญญา (2565, หน้า 59); นัฐพล พันโน (2565, หน้า 70 – 72); สมจิตร หงษ์ษา (2565, หน้า 19); จิรวัดณ์ อามุกตะ (2566, หน้า 10); พีรวิทย์ สุดเสน่ห์ (2566, หน้า 19); สุพรรณ พรมภา และคณะ (2567, หน้า 377); เอมโษษฐ์ คงคา และคณะ (2567, หน้า 59) ผู้วิจัยได้ทำการนำเสนอประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งแสดงรายละเอียดดังตาราง 7

ตาราง 7 การสังเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

องค์ประกอบประสิทธิผล งานวิชาการของโรงเรียน	นักวิชาการและนักวิจัย										รวม	ร้อยละ
	1. ชลนิชา คีลาพงษ์ (2564	2. พรภวิษย์ อุวิเศษ (2564)	3. ศุภลักษณ์ ชัยอาวุธ และเพียงแข ภูผายาง (2564)	4. พิชญ์ แสงทองทิพย์ และยุริธิดา ซาปัญญา (2565)	5. นัฐพล พันโน (2565)	6. สมจิตร หงษ์ษา (2565)	7. จิรวัฒน์ อ่ำมุกตะ (2566)	8. พีรวิชญ์ สุดเสนาห์ (2566)	9. สุพรรณ พรหมภา และคณะ (2567	10. เอมโฆษฐ์ คงคา และคณะ (2567)		
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	100.00
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90.00
3. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผล การเรียนรู้	✓	✓	✓	✓		✓		✓		✓	7	70.00
4. การนิเทศการศึกษา	✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	8	80.00

ตาราง 7 (ต่อ)

องค์ประกอบประสิทธิผล งานวิชาการของโรงเรียน	นักวิชาการและนักวิจัย											
	1. ชลนิชา คีลาพงษ์ (2564)	2. พรวิชัย อุนนิเศษ (2564)	3. ศุภลักษณ์ ชัยอาวุธ และเพียงแข ภูผายาง (2564)	4. พิชญา แสงทองทิพย์ และยุริธิดา ชำปัญญา (2565)	5. นัฐพล พันโน (2565)	6. สมจิตร หงษ์ษา (2565)	7. จิรวัฒน์ อ่ำมุกะ (2566)	8. พีรวิชญ์ สุดเสนห์ (2566)	9. สุพรรณ พรหมภา และคณะ (2567)	10. เอ็มโฆษฐ์ คงคา และคณะ (2567)	รวม	ร้อยละ
	5. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา	✓		✓	✓	✓		✓		✓	7	70.00
	6. การวางแผนงานวิชาการ		✓		✓			✓		✓	4	40.00
	7. การแนะแนวการศึกษา		✓					✓			2	20.00
8. การจัดทำระเบียบแผนงานวิชาการ				✓					✓		2	20.00

ตาราง 7 (ต่อ)

องค์ประกอบประสิทธิผล งานวิชาการของโรงเรียน	นักวิชาการและนักวิจัย											
	1. ชลนิชา คีลาพงษ์ (2564	2. พรวิษย์ อนุวิเศษ (2564)	3. ศุภลักษณ์ ชัยอาวุธ และเพียงแข ภูผายาง (2564)	4. พิชญ์ แสงทองทิพย์ และยุริธิดา ซาปัญญา (2565)	5. นัฐพล พันโน (2565)	6. สมจิตร หงษ์ษา (2565)	7. จิรวัดน์ อำมฤคะ (2566)	8. พีรวิชญ์ สุดเสนห์ (2566)	9. สุพรรณ พรหมภา และคณะ (2567	10. เอ็มโอบัสต์ ดงดา และคณะ (2567)	รวม	ร้อยละ
	9. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา				✓		✓		✓	✓	4	40.00
	10. การประกันคุณภาพภายใน				✓		✓		✓	✓	4	40.00
	11. การสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ		✓		✓		✓		✓	✓	5	50.00
	12. งานวิชาการ							✓			1	10.00
	13. การประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ							✓			1	10.00

จากตาราง 7 ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาองค์ประกอบของประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนโดยใช้เกณฑ์ความถี่ตามแนวคิดของนักวิชาการและนักวิจัยตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ได้องค์ประกอบทั้งหมด 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา
4. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
5. ด้านการนิเทศการศึกษา
6. ด้านการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

มีรายละเอียดต่อไปนี

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ได้มีนักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ไว้ดังนี้

ไทพนา ป้อมหิน (2562, หน้า 39) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การได้เป็นผู้จัดทำที่ผู้บริหารสถานศึกษาครูหลักสูตรเอง โดยการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาจากชุมชน จัดบุคลากร จัดทำแผนการสอนพัฒนาอย่างเป็นระบบ การจัดตารางเวลาได้อย่างเหมาะสม และการจัดสื่ออุปกรณ์การจัดทำคู่มือแนวทางการปฏิบัติในการจัดทำหลักสูตรโรงเรียน

ฤทธิกร โยธสิงห์ (2563, หน้า 45) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การจัดทำหลักสูตรให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เพื่อมุ่งพัฒนานักเรียนมีรายวิชาที่ครบถ้วนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่เหมาะสมต่อผู้เรียนจัดทำกระบวนการเรียนรู้และการสอนเหมาะสมต่อความสามารถของผู้เรียนและมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ ได้แก่ การปรับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้เหมาะสมในการเรียนในห้องเรียนและการเรียนออนไลน์ การปรับความยืดหยุ่นในการนับเวลาเรียนของนักเรียน

ชนกานต์ เอี่ยมสะอาด (2564, หน้า 34 – 35) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้มีหลักสูตรที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตร โดยผู้บริหารสถานศึกษาทำหน้าที่เป็นผู้นำในการพัฒนา และสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ครูผู้สอนรับผิดชอบร่วมกันในการจัดทำหลักสูตร ผู้บริหารยังต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้ครูผู้สอนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

แคทรียา บุตรศรีพา (2565, หน้า 67) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรเอง โดยการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศจากชุมชนและสถานศึกษา การจัดสรรบุคลากรและแผนการสอน รวมถึงการพัฒนาอย่างเป็นระบบการจัดตารางเวลา อย่างเหมาะสม และการปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการกำหนดจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหา การเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา คือ กระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูร่วมกันในการจัดทำ ปรับปรุง และประกันคุณภาพหลักสูตรของโรงเรียน โดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลบริบทของชุมชนและสถานศึกษาให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางฯ จัดสรรบุคลากรและทรัพยากรอย่างเป็นระบบ กำหนดตารางเวลา สื่อ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม พร้อมสร้างกลไกตรวจสอบและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับกระบวนการเรียนรู้และการประเมินที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ไต้มนักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

ไทพนา ป้อมหิน (2562, หน้า 43 – 44) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การส่งเสริมและพัฒนาครูในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง นำภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้ปกครอง ชุมชนท้องถิ่นมามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

โดยมีแนวทางดังนี้ ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ มีการส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่าง ๆ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

ฤทธิกร โยธสิงห์ (2563, หน้า 49) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การจัดทำเนื้อหาสาระ กิจกรรมให้สอดคล้องกับผู้เรียน การจัดบรรยากาศ สื่อการเรียน การอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ และการพัฒนารูปแบบหรือออกแบบกระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้ สอดคล้องกับธรรมชาติรายบุคคล การออกแบบการเรียนรู้มีความหลากหลายการจัดการเรียนรู้ออนไลน์

ชนกานต์ เอี่ยมสะอาด (2564, หน้า 37) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความสามารถในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สามารถทำให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ผลักดันให้มีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง ส่งเสริมให้ครูผู้สอนในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ มีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน มีการจัดเตรียมเนื้อหา การสอนที่หลากหลาย และยืดหยุ่น คำนึงถึงศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคล

นพรัตน์ แยมโกสุม (2565, หน้า 54 – 55) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบวิธีการดำเนินการตามขั้นตอนที่มีการพัฒนาขึ้นอย่างมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมการแสดงออกในการส่งเสริมริเริ่มการเรียนรู้ การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ การเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และมีการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาทำให้ทราบระดับการจัดการเรียนการสอนของตนส่งผลให้กิจกรรมหรือการจัดการเรียนการสอนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ได้ผู้เรียนที่มีคุณภาพ

ลลิตา แสนสุข (2566, หน้า 85 – 86) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน เน้นให้มีการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและ

ความถนัดของผู้เรียน สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิด เรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์จริง การประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและสามารถแก้ปัญหาได้ เน้นให้มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ปฏิบัติคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ภายใต้บรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา (2567, หน้า 13) ได้ให้ความหมายไว้ว่า

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินงานที่ส่งเสริมให้เกิดการมีจัดทำ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยพิจารณาถึงความแตกต่างและความสนใจของแต่ละบุคคล มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่อำนวยความสะดวกในกิจกรรมการเรียนรู้ มีการแนะแนวและช่วยเหลือผู้เรียนมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความรู้คู่กับคุณธรรมสามารถนำไปสู่การดำรงชีวิตประจำวันได้ครูผู้สอนมีการนำเอาการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ รวมทั้งมีการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินงานที่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูร่วมกันพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล พร้อมบูรณาการการใช้สื่อเทคโนโลยี และการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตลอดจนการแนะแนวเพื่อสนับสนุนศักยภาพ และทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา

ได้นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษาไว้ดังนี้

ชลนิชา ศิลาพงษ์ (2564, หน้า 19 – 20) ได้ให้ความหมายไว้ว่า

การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง ความสำเร็จในงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรในการใช้สื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีที่ให้ข้อเท็จจริงและสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ รวมถึงการค้นหาแหล่งสื่อที่เสริมการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารต้องวางแผนการจัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีทางการศึกษา พร้อมทั้งจัดตั้งเครือข่ายทางวิชาการหรือชมรมวิชาการเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาและชุมชน นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีในการพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งการเรียนรู้

และดำเนินการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในการจัดหาสื่อ
ผลิตสื่อ และพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ศุภลักษณ์ ชัยอาวุธ (2564, หน้า 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า
การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์
ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนและงานวิชาการ
โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีที่มีความหลากหลาย
เหมาะสมและเพียงพอ เน้นตั้งแต่การจัดทำและจัดหาสื่อจากภูมิปัญญาท้องถิ่นไปจนถึง
สื่อที่ทันสมัย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีคุณภาพ
โรงเรียนควรมีการประเมินคุณภาพของสื่อ พัฒนาสื่อ และดำเนินการกำกับ ติดตาม
และประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพในการใช้สื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ

นพรัตน์ แยมโกสุม (2565, หน้า 12) ได้ให้ความหมายไว้ว่า
การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหาร
ส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อ รวมถึงนวัตกรรมการเรียนการสอน โดยมีการจัดทำ
ทะเบียนสื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึงการ
ประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการศึกษา พร้อมทั้งการ
จัดหาสื่อและเทคโนโลยีที่เพียงพอเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

พรธิดา ลำภาทอง (2565, หน้า 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การ
พัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง ผลสำเร็จทางงานวิชาการ
ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยการร่วมกัน
กำหนดนโยบายและวางแผนในเรื่องการจัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยี
ทั้งนี้ยังมีการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี
เพื่อการศึกษา เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ และพัฒนาห้องสมุดของสถานศึกษาให้เป็น
ห้องสมุด IT ที่ทันสมัย นอกจากนี้ยังต้องมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการ
ปฏิบัติงานของบุคลากรในการใช้และพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม
เพื่อการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรในการใช้สื่อการเรียนรู้
และเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยมีการส่งเสริมการพัฒนาสื่อที่หลากหลายและเหมาะสม
กับการจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการศึกษาผ่านการใช้เทคโนโลยี
ที่ทันสมัยพร้อมกับการจัดหาสื่อจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งในและนอกชุมชน เช่น ภูมิปัญญา

ท้องถิ่น รวมถึงการสร้างแหล่งเรียนรู้ร่วมกับเครือข่ายทางวิชาการ การพัฒนาห้องสมุดที่มีเทคโนโลยี IT ที่ทันสมัย และการดำเนินการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ และเพิ่มคุณภาพการเรียนการสอนในสถานศึกษา

4. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

ได้มีนักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการวัดผล

ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ไว้ดังนี้

ศุภลักษณ์ ชัยอาวุธ (2564, หน้า 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่มุ่งเน้นวิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียนที่หลากหลายพิจารณาและตัดสินผลตามวัตถุประสงค์และเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนการสอนเพราะจะทำให้เป็นข้อมูลสำหรับผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ปกครองในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดหมายการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้

พรสวรรค์ เหลาเวียง (2564, หน้า 17) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัดของหลักสูตรเป็นผลจากการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดและประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด มีการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน ผลจากการประเมินสามารถนำมากำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการด้านการวัดผลและประเมินผล

ชลนิชา ศิลาพงษ์ (2564, หน้า 19) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความผลการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตร เน้นการประเมินตามสภาพจริงส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล และประเมินผลเพื่อสนองตอบต่อตัวชี้วัดการเรียนรู้ นำผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และตัดสินผลการเรียน สถานศึกษาต้องมีกระบวนการจัดการที่เป็นระบบ

เพื่อให้การดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพและให้ผลการประเมินที่ตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน

สมจิตร หงษ์ษา (2565, หน้า 6) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การกำหนดระเบียบแบบปฏิบัติ เกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียน ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง การประเมินผลเน้นการประเมินผลตามสภาพจริงส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดผล ประเมินผลอย่างหลากหลาย ติดตาม ตรวจสอบ รายงานผลการเรียนอย่างเป็นระบบ และใช้ผลการประเมินปรับปรุง / พัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างต่อเนื่อง

ลลิตา แสนสุข (2566, หน้า 12 – 13) ได้ให้ความหมายไว้ว่า

การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การวัดและ ประเมินผลของสถานศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษา เน้นให้ครูมีการวัดผล ประเมินผล เทียบโอนประสบการณ์ผลการเรียนและอนุมัติผลการเรียนตามสภาพความเป็นจริง ของนักเรียนเป็นรายบุคคลจัดให้มีการซ่อมเสริมกรณีที่มีผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน มีการจัดหาเครื่องมือในการวัดผลประเมินผล เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผล ส่งเสริมให้มีการจัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอน ผลการเรียนเพื่อใช้ในการอ้างอิงตรวจสอบและใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียน การสอนให้ดีขึ้น

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบ โอนผลการเรียน หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูร่วมกันพัฒนา ระบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา โดยใช้เครื่องมือและวิธีการ ที่หลากหลาย พร้อมเน้นการประเมินตามสภาพจริง และนำผลการประเมินมาใช้ในการ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนและงานวิชาการ ควบคู่กับการพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา รวมถึงการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติด้าน วิชาการ เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกับเป้าหมายและมาตรฐานของสถานศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ด้านการนิเทศการศึกษา

ได้นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้

ไทพนา ป้อมหิน (2562, หน้า 62) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กิจกรรมหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบหลักของงานวิชาการในสถานศึกษา การดำเนินการนิเทศงานวิชาการการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา เพื่อให้ให้นักเรียนมีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของโรงเรียนและหลักสูตร การประเมินผลการนิเทศเพื่อปรับปรุง ส่งเสริม และพัฒนาการนิเทศให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ฤทธิกร โยธสิงห์ (2563, หน้า 55) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง การติดตาม พัฒนา ปรับปรุงการทำงานให้มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาการจัดการศึกษา สื่อการสอนให้มีคุณภาพให้สอดคล้องกับสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ ได้แก่ การสรุปผลการดำเนินการจัดการเรียนรู้การรายงานผลต่อหน่วยงานต้นสังกัดตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคไวรัสโคโรนา -19

วีระยุทธ แสงไชย (2564, หน้า 111) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง การจัดระบบการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา ดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนภายในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา ประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษา ติดตาม ประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนของสถานศึกษา

พรสวรรค์ เหลาเวียง (2564, หน้า 18) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการปรับปรุง พัฒนา และแก้ไขปัญหาวិธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพ เกิดความเชื่อมั่น ถูกต้อง ก้าวหน้าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและครู สามารถบูรณาการในการจัดการเรียนรู้และเชื่อมโยงสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยการสำรวจปัญหาและความต้องการนิเทศ การจัดทำแผนและปฏิทิน การนิเทศ การจัดทำเครื่องมือการนิเทศ การติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการนิเทศ เพื่อให้คำปรึกษาช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู

นพรัตน์ แยมโกสุม (2565, หน้า 55 – 56) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารหรือหัวหน้างานดำเนินการติดตาม การให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ซึ่งเป็นกระบวนการที่ส่งผลให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของ

ครูผู้สอน เพื่อการพัฒนาผู้เรียนได้ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพและทำให้การจัดการศึกษา บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

พรธิดา สำเภาทอง (2565, หน้า 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง ผลสำเร็จทางงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการศึกษา โดยสร้างความตระหนักให้แก่ครูและผู้เกี่ยวข้องให้เข้าใจกระบวนการนิเทศภายในว่าเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันที่ใช้เหตุผลการนิเทศเป็นการพัฒนาปรับปรุงวิธีการทำงานของแต่ละบุคคลให้มีคุณภาพ การนิเทศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารเพื่อให้ทุกคนเกิดความเชื่อมั่นว่าได้ปฏิบัติถูกต้องก้าวหน้า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและตัวครูเองจัดการนิเทศภายในสถานศึกษาให้มีคุณภาพทั่วถึง และต่อเนื่องเป็นระบบ และกระบวนการจัดระบบนิเทศภายในสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบนิเทศการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องดำเนินการติดตาม ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ ปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษา โดยใช้รูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา เป็นกระบวนการทำงานร่วมกันที่มุ่งพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ผ่านการวางแผน การสร้างเครื่องมือนิเทศ การดำเนินการนิเทศ และการประเมินผลการนิเทศ เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและสถานศึกษา

6. ด้านการสร้างเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการ

ได้นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการไว้ดังนี้

จิตรา แก้วมะ (2563, หน้า 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ หมายถึง การส่งเสริมให้มีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา และสถาบันอื่น ส่งเสริมให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ พัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างชุมชน

นัฐพล พันโน (2565, หน้า 72 – 73) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ หมายถึง การสำรวจความต้องการและจัดให้มีความรู้ เสริมทักษะด้านความคิด เทคนิค ทักษะทางวิชาการ ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม ในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา รวมไปถึงการประสานความร่วมมือกับ สถานศึกษาอื่น ๆ ในภาครัฐ เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตพื้นที่ การศึกษา ได้มีส่วนร่วม ในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น สร้างเครือข่ายการพัฒนาวิชาการ การระดมทรัพยากร ตลอดจนการประสานความร่วมมือวิทยากรภายนอกที่มีความ เชี่ยวชาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการ ศึกษา

เนติ มโนปัญญา (2565, หน้า 17) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ หมายถึง การสร้างเครือข่ายองค์กรที่ร่วมมือกัน ช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน ทั้งบริเวณใกล้เคียงกันในพื้นที่การศึกษา และต่างเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็น การที่ชุมชนมีความเข้มแข็งทางด้านวิชาการที่ชุมชนสนใจ และพัฒนาชุมชนให้มีความ เข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองในเชิงวิชาการได้ และเป็นการจัดโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ของชุมชนและหน่วยงานอื่น โดยการสร้างเครือข่าย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน ให้มากที่สุด

สมพงษ์ วิเศษจันทร์ (2566, หน้า 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ หมายถึง การที่โรงเรียนได้ดำเนินการสร้างเครือข่าย ระหว่างองค์กร ชุมชน และท้องถิ่น ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อสร้างความร่วมมือและ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางด้านวิชาการของโรงเรียน และชุมชน สนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กรหน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน

อนันต์ ปิงยศ และไตรรัตน์ สิทธิกุล (2566, หน้า 5) ได้ให้ความหมาย ไว้ว่า การสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติการสำรวจความต้องการ ความรู้ทางวิชาการของชุมชน เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนโดยการจัดกระบวนการ เรียนรู้ภายในชุมชน และสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนระหว่างชุมชน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ หมายถึง การสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ หมายถึง กระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้

และพัฒนาทางวิชาการที่ครอบคลุมการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา หน่วยงานรัฐและเอกชน โดยมุ่งเน้นการจัดการศึกษา การถ่ายทอดความรู้ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรทั้งใน และนอกพื้นที่ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเองและพัฒนาตนเอง ได้ในด้านวิชาการ

โดยผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบระหว่างงานด้านงานวิชาการ 17 งาน กับการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และประสิทธิผลงาน วิชาการในโรงเรียน ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 การเปรียบเทียบระหว่างการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ 17 งาน ตามขอบข่ายของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2550

งานวิชาการ 17 งาน ตามขอบข่ายของ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2550	การสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 6 ด้าน
1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ ้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น 2. การวางแผนงานด้านวิชาการ 4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษา 10. การแนะแนว	2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ใน สถานศึกษา 17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	3. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา

ตาราง 8 (ต่อ)

งานวิชาการ 17 งาน ตามขอบข่ายของ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2550	การสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 6 ด้าน
6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียน	4. ด้านการวัดผล ประเมินผล และ ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา	
15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา	
9. การนิเทศการศึกษา	5. ด้านการนิเทศการศึกษา
12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทาง วิชาการ	6. ด้านการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนา วิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น	
14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัด การศึกษา	

จากตาราง 8 พบว่า การสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
จำนวน 6 ด้าน มีความสอดคล้องและครอบคลุมงานวิชาการ 17 งาน ตามขอบข่ายของ
กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2550 จากที่กล่าวมาทั้งหมดพอสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพงาน
วิชาการ หมายถึง ผลสำเร็จของการบริหารและการจัดการงานวิชาการ ประกอบด้วย
การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัด
ปัจจัย เกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผล ครอบคลุมขอบข่ายงานทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี
นวัตกรรมเพื่อการศึกษา 4) ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผล
การเรียน 5) ด้านการนิเทศการศึกษา และ 6) ด้านการสร้าง ความเข้มแข็งทางวิชาการ

4. องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่องความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ผู้วิจัยจึงต้องหาความเกี่ยวข้องกับการใช้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านใดบ้างเกี่ยวข้องับประสิทธิผลงานวิชาการ ผู้วิจัยจึงนำเสนอชื่อองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ดังตาราง 9

ตาราง 9 การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

องค์ประกอบที่ได้จากการสังเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	องค์ประกอบที่ได้จากการสังเคราะห์ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	ชื่อองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล	2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	3. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา	ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา
4. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล	4. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

ตาราง 9 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ได้จากการสังเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	องค์ประกอบที่ได้จากการสังเคราะห์ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	ชื่อองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน
5. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	5. ด้านการนิเทศการศึกษา 6. ด้านการสร้างความรู้ความเข้มแข็งทางวิชาการ	ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

จากตาราง 9 การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ผู้วิจัยจึงนำมาใช้เป็นกรอบในการวิจัยประกอบไปด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา 4) ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และ 5) ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ เพื่อพิจารณาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

จากตาราง 9 สามารถสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของผู้บริหารในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตั้งแต่ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ เพื่อให้การบริหารงานวิชาการเกิดประสิทธิผลตามความต้องการ ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดขององค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน โดยมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

1.1 ความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ผู้วิจัยได้นำความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ที่นำเสนอไปแล้วข้างต้นสรุปเป็นความหมาย ดังตาราง 10

ตาราง 10 ความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ความหมายของการมี วิสัยทัศน์ดิจิทัล	ความหมายของการ พัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	ความหมายของการมี วิสัยทัศน์ดิจิทัลในการ พัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา
พฤติกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาที่สะท้อน ความสามารถในการสร้าง วิสัยทัศน์ดิจิทัล ผ่านการ วิเคราะห์บริบท นำ เทคโนโลยีใหม่และ นวัตกรรมมาคาดการณ์ทิศ ทางการพัฒนาองค์กร กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และเป็นไปได้ ปฏิบัติตาม วิสัยทัศน์ดิจิทัลด้วยการวาง กลยุทธ์ แผนปฏิบัติการ และการสนับสนุนบุคลากร ให้ใช้เทคโนโลยีในการ แก้ปัญหา เพิ่มประสิทธิภาพ และสร้างนวัตกรรมอย่าง ต่อเนื่อง และเผยแพร่ วิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยการ สื่อสาร ถ่ายทอด	กระบวนการที่ผู้บริหาร สถานศึกษาและครูร่วมกัน ในการจัดทำ ปรับปรุง และ ประกันคุณภาพหลักสูตร ของโรงเรียน โดยอาศัยการ วิเคราะห์ข้อมูลบริบทของ ชุมชนและสถานศึกษาให้เท่า ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทาง สังคม สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางฯ จัดสรร บุคลากรและทรัพยากร อย่างเป็นระบบ กำหนด ตารางเวลา สื่อ และ แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม พร้อมสร้างกลไกตรวจสอบ และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับ กระบวนการเรียนรู้และการ ประเมินที่มีประสิทธิภาพ สูงสุด	พฤติกรรมของผู้บริหาร ที่แสดงถึงความสามารถ ในการกำหนดทิศทางการ พัฒนาหลักสูตรโดยใช้ วิสัยทัศน์ดิจิทัล ผ่านการ วิเคราะห์บริบทและการ คาดการณ์อนาคตด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม กำหนดเป้าหมายและแผน ดำเนินงานที่ชัดเจน ส่งเสริม การมีส่วนร่วมของครูในการ ออกแบบและปรับปรุง หลักสูตรให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลง พร้อมจัดสรร ทรัพยากรดิจิทัลและสื่อ เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายของการมี วิสัยทัศน์ดิจิทัล	ความหมายของการ พัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	ความหมายของการมี วิสัยทัศน์ดิจิทัลในการ พัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา
กระบวนการวางแผน และ สร้างแรงจูงใจให้ครูและ บุคลากรเรียนรู้ ปรับตัว และมีส่วนร่วมขับเคลื่อน องค์กรไปสู่ความสำเร็จ		

จากตาราง 9 สามารถสรุปได้ว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงความสามารถในการกำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตรโดยใช้วิสัยทัศน์ดิจิทัล ผ่านการวิเคราะห์บริบทและการคาดการณ์อนาคตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม กำหนดเป้าหมายและแผนดำเนินงานที่ชัดเจน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง พร้อมจัดสรรทรัพยากรดิจิทัลและสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ความสำคัญของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ผู้วิจัยได้นำความสำคัญของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ที่นำเสนอไปแล้วข้างต้นสรุปเป็นความสำคัญได้ดังนี้

การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากช่วยกำหนดทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ซึ่งจะทำให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและสามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยให้สถานศึกษาปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับยุคสมัย

1.3 รายละเอียดของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

จากเอกสารและบทสรุปจากตาราง 2 ซึ่งมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1) การสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัล เป็นการพัฒนาภาพรวมของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเตรียมพร้อมให้ผู้เรียนและบุคลากรสามารถเข้าถึงและใช้เครื่องมือดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และการสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัลช่วยกำหนดทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ โดยการบูรณาการการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ทันสมัยและสามารถแข่งขันได้ในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว วิสัยทัศน์ดิจิทัลเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางแผนการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์กระบวนการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ

2) การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัล การนำวิสัยทัศน์ที่ได้กำหนดไว้ไปสู่การปฏิบัติจริง โดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการเรียนการสอน การบริหารจัดการ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพ การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัลจะช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ และสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันสำหรับทุกคน การนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการสอนและพัฒนาหลักสูตรช่วยให้การศึกษาเข้ากับความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์นี้ยังส่งผลต่อการวางแผนงานวิชาการ โดยช่วยให้การพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีในอนาคต

3) การเผยแพร่วิสัยทัศน์ดิจิทัล เป็นกระบวนการสื่อสารและกระจายความเข้าใจเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ดิจิทัลให้แก่ทุกภาคส่วนในสถานศึกษา เช่น ครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อสร้างการยอมรับและการมีส่วนร่วมในการนำวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติจริง การเผยแพร่วิสัยทัศน์นี้ช่วยให้ทุกฝ่ายในสถานศึกษามีความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งจะทำให้การออกแบบและพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน การเผยแพร่วิสัยทัศน์ดิจิทัลยังช่วยเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครองในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้การวางแผนงานวิชาการสามารถตอบสนองต่อการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีในการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัล การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัล และการเผยแพร่วิสัยทัศน์ดิจิทัล นำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

สถานศึกษาจะช่วยให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี โดยการกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน การปฏิบัติจริงในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอน และการสื่อสารวิสัยทัศน์ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและเข้าใจแนวทางเดียวกัน ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาและเสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ที่เท่าเทียมกันในยุคดิจิทัล

2. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

2.1 ความหมายของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้นำความหมายของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่นำเสนอไปแล้วข้างต้นสรุปเป็นความหมาย ดังตาราง 11

ตาราง 11 ความหมายของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ความหมายของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล	ความหมายของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	ความหมายของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลในการบริหารและพัฒนาองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดการข้อมูล พัฒนางานในด้านต่าง ๆ และการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	การดำเนินงานที่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูร่วมกันพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา ความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคล พร้อมบูรณาการการใช้สื่อเทคโนโลยีและการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตลอดจนการ	พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล ในการเลือกใช้เครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ พร้อมการบริหารจัดการเทคโนโลยีอย่างมีระบบทั้งการจัดสรรทรัพยากรและเครือข่ายดิจิทัล และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัลที่ส่งเสริมกิจกรรมผู้เรียนเป็นสำคัญบูรณาการสื่อ

ตาราง 11 (ต่อ)

ความหมายของการเป็น มืออาชีพด้านดิจิทัล	ความหมายของการ พัฒนากระบวนการเรียนรู้	ความหมายของการเป็น มืออาชีพด้านดิจิทัลใน การพัฒนากระบวนการ เรียนรู้
	แนะแนวเพื่อสนับสนุน ศักยภาพและทักษะการ เรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ของงาน วิชาการอย่างมี ประสิทธิภาพ	เทคโนโลยีวิจัยปรับปรุง คุณภาพการจัดการเรียนรู้ และสนับสนุนศักยภาพ ผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมาย ของการจัดการเรียนรู้

จากตาราง 11 สามารถสรุปได้ว่า การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัลในการเลือกใช้เครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ พร้อมการบริหารจัดการเทคโนโลยีอย่างมีระบบทั้งการจัดสรรทรัพยากรและเครือข่ายดิจิทัล และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัล ที่ส่งเสริมกิจกรรมผู้เรียนเป็นสำคัญ บูรณาการสื่อเทคโนโลยี วิจัยปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ และสนับสนุนศักยภาพผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้

2.2 ความสำคัญของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้นำความสำคัญของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ที่นำเสนอไปแล้วข้างต้นสรุปเป็นความสำคัญ ได้ดังนี้

การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้มีความสำคัญในการขับเคลื่อนการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาสถานศึกษา ส่งเสริมทักษะดิจิทัลแก่ครูและนักเรียน รวมถึงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างมีคุณธรรม และจรรยาบรรณ เพื่อพัฒนาผู้เรียนและครูให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นในโลกดิจิทัล

2.3 รายละเอียดของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

จากเอกสารและบทสรุปจากตาราง 3 ซึ่งมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1) ความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล เป็นความสามารถในการใช้และประยุกต์เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอน โดยการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการส่งเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลช่วยให้ผู้สอนสามารถออกแบบและพัฒนาหลักสูตรที่ทันสมัย มีการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการสอนและการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาและการแนะแนวผู้เรียนให้เตรียมพร้อมสำหรับการทำงานในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงเร็ว

2) การบริหารจัดการเทคโนโลยี เป็นการบริหารจัดการเทคโนโลยี เกี่ยวข้องกับการวางแผน การเลือกใช้ และการประยุกต์เทคโนโลยีในกระบวนการเรียนการสอนและการบริหารจัดการการศึกษา โดยการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการพัฒนาผู้เรียนและการปรับปรุงกระบวนการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่มีความสามารถในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสามารถพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและจัดการเทคโนโลยีในการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานระดับสากล อีกทั้งยังช่วยสร้างการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและเข้าถึงได้สำหรับผู้เรียนทุกคน

3) การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัล เป็นการออกแบบและสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ โดยการจัดเตรียมเครื่องมือและทรัพยากรที่เหมาะสม รวมถึงการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ บรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัลช่วยเสริมสร้างทักษะการใช้เทคโนโลยีของผู้เรียนและผู้สอน โดยการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบที่สร้างสรรค์และน่าสนใจ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ตรงกับความต้องการในยุคดิจิทัลและการแนะแนวที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนในอนาคต

จากทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล การบริหารจัดการเทคโนโลยี และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัล สามารถนำไปใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยช่วยส่งเสริมให้ครูและผู้บริหาร การศึกษาออกแบบการเรียนการสอนที่ทันสมัย สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนในศตวรรษ

ที่ 21 เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น มีคุณภาพ

3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา

3.1 ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา

ผู้วิจัยได้นำความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลและการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ที่นำเสนอไปแล้วข้างต้นสรุปเป็นความหมาย ดังตาราง 12

ตาราง 12 ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา

ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	ความหมายของการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา	ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา
พฤติกรรมของผู้บริหารในการส่งเสริม สนับสนุน และเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งพัฒนาระบบนิเวศการเรียนรู้ในองค์กรให้เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเองของครูและบุคลากร ครอบคลุมทั้งการรู้ดิจิทัล การสื่อสาร	กระบวนการที่มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรในการใช้สื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยมีการส่งเสริมการพัฒนาสื่อที่หลากหลายและเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการศึกษาผ่านการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยพร้อมกับการจัดหาสื่อจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งใน และนอกชุมชน เช่น	พฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งเสริมและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัล และใช้การสื่อสารดิจิทัล เพื่อออกแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในองค์กร สนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การคัดเลือกหนังสือ

ความหมายของการสร้าง วัฒนธรรมการเรียนรู้ ดิจิทัล	ความหมายของการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา	ความหมายของการ สร้างวัฒนธรรมการ เรียนรู้ดิจิทัลในการ พัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อการศึกษา
ดิจิทัล การสร้างนวัตกรรม การเรียนรู้ร่วมกัน และการ ใช้เทคโนโลยีอย่าง สร้างสรรค์เพื่อยกระดับ คุณภาพการจัดการศึกษา ในยุคดิจิทัล	ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงการ สร้างแหล่งเรียนรู้ร่วมกับ เครือข่ายทางวิชาการ การพัฒนา ห้องสมุดที่มีเทคโนโลยี IT ที่ ทันสมัย และการดำเนินการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างองค์ ความรู้ใหม่ ๆ และเพิ่มคุณภาพ การเรียนการสอนในสถานศึกษา	แบบเรียน การพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี และนวัตกรรมจาก ภายในและภายนอก ชุมชน พร้อมนิเทศ ติดตาม และประเมินผล เพื่อยกระดับคุณภาพ การจัดการเรียนรู้

จากตาราง 12 สามารถสรุปได้ว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งเสริมและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัล และใช้การสื่อสารดิจิทัลเพื่อออกแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในองค์กร สนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายในและภายนอกชุมชน พร้อมนิเทศ ติดตาม และประเมินผล เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้

3.2 ความสำคัญของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา

ผู้วิจัยได้นำความสำคัญของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลและการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษาที่น่าเสนอไปแล้วข้างต้นสรุปเป็นความสำคัญ ได้ดังนี้

การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา มีความสำคัญในการเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุปกรณ์และระบบเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาทัศนคติและความพร้อมของบุคลากรในการปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัล โดยส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเรียนการสอน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และการคัดเลือกสื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาให้ก้าวหน้าตามยุคดิจิทัล

3.3 รายละเอียดของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา

จากเอกสารและบทสรุปจากตาราง 4 ซึ่งมี 2 องค์ประกอบ ดังนี้

1) การรู้ดิจิทัล เป็นความสามารถในการเข้าถึง วิเคราะห์ ประเมิน และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสมและปลอดภัย มีความสำคัญต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้เรียนและครูสามารถเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมในการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถประเมินคุณภาพของแหล่งเรียนรู้และสื่อการสอนได้อย่างมีวิจารณญาณ

2) การสื่อสารดิจิทัล เป็นความสามารถในการใช้เครื่องมือและช่องทางดิจิทัลเพื่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล และทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ในการใช้สื่อเทคโนโลยีในสถานศึกษา ทั้งยังช่วยให้การคัดเลือกหนังสือหรือแบบเรียนสามารถพิจารณาได้จากความคิดเห็นที่หลากหลายผ่านระบบดิจิทัล

จากทั้ง 2 องค์ประกอบ ได้แก่ การรู้ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล จะนำไปใช้ในการพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยช่วยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงและเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม มีการสื่อสารและแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ เห็นแนวโน้มและวางแผนการใช้เทคโนโลยีในระยะยาว รวมถึงสร้างระบบการทำงานที่ยืดหยุ่นและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

4. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผลและ ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

4.1 ความหมายของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล
ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

ผู้วิจัยได้นำความหมายของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลและการ
วัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ที่นำเสนอไปแล้วข้างต้นสรุปเป็น
ความหมาย ดังตาราง 13

ตาราง 13 ความหมายของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และ
ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

ความหมายของความรู้ และทักษะในการใช้ดิจิทัล	ความหมายของการวัดผล ประเมินผล และ ดำเนินการเทียบโอนผล การเรียน	ความหมายของความรู้ และทักษะในการใช้ดิจิทัล ในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน ผลการเรียน
พฤติกรรมของผู้บริหาร ที่แสดงออกถึง ความสามารถในการใช้ เข้าใจ และสร้างสรรค์ เทคโนโลยีดิจิทัล อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถเลือกใช้ เครื่องมือดิจิทัลได้เหมาะสม วิเคราะห์และประเมิน สารสนเทศได้อย่างมี วิจารณญาณ สนับสนุนการ จัดการเรียนการสอน	กระบวนการที่ผู้บริหาร สถานศึกษาและครูร่วมกัน พัฒนาระบบการประเมินผล การเรียนรู้ตามหลักสูตร สถานศึกษา โดยใช้เครื่องมือ และวิธีการที่หลากหลาย พร้อมเน้นการประเมินตาม สภาพจริง และนำผลการ ประเมินมาใช้ในการ พัฒนาการจัดการเรียนการ สอนและงานวิชาการ ควบคู่ กับการพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายในและ มาตรฐานการศึกษา	พฤติกรรมของผู้บริหาร ที่แสดงถึงการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียน ผ่านระบบสารสนเทศ และแพลตฟอร์มออนไลน์ การเข้าใจ กระบวนการ ประเมินตามมาตรฐาน คุณภาพภายใน และ นโยบายการศึกษา

ตาราง 13 (ต่อ)

ความหมายของความรู้ และทักษะในการใช้ดิจิทัล	ความหมายของการวัดผล ประเมินผล และ ดำเนินการเทียบโอนผล การเรียนรู้	ความหมายของความรู้ และทักษะในการใช้ดิจิทัล ในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน ผลการเรียนรู้
การประเมินผล และการ พัฒนานวัตกรรม ตลอดจน ส่งเสริมบรรยากาศแห่งการ เรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีเป็น เครื่องมือขับเคลื่อนคุณภาพ การศึกษาในยุคดิจิทัล	รวมถึงการจัดทำระเบียบและ แนวปฏิบัติด้านวิชาการ เพื่อให้การดำเนินงาน สอดคล้องกับเป้าหมายและ มาตรฐานของสถานศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพ	และการสร้างสรรค์ เครื่องมือหรือแบบฟอร์ม ดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุน การพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายใน การจัดทำ ระเบียบการดำเนินงาน วิชาการ และการสื่อสารผล การเรียนรู้อย่างโปร่งใส และมีประสิทธิภาพ

จากตาราง 13 สามารถสรุปได้ว่า ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหาร ที่แสดงถึงการนำเทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนรู้ ผ่านระบบสารสนเทศและแพลตฟอร์มออนไลน์ การเข้าใจ กระบวนการประเมิน ตามมาตรฐาน คุณภาพภายใน และนโยบายการศึกษา และการสร้างสรรค์ เครื่องมือหรือแบบฟอร์มดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน การจัดทำ ระเบียบการดำเนินงานวิชาการ และการสื่อสารผลการเรียนรู้อย่างโปร่งใสและมี ประสิทธิภาพ

4.2 ความสำคัญของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้นำความสำคัญของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล และการ
วัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนรู้ ที่นำเสนอไปแล้วข้างต้นสรุป
เป็นความสำคัญ ได้ดังนี้

ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนมีความสำคัญในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยผู้นำต้องส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน การผลิตสื่อ การประมวลผลผลการเรียน และการบริหารจัดการข้อมูล พร้อมสร้างระบบที่เอื้อต่อการเข้าถึงข้อมูลและบริการด้านการศึกษา เพื่อให้การประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและแม่นยำในยุคดิจิทัล

4.3 รายละเอียดของความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

จากเอกสารและบทสรุปจากตาราง 5 ซึ่งมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) การใช้ เป็นความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือ เทคโนโลยีและแพลตฟอร์มดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของงานวิชาการ เช่น การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน โดยสามารถใช้ระบบดิจิทัลในการจัดเก็บข้อมูล วิเคราะห์ ผลการเรียนรู้ และแสดงผลได้อย่างถูกต้องและโปร่งใส ส่งผลให้พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและการกำหนดมาตรฐานการศึกษามีความแม่นยำและตรวจสอบได้ง่ายขึ้น
- 2) การเข้าใจ เป็นความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับหลักการ กระบวนการ และผลกระทบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในบริบทของการศึกษา ช่วยให้สามารถวิเคราะห์ และประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือดิจิทัลในการจัดทำระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสามารถตีความข้อมูลเชิงสถิติจากระบบประเมินผลและระบบคุณภาพการศึกษาที่เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผล
- 3) การสร้างสรรค์ เป็นความสามารถในการออกแบบและพัฒนา นวัตกรรมหรือแนวทางใหม่ ๆ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อยกระดับคุณภาพการดำเนินงานทางวิชาการ เช่น การออกแบบระบบประเมินผลอัตโนมัติ การพัฒนาแพลตฟอร์มเทียบโอนผลการเรียน หรือการสร้างฐานข้อมูลคุณภาพภายในที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานการศึกษาอย่างเป็นระบบ ซึ่งส่งเสริมให้สถานศึกษามีความคล่องตัว ทันสมัย และขับเคลื่อนงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

จากทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การใช้ การเข้าใจ และการสร้างสรรค์ สามารถนำไปใช้ในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ โดยองค์ประกอบเหล่านี้ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม วิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีเหตุผล และออกแบบระบบนวัตกรรมทางวิชาการที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาในยุคดิจิทัล ซึ่งจะส่งผลให้สถานศึกษาสามารถดำเนินงานด้านวิชาการได้อย่างเป็นระบบ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

5. ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

5.1 ความหมายของการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

ผู้วิจัยได้นำความหมายของการสื่อสารดิจิทัล การนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ที่นำเสนอไปแล้วข้างต้นสรุปเป็นความหมาย ดังตาราง 14

ตาราง 14 ความหมายของการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

ความหมายของการสื่อสารดิจิทัล	ความหมายของการนิเทศการศึกษา	ความหมายของการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	ความหมายของการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ
พฤติกรรมและทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสื่อสารประชาสัมพันธ์และ	กระบวนการที่ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องดำเนินการติดตามให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือ ปรับปรุง	การสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ หมายถึง กระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทางวิชาการที่	พฤติกรรมของผู้บริหารที่ใช้การสื่อสารดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์ นโยบาย นิเทศการศึกษา และ

ตาราง 14 (ต่อ)

ความหมายของ การสื่อสารดิจิทัล	ความหมายของ การนิเทศ การศึกษา	ความหมายของ การสร้างความรู้ เข้มแข็งทาง วิชาการ	ความหมายของ การสื่อสารดิจิทัล ในการนิเทศ การศึกษา และ การสร้างความรู้ เข้มแข็งทาง วิชาการ
สร้างเครือข่ายทั้ง ภายในและภายนอก องค์กร โดยมุ่งเน้น การจูงใจ การ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสนับสนุน การตัดสินใจร่วมกัน เพื่อพัฒนางาน วิชาการอย่างมี ประสิทธิภาพและ เป็นที่ยอมรับ ในวงกว้าง	และพัฒนากิจการ กิจกรรมการเรียน การสอนของครู ในสถานศึกษา โดยใช้รูปแบบที่ หลากหลายและ เหมาะสมกับบริบท ของสถานศึกษา เป็นกระบวนการ ทำงานร่วมกันที่มุ่ง พัฒนาคุณภาพการ จัดการเรียนรู้ให้มี ประสิทธิภาพ ผ่าน การวางแผน การ สร้างเครื่องมือ นิเทศ การดำเนินการ นิเทศ และการประเมินผล การนิเทศ เพื่อให้ครู สามารถจัดการเรียน การสอนที่มีคุณภาพ	ครอบคลุมการมี ส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา หน่วยงานรัฐและ เอกชน โดยมุ่งเน้น การจัดการศึกษา การถ่ายทอดความรู้ การแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ และ การสร้างเครือข่าย ความร่วมมือ ระหว่างองค์กรทั้งใน และนอกพื้นที่ เพื่อ เสริมสร้างศักยภาพ ของชุมชนให้ สามารถพึ่งพา ตนเองและพัฒนา ตนเองได้ ในด้านวิชาการ	แลกเปลี่ยนความรู้ ร่วมกับครูและภาคี ภายนอก พร้อมการ สร้างเครือข่ายผ่าน สื่อดิจิทัล กับชุมชน องค์กร และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อ สนับสนุนการ วางแผนนิเทศ ติดตาม ให้ คำปรึกษาการจัด กิจกรรมเรียนการ สอน และ ประเมินผลนิเทศ ตลอดจนส่งเสริม ชุมชนให้มีความ เข้มแข็งทางวิชาการ ผ่านการประสาน ความร่วมมือในการ

ตาราง 14 (ต่อ)

ความหมายของ การสื่อสารดิจิทัล	ความหมายของ การนิเทศ การศึกษา	ความหมายของ การสร้าง ความเข้มแข็งทาง วิชาการ	ความหมายของ การสื่อสารดิจิทัล ในการนิเทศ การศึกษา และ การสร้าง ความเข้มแข็งทาง วิชาการ
	และส่งผลให้ผู้เรียน ได้รับการพัฒนา อย่างเต็มศักยภาพ ตามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรและ สถานศึกษา		พัฒนาวิชาการและ สนับสนุนงาน วิชาการ แก่ทุกภาคส่วน

จากตาราง 14 สามารถสรุปได้ว่า การสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้าง
ความเข้มแข็งทางวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่ใช้การสื่อสารดิจิทัล
ในการประชาสัมพันธ์ นโยบาย นิเทศการศึกษา และแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับครูและ
ภาคีภายนอก พร้อมการสร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัล กับชุมชน องค์กร และหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการวางแผนนิเทศ ติดตาม ให้คำปรึกษาการจัดกิจกรรมเรียน
การสอน และประเมินผลนิเทศ ตลอดจนส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
ผ่านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการและสนับสนุนงานวิชาการ
แก่ทุกภาคส่วน

5.2 ความสำคัญของการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้าง ความเข้มแข็งทางวิชาการ

ผู้วิจัยได้นำความสำคัญของการสื่อสารดิจิทัล การนิเทศการศึกษาและ
การสร้าง
ความเข้มแข็งทางวิชาการ ที่นำเสนอไปแล้วข้างต้นสรุปเป็นความสำคัญ ได้ดังนี้

การสื่อสารดิจิทัลมีความสำคัญต่อการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการอย่างยิ่ง โดยช่วยสร้างความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้เกี่ยวข้อง เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร การสื่อสารที่ชัดเจนและทันสมัยยังเอื้อต่อการส่งเสริมชุมชนทางวิชาการ การประสานความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ และการสนับสนุนองค์ความรู้แก่ทุกภาคส่วนได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

5.3 รายละเอียดของการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

จากเอกสารและบทสรุปจากตาราง 6 ซึ่งมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1) การสื่อสารด้วยสื่อเทคโนโลยี การแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ หรือแนวคิดผ่านเทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล เช่น แพลตฟอร์มออนไลน์ แอปพลิเคชัน หรือระบบสารสนเทศ โดยมีความรวดเร็ว เข้าถึงได้ง่าย และมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งในการนิเทศการศึกษา การสื่อสารดิจิทัลช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบงานนิเทศสามารถถ่ายทอดแนวทางการพัฒนา ติดตามผล และให้ข้อเสนอแนะแก่สถานศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงใช้ในการส่งเสริมชุมชนให้เข้าถึงข้อมูลทางวิชาการ และสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตในระดับครอบครัว องค์กร และชุมชน

2) การประชาสัมพันธ์ กระบวนการถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร หรือผลงานให้กลุ่มเป้าหมายหรือสาธารณชนรับรู้และเข้าใจ โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างภาพลักษณ์ ความเชื่อมั่น และการยอมรับในบริบทของการนิเทศการศึกษา การประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพจะช่วยเผยแพร่แนวทางการพัฒนาและผลการดำเนินงานของสถานศึกษาให้สังคมรับทราบ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน และเปิดโอกาสให้เกิดความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในการส่งเสริมงานวิชาการ

3) การสร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัล การเชื่อมโยงความร่วมมือระหว่างบุคคล กลุ่ม หรือองค์กรต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือกลางในงานนิเทศการศึกษา การสร้างเครือข่ายเช่นนี้ช่วยขยายโอกาสในการพัฒนาวิชาการ เพิ่มช่องทางในการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและองค์กรภายนอก อีกทั้งยังสามารถส่งต่อความรู้และทรัพยากรทางการศึกษาไปสู่ชุมชน ครอบครัว และสถานประกอบการได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

จากทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การสื่อสารด้วยสื่อเทคโนโลยี การประชาสัมพันธ์ และการสร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัล สามารถนำไปใช้ในการนิเทศ การศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยช่วยให้การถ่ายทอดข้อมูลและแนวทางการพัฒนา เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเข้าถึงได้ง่าย ผ่านช่องทางดิจิทัลที่ช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ชุมชนและผู้เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังช่วยสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา และภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ส่งเสริมการพัฒนาวิชาการและทรัพยากรการศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างต่อเนื่องในทุกระดับ

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

1. ความหมายของความต้องการจำเป็น

นักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายว่าความต้องการจำเป็นไว้ แตกต่างกันไป ดังนี้

ศิริพร อาจักษณ์ (2557, หน้า 7) ได้สรุปไว้ว่า ความต้องการจำเป็น หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นที่สังเกตได้ ซึ่งความ แตกต่างนี้ทำให้เกิดปัญหาและหากไม่ได้รับการแก้ไขพัฒนาหรือสนองตอบจะก่อให้เกิด ผลเสีย แต่หากได้รับการแก้ไข พัฒนาหรือสนองตอบก็จะเป็นผลดีต่อหน่วยงาน องค์กร บุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้น ๆ

สุริมล ว่องวาณิช (2558, หน้า 32 – 42) ได้สรุปและได้สังเคราะห์ ความหมายของความต้องการจำเป็นในหลายมุมมองไว้ ดังนี้ 1) มุมมองทางจิตวิทยา เจ้าของทฤษฎีความต้องการจำเป็นในมุมมองนี้คือ Abraham Maslow โดยได้เสนอลำดับขั้น ความต้องการจำเป็นขั้นพื้นฐาน 5 ขั้น คือ ความต้องการจำเป็นทางกายภาพ (physiological needs) ความต้องการจำเป็นด้านความมั่นคงปลอดภัย (security / safety needs) ความต้องการจำเป็นด้านความรักและการได้เป็นเจ้าของ (love and belonging needs) ความต้องการจำเป็นด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง (esteem needs) และความต้องการ จำเป็นในการบรรลุศักยภาพแห่งตน (self – actualization needs) 2) มุมมองทางการประเมิน มีนักการประเมินได้ให้ความหมายไว้อย่างหลากหลาย แต่ที่ปรากฏชัดเจนสามารถจำแนก ได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มแรกให้ความหมายของความต้องการจำเป็นคือความแตกต่าง / ความขาดแคลน โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาผลต่างของสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับ สภาพที่พึงประสงค์อยากให้เกิด กลุ่มที่สอง ความต้องการจำเป็นคือประโยชน์ที่ได้รับ

เป็นการนิยามเชิงวินิจฉัย (diagnostic needs) คือการกำหนดความต้องการจำเป็นสำหรับอะไร ก็ตามที่ทำให้เกิดความพอใจ (satisfaction) และระดับความพอใจนี้ขึ้นอยู่กับบริบท (context dependent) โดยสรุปแล้วนิยามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นสามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ

1. การนิยามตามโมเดลความแตกต่าง (Discrepancy Model)

หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มุ่งหวังกับสิ่งที่เป็นอย่างจริง นิยามนี้ยังสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกกำหนดความต้องการจำเป็นในลักษณะของความแตกต่างของผลที่เกิดขึ้น แต่ไม่ได้กำหนดว่าต้องมีความแตกต่างกันเท่าใดจึงจะถือว่าเป็นความต้องการจำเป็น กลุ่มที่สอง กำหนดความต้องการจำเป็นว่าเป็นความแตกต่างของผลที่เกิดขึ้นก็ได้หรือไม่ก็ได้ แต่เกณฑ์การพิจารณาว่าจะเป็นความต้องการจำเป็นหรือไม่ให้พิจารณาจากประโยชน์ที่ได้รับหากความต้องการจำเป็นได้รับการตอบสนอง หรือความเสียหาย หรือผลเสียที่จะเกิดขึ้นหากความต้องการจำเป็นนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ดังนั้นการให้นิยามในแนวนี้จะสะท้อนถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งหากไม่ได้รับการตอบสนองจะทำให้เกิดสถานะที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น การนิยามตามโมเดลนี้ Scriven เรียกว่า performance needs

2. การนิยามตามโมเดลการแก้ปัญหา (Solution Model) หมายถึง

สิ่งที่ต้องการและจำเป็นต้องทำให้ได้ หรือทำให้เกิด หรือทำให้มีหากไม่ได้รับจะอยู่ในสถานะที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งการนิยามตามโมเดลนี้ความต้องการจำเป็นไม่จำเป็นต้องกำหนดในรูปของความแตกต่างเสมอไป แต่สามารถกำหนดเป็นสิ่งที่หากไม่ได้รับการตอบสนองจะทำให้เกิดสถานะที่ไม่พึงประสงค์ขึ้นหรือสิ่งที่แสดงให้เห็นแล้วว่ามีคามจำเป็นและเป็นประโยชน์ซึ่งจะต้องเสริมให้กับส่วนที่ขาดหายไปให้มีความสมบูรณ์ขึ้นนิยามตามโมเดลการแก้ปัญหานี้ Scriven เรียกว่า treatment needs นิยามนี้ชี้ให้เห็นว่าการประเมินความต้องการจำเป็นต้องสามารถระบุแนวทางการแก้ปัญหา ซึ่งจะเป็นสิ่งทดลอง (treatment) ที่ควรนำมาใช้ในการพัฒนางาน

เอกพจน์ สิงห์คำ (2560, หน้า 25) ได้สรุปไว้ว่า ความต้องการจำเป็น หมายถึง สิ่งที่เป็นที่ตรงต้องได้รับการตอบสนอง โดยเกิดจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพความเป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นว่าเกิดช่องว่างมากน้อยเพียงใดและมีความสำคัญมากน้อยเพียงใดที่จะต้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

จากความหมายของความต้องการจำเป็นข้างต้น สรุปได้ว่า ความต้องการจำเป็น หมายถึง สิ่งที่ต้องได้รับการตอบสนองเพื่อแก้ไขหรือพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยพิจารณาจากความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่พึงประสงค์ หากไม่ได้รับการแก้ไขอาจส่งผลเสีย แต่หากได้รับการพัฒนาจะเกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้สามารถพิจารณาได้จากความแตกต่างของผลลัพธ์หรือแนวทางการแก้ปัญหาตามบริบทที่เหมาะสม

2. ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ศิริพร อาจบัณฑิ (2557, หน้า 17) ได้สรุปไว้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการหาความต้องการจำเป็นเพื่อให้ได้ข้อมูลในการตัดสินใจหรือหาวิธีแก้ปัญหาได้ตรงกับสภาพหรือความต้องการที่แท้จริง การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นเครื่องมือในการวางแผนให้กิจกรรมบรรลุเป้าหมาย นอกจากนี้การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นเทคนิคที่ช่วยในการสำรวจความต้องการหรือปัญหาที่เกิดขึ้นของหน่วยงานซึ่งนอกจากจะสะท้อนปัญหาที่จะต้องแก้ไขแล้วยังสามารถนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายที่เป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

สุวิมล ว่องวานิช (2558, หน้า 62) ได้สรุปไว้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นกระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินและสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษาหรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทาง การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางบวก

ธัญชนก สีฟ้า (2562, หน้า 10) ได้สรุปไว้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการหาความแตกต่างระหว่างสภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นอยู่จริงและจัดลำดับความสำคัญเพื่อระบุความต้องการจำเป็น

Review and et al (1996, อ้างถึงในสุวิมล ว่องวานิช, 2558, หน้า 62) ได้สรุปไว้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการคัดเลือกหรือวิเคราะห์

ปัจจัยนำเข้าอย่างเป็นระบบสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการดำเนินการทุกขั้นตอน ผลการประเมินได้ใช้เฉพาะกลุ่มประชากร แต่มีความเป็นระบบบนฐานข้อมูลเชิงประจักษ์และเน้นผลลัพธ์ทั้งนี้การประเมินความต้องการจำเป็นยังเป็นเครื่องมือที่ถูกออกแบบให้ระบุสิ่งที่ขาดแคลนเฉพาะกลุ่มบุคคล จนได้รับความพอใจในการดำรงชีวิต

จากความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นข้างต้น สรุปได้ว่าการประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการหาความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพปัจจุบันที่สังเกตได้กับสภาพที่พึงประสงค์ที่ควรจะเป็น แล้วนำผลของความแตกต่างนั้นมาจัดเรียงลำดับความสำคัญเพื่อให้ได้ข้อมูลในการตัดสินใจเลือกหรือหาวิธีแก้ไขปัญหาได้ตรงสภาพหรือความต้องการที่แท้จริง

3. ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้แตกต่างกัน ดังนี้

สุวิมล ว่องวาณิช (2558, หน้า 29) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสำคัญสำหรับการวางแผนแบบครบวงจรและเป็นกระบวนการที่สำคัญและมีประโยชน์ ดังนี้ผลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นข้อมูลที่สะท้อนสภาพบริบทที่เกิดขึ้นของหน่วยงาน ข้อมูลดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การวางแผนการกำหนดแนวทางพัฒนาองค์กรให้สอดคล้องกับสภาพที่เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการขององค์กร ป้องกันการสูญเสียทรัพยากรและนำมาช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานให้มีความชัดเจน มั่นใจได้ว่าวัตถุประสงค์ดังกล่าว สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรนั้นอย่างแท้จริง นอกจากนี้การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นจะเป็นกระบวนการที่ช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนด

จากความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็นข้างต้น สรุปได้ว่าการประเมินความต้องการจำเป็นมีความสำคัญสำหรับการวางแผนและเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาการบริหารขององค์กรเพราะผลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นข้อมูลที่สะท้อนสภาพปัจจุบันที่เป็นจริงและนำไปสู่การวางแผน เพื่อพัฒนาให้เกิดผลตามสภาพที่พึงประสงค์ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้

4. ขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็นไว้แตกต่างกัน ดังนี้

สุกิมล ว่องวาณิช (2558, หน้า 107) กล่าวว่าในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยทั่วไปมีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น
อธิบายเหตุผลที่จำเป็นต่อการทำการประเมินความต้องการจำเป็น
2. กำหนดองค์กรหรือบุคคลที่ต้องการระบุความต้องการจำเป็น
เนื่องจากความต้องการจำเป็นมีหลายระดับ ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นต้องกำหนดว่าความต้องการจำเป็นนั้นเป็นของผู้รับบริการ ผู้ให้บริการ หรือเป็นทรัพยากรที่ต้องการในทางการศึกษา
3. กำหนดเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นที่ต้องการประเมิน เช่น ความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาบุคลากร เป็นต้น
4. ออกแบบการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 4.1 กำหนดผู้เกี่ยวข้องกับกระบวนการประเมินความต้องการจำเป็น เนื่องจากผู้เกี่ยวข้องกับการทำงานมีหลายกลุ่ม ในทางการศึกษามีทั้งนักเรียน อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง เป็นต้น
 - 4.2 กำหนดวิธีการประเมินความต้องการจำเป็น วิธีการประเมินความต้องการจำเป็นมีหลายวิธี ผู้ที่รับผิดชอบต้องมีการพิจารณาว่าวิธีการใดที่มีความเหมาะสมควรนำมาใช้ในการประเมิน โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือก ได้แก่ ลักษณะของความต้องการจำเป็น กลุ่มเป้าหมายที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูล ระยะเวลา ทรัพยากรที่มีอยู่
 - 4.3 กำหนดผู้ให้ข้อมูลและเครื่องมือประเมินความต้องการจำเป็น ผู้ให้ข้อมูลเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความต้องการจำเป็นนับว่าสำคัญมากต่อการได้ความต้องการจำเป็นที่ถูกต้องเหมาะสมผู้ที่สร้างหรือจัดหาเครื่องมือต้องทำความเข้าใจว่าข้อมูลที่ต้องการคืออะไร การนิยามความหมายของความต้องการจำเป็นส่งผลต่อข้อมูลที่ต้องการจัดเก็บ
 - 4.4 กำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นไม่ได้แตกต่างไปจากการเก็บข้อมูลการวิจัย

หรือการประเมินอื่น แต่การวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความต้องการจำเป็นให้
ความสำคัญกับการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ดังนั้นสถิติหรือเทคนิค
ที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเน้นที่การจัดลำดับความสำคัญ

4.5 กำหนดวิธีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการ
จำเป็น การทำการประเมินความต้องการจำเป็นจะถือว่าสิ้นสุดสมบูรณ์ต่อเมื่อมีการระบุ
ความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญที่สุด เทคนิควิธีที่ใช้ในการจัดลำดับจึงนับว่า
มีความสำคัญ

4.6 กำหนดแนวทางเพื่อจัดความต้องการจำเป็นงานในขั้นตอนนี้
คือ การวิเคราะห์หาสาเหตุ / ผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากความต้องการจำเป็นนั้น ๆ

จากขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็นข้างต้น สรุปได้ว่า การ
ประเมินความต้องการจำเป็นเป็นกระบวนการที่เริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมายและเหตุผล
การระบุดังกล่าวหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเนื้อหาที่ต้องการประเมินและการ
ออกแบบการประเมินที่ครอบคลุมตั้งแต่การกำหนดผู้เกี่ยวข้อง วิธีการ เครื่องมือ
การวิเคราะห์ข้อมูลจนถึงการวิเคราะห์สาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้น

5. การจัดลำดับความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

การจัดลำดับความสำคัญ (priority setting) ของความต้องการจำเป็น
เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการระบุความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์สาเหตุ และการกำหนด
แนวทางการแก้ไขปัญหา ซึ่งจะทำให้การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสมบูรณ์
สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์หาสาเหตุและวิธีการแก้ไขต่อไป การจัดลำดับ
ความสำคัญของความต้องการจำเป็น เป็นการศึกษาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น
แต่ละประเด็น จากนั้นนำความต้องการจำเป็นมาจัดลำดับ (sort) ตั้งแต่ความสำคัญมาก
ไปหาน้อย (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558, หน้า 263)

สุวิมล ว่องวาณิช (2558, หน้า 264 – 279) ได้เสนอเทคนิควิธีที่ใช้
ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสำหรับรูปแบบการตอบที่เป็นทั้งการ
ตอบสนองเดียว และรูปแบบการตอบสนองคู่ โดยมีวิธีการแนวคิดเบื้องหลังของแต่ละ
เทคนิควิธีการดำเนินการที่คล้ายคลึงกันประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการสำคัญ
คือ การให้คะแนนความสำคัญตามวิธีการที่กำหนด การเรียงลำดับความสำคัญและ
การสรุปผลการจัดลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองเดียว ข้อมูลแบบการตอบสนองเดียว ได้แก่ ข้อมูลที่ผู้ตอบเลือกตอบข้อคำถามในแบบสอบถามเพียงส่วนเดียว โดยอาจถามว่าข้อความนี้มีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับใดหรือท่านมีความต้องการจำเป็นด้านนี้มากน้อยเพียงใด เป็นการกำหนดความต้องการจำเป็นตาม นิยามการแก้ปัญหา (solution definition) ในกลุ่มเทคนิควิธีการนี้ผู้เขียนนำเสนอ การจัดลำดับจำนวน 3 วิธี ดังนี้

1.1 วิธีการจัดเรียงลำดับตามค่ามัธยฐานสำหรับมาตรแบบกลุ่ม (category scales) วิธีนี้นักวิจัยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างระบุน้ำหนักความสำคัญของความต้องการจำเป็นตามการรับรู้เป็นรายประเด็นตามมาตรประมาณค่า ผู้ให้ข้อมูลจะให้น้ำหนักความสำคัญกับความต้องการจำเป็นประเด็นต่าง ๆ เท่ากันได้ หากเห็นว่าความต้องการจำเป็นเหล่านั้นมีระดับความสำคัญเท่ากันจากนั้นทำการแจกแจงน้ำหนักความถี่ที่กระจายตามมาตรประมาณค่าของแต่ละข้อรายการแล้วหาค่ามัธยฐานหรือฐานนิยมหรือค่าเฉลี่ย แต่ค่ามัธยฐานจะเป็นค่าสถิติที่เหมาะสมสำหรับข้อมูลที่อยู่ในมาตราจัดอันดับในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสามารถเรียงค่าจากมากไปหาน้อยหรือจากน้อยไปหามากตามค่าสถิติที่ได้ในแต่ละข้อรายการ อย่างไรก็ตามผลที่ได้จากการใช้วิธีนี้ในการจัดลำดับความสำคัญมีความเป็นไปได้สูงที่ความต้องการจำเป็นทุกประเด็นมีค่าเท่ากันซึ่งทำให้ต้องมีการอภิปรายเสริมหรือหาข้อมูลอื่นเสริมว่าความต้องการจำเป็นประเด็นใดมีความสำคัญมากที่สุดนับเป็นจุดอ่อนของวิธีนี้

1.2 วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาด (magnitude estimation scaling) การจัดความสำคัญของความต้องการจำเป็นสามารถกระทำได้โดยใช้วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาด (Magnitude Estimation Scaling – MES) โดยเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการจำเป็นซึ่งมีหลายด้านว่าด้านใดมีความสำคัญมากกว่า วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาดจะมีการกำหนดความสำคัญของแต่ละข้อรายการด้วยคะแนนในเชิงเปรียบเทียบกับคะแนนความสำคัญของข้อความแรกความต้องการจำเป็นที่ใช้เป็นฐานการอ้างอิง ซึ่งกำหนดโดยการประเมินความต้องการจำเป็นถือว่าเป็นวิธีที่ลดจุดอ่อนของวิธีแรก

1.3 วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (paired – weighing procedure) กระบวนการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired – Weighing Procedure PWP) เป็นวิธีการจัดลำดับความสำคัญด้วยการเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการ

จำเป็นทุกประเด็นเป็นรายคู่ให้ครบทุกคู่ที่เป็นไปได้ วิธีนี้จึงมีจุดเด่นกว่าสองวิธีแรกโดยปกติความต้องการจำเป็นที่ต้องการจัดลำดับความสำคัญไม่ควรเกิน 15 ข้อ หากเกิน 15 ข้อจะทำให้กลุ่มตัวอย่างสับสน และไม่สามารถจำรายละเอียดของข้อรายการต่าง ๆ ได้ครบถ้วนสมบูรณ์

1.4 วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยการดัด (card sort)

การจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยการดัดเป็นวิธีการที่ใช้การ์ดเป็นอุปกรณ์ที่ทำให้ผู้ประเมินความต้องการจำเป็นมีความสะดวกในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมากขึ้น วิธีนี้มีขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1.4.1 ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นเตรียมข้อความที่แสดงความต้องการจำเป็นทั้งหมดที่ต้องจัดลำดับโดยการพิมพ์ในกระดาษที่เป็นการ์ด จัดทำการ์ดเป็นชุดตามจำนวนคนที่ทำหน้าที่จัดลำดับความสำคัญ

1.4.2 มอบการ์ดให้กับกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่จัดเรียงลำดับความสำคัญชี้แจงให้แยกการ์ดออกเป็นกอง ๆ ตามกลุ่มของข้อความที่คิดว่าจะมีความสำคัญอยู่ในกองเดียวกันจะเป็นกี่กองก็ได้

1.4.3 ระบุระดับความสำคัญในการ์ดแต่ละใบแล้วมอบการ์ดคืน

1.4.4 ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็น จัดทำการแจกแจงความถี่ของคะแนนของการ์ดแต่ละใบ แล้วสรุปคะแนนเป็นภาพรวมเสนอเป็นผลการประเมินความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย

2. เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่รูปแบบของการให้ตอบข้อมูลแบบตอบสนองคู่ (dual – response format) มักปรากฏในรูปแบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่าโดยให้ระบุข้อมูลทั้งสองชุด คือระดับของสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นรูปแบบนี้สร้างขึ้นโดยมีพื้นฐานแนวคิดของการนิยามความต้องการจำเป็นตามโมเดลความแตกต่าง (discrepancy model) วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสามารถทำได้ ดังต่อไปนี้

วิธีการที่ใช้หลักประเมินความแตกต่างพบว่าเป็นที่นิยมใช้กันมากเป็นวิธีที่มีรากฐานมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นที่ใช้โมเดลความแตกต่าง ซึ่งมีการรวบรวมข้อมูลแบบการตอบสนองคู่จากมาตรวัดที่แสดงระดับความสำคัญ (Importance – I) ของข้อความนั้นเปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “what should be” และมาตรวัดที่แสดงระดับที่ข้อรายการนั้นได้รับการตอบสนองหรือระดับสัมฤทธิ์ผล

(Degree of success – D) ที่เป็นอยู่ในขณะนั้น เปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “what is” สูตรในการ คำนวณระดับความต้องการจำเป็นแต่ละวิธีมีดังนี้

2.1 วิธี Mean Difference Method (MDF) กำหนดโดยหา ผลต่างของค่าเฉลี่ยของ I และค่าเฉลี่ยของ D บางคนเรียกวิธีนี้ว่า Rank Order of Difference Scores

$$MDF = I - D$$

2.2 วิธี Priority Needs Index (PNI) เป็นวิธีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นซึ่งพัฒนาขึ้นมาโดยใช้ค่าสถิติในรูปดัชนีที่สามารถบอกค่าต่ำสุด และสูงสุดได้ โดยสร้างดัชนี ชื่อว่า Priority Needs Index (PNI) ซึ่งดัดแปลงมาจากวิธีการเรียงตำแหน่งความต้องการจำเป็นจากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวังกับที่เป็นอยู่จริง (mean difference) โดยการถ่วงน้ำหนักของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง I และ D ด้วยน้ำหนักความสำคัญของ I

$$PNI = (I - D) \times I$$

2.3 วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) เป็นสูตรที่ปรับปรุงจากสูตร PNI ดั้งเดิมของ นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช ซึ่งเป็นวิธีที่หาค่าผลต่างของสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวัง (I – D) แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไป และให้ความหมายในเชิงการเปรียบเทียบ เมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบันเป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่คาดหวังของกลุ่ม

$$PNI_{\text{modified}} = (I - D) / D$$

2.4 การวิเคราะห์เมทริกซ์ (matrix analysis) เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่เน้นการเสนอผลการดำเนินงานของหน่วยงานในส่วนที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนที่ควรได้รับการพัฒนา โดยการแบ่งตารางออกเป็น 4 ช่อง แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่มุ่งหวัง (หรือเรียกว่าเกณฑ์ที่ควรจะเป็น) และสภาพที่เกิดขึ้นจริงจุดที่ใช้ในการแบ่ง อาจเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงต่ำ ที่กำหนดหรือเกณฑ์ที่ผู้ประเมินเห็นว่าเหมาะสมที่จะเป็นจุดตัด (cut – off score)

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน โดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ในการวิเคราะห์เพื่อประเมินความ

ต้องการจำเป็นในการพัฒนาแนวทางของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม
ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1

สุวิมล ว่องวาณิช (2562, หน้า 105) ขั้นตอนการประเมินความ
ต้องการจำเป็น สามารถแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

1. ระยะแรก เป็นระยะก่อนการประเมิน ประกอบด้วย ขั้นตอนการ
เตรียมการ มีการกำหนดจุดมุ่งหมายหรือวิสัยทัศน์ที่ต้องการจะให้เกิด กำหนดกลุ่มผู้ใช้
ประโยชน์จากผลการประเมินความต้องการจำเป็นกลุ่มเป้าหมายและกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับการ
ประเมินความต้องการจำเป็นและขั้นตอนการออกแบบการประเมิน เกี่ยวข้องกับการกำหนด
นิยามประเภท ขอบข่ายของการประเมินความต้องการจำเป็น การวางแผนการดำเนินงาน
ด้านทรัพยากร ค่าใช้จ่าย และเวลาในการดำเนินงาน
2. ระยะที่สอง เป็นระยะระหว่างการประเมิน มีการกำหนดนิยาม
ประเภท ขอบข่ายของ การประเมินความต้องการจำเป็นและการจัดลำดับความสำคัญ
ของความต้องการจำเป็น
3. ระยะที่สาม เป็นระยะระหว่างการประเมินมีการนำผลไปใช้
ประโยชน์ การเสนอผลหรือรายงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบกำหนดแนวทางแก้ไขเพื่อขจัด
ปัญหาที่เกิดจากความต้องการจำเป็น การดำเนินงานในระยะที่สามซึ่งเกี่ยวกับการนำผล
ประเมินความต้องการจำเป็นไปใช้ประโยชน์นี้จะพบว่ามีการเสนอให้มีการวางแผนการ
ดำเนินงานเพื่อขจัดปัญหาที่เกิดจากความต้องการจำเป็น โดยมีได้มีการดำเนินงานที่หยุด
อยู่เพียงขั้นการกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหาเท่านั้นแต่ต้องวางแผนว่าจะนำ
แนวทางที่กำหนดไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างไร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์การวิจัย
ประเมินความต้องการจำเป็นตามแนวคิดใหม่จึงเป็นการดำเนินงานที่ครบขั้นตอนของการ
วางแผนงานจนถึงขั้นการใช้ประโยชน์สิ่งสำคัญที่ต้องดำเนินการเป็นลำดับแรก ในการ
ประเมินความต้องการจำเป็น คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการ
จำเป็นโดยอธิบายเหตุผลสำคัญที่ต้องทำการวิจัย ผลการวิจัยจะนำไปใช้เพื่อจุดมุ่งหมายใด
เพื่อคนกลุ่มใด จากนั้นกำหนดคำถามการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น ซึ่งคำถามจะ
ช่วยในการกำหนดขอบเขตการวิจัยเป็นประเด็นสำคัญทั้งจุดมุ่งหมาย รวมถึงคำถามจะ
นำมาใช้ในการออกแบบกรอบการวิจัยในการกำหนดกรอบการวิจัยประเมินความต้องการ
จำเป็นต้องมีการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ การกำหนดกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง การกำหนด

วิธีการเก็บข้อมูล การกำหนดเครื่องมือเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำรายงาน และการใช้ผลการประเมิน

6. เครื่องมือการประเมินความต้องการจำเป็นเชิงสำรวจ

การใช้วิจัยสำรวจในการระบุความต้องการจำเป็นใช้เพื่อบรรยายลักษณะประชากรที่เป็นภาพรวม และอธิบายสาเหตุที่มีของความต้องการจำเป็น โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ (สุวิมล ว่องวานิช, 2550, หน้า 109)

1. การใช้แบบสอบถาม การใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการประเมินความต้องการจำเป็นมีข้อตกลง ลำดับหลายประการ ประการแรก ผู้ตอบมีความสามารถในการอ่าน เข้าใจความหมายของข้อความ หรือคำถามที่ถาม ประการที่สอง ผู้ตอบมีข้อมูลหรือมีความรู้พอจะตอบคำถามหรือให้ข้อมูลได้ และประการที่สาม ผู้ตอบมีความเต็มใจและตั้งใจที่จะตอบโดยให้ข้อมูลที่จริงอย่างซื่อสัตย์ (Wolf, 1998 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2550, หน้า 109)

1.1 ลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย

- 1.1.1 ข้อความหรือคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 1.1.2 มีการวางแผนการสร้างที่เหมาะสมทำให้ได้ข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์
- 1.1.3 สามารถดำเนินการเก็บข้อมูลได้ภายใต้เวลาและทรัพยากรที่เหมาะสม

1.2 ประเภทของแบบสอบถามธรรมชาติของข้อมูลที่ต้องการศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม แบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น จึงมีการเรียกแบบสอบถามให้มีความเฉพาะเจาะจง 2 แบบ คือ

1.2.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่เน้นการเก็บข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง เช่น ข้อมูลภูมิหลังทั่วไป พฤติกรรมการปฏิบัติตน เป็นต้น

1.2.2 แบบวัดความคิดเห็น (Opinionnaire) เป็นเครื่องมือที่เน้นการเก็บข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น ความรู้สึก หรือทัศนคติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

1.3 ประเภทของคำถามสอบถาม

1.3.1 คำถามปลายปิด (Close – ended question) หรือคำถามแบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วยข้อความหรือคำถามและกลุ่มของคำตอบให้ผู้ตอบเลือกโดยจัดเรียงลำดับคำถามตามที่ผู้วิจัยต้องการทราบ

1.3.2 คำถามปลายเปิด (Open – ended Question) ประกอบด้วยคำถามที่ให้อิสระในการแสดงความคิดเห็นของผู้ตอบอาจมีความลึกซึ้งกว่าที่ผู้วิจัยคาดไว้ ลักษณะของข้อมูลที่ได้เป็นการแสดงความรู้สึกรู้สึกหรือความคิดเห็นตามการรับรู้ของผู้ตอบที่สำรวจด้วยแบบสอบถามเป็นความต้องการจำเป็นระดับกลุ่มบุคคลหรือระดับองค์กร ผลการประเมินความต้องการจำเป็นที่ได้รับ จะนำไปใช้ได้กับการพัฒนาการปฏิบัติงานขององค์กรมากกว่าการพัฒนารายบุคคล สิ่งที่จะต้องพิจารณาในการสร้างแบบสอบถามคือ ชุดคำถามที่ได้เตรียมไว้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่ต้องการศึกษากับตัวอย่างประชากรที่เป็นตัวแทนของประชากร ซึ่งกำหนดรูปแบบการตอบ ได้ 2 แบบ คือ

1.3.2.1 รูปแบบการตอบสนองเดียว (Single – response Format) เป็นคำถามที่กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างระบุระดับปัญหา สภาพที่เป็นอยู่หรือระดับของสิ่งที่ต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งปรากฏในแบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่า โดยให้คำตอบเพียงชุดเดียวซึ่งคำตอบที่ได้คือความต้องการจำเป็น แล้วนำมาจัดเรียงลำดับตามความสำคัญวิธีการจัดเรียงลำดับตามความสำคัญวิธีการจัดเรียงลำดับข้อมูลประเภทนี้รู้จักกันดีและนิยมใช้อย่างแพร่หลายในกลุ่มนักประเมินรู้จักกันโดยทั่วไปเพราะเป็นวิธีที่เข้าใจได้ง่าย มีความซับซ้อนน้อย เก็บข้อมูลได้ง่าย มีความสะดวกและรวดเร็วในการบริหารจัดการ แต่มีข้อจำกัดที่วิธีการดังกล่าวใช้กันค่อนข้างมากอาจทำให้ไม่ดึงดูดใจผู้ตอบแบบสอบถามได้ (Witkin, 1984, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2550, หน้า 109) สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้ใช้รูปแบบการตอบสนองเดียวเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือวัดความต้องการจำเป็น ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณารูปแบบเครื่องมือให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความเหมาะสมของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.3.2.2 รูปแบบการตอบสองคู่ (Dual – response Format) เป็นคำถามชุดเดียวกัน แต่ให้กลุ่มตัวอย่างระบุ 2 ส่วน คือ ระดับของการดำเนินงานในสภาพจริงและระดับสภาพที่พึงประสงค์ปรากฏในแบบสอบถามมีข้อความให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่า โดยให้ตอบข้อมูล 2 ชุด ซึ่งพัฒนามาจากชุดคำถามการตอบสนองเดียว

2. การใช้วิธีการสัมภาษณ์ การเก็บข้อมูลแบบเผชิญหน้าระหว่างผู้ทำการประเมินความต้องการจำเป็นกับผู้ให้ข้อมูล สำหรับการประเมินความต้องการจำเป็นที่เป็นระบบจะใช้การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ ซึ่งการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการนั้นสามารถกระทำได้โดยใช้วิธีการ 3 ลักษณะการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างระดับกลาง และการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

3. การสนทนากลุ่ม (Focus Group) การสนทนากลุ่มเป็นวิธีการที่มีความน่าสนใจ มักใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ ข้อมูลที่ได้สามารถระบุความต้องการจำเป็นที่ได้จากบุคคลเป้าหมายทั้งกลุ่มมีประโยชน์ในการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสนทนาแสดงความคิดเห็นเป็นความรู้สึกรายบุคคลจากสภาพที่เป็นอยู่ได้อย่างเต็มที่ การมีปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มจะช่วยกระตุ้นและส่งเสริมความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสนทนาเพื่อระบุความต้องการจำเป็นวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นและการกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหา

สรุปได้ว่า เครื่องมือการประเมินความต้องการจำเป็นเชิงสำรวจตามแนวคิดของสุริยมล ว่องวาณิช (2550) ประกอบด้วย 3 วิธี ดังนี้ 1) การใช้แบบสอบถาม 2) การใช้วิธีการสัมภาษณ์ และ 3) การสนทนากลุ่ม ซึ่งการสร้างเครื่องมือจะต้องมีความชัดเจนในสิ่งมุ่งหวังเพื่อ เชื่อมโยงมโนทัศน์ของสิ่งนั้นเป็นข้อมูลหลักฐานที่เป็นรูปธรรมต้องพิจารณาเครื่องมือ รูปแบบคำถาม ให้สอดคล้องกับคุณลักษณะและความเหมาะสมกับผู้ให้ข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพ

1. ความหมายของการวิจัยเชิงคุณภาพ

นักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายว่าการวิจัยเชิงคุณภาพไว้ ดังนี้

สุภางค์ จันทวานิช (2550, หน้า 13) ได้ให้ความหมายว่า การวิจัยเชิงคุณภาพ หมายถึง การแสวงหาความรู้โดยการพิจารณาปรากฏการณ์สังคมจากสภาพแวดล้อมตามความเป็นจริงในทุกมิติ เพื่อหาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์กับสภาพแวดล้อม วิธีการนี้จะสนใจข้อมูลด้านความรู้สึก นึกคิด ความหมาย ค่านิยมหรืออุดมการณ์ของบุคคลนอกเหนือไปจากข้อมูลเชิงปริมาณ มักใช้เวลานานในการศึกษาติดตามระยะยาว ใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเป็นวิธีการหลักในการเก็บข้อมูล และเน้นการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย

ประเวศน มหารัตนสกุล (2561, หน้า 36) ได้ให้ความหมายว่า การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) หมายถึง การสำรวจตรวจสอบเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาของสังคมหรือมนุษย์ โดย มีกระบวนการวิจัยที่มีการตั้งคำถาม การเก็บ

รวบรวมข้อมูลจากบุคคลหรือประชากรที่ศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัยคือนำเอาความรู้ เฉพาะเรื่อง เฉพาะกรณีแล้วไปอธิบายเป็นการทั่วไป (From Particularly to general) โดยเฉพาะการวิจัยรูปแบบฐานรากของการวิจัยเชิงคุณภาพที่เป็นการตีความข้อมูลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การดำเนินการวิจัยมีความยืดหยุ่นไม่มีโครงสร้างที่ตายตัวโดยให้ความสนใจเฉพาะเรื่องและสำคัญของเหตุการณ์เป็นความพยายามที่จะเข้าใจสถานการณ์ในสถานการณ์หนึ่งที่มีลักษณะเฉพาะที่ประชากรเขาไปเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์เป็น การศึกษาสิ่งที่ปรากฏแต่จะไม่พยายามทำนายว่าจะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต

ชาย โพธิ์สิตา (2562, หน้า 17) ได้ให้ความหมายว่า การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) หมายถึง การใช้ข้อมูลที่เป็นข้อความไม่ใช่ตัวเลข เน้นการดำเนินการวิจัยแบบอุปนัย คือ เริ่มต้นจากข้อมูลที่รวบรวมมาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยที่เจาะจงเห็นหารายที่ที่เหมาะสมกับประเด็นการวิจัยโดยเฉพาะการออกแบบการวิจัยเป็นการออกแบบที่ยืดหยุ่นได้

บุญมี พันธุ์ไทย (2565, หน้า 1) ได้ให้ความหมายว่า การวิจัยเชิงคุณภาพ หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการศึกษาปรากฏการณ์ของสังคมหรือพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมตามสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ในขณะนั้น เพื่อหาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์หรือพฤติกรรมของมนุษย์กับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ โดยใช้ข้อมูลด้านความรู้สึนึกคิด การให้ความหมายหรือนิยามปรากฏการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนค่านิยมและอุดมการณ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์นั้น ๆ การวิจัยแบบนี้เป็นการศึกษาระยะยาว และใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลแบบการตีความแล้วสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Deduction) เป็นผลของการวิจัย

John W. Creswell. (1998, p. 15) ได้ให้ความหมายว่า การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นกระบวนการค้นคว้าวิจัย เพื่อทำความเข้าใจโดยใช้ระเบียบวิธีที่มีลักษณะเฉพาะ มุ่งค้นหาประเด็นทางสังคม หรือทำความเข้าใจปัญหาของมนุษย์ในกระบวนการนี้ นักวิจัยรวบรวมข้อมูลที่ซับซ้อนและเป็นองค์รวม วิเคราะห์ข้อมูล รายงานทัศนะของผู้ใช้ข้อมูลอย่างละเอียดและดำเนินการศึกษาในสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ

Denzin and Lincoln. (2000, p. 3) ได้ให้ความหมายว่า การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่นักวิจัยเอาตัวเองเข้าไปเฝ้าสังเกตอยู่ในโลกของคนที่ตนศึกษา การวิจัยแบบนี้ประกอบด้วย ปฏิบัติการเก็บข้อมูลเพื่อการตีความ เปลี่ยนสิ่งที่นักวิจัยสังเกตให้เป็นข้อมูล ซึ่งรวบรวมมาในรูปของบันทึกจากภาคสนาม

รวมทั้งข้อความจากการสัมภาษณ์การสนทนาพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ รูปภาพและบันทึกรูปแบบต่าง ๆ

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การวิจัยเชิงคุณภาพ หมายถึง กระบวนการศึกษาปรากฏการณ์หรือปัญหาสังคมและมนุษย์ในสภาพจริง มุ่งทำความเข้าใจ ความหมาย ความคิด ความรู้สึก ค่านิยม และอุดมการณ์ของผู้เกี่ยวข้อง โดยใช้ข้อมูลเชิงข้อความมากกว่าตัวเลข เน้น การสังเกต การสัมภาษณ์ การตีความ และการวิเคราะห์แบบอุปนัย การวิจัยมีความ ยืดหยุ่น และมักเป็นการศึกษาเชิงลึกหรือระยะยาว เพื่อให้เข้าใจปรากฏการณ์อย่างรอบด้านโดยไม่เน้นการทำนายล่วงหน้า

2. ลักษณะสำคัญของการวิจัยเชิงคุณภาพ

สุภาวงศ์ จันทวานิช (2552, หน้า 13 – 15) ได้อธิบายลักษณะของการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. เน้นการมองปรากฏการณ์ให้เห็นภาพรวม โดยการมองจากหลายแง่มุม การศึกษาปรากฏการณ์สังคมจะต้องกระทำโดยศึกษาปรากฏการณ์นั้น จากแง่มุมหรือแนวคิดทฤษฎีที่มีความหลากหลายมากกว่ายึดแนวคิดอันใดอันหนึ่ง เป็นหลัก นอกจากนั้นไม่พิจารณาปรากฏการณ์อย่างเป็นเสี่ยงเดียวด้านใดด้านหนึ่ง
2. เป็นการศึกษาติดตามระยะยาวและเจาะลึก เพื่อให้เข้าใจความเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์สังคมซึ่งมีความเป็นพลวัต
3. ศึกษาปรากฏการณ์ในสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ เพื่อให้เข้าใจความหมายของปรากฏการณ์มักมีการวิจัยสนาม (Field Research) ไม่มีการควบคุมและทดลองในห้องปฏิบัติการ เพราะทำให้ผู้วิจัยไม่เห็นปรากฏการณ์ในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม
4. คำนึงถึงความเป็นมนุษย์ของผู้ถูกวิจัย ด้วยเหตุที่การศึกษาปรากฏการณ์สังคมเป็นการศึกษามนุษย์ จึงให้ความสำคัญและเคารพผู้ถูกวิจัยในฐานะเพื่อนมนุษย์จะเข้าไปสัมผัสสร้างความสนิทสนมและความไว้วางใจ เชื่อใจ เข้าใจ ไม่มีแบ่งเขาแบ่งเรา ไม่นำข้อมูลของผู้ถูกวิจัยไปในทางที่เสื่อมเสีย ไม่ฝืนใจเมื่อผู้ถูกวิจัยไม่เต็มใจตอบ นักวิจัยจะเข้าไปสัมผัสมากกว่าจะใช้เครื่องมือวิจัยอื่นใดเป็นสื่อกลาง
5. ใช้การพรรณนาและการวิเคราะห์แบบอุปนัย เป็นการนำข้อมูลรูปธรรมย่อย ๆ หลาย ๆ กรณีมาสรุปเป็นข้อสรุปเชิงนามธรรม โดยพิจารณาว่าพบจะเน้นการวิเคราะห์แบบอุปนัยมากกว่าใช้สถิติตัวเลข

6. เน้นปัจจัยหรือตัวแปรด้านความรู้สึกลึกซึ้ง จิตใจ ความหมาย ในปรากฏการณ์สังคม นักวิจัยเชิงคุณภาพเชื่อว่าองค์ประกอบด้านจิตใจ ความคิดและความหมาย คือสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพฤติกรรมมนุษย์และเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมมนุษย์ที่แสดงออกมา

บุญมี พันธุ์ไทย (2565, หน้า 3) ได้อธิบายลักษณะของการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ในสังคมหรือพฤติกรรมของมนุษย์กับสภาพแวดล้อม
2. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยจะเป็นข้อมูลด้านความรู้ สึกลึกซึ้ง การให้ความหมาย หรือการนิยามปรากฏการณ์ เหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนค่านิยมและอุดมการณ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์นั้น ๆ
3. เป็นการศึกษาหรือวิจัยที่ต้องใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมนั้น ๆ
4. การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้วิธีการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Induction) ออกมาเป็นผลของการวิจัย

ชำนาญ ปาณวงษ์ (2567, หน้า 6) ได้อธิบายลักษณะของการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. เป็นการมุ่งทำความเข้าใจปรากฏการณ์ในทางลึกมากกว่าทางกว้าง
2. สนใจที่จะศึกษารายละเอียดของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น
3. ใช้บริบทที่อยู่โดยรอบปรากฏการณ์ประกอบร่วมในการพิจารณาตีความ

4. นักวิจัยต้องเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในสนามไปพร้อมกัน ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความเป็นมนุษย์ของกลุ่มเป้าหมายด้วย

5. การวางแผนออกแบบการวิจัยสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม
6. การเขียนรายงานมุ่งเน้นใช้การบรรยายพรรณนาตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ลักษณะของการวิจัยเชิงคุณภาพมุ่งเข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคมและพฤติกรรมมนุษย์ในบริบทตามธรรมชาติ โดยเน้นการมอง

ปรากฏการณ์รอบด้าน ติดตามระยะยาว ให้ความสำคัญกับความคิด ความรู้สึก ความหมาย และค่านิยมของผู้เกี่ยวข้อง ใช้วิเคราะห์แบบอุปนัย และคำนึงถึงความเป็นมนุษย์ของผู้ถูกวิจัย

3. การสร้างเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ

เครื่องมือหรือวิธีการที่นิยมใช้เป็นหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยเชิงคุณภาพนั้น ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ ซึ่งมีวิธีการสร้างเครื่องมือแต่ละชนิด ดังนี้ (ชานาญ ปาณวงษ์, 2567, หน้า 118 – 129)

3.1 การสังเกต

การสังเกตในการวิจัยเชิงคุณภาพนั้นผู้วิจัยอาจใช้แบบสังเกตเป็นตัวช่วยในการสังเกตการณ์เรื่องราวต่าง ๆ ทั้งนี้แบบสังเกตเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญในการใช้ เพราะผู้ใช้จะต้องดำเนินการสังเกตสิ่งต่าง ๆ ประเด็นต่าง ๆ ตามแบบสังเกตที่กำหนดไว้ ดังนั้นข้อมูลที่ได้จึงขึ้นอยู่กับตัวผู้สังเกตเป็นหลัก ซึ่งการสังเกตนั้นก็คือ การศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคล โดยใช้ประสาทสัมผัสของผู้สังเกตเฝ้าดูพฤติกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นแสดงออกมาในลักษณะที่เป็นจริงตามธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอนในการดู และไม่มีการควบคุมสถานการณ์ที่ทำการศึกษา ซึ่งการสังเกตนั้นอาจมีหลายลักษณะ

3.1.1 ประเภทของการสังเกต

3.1.1.1 การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participation Observation)

เป็นการสังเกตที่ผู้สังเกตเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่ในเหตุการณ์ที่สังเกต หรือผู้สังเกตได้เข้าไปเป็นสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มผู้ถูกสังเกตหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เช่น การสังเกตการรวมชุมนุมของผู้ประท้วง ผู้สังเกตจะเข้าไปร่วมชุมนุมประท้วงกับผู้ถูกสังเกตด้วยและจะค่อย ๆ ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการประกอบการเก็บข้อมูลจากผู้ร่วมชุมนุม หรือการสังเกตพฤติกรรมการดำเนินชีวิตของพนักงานอาบอบนวด ผู้สังเกตจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมอาบอบนวด อาจเป็นไปในฐานะพนักงาน หรือผู้ใช้บริการก็แล้วแต่เทคนิคของผู้สังเกต การสังเกตแบบมีส่วนร่วมนี้จะทำให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมาก เพราะผู้ถูกสังเกตจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นธรรมชาติไม่รู้สึกถึงการเป็นผู้ถูกจ้องเฝ้ามอง

3.1.1.2 การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non – participation

Observation) เป็นการสังเกตที่ผู้สังเกตไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมอยู่ในเหตุการณ์ที่สังเกต

หรือไม่ได้เข้าไปเป็นสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มผู้ถูกสังเกต เช่น การสังเกตพฤติกรรมการสอนของนิสิตฝึกสอน ผู้สังเกตจะไม่เข้าไปยุ่งหรือเข้าไปนั่งเรียนกับนักเรียน ผู้สังเกตอาจนั่งสังเกตอยู่ภายนอกห้องเรียนใช้ทักษะการฟัง หรือชำเลื่องแลมองพฤติกรรมของนิสิตฝึกสอนกับนักเรียน การสังเกตแบบนี้อาจทำให้ผู้ถูกสังเกตหรือกลุ่มตัวอย่างรู้ว่ากำลังถูกเฝ้ามองถูกจับตามองอยู่ ซึ่งจะทำให้ผู้ถูกสังเกตแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ แบบไม่เป็นจริง บางอย่างอาจแสร้งทำให้เกิดขึ้นได้ เช่น ยามปกตินักเรียนจะตอบคำถาม ชักถามนิสิตฝึกสอนอย่างเป็นธรรมชาติ แต่เมื่อมีนักเรียนเห็นว่าผู้มาสังเกตอยู่น่าห้องอาจคิดว่าพฤติกรรมที่ตนเองทำจะทำให้ นิสิตฝึกสอนถูกตำหนิที่นักเรียนซักถามซอกแซก จึงพากันนั่งนิ่งฟังครุ่นกันอย่างเงียบกริบ ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นนักวิจัยด่วนสรุปว่านิสิตไม่มีเทคนิคการสอนที่จะให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ผลการวิจัยหรือการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนั้นก็อาจผิดพลาดไปได้ การเรียนสอน

3.1.1.3 การสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation) เป็นการ สังเกตตามรายการต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ในแบบสังเกต ผู้สังเกตจะใช้ความรู้สึกนึกคิดของตนเองน้อยมากจะมุ่งแต่การสังเกตตามประเด็นที่ตนได้เตรียมไว้ วิธีการนี้จะสะดวกและง่ายต่อผู้สังเกตมาก แต่ก็อาจทำให้ขาดความลึกซึ้งในรายละเอียดต่าง ๆ ของข้อมูล

3.1.1.4 การสังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง (Non – structured Observation) เป็นการสังเกตที่ได้กำหนดแนวทางไว้เพียงคร่าว ๆ ผู้สังเกตต้องใช้ความรู้สึกนึกคิด ของตนเองให้มาก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งตามประเด็นที่กำหนด

3.1.2 หลักในการสังเกต

3.1.2.1 ต้องตั้งวัตถุประสงค์ในการสังเกตที่แน่นอนว่าจะสังเกตพฤติกรรมใด เช่น พฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ เป็นต้น

3.1.2.2 ต้องสังเกตด้วยความระมัดระวังและใช้วิจารณญาณในการพินิจ พิจารณาทั้งพฤติกรรมดีและไม่ดี และต้องมีความยุติธรรมกับผู้ถูกสังเกตให้มากที่สุด ผู้สังเกตต้องสังเกตและเก็บข้อมูลให้มาก พยายามอย่าใส่ความคิดเห็นของตนเองเข้าไป

3.1.2.3 ระยะเวลาในการสังเกตต้องติดต่อกันและต้องทำการสังเกตหลาย ๆ ครั้ง หลาย ๆ สถานการณ์ เพื่อที่จะให้ได้พฤติกรรมที่แท้จริง

3.1.2.4 วิธีการสังเกตและวิธีการบันทึกข้อมูลต้องเป็นระบบ มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน เช่น การจดบันทึกหรือนับความถี่ของการเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ ที่แท้จริง

3.1.2.5 ขณะที่สังเกตจะต้องไม่ทำให้ผู้ถูกสังเกตนั้นรู้ตัว
เพื่อที่จะได้พฤติกรรม

3.1.2.6 เพื่อให้ได้ผลที่น่าเชื่อถือได้ ควรใช้ผู้สังเกตหลาย ๆ คน
รวมกัน

3.1.3 เครื่องมือที่ใช้ประกอบการสังเกต

เครื่องมือที่ใช้ประกอบการสังเกตโดยมากมักเป็นประเด็นที่
ผู้วิจัยกำหนด ไว้ในการสังเกตแต่ละครั้ง หากแต่เมื่อไม่สามารถจดจำประเด็นได้หมดก็อาจ
อาศัย แบบสังเกตในลักษณะข้อความหรือแบบตรวจสอบรายการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะ
การเข้าไปสังเกตของผู้สังเกตซึ่งแบบสังเกตอาจมีลักษณะดังนี้

3.1.3.1 แบบสังเกตพฤติกรรม

เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสังเกต
พฤติกรรมการแสดงออก

3.1.3.2 แบบสังเกตทักษะ

เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต
ทักษะการปฏิบัติต่าง ๆ เช่น ทักษะการพูด ทักษะการเล่นกีฬา เป็นต้น นอกจากนี้ยังใช้เป็น
เครื่องมือประกอบการตรวจผลงานที่ได้จากการปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วย

3.2 การสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลักฐานโดยใช้การ
สนทนา หรือการเจรจาโต้ตอบอย่างมีจุดมุ่งหมายระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย คือ นักวิจัยใน
ฐานะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในทางที่ดีเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง และลักษณะการสนทนานี้จะเป็น
ไปอย่างยืดหยุ่น กล่าวคือ ในระหว่างการสนทนานั้นกลุ่มเป้าหมายมีโอกาสร้องขอให้
ผู้สัมภาษณ์และกลุ่มเป้าหมายในฐานะผู้ถูกสัมภาษณ์โดยการสนทนาโต้ตอบนี้จะต้อง
นักวิจัยอธิบายความหมายของคำถามที่ใช้สัมภาษณ์เมื่อมีข้อสงสัยเกิดขึ้น ในขณะเดียวกัน
นักวิจัยก็สามารถที่จะซักถามรายละเอียดบางอย่างเพิ่มเติมได้เมื่อเห็นว่าข้อมูลที่ได้รับยัง
ขาดความชัดเจนไม่ลุ่มลึกพอ (สิน พันธุ์พินิจ, 2551, หน้า 219, องอาจ นัยวัฒน์, 2548,
หน้า 173) ซึ่งการสัมภาษณ์นั้น บางครั้งจำเป็นต้องใช้เครื่องมือเข้าช่วย ไม่ว่าจะเป็น
เครื่องบันทึกเสียง สมุดจด และรวมไปถึงแบบสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์นี้จะใช้ได้ดีสำหรับ
การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึก ความสนใจ ความคิดเห็น หรือทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ

3.2.1 ประเภทของการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์อาจแบ่งออกได้เป็นสองลักษณะ ดังนี้

3.2.1.1 การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

เป็นการสัมภาษณ์ที่ได้กำหนดตัวคำถาม และคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว โดยตัวคำตอบจะเป็นแบบให้เลือกตอบ เช่น ใช่ ไม่ใช่ จริง – ไม่จริง ดี – ไม่ดี เป็นต้น ผู้สัมภาษณ์จะใช้ความรู้สึกนึกคิดของตนเองน้อยมาก มีการยืดหยุ่นในกระบวนการสัมภาษณ์น้อยหรือไม่มีการยืดหยุ่นเลย ผู้สัมภาษณ์ไม่มีอิสระที่จะดำเนินการสัมภาษณ์เกินกว่าขอบเขตหรือเบี่ยงเบนไปจากแนวทางของข้อความหรือรายการคำถาม

3.2.1.2 แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Non – structured Interview)

เป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่มีการกำหนดคำตอบไว้แน่นอนตายตัว โดยผู้ถูกสัมภาษณ์จะตอบคำถามโดยอิสระ การสัมภาษณ์วิธีนี้ ผู้สัมภาษณ์มีหน้าที่รับฟังและคอยนำเข้าสู่ประเด็นที่ต้องการ ดังนั้นผู้สัมภาษณ์จะต้องเป็นผู้ที่มีความชำนาญเป็นพิเศษ โดยจะมีการกำหนดประเด็นไว้เพียงคร่าว ๆ เท่านั้น ผู้สัมภาษณ์จะต้องใช้ความรู้สึกนึกคิดของตนเองคอยตะล่อมกล่อมเกล้าให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามของตนให้ได้

3.2.2 วิธีการสัมภาษณ์

ในการดำเนินการสัมภาษณ์เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพนั้น ผู้สัมภาษณ์ควรดำเนินการดังนี้

3.2.2.1 ควรศึกษาวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ให้เข้าใจว่า ต้องการเก็บข้อมูลในเรื่องใด

3.2.2.2 ศึกษาสภาพแวดล้อม ทำความคุ้นเคยกับผู้ที่จะไปสัมภาษณ์

3.2.2.3 กำหนดวิธีการสัมภาษณ์ นัดแนะเวลา และสถานที่ให้เรียบร้อยแล้ว

3.2.2.4 ฝึกซ้อมคำถาม เตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการสัมภาษณ์

3.2.2.5 ดำเนินการสัมภาษณ์โดยแบ่งเป็น 3 ลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์

1.1) ต้องแนะนำตัวผู้สัมภาษณ์ให้ผู้ให้สัมภาษณ์รู้จักเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจและเป็นการลดการระแวงระวังภัยของผู้ให้สัมภาษณ์ทราบล่วงหน้า

สัมภาษณ์

1.2) ต้องใช้ภาษาที่สุภาพอ่อนน้อมต่อผู้ให้สัมภาษณ์

1.3) หากมีการบันทึกเทป หรือจดข้อมูลควรบอกกล่าวกับผู้ให้สัมภาษณ์

1.4) สร้างบรรยากาศให้รู้สึกสบาย ๆ ไม่อึดอัดในการดำเนินการ

2) ขั้นสัมภาษณ์

2.1) ในขั้นตอนนี้ผู้สัมภาษณ์จะต้องเริ่มจากข้อคำถามที่ง่ายต่อการตอบ เพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์รู้สึกว่าเป็นกันเอง ข้อคำถามไม่ยากในการตอบ

2.2) เริ่มนำเข้าสู่ประเด็นที่จะเก็บข้อมูล

2.3) แสดงให้ผู้ให้สัมภาษณ์มีความรู้สึกว่าเขามีสิทธิ์ตอบตามความคิดเห็นของเขา

3) ขั้นปิดการสัมภาษณ์

3.1) ผู้สัมภาษณ์ควรตรวจดูประเด็นคำถามว่าครบถ้วนหรือไม่

3.2) ทำการทวนคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์ในประเด็นต่าง ๆ

3.3) กล่าวแสดงความขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์สำหรับข้อมูลที่ได้

บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

1. สภาพทั่วไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุม 6 อำเภอในจังหวัดนครพนม ได้แก่ อำเภอเมืองนครพนม อำเภอปลาปาก อำเภอธาตุพนม อำเภอเรณูนคร อำเภอนาแก และอำเภอดงบังยาง รวมพื้นที่ทั้งสิ้น 2,699.386 ตารางกิโลเมตร มีที่ตั้งสำนักงานอยู่ที่ถนนศูนย์ราชการ ตำบลหนองแสง อำเภอเมืองนครพนม โดยดำเนินงานภายใต้กรอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีภารกิจสำคัญในการกำกับดูแลสถานศึกษา ส่งเสริมการจัดการศึกษาในทุกรูปแบบ สนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา ตลอดจนประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีเครือข่ายต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชนในพื้นที่ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1, 2567, หน้า 17 – 18)

2. วิสัยทัศน์พันธกิจ เป้าประสงค์

2.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

“องค์กรคุณภาพ สร้างคนดี มีความเป็นเลิศ มีความสุข”

องค์กรคุณภาพ หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา เป็นหน่วยงานที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย Q – Coach, Q – Active Learning, Q – Technology and Innovation, Q – Empowerment, Q – PLC, Q – Network

สร้างคนดี หมายถึง การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตร มีความเป็นเลิศ หมายถึง การพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตร และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากลบนพื้นฐานพหุปัญญา

มีความสุข หมายถึง ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีความปลอดภัย มีความสร้างสรรค์และมีคุณค่า

2.2 พันธกิจ (Mission)

2.2.1 ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศและความเป็นไทยของผู้เรียน ให้มีสมรรถนะตามหลักสูตร และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

2.2.2 พัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศ

2.2.3 เพิ่มโอกาส ความเสมอภาคและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

2.2.4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย สามารถจัดการศึกษาเพื่อ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.3 เป้าประสงค์ (Goals)

2.3.1 ผู้เรียนทุกคนทุกช่วงวัยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่น การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นพลเมืองที่รู้สิทธิและหน้าที่อย่างมี ความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ มีความรักและความภูมิใจในความเป็นไทย

2.3.2 ผู้เรียนทุกคนทุกช่วงวัยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่เสมอภาค มีคุณภาพตามมาตรฐาน

2.3.3 ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา มีความปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ สามารถ ปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซ้ำ และรองรับวิถีชีวิตใหม่ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี

2.3.4 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ทันทต่อการเปลี่ยนแปลงของ เทคโนโลยี มีสมรรถนะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ จรรยาบรรณ และมาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งจิตวิญญาณความเป็นครู

2.3.5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีการนำระบบข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ใน ระบบการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน เหมาะสมกับบริบท รวมถึงสนับสนุนให้ผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอนสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาและกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานวิจัยและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา

2.4 กลยุทธ์

2.4.1 กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับประชากรวัยเรียนทุกคน

2.4.2 กลยุทธ์ที่ 2 ยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

2.4.3 กลยุทธ์ที่ 3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา

2.4.4 กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยจากภัยทุกรูปแบบ

3. แนวทางการขับเคลื่อนการศึกษา

เพื่อให้การดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566 – 2570 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566 แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566 – 2570 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จึงได้กำหนดจุดเน้นและรูปแบบการพัฒนาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ประกอบด้วย จุดเน้น 4 ด้าน 9 ข้อ ดังนี้

1. ด้านความปลอดภัย

1.1 มีความปลอดภัย ใส่ใจสุขภาพ และรักษาสีหน้าผาก

2. ด้านคุณภาพ

2.1 การอ่านออก เขียนได้ ลายมือสวย คิดเลขเป็น เน้นภาษา

ภาษาอังกฤษ

2.2 การพัฒนาสมรรถนะตามหลักสูตรและคุณลักษณะอันพึง

ประสงค์

2.3 การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

2.4 การพัฒนาการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมืองและศิลปกรรม

3. ด้านโอกาส

3.1 การสร้างโอกาส ช่วยเหลือ สนับสนุน และเสริมทักษะชีวิต และทักษะอย่างเสมอภาค ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4. ด้านประสิทธิภาพ

4.1 การบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน

4.2 มีนวัตกรรมขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา

4.3 การบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มุ่งเน้นการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพและการพัฒนาการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในทุกกระบวนการจัดการศึกษาตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับบริบทในศตวรรษที่ 21 ไปจนถึงการส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์และแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ช่วยเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลและเนื้อหาการเรียนรู้และยังให้ความสำคัญกับการสร้างระบบข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการและการตัดสินใจเชิงนโยบาย โดยมุ่งเน้นให้โรงเรียนในสังกัดใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ได้ส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีทักษะด้านดิจิทัลที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน เช่น การอบรมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ การออกแบบบทเรียนที่สร้างสรรค์ และการประยุกต์ใช้เครื่องมือเทคโนโลยีในห้องเรียน นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Active Learning) เพื่อเพิ่มสมรรถนะของผู้เรียน และพัฒนาระบบการประเมินผลที่เน้นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยเฉพาะ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งในยุทธศาสตร์สำคัญที่มุ่งพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพและมาตรฐานสากล พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

1.1 งานวิจัยเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น

วรุฒิ ไชยสัตย์ (2566, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า 1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และมากที่สุดตามลำดับ 2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจำแนกตามประสบการณ์การในการปฏิบัติงาน พบว่า ไม่แตกต่างกัน 3. ความต้องการ

จำเป็นของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน โดยเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการโครงสร้าง 2) ด้านความสามารถในการใช้ดิจิทัล 3) ด้านความเป็นผู้นำดิจิทัล 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล และ 5) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 4. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนที่ได้จากการศึกษาครูงานโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ในด้านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาจนประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ควรได้รับการพัฒนาทั้งหมด 6 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการโครงสร้าง ผู้บริหารโรงเรียนต้องบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานรูปแบบการทำงานที่เป็นรูปธรรมอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ 2) ด้านความสามารถในการใช้ดิจิทัล ผู้บริหารโรงเรียนต้องใช้ความรู้ ความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ด้านความเป็นผู้นำดิจิทัล ผู้บริหารโรงเรียนต้องมีภาวะผู้นำดิจิทัลอย่างชัดเจนเป็นแบบอย่างที่ดีในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงานสถานศึกษา 4) ด้านการสื่อสารดิจิทัล ผู้บริหารโรงเรียนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ 5) ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ผู้บริหารโรงเรียนต้องสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล รู้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับเป็นอย่างดี และ 6) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ผู้บริหารโรงเรียนต้องเป็นผู้นำวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้ทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมในการออกแบบวิสัยทัศน์ เป้าหมาย พันธกิจ และกลยุทธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

สุกิจ กลางสุข และคณะ (2566, หน้า 18) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1. องค์ประกอบและตัวชี้วัดภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์และกระบวนทัศน์ใหม่ 2) ความรู้ความเข้าใจดิจิทัล 3) การสื่อสารดิจิทัล และ 4) การสร้างและพัฒนานวัตกรรม 2. สภาพปัจจุบันโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ 1) วิสัยทัศน์และกระบวนทัศน์ใหม่ 2) ความรู้ความเข้าใจดิจิทัล 3) การสื่อสารดิจิทัล และ 4) การสร้างและพัฒนานวัตกรรมตามลำดับ 3. รูปแบบประกอบด้วย องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กระบวนการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผล โดยมีผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้

และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 4. ผลการทดลองใช้รูปแบบโดยรวมมีปฏิบัติตามตัวชี้วัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับหน่วยการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยรายการปฏิบัติตามตัวชี้วัดสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ การสื่อสารดิจิทัล ความรู้ความเข้าใจดิจิทัลการสร้างและพัฒนานวัตกรรม และวิสัยทัศน์และกระบวนทัศน์ใหม่ตามลำดับ ส่วนผลการประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบโดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

กุหลาบ อาริวงค์ และคณะ (2567, หน้า 58) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดค่าดัชนีความต้องการจำเป็นโดยรวมเท่ากับ 0.30 2) รูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ชื่อรูปแบบ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ วิธีดำเนินงานของรูปแบบ การประเมินผลรูปแบบ แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ และเงื่อนไขความสำเร็จ ส่วนภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ วิสัยทัศน์ผู้นำดิจิทัล การเป็นพลเมืองดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และทักษะการใช้งานดิจิทัลอย่างมืออาชีพ 3) ผลการตรวจสอบรูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ทั้ง 4 ด้าน พบว่า มีความถูกต้องเหมาะสมเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ทุกรายการ

อาณัฐรุณ นพกุลวงศ์ (2566, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนี้ การมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล คุณธรรม จริยธรรม และกฎหมายการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล การพัฒนาบุคลากร การบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 2) การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า ไม่แตกต่างกันและ 3) แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาตนเองในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการ ควรพัฒนาครู และบุคลากรในนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ควรใช้เทคโนโลยีอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และถูกต้อง

ตามกฎหมาย ควรกำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

จุฑามาศ มูลกระโทก และคณะ (2566, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำเภอสว่างแดนดิน เขต 2 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการพัฒนาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ส่วนด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และ 2) แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำเภอสว่างแดนดิน เขต 2 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เทคโนโลยีในการบริหารอย่างเหมาะสมมีความคิดริเริ่ม สนับสนุนให้มีการใช้ระบบดิจิทัล ส่งเสริมการพัฒนาทักษะของบุคลากร ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับหลักสูตรใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาควรศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอยู่เสมอ ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารสถานศึกษาควรวางแผนการพัฒนาสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบท จัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรติดตามและประเมินผลการใช้งานเทคโนโลยี ส่งเสริมหลักสูตรทางด้านคุณธรรม เสริมสร้างความรับผิดชอบร่วมกัน เป็นผู้ใช้งานเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ

พรหมพิริยะ อยู่สุข และคณะ (2567, หน้า 2411 – 2412) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีสภาพความเป็นจริง อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และสภาพที่คาดหวัง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2. รูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้น

เป็นรูปแบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 13 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การรู้ดิจิทัล การมีวิสัยทัศน์เชิงดิจิทัล การส่งเสริมการเรียนรู้เชิงดิจิทัล และการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 3. รูปแบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่า $X^2 = 64$, $df = 49$, $X^2/df = 1.31$, $CFI = 0.97$, $TLI = 0.96$, $RMSEA = 0.02$, $SRMR = 0.02$ และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ = 0.74

สุวิชัย วงษ์ศรีญา และคณะ (2567, หน้า 12 – 13) ได้ศึกษา เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็กสภาพปัจจุบัน อยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด 2) การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็กสภาพปัจจุบัน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนการจำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในส่วนการจำแนกตามที่ตั้งสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็กสภาพที่พึงประสงค์ จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนการจำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในส่วนการจำแนกตามที่ตั้งสถานศึกษา โดยรวม ไม่แตกต่างกัน 4) ดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก รายด้าน 3 ลำดับแรกที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูง ประกอบด้วย 1) ด้านการวางแผนงานวิชาการ ($PNI_{modified} = .248$) 2) ด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน ($PNI_{modified} = .233$) และ 3) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้าน วิชาการ ($PNI_{modified} = .232$) 5) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็กทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการ วางแผนงาน วิชาการ มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบงานด้านการวางแผนงานวิชาการ พร้อมทั้งมีการวางแผนงานวิชาการ มีเป้าหมายในการวางแผนงานวิชาการที่ชัดเจน 2) ด้านการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ เครื่องมือ วิธีการ หลักเกณฑ์การวัดผลประเมินผลและแนวปฏิบัติวัดผลและประเมินผล การเรียน และงานทะเบียนนักเรียนอย่างเป็นระบบ และ 3) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้าน

วิชาการมีการดำเนินการ จัดทำแผนงานการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการอย่างเป็นระบบและครบถ้วน ติดตามและประเมินผลการพัฒนา และส่งเสริมทางด้านวิชาการ และเก็บข้อมูลนำมาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

อภิญา จำปาหวาย และนวรรตน์ แซ่โค้ว (2567, หน้า 1295 – 1296) ได้ศึกษา เรื่อง รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สภาพพึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและลำดับความต้องการจำเป็น เรียงลำดับความต้องการจำเป็น ดังนี้ 1) การมีวิสัยทัศน์ยุคดิจิทัล 2) การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล 3) การปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ และ 4) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล 2)รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) วิธีดำเนินการมีหน่วยการเรียนรู้ 4 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 การมีวิสัยทัศน์ยุคดิจิทัล หน่วยที่ 2 การปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ หน่วยที่ 3 การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล และ หน่วยที่ 4 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล 4) แนวทางการพัฒนา และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ 3) ผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

1.2 งานวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน วิชาการ

ฤทธิกร โยธสิงห์ (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ผลการวิจัย พบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2) การบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และ 3) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 สามารถพยากรณ์การบริหารงานวิชาการ ในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ได้ โดยมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ร้อยละ 86

รพีภัทร อินทอง และธีรศักดิ์ อุปโมยอิชัย (2563, หน้า 374) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาตามความเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า อยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า อยู่ในระดับมาก 3) ภาวะผู้นำการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จังหวัดกำแพงเพชร มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางบวกที่ระดับ.01

รชวรรณ คำชู และคณะ (2566, หน้า 245) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยภาพรวม 4 ด้าน และรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียน โดยภาพรวม 7 ด้าน และรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันในระดับสูงกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .893 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยด้านการสนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาการใช้ดิจิทัล ด้านสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล และด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลรวมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 79.7

กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา (2567, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามตัวแปร พบว่า 2.1) ภาวะผู้นำ

ดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.2) ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน 3) ความสัมพันธ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($R_{xy} = 0.896$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำนวน 4 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความเป็นมืออาชีพ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการสื่อสารเชิงดิจิทัล โดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 80.90 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .24285$

5) แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเสนอแนะไว้ จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความเป็นมืออาชีพ ควรส่งเสริมให้พัฒนาความรู้และทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลโดยการฝึกอบรมและศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่เป็นเลิศ 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลควรส่งเสริมการการนำเอาสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานในโรงเรียนอย่างเป็นปกติ 3) ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ควรวิเคราะห์บริบทของโรงเรียนและศึกษาองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีให้เท่าทันโลกยุคดิจิทัล และ 4) ด้านการสื่อสารเชิงดิจิทัลควรศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมกับการสื่อสารแต่ละระดับทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

จตุพร ทองจิตร และคณะ (2567, หน้า 268 - 269) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นนครศรีธรรมราช เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า

1) ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยการสร้างวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและการบริหารงานโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2) ระดับการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาามีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 3) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกทุกด้านกับการบริหารงานวิชาการมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง เท่ากับ .894 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และ 4) ภาวะผู้นำดิจิทัลส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน

ไอรดา นรสาร และคณะ (2567, หน้า 171 – 172) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก 2) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน 3) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร มีจำนวน 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหาร (X_1) ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล (X_2) โดยมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน ร้อยละ 41.40 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของพยากรณ์ เท่ากับ $\pm .56874$ 5. แนวทางการพัฒนา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ทั้ง 2 ด้าน ประกอบด้วย ด้านทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหาร และด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล

พิมพิลา อำนาจ (2566, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน 4) ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการ

ปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน 5) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมี ความสัมพันธ์ระดับปานกลาง 6) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ (X_5) ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_2) ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล (X_4) และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) โดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 59.80 7) การวิจัยในครั้งนี้ได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ 2) ด้านการสื่อสารดิจิทัล 3) ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล และ 4) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนไว้ด้วย

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Agustina & Kamdi (2020, pp. 31 – 37) ได้ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของความเป็นผู้นำด้านดิจิทัลของอาจารย์ใหญ่ที่มีต่อการปฏิบัติแบบไตร่ตรองของครูอาชีวศึกษา โดยอาศัยความไว้วางใจ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และการมีส่วนร่วมในการทำงาน จากผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้นำทางดิจิทัลต่อการมีส่วนร่วมในการทำงานมีค่าอยู่ที่ 0.120 และความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างความเป็นผู้นำทางดิจิทัลและการฝึกไตร่ตรองของครูมีค่าอยู่ที่ 0.168 ซึ่งความสัมพันธ์นี้ส่งผลดีต่อการทำงานของครู ซึ่งให้เห็นว่าครูชื่นชมความเป็นผู้นำของอาจารย์ใหญ่ที่สนับสนุนอำนวยความสะดวกในกระบวนการเรียนรู้ในการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้ครูรู้สึกมีกำลังใจและกระตือรือร้นที่จะสะท้อนผลการเรียนรู้ของครูต่อผู้นำด้านดิจิทัลซึ่งมองว่ามีบุคลิกที่เปิดกว้างกว่า และมักจะให้อิสระในการจัดการชั้นเรียน

Damayanti & Mirfani (2021, pp. 158 – 159) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ความเป็นผู้นำทางดิจิทัลในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 ผลการวิจัย พบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความเป็นผู้นำด้านดิจิทัลใน MA Nurul Falah ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 มีระดับต่ำ ซึ่งจากการสอบถามและสัมภาษณ์ถึงบทบาทของผู้นำและความเป็นผู้นำทางดิจิทัลส่งผลกระทบอย่างมากต่อการบริหารจัดการและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใน MA Nurul Falah

Hafiza, et al. (2021, pp. 218 – 220) ได้ศึกษาเรื่อง ความเป็นผู้นำด้านดิจิทัลของอาจารย์ใหญ่ที่ส่งผลต่อการสอนของครูในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 ในมาเลเซีย ผลการวิจัยพบว่า ครูใหญ่และครูผู้สอนมีความเป็นผู้นำด้านดิจิทัลอยู่ในระดับสูงทั้งคู่ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง มีตัวแปรพยากรณ์ที่ดีคือการเป็นพลเมืองดิจิทัล นอกจากนี้ความสามารถในการวางแผนและการส่งเสริมความเป็นผู้นำทางดิจิทัลมีความสำคัญและช่วยพัฒนาผลการเรียนของนักเรียนได้ แม้ว่าจะอยู่ในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด -19

Minaz, Özel, & Ay (2022, p. 39) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสมรรถนะความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารและประสิทธิผลของโรงเรียนไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามเพศ อายุ ระดับอาวุโส สาขาวิชา ระยะเวลาการทำงานในโรงเรียนปัจจุบัน ความสามารถทางเทคโนโลยี และระยะเวลาการใช้เทคโนโลยีต่อวัน อย่างไรก็ตามพบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการรับรู้เกี่ยวกับความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีตามอายุของครู แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการรับรู้เกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า สมรรถนะความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมากกับประสิทธิผลของโรงเรียน ($r = 0.713, p < 0.01$) และสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ 50.8 ทั้งนี้เมื่อระดับความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารเพิ่มขึ้น ประสิทธิผลของโรงเรียนก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วยโดยเฉพาะในมิติของการพัฒนาทางวิชาชีพ วัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลและความเป็นพลเมืองดิจิทัล ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างยั่งยืน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่นำเสนอมาแล้วข้างต้นในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยอาศัยจากความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการ

เพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน จำนวน 5 ด้าน คือ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา 4) ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และ 5) ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการ นิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed method research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจเพื่อค้นหาตัวแปรที่เป็นความต้องการจำเป็นของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน และใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ ในส่วนศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ และใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการไปตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

การวิจัยเชิงสำรวจ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ประกอบด้วย

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษากรณีศึกษาผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ประกอบไปด้วย

1. การเลือกผู้บริหารโรงเรียนที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ประกอบไปด้วย

1. การศึกษาแนวทางพัฒนาพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงสำรวจ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2,098 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 237 คน หัวหน้างานวิชาการ 248 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,613 คน จากทั้งหมด 248 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1, 2567, หน้า 8)

นำเสนอดังตาราง 15 – 16

ตาราง 15 จำนวนโรงเรียน จำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน ในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน	จำนวน (โรงเรียน)
โรงเรียนประถมศึกษา	212
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	36
รวม	248

ตาราง 16 จำนวนผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกโรงเรียน
ตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 1

ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน สถานภาพ การดำรงตำแหน่ง	จำนวนผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างาน วิชาการ และครูผู้สอน		รวม (คน)
	โรงเรียน ประถมศึกษา (คน)	โรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา (คน)	
ผู้บริหารโรงเรียน	185	52	237
หัวหน้างานวิชาการ	208	40	248
ครูผู้สอน	1,124	489	1,613
รวม	1,517	581	2,098

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ปีการศึกษา 2568 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 325 คน และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 348 คน จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 87 คน หัวหน้างานวิชาการ

จำนวน 87 คน และครูผู้สอน จำนวน 174 คน จากทั้งหมด 87 โรงเรียน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 49)

2.1 กำหนดโรงเรียนที่เป็นหน่วยการสุ่ม ใช้เกณฑ์ร้อยละ 35 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด จำแนกโรงเรียนตามระดับชั้นที่เปิดสอน ดังนั้นจะได้โรงเรียนที่เป็นหน่วยการสุ่มทั้งหมด 87 โรงเรียน ดังนี้

2.1.1 เนื่องจากโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 36 โรงเรียน ผู้วิจัยใช้โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาทุกโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ดังนั้นจะเหลือโรงเรียนประถมศึกษาที่เป็นหน่วยการสุ่มในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 51 โรงเรียน

2.1.1.1 โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 212 โรงเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 51 โรงเรียน ผู้วิจัยจึงกำหนดสุ่มโรงเรียนประถมศึกษาโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 24 ของโรงเรียนประถมศึกษาทั้งหมด และในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในแต่ละโรงเรียน ผู้วิจัยจึงเจาะจง ผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน และสุ่มครูผู้สอน โรงเรียนละ 2 คน โดยใช้การสุ่มแบบง่าย โดยการจับสลากแบบใส่คืน ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 4 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 204 คน

2.1.1.2 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 36 โรงเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 36 โรงเรียน และในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในแต่ละโรงเรียน ผู้วิจัยจึงเจาะจง ผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน และสุ่มครูผู้สอน โรงเรียนละ 2 คน โดยใช้การสุ่มแบบง่าย โดยการจับสลากแบบใส่คืน ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 4 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 144 คน ดังตาราง 17 – 19

ตาราง 17 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและ
ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน

ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน สถานภาพ การดำรงตำแหน่ง	จำนวนผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างาน วิชาการ และครูผู้สอน		รวม (คน)
	โรงเรียน ประถมศึกษา (คน)	โรงเรียน ขยายโอกาสทาง การศึกษา (คน)	
ผู้บริหารโรงเรียน	51	36	87
หัวหน้างานวิชาการ	51	36	87
ครูผู้สอน	102	72	174
รวม	204	144	348

ตาราง 18 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพการดำรง
ตำแหน่ง

โรงเรียนประถมศึกษา	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม
อำเภอเมืองนครพนม								
1. สุนทรวิจิตร(บำรุงวิทยา)	2	1	26	29	1	1	2	4
2. บ้านนาหัวบ่อ	1	1	2	4	1	1	2	4
3. อนุบาลนครพนม	5	1	83	89	1	1	2	4
4. ดงสว่างเจริญวิทย	1	1	9	11	1	1	2	4

ตาราง 18 (ต่อ)

โรงเรียนประถมศึกษา	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม
อำเภอเมืองนครพนม (ต่อ)								
6. บ้านวังไฮหนองกุ้ง	1	1	3	5	1	1	2	4
7. บ้านหนองยาว	1	1	2	4	1	1	2	4
8. บ้านสุขเกษม	1	1	4	6	1	1	2	4
อำเภอธาตุพนม								
9. บ้านหัวปึงทุ่ง"เขตการทาง นครราชสีมาสงเคราะห์ 3"	2	1	27	30	1	1	2	4
10. นาแกบึงเหล็ก	1	1	7	9	1	1	2	4
11. บ้านแก่งโพธิ์	1	1	2	4	1	1	2	4
12. บ้านดอนขาวหลาม	1	1	2	4	1	1	2	4
13. บ้านโปรงหนองเปงใหม่ จำปา	1	1	9	11	1	1	2	4
14. นาถอนวิทยานุกูล	1	1	9	11	1	1	2	4
อำเภอนาแก								
15. บ้านน้ำบ่อ	1	1	2	4	1	1	2	4
16. บ้านเหล่าทุ่ง	1	1	5	7	1	1	2	4
17. บ้านหนองหอยใหญ่	1	1	5	7	1	1	2	4
18. ชุมชนบ้านพุมแก	1	1	1	3	1	1	2	4
19. บ้านนางเลิศ	1	1	2	4	1	1	2	4
20. พระซองวิทยาคาร	1	1	7	9	1	1	2	4
21. บ้านดินคำหมากเพื่อง	1	1	5	7	1	1	2	4

ตาราง 18 (ต่อ)

โรงเรียนประถมศึกษา	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม
อำเภอนาแก (ต่อ)								
22. บ้านนาทุ่งยางคำ	1	1	5	7	1	1	2	4
23. บ้านดอนโพน	1	1	4	6	1	1	2	4
24. ดอนเหลื่องทองวิทยา	1	1	9	11	1	1	2	4
25. บ้านนามนดงตีวิทยา	1	1	3	5	1	1	2	4
26. อนุบาลนาแก ผดุงราชกิจเจริญ	3	1	39	43	1	1	2	4
27. บ้านหนองขยอโพนแพง	1	1	2	4	1	1	2	4
28. บ้านพระซองเหนือ	1	1	9	11	1	1	2	4
29. บ้านพิมานทา	1	1	2	4	1	1	2	4
30. บ้านดงน้อยพัฒนา	1	1	9	11	1	1	2	4
31. บ้านดงอินน้ำ	1	1	4	6	1	1	2	4
32. บ้านตำบลไพน์จันทร์	1	1	4	6	1	1	2	4
33. บ้านสีชมพู มิตรภาพที่ 164	1	1	2	4	1	1	2	4
34. บ้านหนองหญ้า ปล้องข้าวสูง	1	1	2	4	1	1	2	4
35. บ้านดงคูงาม	1	1	3	5	1	1	2	4
36. นาฝือบอนราษฎร์นุกูล	1	1	5	7	1	1	2	4
37. บ้านนาทุ่งมั่ง	1	1	11	13	1	1	2	4
38. บ้านนาโสก	1	1	2	4	1	1	2	4
39. บ้านหนองหอยคำอ้อม	1	1	9	11	1	1	2	4

ตาราง 18 (ต่อ)

โรงเรียนประถมศึกษา	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม
อำเภอนาแก (ต่อ)								
40. บ้านนาแกน้อย (นทพ.อุบลรัตน์)	1	1	4	6	1	1	2	4
อำเภอปลาปาก								
41. ชุมชนหนองฮีสามัคคี	1	1	10	12	1	1	2	4
42. ปลาปากราษฎร์บำรุง	2	1	29	32	1	1	2	4
43. บ้านปลาปากน้อย	1	1	2	4	1	1	2	4
อำเภอเรณูนคร								
44. เรณูวิทยาคาร	2	1	26	29	1	1	2	4
45. บ้านโคกกลาง	1	1	9	11	1	1	2	4
46. บ้านสร้างแปน	1	1	3	5	1	1	2	4
อำเภอวังยาง								
47. บ้านวังยาง	1	1	7	9	1	1	2	4
48. บ้านหนองสะโนนา สมบูรณ์	1	1	4	6	1	1	2	4
49. บ้านโพนสว่างหนอง แห่น	1	1	7	9	1	1	2	4
50. บ้านหนองโพธิ์วังโน	1	1	3	5	1	1	2	4
51. บ้านหนองนางดอน	1	1	3	5	1	1	2	4
รวม	61	51	447	559	51	51	102	204

ตาราง 19 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำแนกตาม
สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

โรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม
อำเภอเมืองนครพนม								
1. บ้านสำราญ	1	1	13	15	1	1	2	4
2. บ้านนาหมูลี	1	1	13	15	1	1	2	4
3. บ้านโพธิ์ตาก	1	1	7	9	1	1	2	4
4. บ้านหนองคาโคกสูง	1	1	13	15	1	1	2	4
5. บ้านผึ้ง	1	1	13	15	1	1	2	4
6. บ้านหนองปลาตุ๊ก	2	1	17	20	1	1	2	4
7. บ้านดอนแดงเจริญทอง	2	1	13	16	1	1	2	4
8. บ้านกุดตุ้ม	1	1	13	15	1	1	2	4
9. บ้านวังตามัว	2	1	13	16	1	1	2	4
10. บ้านคำสว่าง	2	1	15	18	1	1	2	4
11. บ้านท่าค้อ (ชุมชนประสาธศิลป์)	2	1	17	20	1	1	2	4
12. บ้านชะโนด	1	1	13	15	1	1	2	4
13. บ้านนาคอกควาย	2	1	13	16	1	1	2	4
14. บ้านเหล่าภูมิคำธาตุ	1	1	13	15	1	1	2	4

ตาราง 19 (ต่อ)

โรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม
อำเภอธาตุพนม								
15. บ้านน้ำก่ำ (ลำประชาอุปถัมภ์)	1	1	10	12	1	1	2	4
16. บ้านทู่ (สามัคคีวิทยา)	1	1	13	15	1	1	2	4
17. บ้านฝั่งแดง (พระเทพวร มุนีอุปถัมภ์)	2	1	13	16	1	1	2	4
18. บ้านแสนพันหมื่นหย่อน	1	1	13	15	1	1	2	4
19. บ้านตาลกุดยางเดี่ยว โนนสมบูรณ์	1	1	13	15	1	1	2	4
อำเภอนาแก								
20. ชารน้ำใจ	2	1	15	18	1	1	2	4
21. บ้านนาคู	1	1	13	15	1	1	2	4
22. บ้านนาเลียง	1	1	13	15	1	1	2	4
23. หนองสังข์ราษฎร์บำรุง	2	1	14	17	1	1	2	4
24. ศรีโพธิ์ทองวิทยา	2	1	18	21	1	1	2	4
25. ไทยรัฐวิทยา 50 (บ้านคำพิ)	1	1	13	15	1	1	2	4
อำเภอปลาปาก								
26. โพนสว่างนาเจริญวิทยา	2	1	13	16	1	1	2	4
27. บ้านนาดอกไม้	1	1	13	15	1	1	2	4
28. บ้านโคกกกลาง	1	1	13	15	1	1	2	4

ตาราง 19 (ต่อ)

โรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม
อำเภอปลาปาก (ต่อ)								
29. บ้านต๊ับเตาหนองเทา สามัคคี	2	1	13	16	1	1	2	4
อำเภอเรณูนคร								
30. ชุมชนบ้านหนองยางชั้น	1	1	10	12	1	1	2	4
31. บ้านโคกหินแฮ่	1	1	13	15	1	1	2	4
32. นางามวิทยาคาร	1	1	13	15	1	1	2	4
33. บ้านนายอ	1	1	13	15	1	1	2	4
34. บ้านดอนขาว	1	1	13	15	1	1	2	4
อำเภอวังยาง								
35. หนองผักแว่นโนนฮ้าง หนองบัวสามัคคี	2	1	13	16	1	1	2	4
36. บ้านยอดชาตวิทยา	1	1	12	14	1	1	2	4
รวม	49	36	473	558	36	36	72	144

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม

(Questionnaires) จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และประสิทธิภาพการทำงาน มีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check List) มีรายละเอียดดังนี้

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง
 - 1.1 ผู้บริหารโรงเรียน
 - 1.2 หัวหน้างานวิชาการ
 - 1.3 ครูผู้สอน
2. ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน
 - 2.1 โรงเรียนประถมศึกษา
 - 2.2 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
3. ประสบการณ์การทำงาน
 - 3.1 น้อยกว่า 10 ปี
 - 3.2 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี
 - 3.3 มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา
4. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
5. ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของเรนซิสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method) มีความหมายและค่าน้ำหนัก ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัล และประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์สรุปเป็นภาพรวมเพื่อให้ได้กรอบแนวคิดเบื้องต้นของการวิจัยและได้องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

4.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาตามข้อ 4.1 ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมขอบข่ายการดำเนินงานเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 แล้วกำหนดคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของเรนซิสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method)

4.3 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับความต้องการของการวิจัย

4.4 ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการ
ที่มหาวิทยาลัยนิพนธ์

4.5 นำร่างแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 7 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทั้งความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง (Construct
Validity) และด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม (Format)
ด้านการใช้ภาษา (Wording) และด้านอื่น ๆ ของข้อคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควรให้ปรับปรุง
แก้ไขเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน
7 คน และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC)
ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย อาจารย์ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 2 คน ศึกษานิเทศก์
จำนวน 2 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน หัวหน้างานวิชาการโรงเรียน จำนวน 1 คน
และครูผู้สอน จำนวน 1 คน

4.5.1 เกณฑ์กำหนดคุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
เครื่องมือ มีดังนี้

4.5.1.1 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป

4.5.1.2 กำหนดผู้เชี่ยวชาญเป็น 6 กลุ่ม คือ

1) อาจารย์จากมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนสาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา จำนวน 2 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา
มีตำแหน่งวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ มีประสบการณ์การสอนในระดับ
บัณฑิตศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี

2) ศึกษานิเทศก์ จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 1 คน

3) ศึกษานิเทศก์ จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ที่มีความเชี่ยวชาญด้านงานวิชาการ จำนวน 1 คน

4) ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ที่มีความเชี่ยวชาญ
เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

5) หัวหน้างานวิชาการ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นหัวหน้า
งานวิชาการ ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน

6) ครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนและมีประสบการณ์การ
ทำงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน

4.5.2 ผู้เชี่ยวชาญที่คัดเลือกตามเกณฑ์ ประกอบด้วย

4.5.2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวบุตร ประธาน

หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4.5.2.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล อาจารย์ประจำ

หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4.5.2.3 ดร.พิญญารัตน์ สิงหะ คีษานีเทศก์ ผู้อำนวยการกลุ่ม

ส่งเสริมการศึกษาทางไกลฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม
เขต 1 มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

4.5.2.4 นางวัชรภรณ์ ป้อมหิน คีษานีเทศน์ สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีความเชี่ยวชาญด้านงานวิชาการ

4.5.2.5 นายคุณสมบัติ นารินทร์ ผู้อำนวยการ

โรงเรียนธารน้ำใจ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

4.5.2.6 นางพนิดา ไชยเพชร หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียน

บ้านดินดำหมากเฟือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

4.5.2.7 นางสาวอรอนงค์ ธ.น.สำ ครู โรงเรียนศรีโพธิ์ทอง

วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ทั้งความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง

(Construct Validity) ด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม (Format)
ด้านการใช้ภาษา (Wording) และด้านอื่น ของคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควรให้ปรับปรุงแก้ไข
เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ และหาความสัมพันธ์ความสอดคล้องของข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะ
กลุ่มพฤติกรรม (IOC = index of item objective congruence) โดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความ
สอดคล้อง IOC อยู่ตั้งแต่ 0.80 – 1.00 นำมาปรับปรุงสำนวน ภาษาที่ใช้ตลอดจนเนื้อหา
ให้สอดคล้องถูกต้อง และสมบูรณ์ตามเรื่องที่ศึกษา

4.1.5.3 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ตั้งแต่

0.80 – 1.00

4.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try – out) กับผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 จำนวน 48 ชุด มีรายละเอียดดังนี้

4.6.1 โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 6 โรงเรียน ทดลองใช้กับผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน และครูผู้สอน โรงเรียนละ 2 คน รวม 24 คน ได้แก่ โรงเรียนบ้านนาหว้า โรงเรียนชุมชนนางัว โรงเรียนดอนพระธาตุ โรงเรียนบ้านตาล โรงเรียนบ้านนาคอย และโรงเรียนบ้านโนนงู

4.6.2 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 6 โรงเรียน ทดลองใช้กับผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน และครูผู้สอน โรงเรียนละ 2 คน รวม 24 คน ได้แก่ โรงเรียนชุมชนบ้านคำพอกท่าดอกแก้ว โรงเรียนชุมชนประสานมิตร โรงเรียนบ้านแก้วบุดโป่ง โรงเรียนบ้านนาขมิ้น โรงเรียนบ้านนาโพธิ์ และโรงเรียนบ้านหาดกวน

4.7 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาจากการทดลองใช้มา คำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (discrimination) โดยการหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน โดยตัดข้อคำถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α – Correlation) ที่ต่ำกว่า 0.23 ออกไป นำคำถามที่ใช้ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's α – Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 117)

4.7.1 ค่าอำนาจจำแนก (r) สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนอยู่ระหว่าง 0.454 – 0.690 และสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนอยู่ระหว่าง 0.540 – 0.812 ค่าความเชื่อมั่นสภาพปัจจุบันของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน เท่ากับ 0.943 และค่าความเชื่อมั่นสภาพที่พึงประสงค์ของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน เท่ากับ 0.955 ซึ่งแยกเป็นรายด้านได้ดังนี้

4.7.1.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง 0.487 – 0.709 และค่าอำนาจ

จำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง 0.487 – 0.780 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.872 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.879

4.7.1.2 ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนา

กระบวนการเรียนรู้ ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง 0.489 – 0.741 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง 0.511 – 0.745 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.867 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.857

4.7.1.3 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา

และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง 0.591 – 0.677 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง 0.353 – 0.710 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.870 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.848

4.7.1.4 ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล

ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง 0.471 – 0.527 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง 0.467 – 0.692 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.803 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.852

4.7.1.5 ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการ

สร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง 0.593 – 0.714 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง 0.388 – 0.744 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.885 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.839

4.1.8 นำร่างแบบสอบถามที่ได้เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา

วิทยานิพนธ์อีกครั้ง

4.1.9 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

จากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 348 คน โดยมีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยทำหนังสือตอบัณัติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครถึงผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นไปดำเนินการเก็บข้อมูลผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการเก็บข้อมูลผ่านระบบ Google form โดยแนบลิงค์ (Link) หรือ คิวอาร์โค้ด (QR - Code)

5.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5.4 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

6. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

6.1.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ ในการตอบแบบสอบถาม แล้วคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์

6.1.2 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกเอาไว้ไปตรวจคะแนนเป็นรายข้อ และรายด้านตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121)

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนน เป็นตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามสมมติฐานการวิจัย

7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิเคราะห์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนโดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

7.1 สถิติพื้นฐาน

7.1.1 ร้อยละ (Percentage)

7.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

7.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

7.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

7.2.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ของแบบสอบถาม โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อรายการกับประเด็นหลักของเนื้อหา (IOC)

7.2.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson)

7.2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach' s Alpha coefficient)

7.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

7.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

7.3.2 สมมติฐานข้อ 2 ใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที (t – test) ชนิด Independent Samples t – test ในส่วนของการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และในส่วนของเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe – Method) หรือ LSD วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

7.3.3 สมมติฐานข้อ 3 สถิติที่ใช้ในการคำนวณระดับความต้องการจำเป็น ใช้วิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) โดยใช้สูตรดังนี้

$$PNI_{modified} = (I-D)/ D$$

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษากรณีศึกษาผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1

1. การเลือกผู้บริหารโรงเรียนที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1

1.1 ผู้วิจัยเลือกผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่มีความโดดเด่นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน และได้รับรางวัลอย่างต่ำระดับเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โรงเรียนละ 1 คน ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.1.1 ผู้วิจัยนำคำลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ทุกลำดับ เรียงลำดับความต้องการสูงสุดไปหาต่ำสุด ไปพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนที่เกิดขึ้นกับผู้บริหารโรงเรียนที่มีความโดดเด่นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน โดยผู้บริหารโรงเรียนดังกล่าวได้รับรางวัล ดังนี้

1.1.1.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษายอดเยี่ยมระดับประถมศึกษา ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน รางวัลทรงคุณค่า สพฐ. OBEC AWARDS ครั้งที่ 12 ปีการศึกษา 2565 – 2566 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.1.1.2 ผู้อำนวยการสถานศึกษายอดเยี่ยมโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน รางวัลทรงคุณค่า สพฐ. OBEC AWARDS ครั้งที่ 12 ปีการศึกษา 2565 – 2566 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.1.2 การศึกษาการแสดงออกถึงภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ที่เกิดขึ้นกับผู้บริหารที่มีความโดดเด่นเกี่ยวกับ

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ผู้วิจัย
ดำเนินการดังนี้

- 1.1.2.1 เข้าศึกษาเอกสาร หลักฐาน เกียรติบัตร โลรางวัลที่ยืนยัน
คุณสมบัติว่าผู้บริหารโรงเรียนดังกล่าวมีความโดดเด่นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน
- 1.1.2.2 การเข้าถึงเหตุการณ์แสดงออกถึงภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ในสถานศึกษาที่ผู้บริหารดังกล่าว
บริหารงาน โดยสังเกตแบบเป็นทางการ 1 ครั้ง และสังเกตแบบไม่เป็นทางการ 1 ครั้ง
- 1.1.2.3 สัมภาษณ์หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนที่เป็น
ผู้ได้บังคับบัญชาซึ่งอยู่ในสถานศึกษาดังกล่าว

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation Form)
โดยผู้วิจัยกำหนดขอบเขตในการสังเกตการแสดงออกถึงองค์ประกอบ
การมีภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน
ทั้ง 5 ด้าน
- 2.2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview Form)
โดยผู้วิจัยกำหนดขอบเขตในการสังเกตการแสดงออกถึงองค์ประกอบ
การมีภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ทั้ง 5
ด้าน ซึ่งผู้วิจัยใช้ในการสัมภาษณ์บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียน (ซึ่งเป็นผู้ที่
มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของการศึกษาคูณลักษณะของภาวะผู้นำดิจิทัล
ในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนในการวิจัยครั้งนี้) หัวหน้างานวิชาการ
และครูผู้สอน

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

- 3.1 แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation Form)
ดำเนินการสร้าง ดังนี้
 - 3.1.1 นำองค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่
 - 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

- เรียนรู
- 2) ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการ
 - 3) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้
สื่อเทคโนโลยีนวัตกรรมเพื่อการศึกษา
 - 4) ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล
และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
 - 5) ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้าง
ความเข้มแข็งทางวิชาการมาร่างเป็นแบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง

3.1.2 นำร่างแบบสังเกตแบบมีโครงสร้างที่สร้างขึ้นเสนอ

คณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข
ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย

3.1.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบสังเกตแบบมีโครงสร้างตามคำแนะนำของ
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ถือว่าแบบสังเกตแบบมีโครงสร้างมีความสมบูรณ์
ถูกต้องตามโครงสร้างของแบบสังเกต สามารถนำไปใช้สังเกตคุณลักษณะภาวะผู้นำดิจิทัล
ของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ได้

3.2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview Form)

ดำเนินการสร้าง ดังนี้

3.2.1 นำองค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการ
- เรียนรู
- 3) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้
สื่อเทคโนโลยีนวัตกรรมเพื่อการศึกษา
- 4) ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล
และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
- 5) ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้าง
ความเข้มแข็งทางวิชาการมาร่างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

3.2.2 นำร่างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่สร้างขึ้นเสนอ

คณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย

3.2.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างตามคำแนะนำ

ของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ถือว่าแบบสังเกตแบบมีโครงสร้างมีความสมบูรณ์ถูกต้องตามโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ สามารถนำไปใช้สัมภาษณ์คุณลักษณะภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 เก็บข้อมูลภาคสนามในการศึกษากรณีผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ในด้านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาจนประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์

4.2 การนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการการศึกษาเอกสาร การสังเกตการณ์ การสอบถาม การพูดคุย การสัมภาษณ์มาสรุปเพื่ออธิบายลักษณะการแสดงออกของผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ที่แสดงออกปรากฏชัดเจนตามข้อมูลเชิงประจักษ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้สรุปผลการแสดงออกของผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีความโดดเด่นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน จากการเก็บรวบรวมข้อมูลว่ามีลักษณะการแสดงออกของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนในแต่ละด้านมาน้อยเพียงใด

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

1. การศึกษาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

ผู้วิจัยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นที่ได้จากการวิเคราะห์ในขั้นตอนการวิจัยเชิงสำรวจ และการแสดงออกของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ในแต่ละด้านของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่ผู้วิจัยเข้าทำการศึกษา ไปนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ และขอสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์ถึงแนวทางพัฒนาดังกล่าว ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ในแต่ละด้านของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ดังนี้

1.1 การหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา

การกำหนดผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยกำหนดผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน จำแนกเป็น นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 2 คน ผู้บริหารการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 1 คน ศึกษาในเทศก์ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 1 คน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 3 คน หัวหน้างานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 1 คน และครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 2 คน โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีรายชื่อ ดังนี้

1.1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิ

1.1.1.1 นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มีประสบการณ์สอนในสถาบันอุดมศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี ได้แก่

1) รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2) รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.1.1.2 ผู้บริหารการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครพนม เขต 1 สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท มีประสบการณ์
ในตำแหน่งผู้บริหารการศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี ได้แก่

1) นายสัญญา สิริเสนา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครพนม เขต 1

1.1.1.3 ศึกษาในเทศก์ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครพนม เขต 1 สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท มีประสบการณ์
ในตำแหน่งศึกษานิเทศก์ ไม่น้อยกว่า 10 ปี ได้แก่

1) ดร.พิญญารักษ์ สิงหะ ศึกษาในเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครพนม เขต 1

1.1.1.4 ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครพนม เขต 1 สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท
ทางการบริหาร มีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่า 10 ปี ได้แก่

1) นายวชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์ ผู้อำนวยการโรงเรียน
บ้านดงเตาโนนจันทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครพนม เขต 1

2) นายเทพพิทักษ์ เชื้อดวงผุย ผู้อำนวยการโรงเรียน
ดอนเหลื่องทองวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครพนม เขต 1

3) นางอาภรณ์รัตน์ สุวรรณเทน ผู้อำนวยการโรงเรียน
บ้านนาสินวล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครพนม เขต 1

1.1.1.5 หัวหน้างานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครพนม เขต 1 มีประสบการณ์ในการเป็น
หัวหน้างานวิชาการ ไม่น้อยกว่า 10 ปี

1) นางพนิดา ไชยเพชร ครูโรงเรียนบ้านดินด้าหมากเพื่อง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครพนม เขต 1

1.1.1.6 ครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครพนม เขต 1 มีประสบการณ์สอนไม่น้อยกว่า 10 ปี
มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าครูชำนาญการพิเศษ ได้แก่

1) นายอัฐพล ธงยศ ครูโรงเรียนบ้านโคกกลาง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครพนม เขต 1

2) นางรุ่งนภา เชื้อกุลลา ครูโรงเรียนดอนเหลียงทองวิทยา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

1.2 การหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

การกำหนดผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยกำหนดผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน จำแนกเป็น นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 2 คน ผู้บริหารการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 1 คน ศึกษานิเทศก์ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 1 คน ผู้บริหารขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 3 คน หัวหน้างานวิชาการขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 1 คน และครูผู้สอนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 2 คน โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีรายชื่อ ดังนี้

1.2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2.1.1 นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มีประสบการณ์สอนในสถาบันอุดมศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี ได้แก่

1) รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2) รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.2.1.2 ผู้บริหารการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท มีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารการศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี ได้แก่

1) นายสัญญา สิริธิเสนา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

1.2.1.3 คีษานีเทศก์ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษานครพนม เขต 1 สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท มีประสบการณ์
ในตำแหน่งคีษานีเทศก์ ไม่น้อยกว่า 10 ปี ได้แก่

1) ดร.พิญญารัตน์ สิงหะ คีษานีเทศก์ สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

1.2.1.4 ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับ
ปริญญาโททางการบริหาร มีประสบการณ์ทำงานไม่น้อยกว่า 10 ปี ได้แก่

1) นายอรินทร์ ใจแน่น ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาเลียง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

2) นายมนัส วงศ์ศรีชา ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีโพธิ์ทองวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

3) ว่าที่ร้อยตรีเบญญา หงษาชุม ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 50 (บ้านคำพิ) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1

1.2.1.5 หัวหน้างานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีประสบการณ์ในการเป็น
หัวหน้างานวิชาการ ไม่น้อยกว่า 10 ปี

1) ดร.จักรพงษ์ แสงสุริวงศ์ รองผู้อำนวยการโรงเรียน
ศรีโพธิ์ทองวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

1.2.1.6 ครูผู้สอนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีประสบการณ์สอนไม่น้อยกว่า 10 ปี
มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าครูชำนาญการพิเศษ ได้แก่

1) นางสาวศิริพร พลมาตย์ ครูโรงเรียนบ้านผึ่งแดง
(พระเทพวรมนิอุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

2) นางอมรรัตน์ วงศ์ศรียา ครูโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 50
(บ้านคำพิ) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ในการหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ในแต่ละด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทุกลำดับโดย เรียงลำดับจากลำดับจากลำดับสูงสุดไปหาต่ำสุด มาร่างเป็นแบบสัมภาษณ์ แล้วนำเสนอ ต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมแล้วนำไป สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการ เพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ในการพัฒนาทุกลำดับโดยเรียงลำดับจากลำดับจากลำดับสูงสุดไปหาต่ำสุดตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำข้อความที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จากนั้นทำการนำเสนอผลต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ครึ่งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ซึ่งเป็นขั้นตอนการทําวิจัยเชิงสำรวจ

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษากรณีศึกษาผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ซึ่งเป็นขั้นตอนการทําวิจัยเชิงคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ขั้นตอนที่ 1 ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล
ของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ซึ่งเป็นขั้นตอน
การท้าวิจัยเชิงสำรวจ

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้
กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาแบบ t – test (Independent Sample)
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาแบบ F – test (One – Way ANOVA)
df	แทน ชั้นแห่งความอิสระ
SS	แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนน
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
$PNI_{modified}$	แทน ค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น
I	แทน สภาพที่พึงประสงค์
D	แทน สภาพที่เป็นจริง
*	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ
สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และประสบการณ์การทำงาน
โดยการหาค่าร้อยละ

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน อยู่ในระดับมากและมากที่สุดตามลำดับ” โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation S.D.)

2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และประสบการณ์การทำงาน มีความแตกต่างกัน” ในส่วนของการเปรียบเทียบโดยใช้ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน โรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที (t – test) ชนิด Independent Samples และในส่วนของการเปรียบเทียบโดยใช้สถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน และประสบการณ์การทำงาน ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ในการค้นพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการ ทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe – Method) หรือ LSD (LSD Method) วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

3. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ความต้องการจำเป็นของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน มีลำดับแตกต่างกัน” โดยสถิติที่ใช้ในการคำนวณระดับความต้องการจำเป็นใช้วิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) ซึ่งใช้สูตรดังนี้

$$PNI_{modified} = (I-D)/D$$

ขั้นตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำนวน 87 โรงเรียน ซึ่งมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน 87 คน หัวหน้างานวิชาการ จำนวน 87 คน และครูผู้สอน จำนวน 174 คน ดังตาราง 20

ตาราง 20 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการดำรง

ตำแหน่ง ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และประสบการณ์การทำงาน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง	1.1 ผู้บริหารโรงเรียน	87	25.00
	1.2 หัวหน้างานวิชาการ	87	25.00
	1.3 ครูผู้สอน	174	50.00
	รวม	348	100.00
2. ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน	2.1 โรงเรียนประถมศึกษา	204	58.63
	2.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน	51	14.66
	2.1.2 หัวหน้างานวิชาการ	51	14.66
	2.1.3 ครูผู้สอน	102	29.31
	2.2 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	144	41.37
	2.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน	36	10.34
	2.2.2 หัวหน้างานวิชาการ	36	10.34
	2.2.3 ครูผู้สอน	72	20.69
รวม		348	100.00

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ประสบการณ์การทำงาน	3.1 น้อยกว่า 10 ปี	134	38.51
	3.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน	9	2.59
	3.1.2 หัวหน้างานวิชาการ	20	5.75
	3.1.3 ครูผู้สอน	105	30.17
	3.2 ตั้งแต่ 10 - 20 ปี	161	46.27
	3.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน	66	18.97
	3.2.2 หัวหน้างานวิชาการ	46	13.22
	3.2.3 ครูผู้สอน	49	14.08
	3.3 มากกว่า 20 ปี	53	15.80
	3.3.1 ผู้บริหารโรงเรียน	12	4.02
	3.3.2 หัวหน้างานวิชาการ	21	6.03
	3.3.3 ครูผู้สอน	20	5.75
รวม		348	100.00

จากตาราง 20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 348 คน เมื่อจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 หัวหน้างานวิชาการ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และเป็นครูผู้สอนจำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

เมื่อจำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานโรงเรียนประถมศึกษา มีจำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 58.63 เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.66 หัวหน้างานวิชาการ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.66 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 29.31 และปฏิบัติงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 41.37 เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.34 หัวหน้างานวิชาการ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.34 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 20.69

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 38.51

เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.59 หัวหน้างานวิชาการ
 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ
 30.17 มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 46.27
 เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 18.91 หัวหน้างานวิชาการ จำนวน
 46 คน คิดเป็นร้อยละ 13.22 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 14.08
 และมีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80
 เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.02 หัวหน้างานวิชาการ
 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.03 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

1. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก และมากที่สุดตามลำดับ” โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวม ดังตาราง 21

ตาราง 21 สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการ
เพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
งานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวม

ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการ เพิ่มประสิทธิภาพ ผลงานวิชาการของโรงเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ ดิจิทัลในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา	4.43	0.46	มาก	4.75	0.38	มากที่สุด
2. ด้านการเป็นมืออาชีพ ด้านดิจิทัลในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้	4.33	0.53	มาก	4.82	0.31	มากที่สุด
3. ด้านการสร้าง วัฒนธรรมการเรียนรู้ ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้ สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อการศึกษา	4.41	0.51	มาก	4.89	0.29	มากที่สุด
4. ด้านความรู้และทักษะใน การใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียน	4.44	0.53	มาก	4.89	0.25	มากที่สุด
5. ด้านการสื่อสารดิจิทัล ในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็ง ทางวิชาการ	4.48	0.47	มาก	4.88	0.33	มากที่สุด
รวม	4.42	0.45	มาก	4.85	0.21	มากที่สุด

จากตาราง 21 พบว่า สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ($\bar{X} = 4.48$) ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ($\bar{X} = 4.44$) และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.43$) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 4.41$) และด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.33$) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ($\bar{X} = 4.89$) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 4.89$) ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ($\bar{X} = 4.88$) ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.82$) และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.75$) ตามลำดับ

1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน รายด้าน ดังตาราง 22 – 26

ตาราง 22 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการ
เพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
งานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา

ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ในการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1. ผู้บริหารโรงเรียน สามารถวิเคราะห์บริบท ของสถานศึกษา และ คาดการณ์อนาคตโดยใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อกำหนดทิศทาง หลักสูตรได้อย่างเหมาะสม	4.50	0.53	มาก	4.68	0.48	มากที่สุด
2. ผู้บริหารโรงเรียนมีการ กำหนดเป้าหมาย และแผน ดำเนินงานในการพัฒนา หลักสูตรอย่างชัดเจน โดยใช้วิสัยทัศน์ดิจิทัลเป็น แนวทาง	4.41	0.51	มาก	4.71	0.47	มากที่สุด
3. ผู้บริหารโรงเรียน ส่งเสริม และเปิดโอกาสให้ ครูมีส่วนร่วมในการ ออกแบบ และปรับปรุง หลักสูตรให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	4.36	0.54	มาก	4.89	0.43	มากที่สุด

ตาราง 22 (ต่อ)

ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ในการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
4. ผู้บริหารโรงเรียนจัดสรร ทรัพยากรดิจิทัล และสื่อ เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ ตามหลักสูตร	4.37	0.79	มาก	4.83	0.39	มากที่สุด
5. ผู้บริหารโรงเรียน สามารถถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ดิจิทัลให้ครู และบุคลากร ในสถานศึกษาให้มีความ เข้าใจและร่วมขับเคลื่อน หลักสูตรสถานศึกษาอย่าง มีประสิทธิภาพ	4.51	0.54	มากที่สุด	4.66	0.49	มากที่สุด
รวม	4.43	0.46	มาก	4.75	0.38	มากที่สุด

จากตาราง 22 พบว่า สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการ
เพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสามารถ
ถ่ายทอดวิสัยทัศน์ดิจิทัลให้ครู และบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความเข้าใจและร่วม
ขับเคลื่อนหลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X} = 4.51$) ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพ
งานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1
ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด
($\bar{X} = 4.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงจากมาก

ไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริม และเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการออกแบบ และปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.89$) ผู้บริหารโรงเรียนจัดสรรทรัพยากรดิจิทัล และสื่อเทคโนโลยีอย่างเหมาะสมเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตามหลักสูตร ($\bar{X} = 4.83$) และผู้บริหารโรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมาย และแผนดำเนินงานในการพัฒนาหลักสูตรอย่างชัดเจน โดยใช้วิสัยทัศน์ดิจิทัลเป็นแนวทาง ($\bar{X} = 4.71$)

ตาราง 23 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ด้านการเป็นมืออาชีพด้าน ดิจิทัลในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1. ผู้บริหารโรงเรียนมีความ เชี่ยวชาญในการเลือกใช้ เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสม กับการพัฒนากระบวนการ เรียนรู้ทั้งในโรงเรียน และนอกโรงเรียน	4.12	0.77	มาก	4.73	0.45	มากที่สุด
2. ผู้บริหารโรงเรียน สามารถวิเคราะห์และใช้ ข้อมูลสารสนเทศในการ วางแผนพัฒนาและ ปรับปรุงการเรียนรู้ ของผู้เรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	4.34	0.58	มาก	4.89	0.35	มากที่สุด

ตาราง 23 (ต่อ)

ด้านการเป็นมืออาชีพด้าน ดิจิทัลในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
3. ผู้บริหารโรงเรียน มีระบบการจัดสรร ทรัพยากรและบริหาร จัดการเครือข่ายเทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการ จัดการเรียนรู้	4.18	0.64	มาก	4.75	0.44	มากที่สุด
4. ผู้บริหารโรงเรียน ส่งเสริมและสร้าง สภาพแวดล้อมทางการ เรียนรู้แบบดิจิทัลที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.60	0.51	มากที่สุด	4.86	0.35	มากที่สุด
5. ผู้บริหารโรงเรียน ส่งเสริมการบูรณาการ เทคโนโลยี สื่อดิจิทัล และ งานวิจัยในการพัฒนาการ จัดการเรียนรู้และสนับสนุน ศักยภาพผู้เรียน	4.42	0.76	มาก	4.84	0.37	มากที่สุด
ให้บรรลุเป้าหมาย ของการจัดการเรียนรู้	4.42	0.76	มาก	4.84	0.37	มากที่สุด
รวม	4.33	0.53	มาก	4.82	0.31	มากที่สุด

จากตาราง 23 พบว่า สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการ
เพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1 ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริม

และสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้แบบดิจิทัลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียนสามารถวิเคราะห์และใช้ข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.89$) ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมและสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้แบบดิจิทัลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.86$) และผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมการบูรณาการเทคโนโลยี สื่อดิจิทัล และงานวิจัยในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และสนับสนุนศักยภาพผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.84$)

ตาราง 24 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา

ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
1. ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา	4.20	0.73	มาก	4.85	0.36	มากที่สุด

ตาราง 24 (ต่อ)

ด้านการสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ดิจิทัลในการ พัฒนา และใช้สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อการศึกษา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
2. ผู้บริหารโรงเรียนใช้ เครื่องมือสื่อสารดิจิทัล เพื่อออกแบบระบบนิเวศ การเรียนรู้ภายในองค์กร อย่างมีประสิทธิภาพ	4.37	0.51	มาก	4.85	0.40	มากที่สุด
3. ผู้บริหารโรงเรียน สนับสนุนและส่งเสริมให้มี การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หนังสือ แบบเรียน และสื่อ การเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งจากภายในและภายนอก ชุมชน	4.55	0.74	มากที่สุด	4.94	0.25	มากที่สุด
4. ผู้บริหารโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูและบุคลากร พัฒนาสื่อเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับบริบท ของผู้เรียน	4.31	0.72	มาก	4.86	0.40	มากที่สุด
5. ผู้บริหารโรงเรียน ดำเนินการนิเทศภายใน การใช้สื่อเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อยกระดับ คุณภาพการจัดการเรียนรู้	4.60	0.54	มากที่สุด	4.93	0.34	มากที่สุด
รวม	4.41	0.51	มาก	4.89	0.29	มากที่สุด

จากตาราง 24 พบว่า สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ ผู้บริหารโรงเรียนดำเนินการนิเทศภายใน การใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.60$) และผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หนังสือ แบบเรียน และสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งจากภายในและภายนอกชุมชน ($\bar{X} = 4.55$) ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อการศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียน สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หนังสือ แบบเรียน และสื่อการเรียนรู้ ที่หลากหลายทั้งจากภายในและภายนอกชุมชน ($\bar{X} = 4.94$) ผู้บริหารโรงเรียนดำเนินการ นิเทศภายในการใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.93$) และผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมให้ครูและบุคลากรพัฒนาสื่อเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.86$)

ตาราง 25 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการ
เพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
งานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล
ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

ด้านความรู้และทักษะใน การใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนิน การเทียบโอนผลการเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1. ผู้บริหารโรงเรียน ส่งเสริมและสนับสนุนการ ใช้ระบบสารสนเทศหรือ แพลตฟอร์มออนไลน์ ในการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ	4.59	0.50	มากที่สุด	4.90	0.30	มากที่สุด
2. ผู้บริหารโรงเรียนนำ กระบวนการประเมินตาม มาตรฐาน และนโยบาย การศึกษาระดับชาติมาใช้ ในการวางแผนและพัฒนา งานวิชาการ	4.25	0.71	มาก	4.89	0.32	มากที่สุด
3. ผู้บริหารโรงเรียน ส่งเสริมการดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียน โดยใช้ระบบดิจิทัลได้อย่าง มีประสิทธิภาพ	4.46	0.61	มาก	4.84	0.37	มากที่สุด

ตาราง 25 (ต่อ)

ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
4. ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมและพัฒนาเครื่องมือหรือแบบฟอร์มดิจิทัลที่สนับสนุนระบบประกันคุณภาพภายในได้จริง	4.44	0.52	มาก	4.95	0.22	มากที่สุด
5. ผู้บริหารโรงเรียนกำหนดแนวปฏิบัติงานวิชาการและเผยแพร่ผลการเรียนผ่านระบบดิจิทัลอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้	4.47	0.76	มาก	4.89	0.31	มากที่สุด
รวม	4.44	0.53	มาก	4.89	0.25	มากที่สุด

จากตาราง 25 พบว่า สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ระบบสารสนเทศหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้อย่างอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$) ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผล การเรียนโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียน ส่งเสริม และพัฒนาเครื่องมือหรือแบบฟอร์มดิจิทัลที่สนับสนุนระบบประกันคุณภาพภายใน ได้จริง ($\bar{X} = 4.95$) ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ระบบสารสนเทศหรือ แพลตฟอร์มออนไลน์ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.90$) และผู้บริหารโรงเรียนกำหนดแนวปฏิบัติงานวิชาการและเผยแพร่ผลการเรียน ผ่านระบบดิจิทัลอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 4.89$)

ตาราง 26 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการ เพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า งานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และ การสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

ด้านการสื่อสารดิจิทัลใน การนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็ง ทางวิชาการ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1. ผู้บริหารโรงเรียนใช้ ช่องทางดิจิทัลในการ สื่อสารนโยบายและ แนวทางการนิเทศ การศึกษาและการนิเทศ ภายในเครือข่ายต่อเนื่อง	4.38	0.74	มาก	4.93	0.26	มากที่สุด

ตาราง 26 (ต่อ)

ด้านการสื่อสารดิจิทัลใน การนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็ง ทางวิชาการ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
2. ผู้บริหารโรงเรียน แลกเปลี่ยนความรู้และ ข้อเสนอแนะด้านวิชาการ ร่วมกับครูผ่านแพลตฟอร์ม ออนไลน์	4.29	0.57	มาก	4.82	0.47	มากที่สุด
3. ผู้บริหารโรงเรียนสร้าง เครือข่ายความร่วมมือ ทางวิชาการกับหน่วยงาน ภายนอกผ่านสื่อดิจิทัล	4.53	0.54	มากที่สุด	4.85	0.45	มากที่สุด
4. ผู้บริหารโรงเรียนใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลวางแผน ติดตาม และประเมินผล การนิเทศการจัดการเรียน การสอน	4.58	0.53	มากที่สุด	4.89	0.41	มากที่สุด
5. ผู้บริหารโรงเรียน ส่งเสริมชุมชนให้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมทางวิชาการ ผ่านการสื่อสาร และประสานงานผ่านระบบ ดิจิทัล	4.60	0.52	มากที่สุด	4.92	0.28	มากที่สุด
รวม	4.48	0.47	มาก	4.88	0.33	มากที่สุด

จากตาราง 26 พบว่า สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมชุมชนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการผ่านการสื่อสาร และประสานงานผ่านระบบดิจิทัล ($\bar{X} = 4.60$) ผู้บริหารโรงเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลวางแผน ติดตาม และประเมินผลการนิเทศการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.58$) และผู้บริหารโรงเรียนสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานภายนอกผ่านสื่อดิจิทัล ($\bar{X} = 4.53$) ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ โดยรวม อยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียนใช้ช่องทางดิจิทัลในการสื่อสารนโยบายและแนวทางการนิเทศการศึกษาและการนิเทศภายในแก่ครูอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.93$) ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมชุมชนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการผ่านการสื่อสาร และประสานงานผ่านระบบดิจิทัล ($\bar{X} = 4.92$) ผู้บริหารโรงเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลวางแผน ติดตาม และประเมินผลการนิเทศการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.89$)

สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก และมากที่สุด ตามลำดับ

2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และประสบการณ์การทำงาน มีความแตกต่างกัน”

ในส่วนของการเปรียบเทียบโดยใช้ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน โรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที (t - test) ชนิด Independent Samples และในส่วนของการเปรียบเทียบโดยใช้สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน และประสิทธิภาพการทำงาน ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F - test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe - Method) หรือ LSD (LSD Method) วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามความเหมาะสม

2.1 ผลการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ดังตาราง 27 - 28

ตาราง 27 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

สภาพปัจจุบันของ ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการ ของโรงเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ดานการมีวิสัยทัศน์ ดิจิทัลในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.106	2	.053	.244	.784
	ภายในกลุ่ม	74.841	345	.217		
	รวม	74.947	347			

ตาราง 27 (ต่อ)

สภาพปัจจุบันของ ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิภาพงานวิชาการ ของโรงเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2. ด้านการเป็นมืออาชีพ ด้านดิจิทัลในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	8.817	2	4.408	17.405**	.000
	ภายในกลุ่ม	87.383	345	.253		
	รวม	96.200	347			
3. ด้านการสร้าง วัฒนธรรมการเรียนรู้ ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	1.661	2	.831	3.193*	.042
	ภายในกลุ่ม	89.762	345	.260		
	รวม	91.423	347			
4. ด้านความรู้และทักษะ ในการใช้ดิจิทัลในการ วัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน ผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.099	2	.050	0.179	.836
	ภายในกลุ่ม	95.797	345	.278		
	รวม	95.896	347			
5. ด้านการสื่อสารดิจิทัล ในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความ เข้มแข็งทางวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	0.667	2	.334	1.518	.221
	ภายในกลุ่ม	75.829	345	.220		
	รวม	76.496	347			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.842	2	.421	2.124	.121
	ภายในกลุ่ม	68.347	345	.198		
	รวม	69.188	347			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านที่เหลือไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ในด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยใช้วิธีของ Scheffe (Scheffe Method) และด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษาใช้วิธีการ LSD (LSD Method) ดังตาราง 28

ตาราง 28 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง เป็นรายคู่

สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	สถานภาพการดำรงตำแหน่ง	สถานภาพการดำรงตำแหน่ง			
			ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน
2. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (เปรียบเทียบด้วยวิธีการของ Scheffe)		$\bar{X}$	4.52	4.08	4.36
	ผู้บริหารโรงเรียน	4.52	–	.44*	.16*
	หัวหน้างานวิชาการ	4.08		–	-.28*
	ครูผู้สอน	4.36			–

ตาราง 28 (ต่อ)

สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหารในการ เพิ่มประสิทธิผลงาน วิชาการของโรงเรียน	สถานภาพ การดำรง ตำแหน่ง	สถานภาพการดำรงตำแหน่ง			
			ผู้บริหาร โรงเรียน	หัวหน้า งาน วิชาการ	ครูผู้สอน
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรม		$\bar{X}$	4.52	4.37	4.36
การเรียนรู้ดิจิทัลในการ พัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี	ผู้บริหาร โรงเรียน	4.52	–	.15*	.16*
นวัตกรรมเพื่อการศึกษา (เปรียบเทียบด้วย วิธีการ LSD.)	หัวหน้างาน วิชาการ	4.37		–	.01
	ครูผู้สอน	4.36			–

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง เป็นรายคู่พบว่า ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นมากกว่าหัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูผู้สอนมีความเห็นมากกว่าหัวหน้างานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นมากกว่าหัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนหัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 29 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
โรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรง
ตำแหน่ง

สภาพที่พึงประสงค์ของ ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการ ของโรงเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ ดิจิทัลในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.946	2	0.473	3.318*	0.037
	ภายในกลุ่ม	49.162	345	0.142		
	รวม	50.107	347			
2. ด้านการเป็นมืออาชีพ ด้านดิจิทัลในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	1.009	2	0.504	5.419**	0.005
	ภายในกลุ่ม	32.101	345	.093		
	รวม	33.110	347			
3. ด้านการสร้าง วัฒนธรรมการเรียนรู้ ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.266	2	0.133	1.582	0.207
	ภายในกลุ่ม	28.977	345	0.084		
	รวม	29.242	347			
4. ด้านความรู้และทักษะ ในการใช้ดิจิทัลในการ วัดผล ประเมินผล และ ดำเนินการเทียบโอนผล การเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	3.115	2	1.557	29.529**	0.000
	ภายในกลุ่ม	18.196	345	0.053		
	รวม	21.311	347			

ตาราง 29 (ต่อ)

สภาพที่พึงประสงค์ของ ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการ ของโรงเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
5. ด้านการสื่อสารดิจิทัล ในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความ เข้มแข็งทางวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	1.154	2	1.557	5.413**	0.005
	ภายในกลุ่ม	36.789	345	0.107		
	รวม	37.943	347			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.173	2	0.087	1.970	0.141
	ภายในกลุ่ม	15.163	345	0.044		
	รวม	15.336	347			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ไม่แตกต่างกัน ในส่วนด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในส่วนด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ในด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล

และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการโดยใช้วิธีของ Scheffe (Scheffe Method) และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยใช้วิธีการ LSD (LSD Method) ดังตาราง 30

ตาราง 30 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง เป็นรายคู่

สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	สถานภาพการดำรงตำแหน่ง	สถานภาพการดำรงตำแหน่ง			
			ผู้บริหารโรงเรียน	หัวหน้างานวิชาการ	ครูผู้สอน
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (เปรียบเทียบด้วยวิธีการ LSD.)		$\bar{X}$	4.83	4.69	4.73
	ผู้บริหารโรงเรียน	4.83	–	.14*	.10*
	หัวหน้างานวิชาการ	4.69		–	-.04
	ครูผู้สอน	4.73			–
2. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (เปรียบเทียบด้วยวิธีการของ Scheffe)		$\bar{X}$	4.73	4.88	4.82
	ผู้บริหารโรงเรียน	4.73	–	-.15*	-.09
	หัวหน้างานวิชาการ	4.88		–	.06
	ครูผู้สอน	4.82			–

ตาราง 30 (ต่อ)

สภาพที่พึงประสงค์ของ ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการ ของโรงเรียน	สถานภาพ การดำรง ตำแหน่ง	สถานภาพการดำรงตำแหน่ง			
			ผู้บริหาร โรงเรียน	หัวหน้างาน วิชาการ	ครูผู้สอน
4. ด้านความรู้และทักษะ ในการใช้ดิจิทัลในการ วัดผล ประเมินผล และ ดำเนินการเทียบโอนผล (เปรียบเทียบด้วยวิธีการ ของ Scheffe)		$\bar{X}$	4.73	4.94	4.95
	ผู้บริหาร โรงเรียน	4.73	-	-.21*	-.22*
	หัวหน้างาน วิชาการ	4.94		-	-.01
	ครูผู้สอน	4.95			-
5. ด้านการสื่อสารดิจิทัล ในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความ เข้มแข็งทางวิชาการ (เปรียบเทียบด้วยวิธีการ ของ Scheffe)		$\bar{X}$	4.92	4.78	4.91
	ผู้บริหาร โรงเรียน	4.92	-	.14*	.01
	หัวหน้างาน วิชาการ	4.78		-	-.13*
	ครูผู้สอน	4.91			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง เป็นรายคู่พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นมากกว่าหัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนหัวหน้างานวิชาการและครูผู้สอน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หัวหน้างานวิชาการมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้บริหารโรงเรียนและ

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และหัวหน้างานวิชาการและครูผู้สอนก็มีความเห็นเห็นไม่แตกต่างกัน ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผล หัวหน้างานวิชาการและครูผู้สอนมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนหัวหน้างานวิชาการและครูผู้สอนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนมีความคิดเห็นมากกว่าหัวหน้างานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 31 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน

สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผล งานวิชาการของโรงเรียน	สภาพปัจจุบัน				t	Sig.
	ประถมศึกษา		ขยายโอกาส ทางการศึกษา			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.47	0.45	4.38	0.48	1.718	0.087
2. ดานการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.40	0.52	4.24	0.52	2.729**	0.007
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการ เรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้ สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อ การศึกษา	4.42	0.49	4.38	0.55	0.746	0.456

ตาราง 31 (ต่อ)

สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการของ โรงเรียน	สภาพปัจจุบัน				t	Sig.
	ประถมศึกษา		ขยายโอกาส ทางการศึกษา			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
4. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน ผลการเรียน	4.49	0.51	4.38	0.54	2.036*	0.043
5. ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการ นิเทศการศึกษา และการสร้าง ความเข้มแข็งทางวิชาการ	4.52	0.48	4.42	0.45	1.976*	0.049
รวม	4.46	0.43	4.36	0.46	2.075*	0.039

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านความรู้ และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ส่วนด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 32 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
โรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะโรงเรียน
ที่เปิดสอน

สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหาร ในการเพิ่มประสิทธิผลงาน วิชาการของโรงเรียน	สภาพที่พึงประสงค์				t	Sig.
	ประถมศึกษา		ขยายโอกาส ทางการศึกษา			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลใน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.79	0.36	4.70	0.41	2.316*	0.021
2. ด้านการเป็นมืออาชีพด้าน ดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการ เรียนรู้	4.80	0.32	4.84	0.29	-1.299	0.195
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการ เรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้ สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อการศึกษา	4.93	0.21	4.82	0.37	3.301**	0.001
4. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน ผลการเรียน	4.92	0.21	4.86	0.29	2.037*	0.043

ตาราง 32 (ต่อ)

สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหาร ในการเพิ่มประสิทธิผลงาน วิชาการของโรงเรียน	สภาพที่พึงประสงค์				t	Sig.
	ประถมศึกษา		ขยายโอกาส ทางการศึกษา			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
5. ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการ นิเทศการศึกษา และการสร้าง ความเข้มแข็งทางวิชาการ	4.89	0.33	4.87	0.33	0.592	0.554
รวม	4.87	0.20	4.82	0.22	2.110*	0.036

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ส่วนด้าน

การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการสื่อสารดิจิทัล
ในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
ในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

สภาพปัจจุบันของ ภาวะ ผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารใน การเพิ่มประสิทธิผลงาน วิชาการของโรงเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ ดิจิทัลในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.311	2	0.155	0.718	.488
	ภายในกลุ่ม	74.636	345	0.216		
	รวม	74.947	347			
2. ด้านการเป็นมืออาชีพ ด้านดิจิทัลในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	0.538	2	0.269	0.971	0.380
	ภายในกลุ่ม	95.662	345	0.277		
	รวม	96.200	347			
3. ด้านการสร้าง วัฒนธรรมการเรียนรู้ ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้ สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.838	2	0.419	1.596	0.204
	ภายในกลุ่ม	90.585	345	0.263		
	รวม	91.423	347			
4. ด้านความรู้และทักษะ ในการใช้ดิจิทัลในการ วัดผล ประเมินผล และ ดำเนินการเทียบโอนผล การเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	0.228	2	0.114	0.411	0.663
	ภายในกลุ่ม	95.668	345	0.277		
	รวม	95.896	347			

ตาราง 33 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการ ของโรงเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
5. ด้านการสื่อสารดิจิทัล ในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความ เข้มแข็งทางวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	1.570	2	0.785	3.614*	0.028
	ภายในกลุ่ม	74.926	345	0.217		
	รวม	76.496	347			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.480	2	0.240	1.205	0.301
	ภายในกลุ่ม	68.708	345	0.199		
	รวม	69.188	347			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อการศึกษา และด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ไม่แตกต่างกัน ในส่วนด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ในด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการโดยใช้วิธีของ LSD (LSD Method) ดังตาราง 34

ตาราง 34 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงานเป็นรายคู่

สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	ประสบการณ์การทำงาน	ประสบการณ์การทำงาน			
			น้อยกว่า 10 ปี	ตั้งแต่ 10 – 20 ปี	มากกว่า 20 ปี
5. ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ (เปรียบเทียบด้วยวิธีการของ LSD)		$\bar{X}$	4.53	4.48	4.33
	น้อยกว่า 10 ปี	4.53	–	.05	.20*
	ตั้งแต่ 10 – 20 ปี	4.48		–	-.15*
	มากกว่า 20 ปี	4.33			–

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน เป็นรายคู่ พบว่าด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 – 20 ปี มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 35 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
โรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การ
ทำงาน

สภาพที่พึงประสงค์ของ ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการ ของโรงเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ ดิจิทัลในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.305	2	0.152	1.056	0.349
	ภายในกลุ่ม	49.802	345	0.144		
	รวม	50.107	347			
2. ด้านการเป็นมืออาชีพ ด้านดิจิทัลในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	0.004	2	0.002	0.021	0.979
	ภายในกลุ่ม	33.106	345	0.096		
	รวม	33.110	347			
3. ด้านการสร้าง วัฒนธรรมการเรียนรู้ ดิจิทัลในการพัฒนาและ ใช้สื่อเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	1.773	2	0.887	11.134**	0.000
	ภายในกลุ่ม	27.469	345	0.080		
	รวม	29.242	347			
4. ด้านความรู้และทักษะ ในการใช้ดิจิทัลในการ วัดผล ประเมินผล และ ดำเนินการเทียบโอนผล การเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	1.579	2	0.790	13.806**	0.000
	ภายในกลุ่ม	19.732	345	0.057		
	รวม	21.311	347			

ตาราง 35 (ต่อ)

สภาพที่พึงประสงค์ของ ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการ ของโรงเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
5. ด้านการสื่อสารดิจิทัล ในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความ เข้มแข็งทางวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	2.144	2	1.072	10.329**	0.000
	ภายในกลุ่ม	35.800	345	0.104		
	รวม	37.943	347			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.766	2	0.383	9.075**	0.000
	ภายในกลุ่ม	14.569	345	0.042		
	รวม	15.336	347			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 35 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม พบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน ในส่วนด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ในด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยใช้วิธีของ Scheffe (Scheffe Method) ดังตาราง 36

ตาราง 36 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
โรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การ
ทำงาน เป็นรายคู่

สภาพที่พึงประสงค์ของ ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการ ของโรงเรียน	ประสบการณ์ การทำงาน	ประสบการณ์การทำงาน			
			น้อยกว่า 10 ปี	ตั้งแต่ 10 – 20 ปี	มากกว่า 20 ปี
3. ด้านการสร้าง วัฒนธรรมการเรียนรู้ ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้ สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อการศึกษา (เปรียบเทียบด้วยวิธีการ ของ Scheffe)		$\bar{X}$	4.97	4.81	4.86
	น้อยกว่า 10 ปี	4.97	–	.15*	.11
	ตั้งแต่ 10 – 20 ปี	4.81		–	–.05
	มากกว่า 20 ปี	4.86			–
4. ด้านความรู้และทักษะ ในการใช้ดิจิทัลในการ วัดผล ประเมินผล และ ดำเนินการเทียบโอนผล การเรียนรู้ (เปรียบเทียบ ด้วยวิธีการของ Scheffe)		$\bar{X}$	4.95	4.82	4.96
	น้อยกว่า 10 ปี	4.95	–	.13*	–.01
	ตั้งแต่ 10 – 20 ปี	4.82		–	–.14*
	มากกว่า 20 ปี	4.96			–

ตาราง 36 (ต่อ)

สภาพที่พึงประสงค์ของ ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการ ของโรงเรียน	ประสบการณ์ การทำงาน	ประสบการณ์การทำงาน			
			น้อยกว่า 10 ปี	ตั้งแต่ 10 – 20 ปี	มากกว่า 20 ปี
5. ด้านการสื่อสาร ดิจิทัลในการนิเทศ การศึกษา และการ สร้างความเข้มแข็งทาง วิชาการ (เปรียบเทียบ ด้วยวิธีการของ Scheffe)		$\bar{X}$	4.96	4.80	4.96
	น้อยกว่า 10 ปี	4.96	–	.16*	–.00
	ตั้งแต่ 10 – 20 ปี	4.80		–	–.16*
	มากกว่า 20 ปี	4.96			–
รวม (เปรียบเทียบด้วย วิธีการ ของ Scheffe)		$\bar{X}$	4.90	4.80	4.87
	น้อยกว่า 10 ปี	4.90	–	.10*	.03
	ตั้งแต่ 10 – 20 ปี	4.80		–	–.07
	มากกว่า 20 ปี	4.87			–

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี และมากกว่า 20 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี และมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณา ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีนวัตกรรมเพื่อการศึกษา

ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปีและมากกว่า 20 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี และมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี และมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปีกับมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และประสบการณ์การทำงาน มีความแตกต่างกัน

ตาราง 37 การหาค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) ในการพัฒนา

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	I	D	ค่า $PNI_{modified}$	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา	4.753	4.433	0.072	5
2. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.816	4.334	0.111	1
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา	4.885	4.407	0.109	2

ตาราง 37 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	I	D	ค่า $PNI_{modified}$	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
4. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล ในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียน	4.895	4.444	0.102	3
5. ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศ การศึกษา และการสร้างความเข้มแข็ง ทางวิชาการ	4.883	4.477	0.091	4

จากตาราง 37 พบว่า การหาค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) ในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.111$) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ($PNI_{modified} = 0.109$) ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ($PNI_{modified} = 0.102$) ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ($PNI_{modified} = 0.091$) ในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($PNI_{modified} = 0.072$) สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า ความต้องการจำเป็นของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน แต่ละด้าน มีลำดับแตกต่างกัน

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษากรณีศึกษาผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ซึ่งเป็นขั้นตอนการทําวิจัยเชิงคุณภาพ

เมื่อได้ทําการวิเคราะห์ข้อมูล การหาค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{modified}) ในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยการเรียงลำดับความต้องการจำเป็น จากมากไปหาน้อยตามลำดับ แล้วผู้วิจัยลงพื้นที่ศึกษาดูงานเก็บข้อมูลภาคสนามโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ซึ่งรายละเอียดดังนี้

1. โรงเรียนประถมศึกษา

1.1 การศึกษากรณีศึกษา นายโกแมน คัดทะจันทร์ ผู้บริหารโรงเรียนสุนทรวิจิตร (บำรุงวิทยา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียนที่ได้รับการยอมรับในการเป็นบุคคลที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน โดยมีหลักฐาน ดังนี้

1.1.1 การศึกษาเอกสารและร่องรอยหลักฐาน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการแสดงออกของภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน โดยผู้บริหารโรงเรียนมี ภาวะผู้นำดิจิทัลที่โดดเด่นในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมจัดการเรียนรู้มาใช้เพื่อยกระดับคุณภาพงานวิชาการอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้โรงเรียนสามารถสร้างผลงานเชิงประจักษ์ ทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาผู้เรียน การดำเนินงานดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนมีคุณภาพการจัดการศึกษาที่โดดเด่น และได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาค ซึ่งได้รับรางวัล สถานศึกษายอดเยี่ยมระดับประถมศึกษา ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน รางวัลทรงคุณค่า สพฐ. OBEC AWARDS ครั้งที่ 12 ปีการศึกษา 2565 – 2566 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สะท้อนว่าผู้บริหารสามารถขับเคลื่อนนโยบายและแนวปฏิบัติด้านดิจิทัลได้อย่างเป็นรูปธรรม

1.1.2 การสังเกตการณ์ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการสื่อสารและบริหารงาน เช่น เว็บไซต์โรงเรียน, Line กลุ่มงานวิชาการ และการประชุมออนไลน์ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการบูรณาการ สื่อดิจิทัลและนวัตกรรมในการจัดการเรียน

การสอน เช่น การใช้ Google Classroom, การจัดทำ E – Portfolio และสื่อมัลติมีเดีย และผู้เรียนมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้อิงดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อคุณภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

1.1.3 การสอบถามพูดคุย พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนให้ครู พัฒนาค้นเองด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการสอนอย่างต่อเนื่อง บุคลากรชื่นชมการใช้ ระบบสารสนเทศที่ช่วยให้การวัดผลและประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ ผู้ปกครองรับรู้ถึง การสื่อสารที่รวดเร็วและทันสมัย ผ่านช่องทางดิจิทัล ทำให้เกิดความเชื่อมั่นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน

1.1.4 การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ โดยเรียงลำดับตามตำแหน่ง และได้ข้อสรุป ดังนี้

1.1.4.1 ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ

“... ผู้บริหารโรงเรียนเลือกเครื่องมือที่เหมาะสม วิเคราะห์ ข้อมูล และจัดสรรทรัพยากรเทคโนโลยีอย่างมีระบบ ...”

(โกแมน คัดทะจันทร์, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ด้านดิจิทัลค่อนข้างดี สามารถ จัดการเครื่องมือและทรัพยากรได้เหมาะสม ...”

(วิลาวัลย์ เวอร์โก, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนมีความชำนาญในการบูรณาการ เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาระบบการเรียนรู้อ สามารถสนับสนุนครูในการใช้เครื่องมือและ วิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม ...”

(พรนิภา วงษ์รัตน์, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนเลือกใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลได้ เหมาะสม ทำให้การจัดการเรียนรู้อมีประสิทธิภาพ ...”

(ธีรฤทธิ คำแสน, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนเชี่ยวชาญมากในการเลือกใช้เครื่องมือ
ดิจิทัล วิเคราะห์ข้อมูล และสนับสนุนการเรียนการสอน ทำให้การจัดกระบวนการเรียนรู้
มีคุณภาพสูงสุด ...”

(ภาณุพงษ์ ประจวบวัน, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

จากคำสัมภาษณ์บุคลากรในโรงเรียน ด้านการเป็นมืออาชีพ
ด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้
ความสามารถ และความชำนาญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม โดยสามารถ
เลือกเครื่องมือที่สอดคล้องกับการเรียนการสอน วิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษา และ
จัดสรรทรัพยากรดิจิทัลได้อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังสามารถบูรณาการเทคโนโลยี
เข้ากับกระบวนการเรียนรู้ สนับสนุนและส่งเสริมครูให้ใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อยกระดับ
คุณภาพการจัดการเรียนการสอน ส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับ
ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

1.1.4.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา
และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา

“... ผู้บริหารโรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยี
สนับสนุนการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู และสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงชุมชน
และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ทำให้การเรียนรู้ดิจิทัลเป็นวัฒนธรรมของโรงเรียน ...”

(โกแมน คัดทะจันทร์, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนกระตุ้นให้ครูพัฒนาทักษะดิจิทัลและใช้สื่อ
เทคโนโลยีในการสอน ...”

(วิลาวัลย์ เวอร์โก, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้
ดิจิทัลในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และมักเป็นแบบอย่างในการใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรม
เพื่อพัฒนาหลักสูตร ...”

(พรนิภา วงษ์รัตน์, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลได้ ยอดเยี่ยม กระตุ้นให้ครูและนักเรียนใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนแนวคิดและสร้างแหล่งเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ...”

(ธีรวิภา คำแสน, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลได้อย่าง สมบูรณ์ สนับสนุนครูและนักเรียนให้พัฒนาทักษะดิจิทัล และสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพ ...”

(ภาณุพงษ์ ประจวบวัน, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

จากคำสัมภาษณ์บุคลากรในโรงเรียน ด้านการสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนทำหน้าที่เป็นผู้นำและแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยี สนับสนุนให้ครู และนักเรียนพัฒนาทักษะดิจิทัลและนำสื่อเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมมาใช้ในการจัดการ เรียนการสอน อีกทั้งยังส่งเสริมการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียนที่เปิด โอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนแนวคิด การใช้ทรัพยากรร่วมกัน และการเชื่อมโยงกับชุมชน และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ส่งผลให้เกิดบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่เอื้อต่อ การพัฒนาการศึกษาอย่างแท้จริง

1.1.4.3 ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล

ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

“... ผู้บริหารโรงเรียนเข้าใจการประเมินผลและการเทียบโอน ผลการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี สร้างเครื่องมือดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนระบบประกัน คุณภาพ และสื่อสารผลการเรียนอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ ...”

(โกเมน คัดทะจันทร์, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนใช้เทคโนโลยีในการประเมินผลได้ดี และเข้าใจนโยบายการศึกษา ...”

(วิลาวัลย์ เวอร์โก, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนเข้าใจการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล มีการสร้างเครื่องมือดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้และระบบประกันคุณภาพภายใน ...”

(พรนิภา วงษ์รัตน์, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนใช้เทคโนโลยีในการประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนเป็นไปอย่างมืออาชีพ และแม่นยำ ช่วยให้ระบบประกันคุณภาพของโรงเรียนมีความน่าเชื่อถือสูง ...”

(ธีรวิภา คำแสน, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ มีเครื่องมือและแบบฟอร์มดิจิทัลที่ทันสมัย สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน...”

(ภาณุพงษ์ ประจวบวัน, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

จากคำสัมภาษณ์บุคลากรในโรงเรียน ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อรองรับการประเมินผลที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนได้อย่างเป็นระบบและน่าเชื่อถือ พร้อมทั้งใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการสื่อสารผลการเรียนและการจัดทำข้อมูลเชิงประจักษ์ ทำให้การวัดผลและประเมินผลตอบสนองต่อมาตรฐานการศึกษาและช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม

1.1.4.4 ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษาและการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

“... ผู้บริหารโรงเรียนใช้สื่อดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์และนิเทศการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างเครือข่ายกับชุมชน องค์กร และหน่วยงานต่าง ๆ สนับสนุนการพัฒนาวิชาการและความเข้มแข็งของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ...”

(โกเมน คัดทะจันทร์, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนสื่อสารผ่านดิจิทัล และสร้างเครือข่ายกับ
หน่วยงานภายนอกได้ ...”

(วิลาวัลย์ เวิร์ก, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนใช้การสื่อสารดิจิทัลนิเทศและ
ประสานงานกับหน่วยงานภายนอกได้ดี ทำให้การพัฒนาวิชาการของโรงเรียนมีความ
เข้มแข็ง ...”

(พรนิภา วงษ์รัตน์, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนใช้สื่อดิจิทัลในการนิเทศและ
ประชาสัมพันธ์ ทำให้ครูและชุมชนมีส่วนร่วม และความเข้มแข็งทางวิชาการของโรงเรียน
ชัดเจน ...”

(ธีรวิมล คำแสน, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนใช้การสื่อสารดิจิทัลนิเทศและสร้าง
เครือข่ายกับชุมชน หน่วยงานภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้โรงเรียนมีความ
เข้มแข็งด้านวิชาการและการบริหารงานต่อเนื่อง...”

(ภาณุพงษ์ ประจวบวัน, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

จากคำสัมภาษณ์บุคลากรในโรงเรียน ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการ
นิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียน
มีความสามารถในการใช้สื่อและเครื่องมือดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และนิเทศ
การศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถประสานงานและสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับ
หน่วยงานภายนอก ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้โรงเรียนได้รับการสนับสนุน
ทางวิชาการที่เข้มแข็ง อีกทั้งยังช่วยให้ครูและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียน
การสอน ทำให้โรงเรียนมีความก้าวหน้าและมีคุณภาพทางวิชาการที่ชัดเจน

1.1.4.5 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตร

สถานศึกษา

“... ผู้บริหารโรงเรียนสามารถมองเห็นอนาคตของการศึกษาในยุคดิจิทัลได้ชัดเจน กำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตรโดยอ้างอิงเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังส่งเสริมให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ...”

(โกแมน คัตตะจันทร์, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์บริบทการศึกษาและคาดการณ์แนวโน้มอนาคตได้ดี ท่านกำหนดเป้าหมายและแผนพัฒนาหลักสูตรอย่างชัดเจน และสามารถจัดสรรทรัพยากรและเครื่องมือเทคโนโลยีให้ครูใช้ในการสอนอย่างเหมาะสม...”

(วิลาวัลย์ เวอร์โก, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนมีความใส่ใจและมีแนวคิดดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรอยู่เสมอ กระตุ้นให้ครูทุกคนร่วมมือและแลกเปลี่ยนแนวคิดในการปรับปรุงการเรียนการสอนด้วยเครื่องมือดิจิทัล...”

(พรนิภา วงษ์รัตน์, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนมีการสนับสนุนบุคลากรให้มีการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับโรงเรียน และชุมชน...”

(ธีรฤดี คำแสน, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนกระตุ้นให้ครูนำเทคโนโลยีมาพัฒนาการเรียนการสอน และสนับสนุนเครื่องมือที่จำเป็นได้อย่างดี...”

(ภาณุพงษ์ ประจวบวัน, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

จากคำสัมภาษณ์บุคลากรในโรงเรียน ในด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความสามารถในการมองเห็นอนาคตของการศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างชัดเจน กำหนดทิศทางและเป้าหมายในการพัฒนา

หลักสูตรที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกและเทคโนโลยี โดยอาศัยการวิเคราะห์บริบทและแนวโน้มการศึกษาในอนาคต อีกทั้งยังสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งกระตุ้นให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงและแลกเปลี่ยนแนวคิดเพื่อพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนจัดสรรทรัพยากรและเครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสมกับโรงเรียนและชุมชน อันนำไปสู่การเรียนการสอนที่มีคุณภาพและทันสมัย

จากการศึกษาเอกสาร การสังเกต การสอบถาม และการสัมภาษณ์พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา มีภาวะผู้นำภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ด้านที่โดดเด่นมากที่สุดคือด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารมีการส่งเสริมและสนับสนุนครูให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ ทั้งการใช้ Google Classroom, Line กลุ่มเรียน หรือสื่อออนไลน์ ประกอบบทเรียน รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ STEM และ Coding ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตัวอย่างเช่น การจัดทำ “Open Class” เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้สื่อดิจิทัลระหว่างครู ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน รองลงมาคือด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการศึกษา ผู้บริหารสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เน้นการใช้ดิจิทัลในทุกระดับ เช่น การจัดห้องสมุดดิจิทัล ห้องเรียนคอมพิวเตอร์ และสนับสนุนให้ครูผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น E-book, VDO Clip และ PowerPoint Interactive อีกทั้งยังส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์โรงเรียน และ Social Media ทำให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้เชิงดิจิทัลภายในโรงเรียนอย่างชัดเจน ต่อมาคือด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น Google Form, Kahoot และระบบสารสนเทศโรงเรียนในการเก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมถึงการจัดทำแฟ้มสะสมงานดิจิทัล (E – Portfolio) ทำให้การประเมินมีความโปร่งใสและสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง อันดับถัดมาคือด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษาและการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ผู้บริหารใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการนิเทศและสื่อสาร เช่น การประชุมออนไลน์ผ่าน Zoom หรือ Google Meet การสร้างกลุ่ม Line สำหรับผู้ปกครองและครูวิชาการ รวมถึงใช้ Social Media ในการรายงานผลการดำเนินงานและเผยแพร่ผลงานวิชาการ ตัวอย่างเช่น การจัดประชุมออนไลน์ระหว่างครูและผู้บริหาร

ในช่วงโควิด-19 ช่วยให้การติดตามงานวิชาการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารนำข้อมูลจากระบบดิจิทัลและสารสนเทศการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และการเปลี่ยนแปลงของศตวรรษที่ 21 ส่งผลให้โรงเรียนมีหลักสูตรที่ทันสมัยและตอบสนองต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2. โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

2.1 การศึกษากรณีศึกษา นางสาวจาสิริ มณีพงศกร ผู้บริหารโรงเรียนโรงเรียนบ้านฝางแดง (พระเทพวรมนูปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียนที่ได้รับการยอมรับในการเป็นบุคคลที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน โดยมีหลักฐานดังนี้

2.1.1 การศึกษาเอกสารและร่องรอยหลักฐาน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการแสดงออกของภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน โดยผู้บริหารโรงเรียนมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการ ทั้งในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้เชิงรุก การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้วยสื่อดิจิทัลและนวัตกรรม การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประเมินผลและการประกันคุณภาพ การใช้เครือข่ายสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศและติดตามงาน ตลอดจนการกำหนดวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลเพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 การดำเนินงานดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนมีคุณภาพการจัดการศึกษาที่โดดเด่น และได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาค ซึ่งได้รับรางวัล ผู้อำนวยการสถานศึกษายอดเยี่ยมโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน รางวัลทรงคุณค่า สพฐ. OBEC AWARDS ครั้งที่ 12 ปีการศึกษา 2565 – 2566 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อันสะท้อนถึงบทบาทของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สามารถยกระดับผลงานวิชาการของโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เครือข่ายสถานศึกษา

2.1.2 การสังเกตการณ์ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน มีการกำกับดูแลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในทุกขั้นตอนของการจัดการศึกษา ทั้งการอบรมเชิงปฏิบัติการครู การจัดทำเว็บไซต์

เครือข่ายเพื่อเป็นศูนย์กลางข้อมูลสารสนเทศ และการประยุกต์สื่อดิจิทัลเข้ากับ กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเป็นระบบ

2.1.3 การสอบถามพูดคุย พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการนำนวัตกรรม และเทคโนโลยีมาขับเคลื่อนงานวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล สนับสนุนการพัฒนาครูและบุคลากรให้มีทักษะทางดิจิทัล ตลอดจนสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ที่ทันสมัยในโรงเรียน ส่งผลให้คุณภาพผู้เรียนพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2.1.4 การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ โดยเรียงลำดับตามตำแหน่ง และได้ข้อสรุป ดังนี้

2.1.4.1 ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้

“... ผู้บริหารโรงเรียนมีความเชี่ยวชาญในการเลือกใช้เครื่องมือ ดิจิทัลและสามารถวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ...”

(จาสิริ มณีพงศกร, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนบริหารจัดการเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัลที่ส่งเสริมกิจกรรมผู้เรียนเป็นหลัก ...”

(ธนากร พอชมภู, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนบูรณาการสื่อเทคโนโลยีและการวิจัย เพื่อปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้บริหารถือเป็นจุดแข็งที่โดดเด่น ...”

(สุชาดา ญาณจินดา, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนด้านเทคโนโลยี และแนะนำเครื่องมือใหม่ ๆ ที่ช่วยพัฒนาศักยภาพผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ...”

(พิมพ์สุภัค บุตรเดช, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาและสามารถถ่ายทอดให้กับครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ ...”

(ศิริพร พลมาตย์, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

จากคำสัมภาษณ์บุคลากรในโรงเรียน ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และความเชี่ยวชาญในการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศและบูรณาการสื่อเทคโนโลยีกับการวิจัย เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ได้อย่างโดดเด่น อีกทั้งยังบริหารจัดการเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ สนับสนุนการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งให้คำแนะนำและถ่ายทอดความรู้ด้านดิจิทัลแก่ครู รวมถึงสนับสนุนการใช้เครื่องมือใหม่ ๆ ที่ช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น

2.1.4.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีนวัตกรรมเพื่อการศึกษา

“... ผู้บริหารโรงเรียนเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยี และส่งเสริมให้ครูพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง สร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ที่ครอบคลุม ...”

(จาสิริ มณีพงศกร, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และการคัดเลือกสื่อการสอนที่ทันสมัย พร้อมติดตามประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ ...”

(ธนากร พอชมภู, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมให้มีการพัฒนาสื่อนวัตกรรมจากทั้งภายในและภายนอกของผู้บริหารเป็นสิ่งที่ประทับใจ ...”

(สุชาดา ญาณจินดา, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการทดลองใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ทำให้เรารู้สึกมั่นใจในการพัฒนาตนเอง ...”

(พิมพ์สุภัค บุตรเดช, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสารดิจิทัลระหว่างครู ทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันในองค์กร ...”

(ศิริพร พลมาตย์, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

จากคำสัมภาษณ์บุคลากรในโรงเรียน ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา สรุปได้ว่าผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการเป็นแบบอย่างด้านการใช้เทคโนโลยี สนับสนุนให้ครูพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลและสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ที่ครอบคลุม โดยเน้นการจัดหาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย รวมถึงการคัดเลือกสื่อการสอนและนวัตกรรมจากทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างเหมาะสม อีกทั้งยังส่งเสริมบรรยากาศที่เอื้อต่อการทดลองใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการพัฒนาตนเองของครูและนักเรียน รวมถึงการสร้างพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในองค์กร ทำให้การเรียนรู้ดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาทางการศึกษาอย่างแท้จริง

2.1.4.3 ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล

ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

“... ผู้บริหารโรงเรียนมีความเข้าใจในการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการวัดประเมินผล และสามารถสร้างสรรค์เครื่องมือดิจิทัลใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ...”

(จาสิริ มณีพงศ์กร, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนเข้าใจกระบวนการประเมินตามมาตรฐานและนโยบายการศึกษา สื่อสารผลการเรียนอย่างโปร่งใสผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ...”

(ชนากร พอชมภู, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนจัดทำระเบียบการดำเนินงานวิชาการและการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารมีความเป็นระบบมาก ...”

(สุชาติดา ญาณจินดา, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนแนะนำการใช้เครื่องมือประเมินผลแบบดิจิทัลที่ช่วยลดภาระงานและเพิ่มความแม่นยำในการประเมิน ...”

(พิมพ์สุภัค บุตรเดช, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการติดตามผลการเรียนของนักเรียน ทำให้การวัดประเมินผลมีความสะดวกและแม่นยำมากขึ้น ...”

(ศิริพร พลมาตย์, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

จากคำสัมภาษณ์บุคลากรในโรงเรียน ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้ระบบสารสนเทศและเครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการวัดและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือใหม่ ๆ ที่ช่วยลดภาระงานและเพิ่มความแม่นยำในการประเมินผล อีกทั้งยังมีความสามารถในการสื่อสารผลการเรียนอย่างโปร่งใสผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ สอดคล้องกับมาตรฐานและนโยบายทางการศึกษา ตลอดจนจัดทำระเบียบและระบบการดำเนินงานด้านวิชาการที่เป็นระบบเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงสนับสนุนการติดตามผลการเรียนของนักเรียนด้วยเทคโนโลยี ทำให้การประเมินผลมีความสะดวก รวดเร็ว และน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

2.1.4.4 ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

“... ผู้บริหารโรงเรียนใช้การสื่อสารดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์นโยบายและสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ...”

(จาสิริ มณีพงศ์กร, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนมีทักษะในการนิเทศผ่านสื่อดิจิทัล และสามารถประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับชุมชนได้เป็นอย่างดี ...”

(ชนากร พ่อชมพู, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนแลกเปลี่ยนความรู้และการให้คำปรึกษาการจัดกิจกรรมเรียนการสอนผ่านช่องทางดิจิทัลของผู้บริหารมีความครอบคลุมและเข้าถึงได้ง่าย ...”

(สุชาดา ญาณจินดา, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนสื่อสารและให้คำแนะนำผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ได้อย่างชัดเจน ทำให้เราได้รับการนิเทศที่มีคุณภาพ ...”

(พิมพ์สุภัค บุตรเดช, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล ช่วยให้เราได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับครูจากโรงเรียนอื่น ๆ ...”

(ศิริพร พลมาตย์, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

จากคำสัมภาษณ์บุคลากรในโรงเรียน ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ สรุปได้ว่า บริหารโรงเรียนมีความสามารถในการใช้สื่อและเครื่องมือดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และนิเทศการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างและประสานเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายนอก ชุมชน และครูจากโรงเรียนอื่น ๆ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ รวมทั้งให้คำปรึกษาและแนะแนวการจัดกิจกรรมเรียนการสอนผ่านช่องทางดิจิทัลอย่างชัดเจน ทำให้การนิเทศและการพัฒนาวิชาการของโรงเรียนมีคุณภาพและเข้มแข็ง

2.1.4.5 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตร

สถานศึกษา

“... ผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาหลักสูตร สามารถคาดการณ์ความต้องการในอนาคตและกำหนดแผนงานระยะยาวได้เป็นอย่างดี ...”

(จาสิริ มณีพงศกร, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนแสดงความสามารถในการวิเคราะห์บริบทการเปลี่ยนแปลงและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูในการออกแบบหลักสูตรดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ...”

(ธนกร พอชมภู, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนมีการจัดสรรทรัพยากรดิจิทัลที่เหมาะสม และสนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยเสมอ การกำหนดเป้าหมายชัดเจนและเป็นรูปธรรม ...”

(สุชาดา ญาณจินดา, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์ก้าวไกลในการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และเปิดโอกาสให้เราได้เรียนรู้และทดลองใช้เครื่องมือใหม่ ๆ ...”

(พิมพ์สุกัศ บุตระเดช, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

“... ผู้บริหารโรงเรียนสามารถมองเห็นภาพอนาคตของการศึกษาและนำเราไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ...”

(ศิริพร พลมาตย์, สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2568)

จากคำสัมภาษณ์บุคลากรในโรงเรียน ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและก้าวไกลในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาหลักสูตร สามารถคาดการณ์แนวโน้มและความต้องการทางการศึกษาในอนาคตได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีความสามารถในการวิเคราะห์บริบทการเปลี่ยนแปลงและกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม สนับสนุนการจัดสรรทรัพยากรดิจิทัลอย่างเป็นระบบ เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตร และทดลองใช้เครื่องมือใหม่ ๆ เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและตอบสนองต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

จากการศึกษาเอกสาร การสังเกต การสอบถาม และการสัมภาษณ์พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีภาวะผู้นำภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ด้านที่โดดเด่นที่สุด คือ ด้านการเป็นมืออาชีพ ด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาส่งเสริมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เช่น การพัฒนาการเรียนรู้เชิงรุก การจัดอบรมครูด้วยสื่อดิจิทัล และการใช้แหล่งเรียนรู้ออนไลน์ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะและคุณภาพตามเป้าหมายเชิงประจักษ์ รองลงมาคือ ด้านการสร้างวัฒนธรรม

การเรียนรู้ดิจิทัลและการใช้สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ผู้บริหารผลักดันให้ครู และนักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น เว็บไซต์กลางของเครือข่าย Google Sites และช่องทางเผยแพร่นวัตกรรมต่าง ๆ ซึ่งสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ทันสมัยและ สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้ ถัดมาคือ ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ผู้บริหารใช้สื่อออนไลน์หลากหลายช่องทาง ทั้งไลน์ เฟซบุ๊ก เว็บไซต์ และการประชุมออนไลน์ ทำให้การติดตามงาน นิเทศการสอน และการแลกเปลี่ยนข้อมูลวิชาการมีความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ลำดับต่อมา คือ ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลเพื่อการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผล การเรียน การนำระบบประกันคุณภาพภายในเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลดิจิทัล ช่วยให้การ ประเมินผลมีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และสนับสนุนการยกระดับคุณภาพ ของสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา ผู้บริหารนำข้อมูลสารสนเทศและนโยบายการศึกษามาวิเคราะห์ร่วมกับครู และชุมชน เพื่อพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นและมาตรฐานสากล พร้อม บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพและแผนปฏิบัติการประจำปี

แต่จากการศึกษาสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

ในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน และมีค่าเฉลี่ย ไกล่เคียงกัน (มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.33 – 4.48) ในขณะเดียวกัน การศึกษาสภาพที่พึง ประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมากที่สุดทุกด้าน และมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน (มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.75 – 4.89) ซึ่งทำให้ ค่า $PNI_{modified}$ ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการ ของโรงเรียน มีค่าไม่แตกต่างกันมากโดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.072 – 0.111 ในความเป็นจริง แล้ว ค่า $PNI_{modified}$ สะท้อนลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สำหรับบุคคลทั่วไป อย่างไรก็ตาม นายโกแมน คัดทะจันทร์ และนางสาวจาสิริ มณีพงศกร ถือว่าเป็นกรณีพิเศษที่มีความ โดดเด่นของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน โดยเฉพาะด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านอื่น ๆ

ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นแบบอย่างของผู้บริหารโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศของภาวะผู้นำ
ดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

ขั้นตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1

1. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงาน
วิชาการของโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยนำความต้องการจำเป็นแต่ละด้านไปให้
ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม
ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนทั้ง 5 ด้าน โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
จำนวน 10 ท่าน ผู้วิจัยเรียงลำดับตามตำแหน่งของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1.1 ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ดังคำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...ใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น แบบทดสอบออนไลน์
วิดีโอ และเว็บไซต์เพื่อสร้างกิจกรรมสนุกสนานและกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน...”
(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์ 6 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารควรพัฒนาความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัลอย่างมืออาชีพ
โดยการเข้าร่วมการอบรมและสัมมนาที่เน้นการใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรม
เพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงสนับสนุนและส่งเสริมการออกแบบการนิเทศการ
เรียนรู้ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัล นอกจากนี้ การจัดตั้งเครือข่าย
ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนเพื่อพัฒนาการใช้สื่อนวัตกรรมยังช่วยสร้างการเรียนรู้
ที่มีคุณภาพ...”

(รัชชัย โพไพล, สัมภาษณ์ 30 สิงหาคม 2568)

“...ผู้บริหารต้องสนับสนุนให้ครูพัฒนาความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล
ผ่านการอบรมและการปฏิบัติจริง เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีคุณภาพ ...”

(สัญญา สิทธิเสนา, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...การส่งเสริมครูให้ใช้สื่อดิจิทัล เช่น Quizizz, Kahoot, Google Classroom จะช่วยยกระดับคุณภาพกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง...”
(พิญญารัตน์ สิงหะ, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดอบรมและสร้างโอกาสในการฝึกปฏิบัติจริงด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญและทักษะของครูอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ และส่งเสริมการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้...”
(วชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรเสริมสร้างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลควบคู่กับนวัตกรรมการเรียนรู้ เพื่อออกแบบการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน...”
(เทพพิทักษ์ เชื้อดวงผุย, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

“...ครูควรได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องในการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อให้มีความพร้อมและความมั่นใจในการใช้สื่อดิจิทัล...”
(อาภรณ์รัตน์ สุวรรณแทน, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ครูต้องพัฒนาตนเองให้สามารถออกแบบกิจกรรมที่ใช้เทคโนโลยีได้อย่างสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะผู้เรียน...”
(พนิดา ไชยเพชร, สัมภาษณ์ 10 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูบูรณาการสื่อดิจิทัลและเครื่องมือออนไลน์เข้ากับกระบวนการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกและการพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21...”
(อัฐพล ธงยศ, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูใช้สื่อดิจิทัลและนวัตกรรม
การเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบโต้ตอบและพัฒนาทักษะ
ที่หลากหลาย...”

(รุ่งนภา เชื้อกุล, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

ตาราง 38 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม

ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ไชยา ภาชนะบุตร	ธวัชชัย ไพฑูริ	สัณญา ลิทธิเสนา	พิชญารัตน์ สิงหะ	วชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์	เทพพิทักษ์ เชื้อดวงมูญ	อาภรณ์รัตน์ สุวรรณแทน	พินิดา ไชยเพชร	อัฐพล ธงยศ	รุ่งนภา เชื้อกุล	ความถี่
1. ผู้บริหารโรงเรียน ควรส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีและสื่อ ดิจิทัล เช่น แบบทดสอบออนไลน์ วีดีโอ เว็บไซต์ และเกมการศึกษา เพื่อกระตุ้นและเพิ่ม คุณภาพการเรียนรู้	✓			✓	✓				✓	✓	5

ตาราง 38 (ต่อ)

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ แนวทางพัฒนา	ไชยา ภาวะบุตร	ธวัชชัย ไพไธล	สัจญญา สิทธิเสนา	พิชญารัตน์ สิงหะ	วชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์	เทพพิทักษ์ เชื้อดวงบุญ	อภรณ์รัตน์ สุวรรณแทน	พมิดา ไชยเพชร	อัฐพล ธงยศ	รุ่งนภา เชื้อกุลภา	ความถี่
2. ผู้บริหารโรงเรียน ควรสนับสนุนครู พัฒนาความ เชี่ยวชาญด้านดิจิทัล ผ่านการอบรม ปฏิบัติ จริง และเครือข่าย ความร่วมมือ เพื่อเพิ่ม ศักยภาพและความ มั่นใจในการใช้ เทคโนโลยี		✓	✓		✓		✓	✓			5
3. ผู้บริหารโรงเรียน ควรเสริมสร้างความ เป็นมืออาชีพดิจิทัล ด้วยการบูรณาการ เทคโนโลยี ข้อมูล และนวัตกรรม เพื่อ ออกแบบการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21		✓				✓		✓	✓	✓	5

จากตาราง 38 พบว่า ผลการสรุปตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 10 ท่าน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) สามารถสรุปแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล เช่น แบบทดสอบออนไลน์ วิดีโอ เว็บไซต์ และเกมการศึกษา เพื่อกระตุ้นและเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้

2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนครูพัฒนาความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล ผ่านการอบรม ปฏิบัติจริง และเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อเพิ่มศักยภาพและความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยี

3. ผู้บริหารโรงเรียนควรเสริมสร้างความเป็นมืออาชีพดิจิทัล ด้วยการบูรณาการเทคโนโลยี ข้อมูล และนวัตกรรม เพื่อออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

1.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา

ตั้งคำถามสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...สนับสนุนให้ครูพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Line, YouTube, Google ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ครูและนักเรียนสามารถค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ และนำไปถ่ายทอดต่อ...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์ 6 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารควรสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลโดยศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการพัฒนาระบบการวัดและประเมินผล พร้อมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและแพลตฟอร์มดิจิทัลต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงและยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภายในโรงเรียน...”

(ธวัชชัย ไพไธล, สัมภาษณ์ 30 สิงหาคม 2568)

“...ผู้บริหารควรสร้างระบบสนับสนุนการเรียนรู้ดิจิทัล
 ในสถานศึกษา เพื่อให้ครูและนักเรียนใช้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน...”
 (สัญญา สิทธิเสนา, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น
 Line, YouTube, Google Classroom เพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกัน...”
 (พิญญารักษ์ สิงหะ, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่เน้นการใช้
 สื่อดิจิทัลเพื่อการค้นคว้า แลกเปลี่ยน และเรียนรู้ร่วมกันในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ...”
 (วชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรนำแนวทางการปฏิบัติที่ดีจากโรงเรียน
 ต้นแบบมาปรับใช้ เพื่อสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลที่เข้มแข็งในสถานศึกษา...”
 (เทพพิทักษ์ เชื้อดวงผุย, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรปลูกฝังการใช้ดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ต้อง
 เริ่มตั้งแต่ระดับครูผู้สอน เพื่อให้เป็นต้นแบบแก่ผู้เรียน...”
 (อาภรณ์รัตน์ สุวรรณเทน, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูมีบทบาทสร้างชุมชนการ
 เรียนรู้ดิจิทัล เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ร่วมกัน...”
 (พนิดา ไชยเพชร, สัมภาษณ์ 10 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนการใช้สื่อดิจิทัลร่วมกันระหว่าง
 ครูและนักเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความต่อเนื่องและมีคุณภาพ...”
 (อัฐพล ธงยศ, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่มุ่งเน้น
การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบต่อการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและ
สร้างสรรค์...”

(รุ่งนภา เชื้อกุลลา, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

ตาราง 39 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม

ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี
นวัตกรรมเพื่อการศึกษา

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ	นาย ภาณุบุตร	นายชัย ไพฑิไล	สัญญา สิทธิเสนา	ปัญญารัตน์ สิงห์	วชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์	เทพพิทักษ์ เชื้อดวงผุย	อภรณ์รัตน์ สุวรรณแทน	พนิดา ไชยเพชร	อัฐพล ธงยศ	รุ่งนภา เชื้อกุลลา	ความถี่
1. ผู้บริหารโรงเรียน ควรสนับสนุนการใช้ สื่อดิจิทัลและ แพลตฟอร์มออนไลน์ (เช่น Line, YouTube, Google Classroom) เพื่อสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ร่วมกัน และการแลกเปลี่ยน ความรู้ระหว่างครูและ นักเรียน	✓			✓	✓		✓	✓	✓		6

ตาราง 39 (ต่อ)

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ แนวทางพัฒนา	ไชยา ภาวะบุตร	ธวัชชัย ไพไธล	สัณญา สิทธิเสนา	พิชญารัตน์ สิงหะ	วชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์	เทพพิทักษ์ เชื้อดวงผุย	อาภากรรัตน์ สุวรรณแทน	พมิดา ไชยเพชร	อัฐพล ธงยศ	รุ่งนภา เชื้อกุลลา	ความถี่
2. ผู้บริหารโรงเรียน ควรสร้างระบบ สนับสนุนและชุมชน การเรียนรู้ดิจิทัลใน สถานศึกษา โดยนำ แนวทางปฏิบัติที่ดี จากโรงเรียนต้นแบบ มาปรับใช้		✓	✓		✓	✓	✓				5
3. ผู้บริหารโรงเรียน ควรปลูกฝังและ ส่งเสริมให้ผู้เรียนและ ครูมีความรับผิดชอบ ต่อการใช้เทคโนโลยี อย่างสร้างสรรค์และ เหมาะสม					✓		✓	✓	✓	✓	5

จากตาราง 39 พบว่า ผลการสรุปตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) สามารถสรุปแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนการใช้สื่อดิจิทัลและแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Line, YouTube, Google Classroom เพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันและการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครูและนักเรียน

2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างระบบสนับสนุนและชุมชนการเรียนรู้ดิจิทัลในสถานศึกษา โดยนำแนวทางปฏิบัติที่ดีจากโรงเรียนต้นแบบมาปรับใช้

3. ผู้บริหารโรงเรียนควรปลูกฝังและส่งเสริมให้ผู้เรียนและครูมีความรับผิดชอบต่อการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสม

1.3 ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

ดังคำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...พัฒนาการใช้เทคโนโลยีเพื่อวัดผลแบบหลากหลาย เช่น การส่งคลิปเสียง การวัดผลจากงานกลุ่ม และการประเมินทักษะด้านอารมณ์และสังคม...”
(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์ 6 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารควรสนับสนุนและส่งเสริมการใช้ช่องทางการสื่อสารดิจิทัลหลายรูปแบบตามความจำเป็นและความต้องการ ทั้งระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียนและเครือข่ายชุมชน พร้อมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับความรู้และทักษะด้านดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน...”

(รัชชัย โพไพล, สัมภาษณ์ 30 สิงหาคม 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนการใช้ระบบสารสนเทศดิจิทัลหลากหลาย เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและความโปร่งใสในการประเมินผลนักเรียน และทำให้ข้อมูลผลการเรียนสามารถนำไปใช้ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม...”

(สัญญา สิริเสนา, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น E – Portfolio และระบบออนไลน์ เพื่อติดตามผลการเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่องทำให้ครูสามารถเห็นพัฒนาการของนักเรียนและปรับกระบวนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น...”

(พิญญารัตน์ สิงหะ, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนการใช้เครื่องมือดิจิทัลที่สามารถสะท้อนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในหลายมิติ ไม่จำกัดเพียงการสอบข้อเขียน เพื่อให้การวัดผลและประเมินผลนักเรียนมีความรอบด้านและโปร่งใส...”

(วชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนให้ครู นักเรียน และผู้ปกครองเข้าถึงข้อมูลผลการเรียนผ่านช่องทางดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถติดตามและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนแต่ละคน...”

(เทพพิทักษ์ เชื้อดวงผุย, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้ระบบฐานข้อมูลดิจิทัลในการเทียบโอนผลการเรียน เพื่อสร้างมาตรฐานเดียวกันในระดับโรงเรียน ทำให้การโอนย้ายหรือเปลี่ยนชั้นเรียนมีความชัดเจน โปร่งใส และสะดวกต่อทุกฝ่าย...”

(อาภรณ์รัตน์ สุวรรณทน, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนครูในการพัฒนาความรู้และทักษะการใช้โปรแกรมประเมินผลดิจิทัล เพื่อสะท้อนพัฒนาการของนักเรียนอย่างแท้จริง และทำให้การวัดผลมีความชัดเจน ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน...”

(พนิดา ไชยเพชร, สัมภาษณ์ 10 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการใช้ Google Form, Kahoot และสื่อดิจิทัลอื่น ๆ ในการประเมินผลนักเรียน เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ความโปร่งใส และช่วยให้ครูสามารถวัดผลและติดตามพัฒนาการของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ...”

(อัฐพล ธงยศ, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรติดตามและประเมินผลการเรียนผ่านระบบดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อสะท้อนข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับนักเรียนและนำผลที่ได้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและตรงตามความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน...”

(รุ่งนภา เชื้อกุล, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

ตาราง 40 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม

ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการ
เทียบโอนผลการเรียน

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ แนวทางพัฒนา	ไชยา ภาวะบุตร	วรชัย ไพโกล	สัญญา สิทธิเสนา	พิชญารัตน์ สิงหะ	วชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์	เทพพิทักษ์ เชื้อดวงมูย	อาภากรรัตน์ สุวรรณแทน	พนิดา ไชยเพชร	อัฐพล ชงยศ	รุ่งนภา ธีรกุลลา	ความถี่
1. ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหลายรูปแบบ เช่น E – Portfolio, Google Form, งานกลุ่ม และเครื่องมือประเมินหลากหลายด้าน เพื่อให้การวัดผลโปร่งใสครอบคลุม และสะท้อนพัฒนาการของนักเรียนอย่างรอบด้าน	✓	✓	✓	✓	✓				✓		6
2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนให้ครู นักเรียน และผู้ปกครองเข้าถึงข้อมูลผลการเรียนผ่านระบบดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถติดตาม ปรับปรุง และยกระดับคุณภาพการเรียนรู้การสอนได้ตรงตามความต้องการของนักเรียน			✓	✓		✓		✓	✓	✓	6

ตาราง 40 (ต่อ)

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ แนวทางพัฒนา										
	ไชยา ภาวะบุตริ	ธวัชชัย ไพไธล	สัญญา สิทธิเสนา	พิชญ์วราศม์ สิงหะ	วชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์	เทพพิทักษ์ เชื้อดวงมยุ	อาภากรรัตน์ สุวรรณแทน	พนิดา ไชยเพชร	อัฐพล ชิงยศ	รุ่งนภา เชื้อกุลลา
3. ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้ระบบฐานข้อมูลดิจิทัลและโปรแกรมประเมินผลเพื่อสร้างมาตรฐานเดียวกัน โปร่งใส และสะดวกต่อการติดตาม ปรับปรุงการเรียนการสอน รวมถึงการเทียบโอนผลการเรียน		✓	✓		✓		✓	✓		
										5

จากตาราง 40 พบว่า ผลการสรุปตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) สามารถสรุปแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหลายรูปแบบ เช่น E – Portfolio, Google Form, งานกลุ่ม และเครื่องมือประเมินผลหลากหลายด้าน เพื่อให้การวัดผลโปร่งใส ครบคลุม และสะท้อนพัฒนาการของนักเรียนอย่างรอบด้าน
2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนให้ครู นักเรียน และผู้ปกครองเข้าถึงข้อมูลผลการเรียนผ่านระบบดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถติดตาม ปรับปรุง และยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนได้ตรงตามความต้องการของนักเรียน

3. ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้ระบบฐานข้อมูลดิจิทัลและโปรแกรมประเมินผล เพื่อสร้างมาตรฐานเดียวกัน โปร่งใส และสะดวกต่อการติดตาม ปรับปรุงการเรียนการสอน รวมถึงการเทียบโอนผลการเรียน

1.4 ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

ตั้งคำถามสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...ผู้บริหารสามารถนิเทศและติดตามการเรียนการสอนผ่าน Zoom, Line หรือกลุ่มออนไลน์ นิเทศครูแบบกลุ่มเล็ก ติดตามงานวิชาการ และแก้ปัญหาได้ทันเวลา...”

(ไชยา ภวะบุตร, สัมภาษณ์ 6 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารควรสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรตั้งแต่การวางแผน การกำหนดปัญหากระบวนการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมถึงศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ ด้านการนิเทศการศึกษาและการใช้ดิจิทัลเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ...”

(ธวัชชัย ไพไธล, สัมภาษณ์ 30 สิงหาคม 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้สื่อดิจิทัล เช่น Zoom และ Line ในการนิเทศ กำกับ และติดตามการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยให้ครูได้รับคำแนะนำและข้อเสนอแนะทันที ทำให้การพัฒนาการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน...”

(สัณญา สิทธิเสนา, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้ระบบการสื่อสารออนไลน์เป็นเครื่องมือสำคัญในการนิเทศงานวิชาการ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูอย่างต่อเนื่อง และช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนได้ทันเวลา สร้างความใกล้ชิดและความร่วมมือระหว่างผู้บริหารและครูในสถานศึกษา...”

(พิญญารัตน์ สิงหะ, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้การประชุมออนไลน์ในการสื่อสารกับครูอย่างใกล้ชิด เพื่อติดตามการเรียนการสอนและแก้ไขปัญหาได้ทันที ทำให้การนิเทศมีประสิทธิภาพสูง และช่วยให้ครูได้รับข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา...”

(วชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการสื่อสารดิจิทัลเพื่อสร้างเครือข่ายทางวิชาการร่วมกับโรงเรียนอื่นและหน่วยงานภายนอก ทำให้การพัฒนาหลักสูตรและการนิเทศงานวิชาการมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน...”

(เทพพิทักษ์ เชื้อดวงมูย, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้การสื่อสารด้วยสื่อดิจิทัลเพื่อทำให้นิเทศเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ได้ตรงจุด และช่วยให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนสามารถพัฒนาความรู้และทักษะด้านวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง...”

(อาภรณ์รัตน์ สุวรรณเทน, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...บริหารโรงเรียนควรใช้การประชุมทางวิชาการและนิเทศผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล เพื่อสร้างความใกล้ชิดระหว่างครูและผู้บริหาร ทำให้ครูสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รับข้อเสนอแนะ และปรับปรุงกระบวนการสอนได้อย่างทันทั่วทั้ง...”

(พนิดา ไชยเพชร, สัมภาษณ์ 10 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้ช่องทางดิจิทัลในการนิเทศครูผู้สอนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รับข้อเสนอแนะ และติดตามผลการจัดการเรียนรู้ทันที ทำให้การพัฒนาการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการในสถานศึกษา...”

(อัฐพล ธงยศ, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้การประชุมทางวิชาการและนิเทศผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล เพื่อสร้างความใกล้ชิดระหว่างครูและผู้บริหาร ทำให้ครูสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รับข้อเสนอแนะ และปรับปรุงกระบวนการสอนได้อย่างทันท่วงที่ ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษา...”

(รุ่งนภา เชื้อกุลา, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

ตาราง 41 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม

ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ แนวทางพัฒนา	ไชยา ภาวะบุตร	วัชรชัย ไพฑล	สัญญา สิทธิเสนา	พิชญารัตน์ สิงหะ	วชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์	เทพพิทักษ์ เชื้อดวงผุย	อาภากรรัตน์ สุวรรณแทน	พินดา ไชยเพชร	อัฐพล ชงยศ	รุ่งนภา เชื้อกุลา	ความถี่
1. ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้สื่อดิจิทัล เช่น Zoom, Line หรือกลุ่มออนไลน์ ในการนิเทศ กำกับ และติดตามการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง สามารถแก้ปัญหาได้ทันเวลา และสร้างความใกล้ชิดระหว่างครูและผู้บริหาร	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓		7

ตาราง 41 (ต่อ)

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ แนวทางพัฒนา	นโยบาย ภาวะบุตร	ขวัญชัย ไพโรจน์	สัญญา สิทธิเสนา	พิชญ์วิทย์ สิมะ	วชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์	เทพพิทักษ์ เชื้อดวงมยุ	อภรณ์รัตน์ สุวรรณเพน	พินิดา ไชยเพชร	อัสพล ชงยศ	รุ่งนภา เชื้อกุล	ความถี่
2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ตั้งแต่การวางแผน การกำหนดปัญหากระบวนการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมถึงศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศด้านการนิเทศและดิจิทัล		✓				✓	✓	✓		✓	5
3. ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการสื่อสารดิจิทัลเพื่อสร้างเครือข่ายทางวิชาการกับโรงเรียนอื่นและหน่วยงานภายนอก เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาและความเข้มแข็งทางวิชาการ		✓		✓		✓			✓	✓	5

จากตาราง 41 พบว่า ผลการสรุปตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) สามารถสรุปแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้สื่อดิจิทัล เช่น Zoom, Line หรือกลุ่มออนไลน์ ในการนิเทศ กำกับ และติดตามการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง สามารถแก้ปัญหาได้ทันเวลา และสร้างความใกล้ชิดระหว่างครูและผู้บริหาร

2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ตั้งแต่การวางแผน การกำหนดปัญหากระบวนการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมถึงศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศด้านการนิเทศและดิจิทัล

3. ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการสื่อสารดิจิทัลเพื่อสร้างเครือข่ายทางวิชาการกับโรงเรียนอื่นและหน่วยงานภายนอก เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา และความเข้มแข็งทางวิชาการ

1.5 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ดังคำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...เน้นการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น จำนวนครูและนักเรียน และข้อจำกัดด้านอุปกรณ์ เพื่อให้หลักสูตรทันสมัยและครอบคลุมเทคโนโลยีใหม่ ๆ...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์ 6 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรเสริมสร้างภาวะผู้นำดิจิทัล โดยการเข้าร่วมการอบรมและสัมมนาเชิงปฏิบัติการด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อพัฒนาความสามารถในการบริหารจัดการเทคโนโลยี ทรัพยากร และเครือข่ายดิจิทัล ทั้งนี้ ควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการใช้สื่อดิจิทัล และจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสม พร้อมทั้งศึกษาดูงานจากสถานศึกษาที่มีความเป็นเลิศในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัล...”

(รัชชัย โพไพล, สัมภาษณ์ 30 สิงหาคม 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดนโยบายและวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการทางเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมทางสังคม...”

(สัญญา สิริทิเสนา, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรที่บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างสมรรถนะดิจิทัลและการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ผู้เรียน ควรจัดสรรทรัพยากรและสื่อดิจิทัลอย่างเหมาะสม เพื่อบูรณาการในหลักสูตรและสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ทันสมัย...”

(พิชญารัตน์ สิงหะ, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดหลักสูตรที่คำนึงถึงศักยภาพครู นักเรียน และทรัพยากร เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและนำไปปฏิบัติได้จริง...”

(วรวิมล บำรุงผดุงวิทย์, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการใช้ดิจิทัลเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตร เพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่...”

(เทพพิทักษ์ เชื้อดวงผุย, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัล และบูรณาการทักษะดิจิทัลที่ผู้เรียนเข้าถึงได้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนรอบด้าน...”

(อาภรณ์รัตน์ สุวรรณเทน, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดโครงสร้างหลักสูตรที่สะท้อนวิสัยทัศน์ดิจิทัล เพื่อเป็นแนวทางการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการใช้สื่อดิจิทัล ...”

(พนิดา ไชยเพชร, สัมภาษณ์ 10 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรออกแบบหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีดิจิทัลที่เข้าถึงได้จริง เพื่อสอดคล้องกับวิถีชีวิตผู้เรียนในปัจจุบัน ควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ใช้ดิจิทัล เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะจริง สอดคล้องกับวิถีชีวิตและสังคมดิจิทัล...”

(อัฐพล ชงยศ, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีวิสัยทัศน์และทักษะดิจิทัล สามารถใช้เทคโนโลยีสร้างสรรค์งานและเรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนาหลักสูตรที่มุ่งสร้างสมรรถนะดิจิทัลแก่ผู้เรียน เพื่อใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต...”

(รุ่งนภา เชื้อกุลลา, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

ตาราง 42 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม

ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ไชยา ภาวะบุตร	ชัชชัย ไพโรจน์	สัณญา สิทธิเสนา	พิชญ์ธรรมา สังหะ	วชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์	เทพพิทักษ์ เชื้อดวงผุย	อภรณ์รัตน์ สุวรรณแทน	พริดา ไชยเพชร	อัฐพล ชงยศ	รุ่งนภา เชื้อกุลลา	ความถี่
แนวทางพัฒนา											
1. ผู้บริหารโรงเรียนควรปรับหลักสูตรให้สอดคล้องบริบทท้องถิ่น ครู นักเรียน และทรัพยากร เน้นบูรณาการดิจิทัลเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะดิจิทัลเหมาะสม	✓			✓	✓				✓	✓	5

ตาราง 42 (ต่อ)

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ แนวทางพัฒนา	ไชยา ภาวะบุตร	ธวัชชัย ไพไธล	สัณญา ลิทธิเสนา	พิชญารัตน์ สิงหะ	วชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์	เทพพิทักษ์ เชื้อดวงมูย	อภรณ์รัตน์ สุวรรณแทน	พนิดา ไชยเพชร	อัฐพล ธงยศ	รุ่งนภา เชื้อกุลลา	ความถี่
2. ผู้บริหารโรงเรียนควร เสริมภาวะผู้นำดิจิทัล ผ่านการอบรม ศึกษาดูงาน จัดสรรทรัพยากร และสร้าง บรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อ ต่อการใช้สื่อดิจิทัลอย่างมี คุณภาพ		✓		✓			✓	✓	✓		5
3. ผู้บริหารโรงเรียนควร กำหนดนโยบายดิจิทัลและ เป้าหมายที่ชัดเจน ปรับปรุง หลักสูตรต่อเนื่อง บูรณา การทักษะดิจิทัลทุกสาระ เพื่อให้สอดคล้องสังคม และโลกยุคใหม่			✓			✓	✓	✓	✓	✓	6

จากตาราง 42 พบว่า ผลการสรุปตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) สามารถสรุปแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น ครู นักเรียน และทรัพยากร เน้นบูรณาการดิจิทัลเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะดิจิทัลที่เหมาะสม

2. ผู้บริหารโรงเรียนควรเสริมภาวะผู้นำดิจิทัล ผ่านการอบรม ศึกษาดูงาน จัดสรรทรัพยากร และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีคุณภาพ

3. ผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดนโยบายดิจิทัลและเป้าหมายที่ชัดเจน ปรับปรุงหลักสูตรต่อเนื่อง บูรณาการทักษะดิจิทัลทุกสาระ เพื่อให้สอดคล้องสังคมและโลกยุคใหม่

2. แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยนำความต้องการจำเป็นแต่ละด้านไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงาน วิชาการของโรงเรียนทั้ง 5 ด้าน โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน ผู้วิจัย เรียงลำดับตามตำแหน่งของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

2.1 ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ดังคำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...ใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้

ที่เหมาะสมกับนักเรียนหลายกลุ่มและบริบทต่าง ๆ...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์ 6 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารควรเสริมสร้างความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยเข้าร่วมอบรมและสัมมนาที่เน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ ตลอดจนสนับสนุนการออกแบบและนิเทศการเรียนรู้ในรูปแบบดิจิทัลอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนแนวทางการใช้สื่อนวัตกรรม ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนขยายโอกาส...”

(ธวัชชัย ไพไธล, สัมภาษณ์ 30 สิงหาคม 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเข้าร่วมอบรมและสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และสนับสนุนการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง...”

(สัจญญา สิทธิเสนา, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนครูให้ใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น แบบทดสอบออนไลน์ วิดีโอ และเว็บไซต์ เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย...”

(พิชญารักษ์ สิงหะ, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พร้อมจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนแนวทางการจัดการเรียนรู้...”

(อรินทร์ ใจแน่น, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมครูให้พัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล เพื่อช่วยให้ครูออกแบบกิจกรรมที่ตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน และเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน...”

(มนัส วงศ์ศรีชา, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

“...การพัฒนาครูด้านดิจิทัลเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้และสร้างการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนขยายโอกาส เช่น การใช้สื่อการสอนที่เน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างความสนใจแก่ผู้เรียน...”

(เบญญา หงษาชุม, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรมีบทบาทในการนิเทศและสนับสนุนครูให้ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้ทันสมัยและตอบสนองกับผู้เรียน...”

(จักรพงษ์ แสนสุริวงศ์, สัมภาษณ์ 10 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนครูให้เรียนรู้และใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Classroom และ Kahoot เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพ...”

(ศิริพร พลมาตย์, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้เทคโนโลยีให้สอดคล้องกับความต้องการและศักยภาพของนักเรียน เพื่อสร้างการเรียนรู้ที่เข้าถึงได้และเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน...”

(อมรรัตน์ วงศ์ศรียา, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

ตาราง 43 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	ไชยา ภาวะบุตรี	ธวัชชัย โพธิ์ใส	สัญญา สิทธิเสนา	พิชญ์รัตน์ สิงหะ	อรินทร์ ใจแนม	มนัส วงศ์ศรียา	เบญจมา หงษ์ชุม	จักรพงษ์ แสนสุริวงศ์	ศิริพร พลมาตย์	อมรรัตน์ วงศ์ศรียา	ความถี่
1. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียนและบริบทของโรงเรียน	✓			✓		✓	✓		✓	✓	6

ตาราง 43 (ต่อ)

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ แนวทางพัฒนา	ไชยา ภาวะบุตร	รัชชัย ไพไธล	สัญญา สิทธิเสนา	พิชญ์วรัศม์ สิงหะ	อรินทร ใจแมน	มนัส วงศ์ศรีชา	เบญจา หงษาชุม	จักรพงษ์ แสนสุริวงศ์	ศิริพร พลมาตย์	อมรรัตน์ วงศ์ศรียา	ความถี่
2. ผู้บริหารโรงเรียน ควรสนับสนุนครูและ บุคลากรเข้าร่วม อบรม สัมมนา และ นิเทศการเรียนรู้ ดิจิทัลอย่างเป็น ระบบ เพื่อยกระดับ ทักษะและคุณภาพ การจัดการเรียนรู้		✓	✓	✓		✓	✓	✓			6
3. ผู้บริหารโรงเรียน ควรจัดตั้งเครือข่าย ความร่วมมือ ระหว่างโรงเรียน เพื่อแลกเปลี่ยน แนวทางการใช้ เทคโนโลยีและ นวัตกรรมยกระดับ คุณภาพการเรียน การสอน		✓	✓		✓	✓					4

จากตาราง 43 พบว่า ผลการสรุปตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน
โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5

ขึ้นไป) สามารถสรุปแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียนและบริบทของโรงเรียน

2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนครูและบุคลากรเข้าร่วมอบรม สัมมนา และนิเทศการเรียนรู้ดิจิทัลอย่างเป็นระบบ เพื่อยกระดับทักษะและคุณภาพการจัดการเรียนรู้

2.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา

ตั้งคำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...สนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่เข้าถึงได้ทุกคน แม้ผู้เรียนอยู่ห่างไกล ครูและนักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์ 6 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารควรส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลด้วยการศึกษา ดูงานและแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อพัฒนาการวัดและประเมินผล ทั้งนี้ เพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้และสร้างการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในบริบทของโรงเรียนขยายโอกาส...”

(รัชชัย โพไหล, สัมภาษณ์ 30 สิงหาคม 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างระบบสนับสนุนการเรียนรู้ดิจิทัลที่เปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนในพื้นที่ห่างไกลมีส่วนร่วม...”

(สัณญา สิทธิเสนา, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนและสร้างสรรค์องค์ความรู้...”

(พิชญารัตน์ สิงหะ, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่เน้นการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ร่วมกัน...”

(อรินทร์ ใจแน่น, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...การนำแนวปฏิบัติที่ดีจากโรงเรียนอื่นมาใช้จะช่วยให้เสริมสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่เข้มแข็ง...”

(มนัส วงศ์ศรีชา, สัมภาษณ์ 24 มกราคม 2566)

“...ผู้บริหารควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการใช้ดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน...”

(เบญจา หงษาชุม, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...การปลูกฝังวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลควรมาจากการมีส่วนร่วมของครู นักเรียน และชุมชน...”

(จักรพงษ์ แสนสุริวงศ์, สัมภาษณ์ 10 กันยายน 2568)

“...ครูควรใช้สื่อดิจิทัล เช่น YouTube, Line และ Google Docs เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับนักเรียน...”

(ศิริพร พลมาตย์, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลควรส่งเสริมการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน...”

(อมรรัตน์ วงศ์ศรีชา, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

ตาราง 44 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม
 ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็น
 ของผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและ
 ใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ไชยา ภาวะบุตร	รัชชัย ไพไธล	สัญญา สิทธิเสนา	พิชญารัตน์ สิงหะ	อรินทร ใจแน่น	มนัส วงศ์ศรีชา	เป็ญจา หงษาซุม	จักรพงษ์ แสนสุริวงศ์	ศิริพร พลมาตย์	อมรัตน์ วงศ์ศรียา	ความถี่
แนวทางพัฒนา											
1. ผู้บริหารโรงเรียน ควรส่งเสริมครู พัฒนาความเป็น มืออาชีพด้านดิจิทัล ออกแบบกิจกรรม เรียนรู้เหมาะสม ผู้เรียนและบริบท โรงเรียน	✓		✓			✓	✓				4
2. ผู้บริหารโรงเรียน ควรจัดตั้งเครือข่าย ระหว่างโรงเรียน เพื่อแลกเปลี่ยน แนวทางดิจิทัล และ สนับสนุนการนิเทศ และจัดการเรียนรู้ ร่วมกัน		✓	✓		✓						3

ตาราง 44 (ต่อ)

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ	นายก อบจ.บุรีรัมย์	รศ.ชัย ไพบูลย์	สัญญา ลิทธิเสนา	พิชญ์วัฒน์ สิงห์	อรินทร์ ใจแมน	มนัส วงศ์ศรีชา	เบญจา หงษ์ชุม	จักรพงษ์ แสนสุริวงศ์	ศิริพร พลมาตย์	อมรรัตน์ วงศ์ศรียา	ความถี่
3. ผู้บริหารโรงเรียน ควรสนับสนุนการใช้ เครื่องมือดิจิทัล เช่น แบบทดสอบ ออนไลน์ วิดีโอ เว็บไซต์ หรือ แพลตฟอร์มการ เรียนรู้ออนไลน์ เพื่อ สร้างกิจกรรมการ เรียนรู้ที่หลากหลาย น่าสนใจ และตอบ โจทย์ความต้องการ ของผู้เรียนแต่ละคน				✓	✓			✓	✓	✓	5

จากตาราง 44 พบว่า ผลการสรุปตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) สามารถสรุปแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนการใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น แบบทดสอบออนไลน์ วิดีโอ เว็บไซต์ หรือแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย น่าสนใจ และตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน

2.3 ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

ดังคำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...พัฒนาการประเมินที่หลากหลาย รองรับนักเรียนทุกกลุ่ม เช่น การประเมินด้วยวิดีโอ งานกลุ่ม หรือการประเมินพฤติกรรม ลดการพึ่งพาการสอบเพียงรูปแบบเดียว...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์ 6 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการวัดผล และประเมินผลโดยสนับสนุนการสื่อสารหลายช่องทางระหว่างบุคลากรและเครือข่าย ชุมชน พร้อมการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ดิจิทัล ในการบริหารจัดการผลการเรียนและการเทียบโอนผลให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน...”

(รัชชัย ไพไหล, สัมภาษณ์ 30 สิงหาคม 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรพัฒนาระบบการวัดผลและประเมินผล ที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสะท้อนผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนอย่างรอบด้าน...”

(สัญญา สิริธิเสนา, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้ E – Portfolio และระบบประเมิน ออนไลน์ เพื่อช่วยติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ...”

(พิญญารัตน์ สิงหะ, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย เช่น คลิป วิดีโอ ผลงานกลุ่ม และการสังเกตพฤติกรรม เพื่อสะท้อนสมรรถนะผู้เรียน...”

(อรินทร์ ใจแน่น, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูใช้ดิจิทัลเพื่อวิเคราะห์ผล การเรียนรู้และเชื่อมโยงกับระบบประกันคุณภาพ...”

(มนัส วงศ์ศรีชา, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้ระบบฐานข้อมูลดิจิทัลในการเทียบโอนผลการเรียน เพื่อความโปร่งใสและมาตรฐานเดียวกัน...”

(เบ็ญจา หงษาชุม, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของครูอย่างต่อเนื่อง พร้อมสนับสนุนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้...”

(จักรพงษ์ แสงสุริวงศ์, สัมภาษณ์ 10 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนครูใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น Google Form, Kahoot ในการวัดและประเมินผล เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและโปร่งใส...”

(ศิริพร พลมาตย์, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการประเมินผลเพื่อสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละบุคคล...”

(อมรรัตน์ วงศ์ศรียา, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

ตาราง 45 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม
 ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็น
 ของผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล
 ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ แนวทางพัฒนา	ไชยา ภาวะบุตร	ธวัชชัย ไพไธล	สัญญา สิทธิเสนา	พิชญ์วัฒน์ สิงหะ	อรินทร์ ใจแนม	มนัส วงศ์ศรีชา	เป็ญจา หงษาชุม	จักรพงษ์ แสนสุริวงศ์	ศิริพร พลมาตย์	อมรรัตน์ วงศ์ศรียา	ความถี่
1. ผู้บริหารโรงเรียน ควรสนับสนุนการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล ในการวัดผลและ ประเมินผล หลากหลาย เช่น วิดีโอ งานกลุ่ม สังเกตพฤติกรรม และแพลตฟอร์ม ออนไลน์ สะท้อน พัฒนาการเรียนรู้	✓		✓	✓	✓				✓	✓	6

ตาราง 45 (ต่อ)

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ แนวทางพัฒนา	ไชยา ภวระบุตร	รัชชัย ไพไธล	สัญญา ลิทธิเสนา	พิชญ์วรัศม์ สิงหะ	อรินทร ใจแนม	มนัส วงศ์ศรีชา	เบญจา หงษาชุม	จักรพงษ์ แสนสุริวงศ์	ศิริพร พลมาตย์	อมรรัตน์ วงศ์ศรียา	ความถี่
2. ผู้บริหารโรงเรียน ควรส่งเสริมครูใช้ ดิจิทัลวิเคราะห์ผล ติดตามและ ประเมินผลอย่าง ต่อเนื่อง เชื่อมโยง กับระบบประกัน คุณภาพและบริบท ผู้เรียน		✓				✓		✓			3
3. ผู้บริหารโรงเรียน ควรใช้ระบบ ฐานข้อมูลดิจิทัลใน การเทียบโอนผล การเรียนรู้ เพื่อความ โปร่งใสและ มาตรฐานเดียวกัน							✓				1

จากตาราง 45 พบว่า ผลการสรุปตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน
โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่

5 ขึ้นไป) สามารถสรุปแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดผล และประเมินผลหลากหลาย เช่น วิดีโอ งานกลุ่ม สังเกตพฤติกรรม และแพลตฟอร์มออนไลน์ สะท้อนพัฒนาการผู้เรียน

2.4 ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

ดังคำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...ใช้เทคโนโลยีนิเทศครูและนักเรียนที่อยู่ห่างไกล ส่งเสริมการติดตามการเรียนการสอนและแก้ปัญหาได้อย่างทันเวลา ผ่าน Zoom, Line หรือกลุ่มออนไลน์...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์ 6 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลเป็นเครื่องมือหลัก ตั้งแต่การวางแผนการระบุปัญหา จนถึงการประเมินผล พร้อมศึกษาดูงานและประยุกต์แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการนิเทศการศึกษาเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการในบริบทของโรงเรียนขยายโอกาส...”

(ธวัชชัย ไพไธล, สัมภาษณ์ 30 สิงหาคม 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้ดิจิทัลเพื่อกำกับ ติดตามและสนับสนุนโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ในพื้นที่ห่างไกล...”

(สัณญา สิทธิเสนา, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Zoom และ Line ในการนิเทศและประชุมเชิงวิชาการกับครู...”

(พิญญารักษ์ สิงหะ, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดตาม
การเรียนการสอนและแก้ปัญหาได้ทันเวลา...”

(อรินทร์ ใจแน่น, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างเครือข่ายวิชาการผ่านสื่อดิจิทัล
เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส...”

(มนัส วงศ์ศรีชา, สัมภาษณ์ 10 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการ
พัฒนาหลักสูตรและการนิเทศ โดยใช้ดิจิทัลเป็นเครื่องมือหลัก...”

(เบญจา หงษาชุม, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้ระบบดิจิทัลในการนิเทศเพื่อติดตาม
ผลและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครู...”

(จักรพงษ์ แสนสุริวงศ์, สัมภาษณ์ 10 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรนิเทศครูผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อ
พัฒนากระบวนการสอนให้มีคุณภาพ...”

(ศิริพร พลมาตย์, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้สื่อดิจิทัลในการนิเทศ เพื่อ
เสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการและความร่วมมือในโรงเรียน...”

(อมรรัตน์ วงศ์ศรีชา, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

ตาราง 46 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม

ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็น

ของผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้าง

ความเข้มแข็งทางวิชาการ

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ	นายก อบจ.บึงกาฬ	ราชภัฏ บึงกาฬ	สสจ.บึงกาฬ	ผอ.สพป.บึงกาฬ	ผอ.สช.บึงกาฬ	ผอ.สวทช.บึงกาฬ	ผอ.สอ.บึงกาฬ	ผอ.สอ.บึงกาฬ	ผอ.สอ.บึงกาฬ	ผอ.สอ.บึงกาฬ	ความถี่
1. ผู้บริหารโรงเรียน ควรใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล เช่น Zoom, Line หรือระบบ ออนไลน์ นิเทศ ติดตาม และ แก้ปัญหาการเรียน การสอน ครูและ นักเรียนพื้นที่ห่างไกล อย่างทันเวลา	✓		✓	✓	✓			✓	✓		6
2. ผู้บริหารโรงเรียน ควรสนับสนุนครูและ บุคลากรมีส่วนร่วมใน การพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการ เรียนรู้ ใช้ดิจิทัลเป็น เครื่องมือหลัก ประยุกต์แนวปฏิบัติ ที่เป็นเลิศในการนิเทศ		✓					✓				2

ตาราง 46 (ต่อ)

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ	นายก อบจ.บุรีรัมย์	รศ.ชัย ไพโรจน์	สัญญา ลิทธิเสนา	พิชญ์วัฒน์ สิงห์	อรินทร์ ใจแมน	มนัส วงศ์ศรีชา	เบญจมา หงษ์ชุม	จักรพงษ์ แสนสุริวงศ์	ศิริพร พลมาตย์	อมรรัตน์ วงศ์ศรียา	ความถี่
3. ผู้บริหารโรงเรียน ควรสร้างเครือข่าย วิชาการผ่านสื่อ ดิจิทัล เพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เสริมความเข้มแข็ง ทางวิชาการ และ สนับสนุนความ ร่วมมือในโรงเรียน						✓				✓	2

จากตาราง 46 พบว่า ผลการสรุปตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) สามารถสรุปแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น Zoom, Line หรือระบบออนไลน์ นิเทศ ติดตาม และแก้ปัญหาการเรียนการสอน ครูและนักเรียนพื้นที่ห่างไกล อย่างทันเวลา

2.5 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ตั้งคำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

“...เน้นหลักสูตรที่ยืดหยุ่น รองรับนักเรียนหลากหลายกลุ่มและ
ข้อจำกัดด้านพื้นที่ เพื่อให้หลักสูตรทันสมัย...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์ 6 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารควรพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลด้วยการเข้าร่วมการอบรม
และสัมมนาที่เน้นการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัลเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา การใช้
ทรัพยากรและเครือข่ายดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการสร้างสภาพแวดล้อม
การเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน นอกจากนี้ การศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่มีการ
ปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านดิจิทัลสามารถนำแนวทางมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของ
โรงเรียนขยายโอกาส...”

(รัชชัย ไพใหญ่, สัมภาษณ์ 30 สิงหาคม 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดวิสัยทัศน์หลักสูตรที่ยืดหยุ่น
สามารถรองรับนักเรียนหลากหลายกลุ่มและข้อจำกัดด้านพื้นที่ โดยบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อ
สร้างการเรียนรู้ที่ทันสมัยและเข้าถึงได้...”

(สัญญา สิทธิเสนา, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...หลักสูตรควรคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน และใช้สื่อ
ดิจิทัลมาสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและทันสมัย...”

(พิชญารัตน์ สิงหะ, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...การพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนขยายโอกาสต้องใช้เทคโนโลยี
ดิจิทัลเป็นเครื่องมือหลัก เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้ที่เท่าเทียมและเหมาะสม
กับบริบทของชุมชน...”

(อรินทร์ ใจแน่น, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลเพื่อการเตรียมความพร้อมให้ครูและนักเรียนใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม รวมถึงจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อรองรับการเรียนรู้ในอนาคต...”

(มนัส วงศ์ศรีชา, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการใช้สื่อดิจิทัล โดยปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและความพร้อมของครูผู้สอน...”

(เบญจา หงษาชุม, สัมภาษณ์ 2 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนที่จะต้องสะท้อนการบูรณาการทักษะดิจิทัลในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม...”

(จักรพงษ์ แสงสุริวงศ์, สัมภาษณ์ 10 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตรดิจิทัล เพื่อให้นักเรียนในพื้นที่ห่างไกลได้เข้าถึงการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ...”

(ศิริพร พลมาตย์, สัมภาษณ์ 3 กันยายน 2568)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และชีวิตจริงได้อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย...”

(อมรรัตน์ วงศ์ศรียา, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2568)

ตาราง 47 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม

ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็น

ของผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ไชยา ภาวะบุตร	ธวัชชัย ไพเพิล	สัญญา ลิทธิเสนา	พิชญ์ธำรงค์ สิงหะ	อรินทร์ ใจแมน	มนัส วงศ์ศรีชา	เบญจมา หงษ์ชุม	จักรพงษ์ แสนสุริวงศ์	ศิริพร พงษ์มาตย์	อมรรัตน์ วงศ์ศรียา	ความถี่
1. ผู้บริหารโรงเรียน ควรจะมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล พัฒนาหลักสูตร ยืดหยุ่น รองรับ นักเรียนหลายกลุ่ม และใช้เทคโนโลยีเพื่อ การเรียนรู้ทันสมัย	✓		✓	✓	✓		✓	✓			6
2. ผู้บริหารโรงเรียน ควรสร้างบรรยากาศ เรียนรู้ดิจิทัล จัดสรร ทรัพยากร ส่งเสริม ทักษะเทคโนโลยี ให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ ปลอดภัย	✓	✓	✓			✓		✓		✓	6

ตาราง 47 (ต่อ)

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ แนวทางพัฒนา	ขยาย ภาวะบุตร	ขวัญชัย ไพโรจน์	สัญญา ลิทธิเสนา	พิชญ์ธรรม์ สิงหะ	อรินทร์ ใจแนม	มนัส วงศ์ศรีชา	เบญจา หงษาชุม	จักรพงษ์ แสนสุริวงศ์	ศิริพร พลมาตย์	อมรรตน์ วงศ์ศรียา	ความถี่
3. ผู้บริหารโรงเรียน ควรสนับสนุนและ ส่งเสริมครูมีส่วนร่วม ออกแบบหลักสูตร ดิจิทัล เพื่อให้ผู้เรียน ทุกกลุ่มเข้าถึงการ เรียนรู้คุณภาพ		✓	✓	✓	✓		✓		✓		6

จากตาราง 47 พบว่า ผลการสรุปตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) สามารถสรุปแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล พัฒนาหลักสูตรยืดหยุ่นรองรับนักเรียนหลายกลุ่มและใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ทันสมัย
2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างบรรยากาศเรียนรู้ดิจิทัล จัดสรรทรัพยากรส่งเสริมทักษะเทคโนโลยีให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ ปลอดภัย
3. ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างบรรยากาศเรียนรู้ดิจิทัล จัดสรรทรัพยากรส่งเสริมทักษะเทคโนโลยีให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ ปลอดภัย

ตาราง 48 แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่ได้จากการจัดกลุ่ม และสังเคราะห์

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารใน การเพิ่ม ประสิทธิภาพงาน วิชาการของ โรงเรียน	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงาน วิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะ ผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในการเพิ่มประสิทธิภาพ งานวิชาการของ โรงเรียน
1. ด้านการเป็น มืออาชีพ ด้านดิจิทัล ในการพัฒนา กระบวนการ เรียนรู้	1. ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี และสื่อดิจิทัล เช่น แบบทดสอบออนไลน์ วิดีโอ เว็บไซต์ และเกมการศึกษา เพื่อกระตุ้นและเพิ่ม คุณภาพการเรียนรู้ 2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนครูพัฒนาความ เชี่ยวชาญด้านดิจิทัล ผ่านการอบรม ปฏิบัติจริง และเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อเพิ่มศักยภาพ และความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยี	1. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนการใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อออกแบบ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความ แตกต่างของผู้เรียนและบริบทของโรงเรียน 2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนครูและ บุคลากรเข้าร่วมอบรม สัมมนา และนิเทศ การเรียนรู้ดิจิทัลอย่างเป็นระบบ เพื่อ	ผู้บริหารโรงเรียนควร ส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล เช่น แบบทดสอบ ออนไลน์ วิดีโอ เว็บไซต์ และเกมการศึกษา เพื่อ ยกระดับคุณภาพการ เรียนรู้ สนับสนุนให้ครู

ตาราง 48 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน
	3. ผู้บริหารโรงเรียนควรเสริมสร้างความเป็มืออาชีพดิจิทัล ด้วยการบูรณาการเทคโนโลยี ข้อมูล และนวัตกรรม เพื่อออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	ยกระดับทักษะและคุณภาพการจัดการเรียนรู้	และบุคลากร พัฒนาความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล ผ่านการอบรม ปฏิบัติจริง สัมมนา นิเทศ และเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อเพิ่มศักยภาพและความมั่นใจ พร้อมทั้ง บูรณาการเทคโนโลยี ข้อมูล และนวัตกรรม ในการออกแบบกิจกรรมที่ตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียนและบริบทโรงเรียน สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

ตาราง 48 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในการเพิ่มประสิทธิผลงาน วิชาการของโรงเรียน	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงาน วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการของ โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการ ของโรงเรียน
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ดิจิทัลในการ พัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา	1. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนการใช้ สื่อดิจิทัลและแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Line, YouTube, Google Classroom เพื่อ สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันและ การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครู และนักเรียน 2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างระบบ สนับสนุนและชุมชนการเรียนรู้ดิจิทัล ในสถานศึกษา โดยนำแนวทางปฏิบัติที่ดี จากโรงเรียนต้นแบบมาปรับใช้	1. ผู้บริหารโรงเรียนควร สนับสนุนการใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น แบบทดสอบออนไลน์ วิดีโอ เว็บไซต์ หรือแพลตฟอร์ม การเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อสร้าง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ หลากหลาย น่าสนใจ และตอบ โจทย์ความต้องการของผู้เรียน แต่ละคน	ผู้บริหารโรงเรียนควร สนับสนุน การใช้สื่อและแพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Line, YouTube, Google Classroom แบบทดสอบออนไลน์ วิดีโอ และเว็บไซต์ เพื่อสร้าง กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเอื้อต่อการแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ ดิจิทัล โดยประยุกต์แนวทาง ปฏิบัติที่ดีจากโรงเรียนต้นแบบ

ตาราง 48 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน
	3. ผู้บริหารโรงเรียนควรปลูกฝังและส่งเสริมให้ผู้เรียนและครูมีความรับผิดชอบต่อการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสม	การเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายน่าสนใจ และตอบโต้ความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน	และ ปลูกฝังความรับผิดชอบในการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสม ให้แก่ครูและผู้เรียน
3. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	1. ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหลายรูปแบบ เช่น E – Portfolio, Google Form, งานกลุ่ม และเครื่องมือประเมินหลากหลายด้าน	1. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดผลและประเมินผลหลากหลาย เช่น วิดีโอ งานกลุ่ม สังเกตพฤติกรรม และ	ผู้บริหารโรงเรียนควร ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย เช่น E – Portfolio, Google Form, วิดีโอ งานกลุ่ม การสังเกตพฤติกรรม และแพลตฟอร์มออนไลน์

ตาราง 48 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน
	เพื่อให้การวัดผลโปร่งใส ครอบคลุม และสะท้อนพัฒนาการของนักเรียนอย่างรอบด้าน 2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนให้ครู นักเรียน และผู้ปกครองเข้าถึงข้อมูลผลการเรียนผ่านระบบดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถติดตาม ปรับปรุง และยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนได้ตรงตามความต้องการของนักเรียน	แพลตฟอร์มออนไลน์ สะท้อนพัฒนาการผู้เรียน	เพื่อให้การวัดผลและประเมินผลมีความโปร่งใส ครอบคลุม และสะท้อนพัฒนาการผู้เรียนอย่างรอบด้าน ควรสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลผลการเรียนผ่านระบบดิจิทัลของครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อการติดตามและปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน รวมทั้งใช้ฐานข้อมูลดิจิทัลและโปรแกรมประเมินผล

ตาราง 48 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน
	3. ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้ระบบฐานข้อมูลดิจิทัลและโปรแกรมประเมินผล เพื่อสร้างมาตรฐานเดียวกัน โปร่งใส และสะดวกต่อการติดตาม ปรับปรุงการเรียนการสอน รวมถึงการเทียบโอนผลการเรียน		เพื่อสร้างมาตรฐานเดียวกัน โปร่งใส และรองรับการเทียบโอนผลการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	1. ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้สื่อดิจิทัล เช่น Zoom, Line หรือกลุ่มออนไลน์ ในการนิเทศ กำกับ และติดตามการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	1. ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น Zoom, Line หรือระบบออนไลน์ นิเทศ	ผู้บริหารโรงเรียนควร ใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น Zoom, Line หรือระบบออนไลน์ ในการนิเทศ ติดตาม

ตาราง 48 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพของวิชาการของโรงเรียน	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพของวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพของวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพของวิชาการของโรงเรียน
	สามารถแก้ปัญหาได้ทันเวลา และสร้างความใกล้ชิดระหว่างครูและผู้บริหาร 2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ตั้งแต่การวางแผน การกำหนดปัญหากระบวนการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมถึงศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศด้านการนิเทศและดิจิทัล	ติดตาม และแก้ปัญหาการเรียนการสอนครู และนักเรียนพื้นที่ห่างไกลอย่างทันเวลา	และแก้ปัญหาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงสร้างความใกล้ชิดระหว่างครูและผู้บริหาร สนับสนุนครูและบุคลากร มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ตั้งแต่การวางแผน การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และศึกษาดูงานจากโรงเรียนต้นแบบ พร้อมทั้งส่งเสริมการสื่อสารดิจิทัล

ตาราง 48 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพของวิชาการของโรงเรียน	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพของวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพของวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพของวิชาการของโรงเรียน
	3. ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการสื่อสารดิจิทัลเพื่อสร้างเครือข่ายทางวิชาการกับโรงเรียนอื่นและหน่วยงานภายนอก เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาและความเข้มแข็งทางวิชาการ		สร้างเครือข่ายทางวิชาการกับโรงเรียนและหน่วยงานภายนอก เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาและความเข้มแข็งทางวิชาการ
5. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	1. ผู้บริหารโรงเรียนควรปรับหลักสูตรให้สอดคล้องบริบทท้องถิ่น ครู นักเรียน และทรัพยากร เน้นบูรณาการดิจิทัลเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะดิจิทัลเหมาะสม	1. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล พัฒนาหลักสูตรยืดหยุ่น รองรับนักเรียนหลายกลุ่มและใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ทันสมัย	ผู้บริหารโรงเรียนควรมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องบริบทท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน เน้นการบูรณาการ

ตาราง 48 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในการเพิ่มประสิทธิผลงาน วิชาการของโรงเรียน	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงาน วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหารในการ เพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงาน วิชาการของโรงเรียน
	2. ผู้บริหารโรงเรียนควรเสริมภาวะผู้นำดิจิทัล ผ่านการอบรม ศึกษาดูงาน จัดสรรทรัพยากร และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการใช้สื่อดิจิทัล อย่างมีคุณภาพ 3. ผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดนโยบายดิจิทัลและเป้าหมายที่ชัดเจน ปรับปรุงหลักสูตรต่อเนื่อง บูรณาการทักษะดิจิทัลทุกสาระ เพื่อให้สอดคล้องสังคมและโลกยุคใหม่	2. ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างบรรยากาศเรียนรู้ดิจิทัล จัดสรรทรัพยากร ส่งเสริมทักษะเทคโนโลยีให้ผู้เรียน สร้างสรรค์ ปลอดภัย 3. ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างบรรยากาศเรียนรู้ดิจิทัล จัดสรรทรัพยากร ส่งเสริมทักษะเทคโนโลยีให้ผู้เรียน สร้างสรรค์ ปลอดภัย	เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะดิจิทัล กำหนดนโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจน พร้อมทั้งปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เสริมสร้าง ภาวะผู้นำดิจิทัล ผ่านการพัฒนาองค์ความรู้ การอบรม ศึกษาดูงาน และการจัดสรรทรัพยากร รวมถึงการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัลที่ปลอดภัย สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพ

จากตาราง 48 การสังเคราะห์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล เช่น แบบทดสอบออนไลน์ วิดีโอ เว็บไซต์ และเกมการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ สนับสนุนให้ครูและบุคลากรพัฒนาความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล ผ่านการอบรม ปฏิบัติจริง สัมมนา นิเทศ และเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อเพิ่มศักยภาพและความมั่นใจพร้อมทั้งบูรณาการเทคโนโลยี ข้อมูล และนวัตกรรมในการออกแบบกิจกรรมที่ตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน และบริบทโรงเรียน สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนการใช้สื่อและ แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Line, YouTube, Google Classroom แบบทดสอบออนไลน์ วิดีโอ และเว็บไซต์ เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเอื้อต่อการแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ดิจิทัล โดยประยุกต์แนวทางปฏิบัติที่ดีจากโรงเรียนต้นแบบ และปลูกฝังความรับผิดชอบในการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสม ให้แก่ครู และผู้เรียน

3. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และ ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ที่หลากหลาย เช่น E – Portfolio, Google Form, วิดีโอ งานกลุ่ม การสังเกตพฤติกรรม และแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อให้การวัดผลและประเมินผลมีความโปร่งใส ครอบคลุม และสะท้อนพัฒนาการผู้เรียนอย่างรอบด้าน ควรสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลผลการเรียน ผ่านระบบดิจิทัลของครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อการติดตามและปรับปรุงคุณภาพ การเรียนการสอน รวมทั้งใช้ฐานข้อมูลดิจิทัลและโปรแกรมประเมินผล เพื่อสร้างมาตรฐาน เดียวกัน โปร่งใส และรองรับการเทียบโอนผลการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็ง ทางวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น Zoom, Line หรือระบบ ออนไลน์ในการนิเทศ ติดตาม และแก้ปัญหาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงสร้างความใกล้ชิดระหว่างครูและผู้บริหาร สนับสนุนครูและบุคลากร มีส่วนร่วมในการพัฒนา

หลักสูตร ตั้งแต่การวางแผนการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ และศึกษาดูงานจากโรงเรียนต้นแบบ พร้อมทั้งส่งเสริมการสื่อสารดิจิทัลสร้างเครือข่ายทางวิชาการกับโรงเรียนและหน่วยงานภายนอก เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาและความเข้มแข็งทางวิชาการ

5. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนควรมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องบริบทท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน เน้นการบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะดิจิทัล กำหนดนโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจน พร้อมทั้งปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างภาวะผู้นำดิจิทัลผ่านการพัฒนาองค์ความรู้ การอบรม ศึกษาดูงาน และการจัดสรรทรัพยากร รวมถึงการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัลที่ปลอดภัย สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 สรุปผลตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และประสบการณ์การทำงาน ที่แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาระดับความต้องการจำเป็นของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน

4. เพื่อศึกษากรณีศึกษาของผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

5. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก และมากที่สุด ตามลำดับ

2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และประสบการณ์การทำงาน มีความแตกต่างกัน

3. ความต้องการจำเป็นของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนแต่ละด้าน มีลำดับแตกต่างกัน

4. ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 แสดงออกปรากฏชัดเจนตามข้อมูลเชิงประจักษ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2,098 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 237 คน หัวหน้างานวิชาการ 248 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,613 คน จากทั้งหมด 248 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ปีการศึกษา 2568 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 325 คน และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 348 คน จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 87 คน หัวหน้างานวิชาการ จำนวน 87 คน และครูผู้สอน จำนวน 174 คน จากทั้งหมด 87 โรงเรียน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Random Sampling)
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ประกอบไปด้วย แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นจากการศึกษาหลักการ กรอบแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำนวน 5 ด้าน ซึ่งแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบบสังเกต และแบบสัมภาษณ์
4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ตรวจสอบความถูกต้องทั้งความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง (Construct Validity) และด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ด้านการใช้ภาษา (Wording)

และด้านอื่น ๆ ของข้อคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควรให้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 48 ชุด แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและรายด้าน (Item Total Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน โดยเลือกข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.23 ขึ้นไปนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ซึ่งการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยสภาพปัจจุบันของแบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.454 – 0.690 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.943 แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.540 – 0.812 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.955

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการและครูผู้สอน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง และแบบออนไลน์

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน

1.1 สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล

ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา และด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และประสบการณ์การทำงานที่ต่างกัน พบว่า

2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

2.1.1 สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน

2.1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการ เพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา

นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน

2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน

2.2.1 สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ส่วนด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน

2.2.2 สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียน ประถมศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และ ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างาน วิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียน ประถมศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ส่วนด้านที่เหลือไม่แตกต่างกัน

2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

2.3.1 สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนาระบบการ เรียนรู้ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา และด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ไม่แตกต่างกัน ในส่วนด้านการสื่อสาร ดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.2 สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน ในส่วนด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) ในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.111$) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ($PNI_{modified} = 0.109$) ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ($PNI_{modified} = 0.102$) ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ($PNI_{modified} = 0.091$) ในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($PNI_{modified} = 0.072$)

4. ศึกษากรณีศึกษาของผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ผู้วิจัยเลือกโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) จำนวน 2 แห่ง ศึกษาในรูปแบบของการศึกษาเอกสาร การสังเกตการณ์ การสอบถาม การพูดคุย การสัมภาษณ์ อย่างเป็นทางการและการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ พบว่า ผู้บริหารทั้งสองโรงเรียนมีภาวะผู้นำดิจิทัลโดดเด่นในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นจุดเด่นสูงสุดของทั้งสองกรณีศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน

สามารถส่งเสริม สนับสนุน และขับเคลื่อนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ การฝึกอบรมครู การจัด Open Class และการพัฒนาหลักสูตรที่บูรณาการความรู้ด้านดิจิทัลอย่างสอดคล้องกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ส่งผลให้ครูมีศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย และผู้เรียนมีทักษะแห่งอนาคตเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน รองลงมา คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการศึกษา ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ตลอดจนด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษาและการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ซึ่งช่วยเสริมสร้างระบบบริหารจัดการที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ผู้บริหารยังมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลที่ส่งผลต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นและมาตรฐานการศึกษา ในภาพรวมของเขตพื้นที่ พบว่า ทั้งสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการอยู่ในระดับสูงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ให้ค่า $PNI_{modified}$ อยู่ในช่วง 0.072 – 0.111 ซึ่งแสดงว่าความต้องการจำเป็นของการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลในแต่ละด้านมีความแตกต่างกันไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษา ถือเป็นแบบอย่างของผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลโดดเด่นและประสบความสำเร็จในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งสามารถนำไปเป็นแนวทางและต้นแบบในการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนในเขตพื้นที่ได้

5. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 16 คน สรุปผลในแต่ละด้านได้ดังนี้

5.1 ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล เช่น แบบทดสอบออนไลน์ วิดีโอ เว็บไซต์ และเกมการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ สนับสนุนให้ครูและบุคลากรพัฒนาความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล ผ่านการอบรม ปฏิบัติจริง สัมมนา นิเทศ และเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อเพิ่มศักยภาพและความมั่นใจพร้อมทั้งบูรณาการเทคโนโลยี ข้อมูล และนวัตกรรมในการออกแบบกิจกรรมที่ตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน และบริบทโรงเรียน สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

5.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนการใช้สื่อและแพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Line, YouTube, Google Classroom แบบทดสอบออนไลน์ วิดีโอ และเว็บไซต์ เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเอื้อต่อการแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ดิจิทัล โดยประยุกต์แนวทางปฏิบัติที่ดีจากโรงเรียนต้นแบบ และปลูกฝังความรับผิดชอบในการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสม ให้แก่ครู และผู้เรียน

5.3 ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย เช่น E – Portfolio, Google Form, วิดีโอ งานกลุ่ม การสังเกตพฤติกรรม และแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อให้การวัดผลและประเมินผลมีความโปร่งใส ครอบคลุม และสะท้อนพัฒนาการผู้เรียนอย่างรอบด้าน ควรสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลผลการเรียน ผ่านระบบดิจิทัลของครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อการติดตามและปรับปรุงคุณภาพ การเรียนการสอน รวมทั้งใช้ฐานข้อมูลดิจิทัลและโปรแกรมประเมินผล เพื่อสร้างมาตรฐาน เดียวกัน โปร่งใส และรองรับการเทียบโอนผลการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.4 ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนควรใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น Zoom, Line หรือระบบออนไลน์ในการนิเทศ ติดตาม และแก้ปัญหาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงสร้างความใกล้ชิดระหว่างครูและผู้บริหาร สนับสนุนครูและบุคลากรมีส่วนร่วม ในการพัฒนาหลักสูตร ตั้งแต่การวางแผนการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ และศึกษาดูงาน จากโรงเรียนต้นแบบ พร้อมทั้งส่งเสริมการสื่อสารดิจิทัลสร้างเครือข่ายทางวิชาการ กับโรงเรียน

5.5 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนควรมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องบริบทท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน เน้นการบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะดิจิทัล กำหนดนโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจน พร้อมทั้งปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างภาวะผู้นำดิจิทัลผ่านการพัฒนาองค์ความรู้ การอบรม ศึกษาดูงาน และการ จัดสรรทรัพยากร รวมถึงการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัลที่ปลอดภัย สนับสนุน การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพและหน่วยงานภายนอก เพื่อยกระดับ คุณภาพการจัดการศึกษาและความเข้มแข็งทางวิชาการ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 มีประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ นำมาอภิปราย ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน

1.1 สภาพปัจจุบันของของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1.1.1 ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ อยู่ในระดับมากและมากกว่าด้านอื่น ๆ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารซึ่งปกติมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางการบริหารการศึกษา และในปัจจุบันได้เข้ารับการอบรมทั้งทางตรงและทางอ้อมจากหน่วยงานต้นสังกัดคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 เพราะในปัจจุบันการสื่อสารดิจิทัลถือเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่สุดเพราะจะช่วยให้หน่วยงานทุกหน่วยงานรับรู้ข่าวสารสิ่งต่าง ๆ อย่างชัดเจนและรวดเร็วและในปัจจุบันการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษาจะช่วยให้ครูได้รับรู้และเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องของการนิเทศการศึกษา ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนมีความจำเป็นที่ต้องใช้ทักษะ ความรู้ความสามารถทางด้านการนิเทศ เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประสบความสำเร็จและในการจัดการศึกษาในปัจจุบันผู้บริหารโรงเรียนต้องสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการให้เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้บริหารระดับสูงตั้งแต่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รวมถึงกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนด้วยกันตลอดจนรวมถึงครูผู้สอนซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาจะได้เกิดความมั่นใจในศักยภาพของตัวผู้บริหารโรงเรียนเอง ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องใช้การสื่อสารดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์ นโยบาย นิเทศการศึกษา และแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับครูและภาคีภายนอก พร้อมการสร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัล กับชุมชน องค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการวางแผนนิเทศ ติดตาม ให้คำปรึกษาการจัดกิจกรรมการเรียน

การสอน และประเมินผลนิเทศ ตลอดจนส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ผ่านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการและสนับสนุนงานวิชาการแก่ทุกภาคส่วน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ลา อำนาจ (2566, หน้า 125) เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าบริหารงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการสื่อสารดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ รพีภัทร อินทอง และธีรศักดิ์ อุปโมยอริชัย (2563, หน้า 381) เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 41 จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 41 จังหวัดกำแพงเพชร ด้านงานนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัฐพล พันโน (2566, หน้า 142) เรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่า ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ด้านการมีส่วนร่วม และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.1.2 ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้และทักษะในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานวิชาการอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกระบวนการสำคัญที่ต้องอาศัยความถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้ เช่น การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน การเทียบโอนผลการเรียน รวมทั้งการใช้ระบบสารสนเทศและแพลตฟอร์มออนไลน์อย่างต่อเนื่อง สิ่งเหล่านี้ช่วยให้กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผล และการวิเคราะห์ผลการเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งยังลดข้อผิดพลาดจากการดำเนินการแบบเอกสารหรือการทำงานด้วยมือ นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนยังมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อมาตรฐานคุณภาพภายในและนโยบายทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล จึงสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้

รวมกับการประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างเหมาะสมและมีทิศทางชัดเจน อีกทั้งยังสามารถสร้างนวัตกรรม เช่น เครื่องมือ แบบฟอร์ม และระบบประเมินผลในรูปแบบดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ที่สำคัญสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ได้จัดอบรมและพัฒนาความรู้ด้านดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) ให้กับบุคลากรอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ผู้บริหารโรงเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้รับโอกาสเสริมสร้างทักษะใหม่ ๆ และสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการทำงานด้านการวัดและประเมินผลได้จริงในบริบทของโรงเรียน และยังสร้างความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และความมั่นใจให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ทั้งครู ผู้เรียน และผู้ปกครอง นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พบว่า รชวรรณ คำชู และคณะ (2566, หน้า 250) เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิตร หงษ์สา (2565, หน้า) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5 พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5 ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน อยู่ในระดับมาก

1.1.3 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการวิเคราะห์บริบทของโรงเรียน และคาดการณ์อนาคตเพื่อนำมาใช้กำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังมีการกำหนดเป้าหมายและแผนดำเนินงานที่ชัดเจน รวมถึงเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการจัดสรรทรัพยากรดิจิทัล และการถ่ายทอดวิสัยทัศน์แก่บุคลากรเพื่อร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน จึงสะท้อนว่าผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทในการขับเคลื่อนหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่าง

เหมาะสม ที่สำคัญผู้บริหารโรงเรียนได้ผ่านการอบรมหรือการพัฒนาความรู้ด้านดิจิทัล ทำให้มีความมั่นใจมากขึ้นในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้จริงในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรุฒิ ไชยสัจย์ (2566, หน้า 127) เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า สภาพปัจจุบันภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา (2567, หน้า 160) เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.1.4 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ผู้บริหารโรงเรียนทำการปลูกฝังเจตคติและพฤติกรรมการใช้ดิจิทัลให้เป็นวิถีปฏิบัติปกติขององค์กร พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่ชัดเจนคือการส่งเสริมและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ดิจิทัลให้แก่ครูและบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ ผ่านโครงการอบรม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการทำงานประจำวัน นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนยังใช้การสื่อสารดิจิทัล เพื่อออกแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในองค์กร สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลที่หลากหลาย และเข้าถึงได้ง่าย การให้ความสำคัญกับการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายในและภายนอกชุมชน แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้นำที่ส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง และทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดอยู่แค่ในห้องเรียน การดำเนินการเหล่านี้ถูกกำกับและติดตามด้วยการนิเทศ ติดตามและประเมินผลผ่านช่องทางดิจิทัล เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามมาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา (2567, หน้า 160) เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล อยู่ในระดับ

มาก และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก

1.1.5 ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ผู้บริหารโรงเรียนมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียน ที่โดดเด่นคือการแสดงถึงความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัลอย่างเป็นมืออาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเลือกใช้เครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ เช่น ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ ข้อมูลการใช้แพลตฟอร์ม เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจ และวางแผนปรับปรุงการสอน ผู้บริหารโรงเรียนยังให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการเทคโนโลยีอย่างมีระบบ ทั้งการจัดสรรทรัพยากรและเครือข่ายดิจิทัลให้เพียงพอต่อการใช้งานของครู และผู้เรียน การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัล ที่ส่งเสริมกิจกรรมผู้เรียน เป็นสำคัญ โดยเน้นการบูรณาการสื่อเทคโนโลยีเข้ากับกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ และการสนับสนุนให้มีการวิจัยปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้ข้อมูลดิจิทัล และการสนับสนุนศักยภาพผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ผ่านการใช้เทคโนโลยี ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ลา อำนาจ (2566, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าบริหารงานวิชาการ และครูผู้สอน ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา (2567, หน้า 160) เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1.2.1 ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน อยู่ในระดับมากที่สุดและมากกว่าด้านอื่น ๆ แสดงให้เห็นถึงความคาดหวังของบุคลากรที่ต้องการให้ผู้บริหารโรงเรียนแสดงถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ผ่านระบบสารสนเทศและแพลตฟอร์มออนไลน์อย่างครบวงจรและไร้รอยต่อ ซึ่งหมายถึงการประยุกต์ใช้เครื่องมือขั้นสูงเพื่อเพิ่มความแม่นยำ ความยุติธรรม และความครอบคลุมในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน บุคลากรต้องการให้ผู้บริหารโรงเรียนมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในกระบวนการประเมินตามมาตรฐานคุณภาพภายในและนโยบายการศึกษา โดยใช้ดิจิทัลมาช่วยในการตรวจสอบและประกันคุณภาพอย่างเป็นอัตโนมัติ และที่สำคัญคือการที่ผู้บริหารโรงเรียนสามารถสร้างสรรค์เครื่องมือหรือแบบฟอร์มดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การจัดทำระเบียบการดำเนินงานวิชาการและการสื่อสารผลการเรียนอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพผ่านช่องทางดิจิทัลเป็นมาตรฐานสูงสุด การบรรลุสภาพที่พึงประสงค์นี้จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นในระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนอย่างสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิชญ์พิมล สุนทวงค์ (2565, หน้า 6) ได้ให้ความสำคัญด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลไว้ว่า การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในสถานศึกษา รวมไปถึงนำดิจิทัลเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน มีการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการตัดสินใจในเรื่องการทำงาน มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสม รวมไปถึงการประมวลผลข้อมูลสารสนเทศในโลกดิจิทัล และสอดคล้องกับแนวคิดของ ลลิตา แสนสุข (2566, หน้า 12 – 13) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การวัดและประเมินผลของสถานศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษา เน้นให้ครูมีการวัดผล ประเมินผล เทียบโอนประสบการณ์ผลการเรียนและอนุมัติผลการเรียนตามสภาพความเป็นจริงของนักเรียนเป็นรายบุคคลจัดให้มีการซ่อมเสริมกรณีที่มีผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน มีการจัดหาเครื่องมือในการวัดผล ประเมินผล เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล ส่งเสริมให้มีการจัดระบบ

สารสนเทศด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนเพื่อใช้ในการอ้างอิง ตรวจสอบและใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

1.2.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงถึงความต้องการให้ผู้บริหารโรงเรียนสร้างสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่สนับสนุนการเรียนรู้และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในทุกมิติของงานวิชาการ และการที่ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลให้เป็นค่านิยมหลักขององค์กร และใช้การสื่อสารดิจิทัล เพื่อออกแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในองค์กรให้เป็นพื้นที่แห่งการทดลองและสร้างสรรค์นวัตกรรม สนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลที่เข้าถึงได้ง่าย มีคุณภาพ และหลากหลาย การให้ความสำคัญกับการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายในและภายนอกชุมชน จะช่วยให้ครูและนักเรียนมีเครื่องมือที่ทันสมัยและเหมาะสมที่สุดในการจัดการเรียนรู้ และเพื่อให้มั่นใจว่าวัฒนธรรมนี้จะดำรงอยู่ ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อและนวัตกรรมดิจิทัลอย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง ให้เกิดขึ้นกับบุคลากรทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 128) เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญยาภรณ์ สังข์เมือง (2565, หน้า 60) เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

1.2.3 ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนความต้องการที่ชัดเจนของบุคลากรในสังกัด ที่ต้องการเห็นผู้บริหารโรงเรียนใช้การสื่อสารดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์ นโยบาย นิเทศการศึกษา และแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับครูและภาคีภายนอกอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางวิชาการเป็นไปอย่างรวดเร็ว โปร่งใส และสร้างความ

เข้าใจที่ถูกต้องตรงกันทั้งองค์กร การใช้ดิจิทัลในการนิเทศยังทำให้เกิดการช่วยเหลือและพัฒนาครูรายบุคคลได้อย่างตรงจุดและทันต่อสถานการณ์ และลดข้อจำกัดด้านเวลา และสถานที่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ การที่บุคลากรต้องการให้ผู้บริหารสร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัลกับชุมชน องค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง เพื่อให้เครือข่ายเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นแหล่งสนับสนุนทรัพยากรวิชาการที่จำเป็น การใช้ดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการวางแผนนิเทศ ติดตาม ให้คำปรึกษาการจัดกิจกรรมเรียนการสอน และประเมินผลนิเทศอย่างเป็นระบบ ตลอดจนการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ผ่านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการและสนับสนุนงานวิชาการ แก่ทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 127) เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการสื่อสารดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธันยาภรณ์ สังข์เมือง (2565, หน้า 60) เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ด้านส่งเสริมและสนับสนุน นิเทศการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

1.2.4 ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนความคาดหวังให้ผู้บริหารโรงเรียนพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน แสดงถึงความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัลอย่างลึกซึ้ง ในการสนับสนุนให้ครูและบุคลากรเลือกใช้เครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ เพื่อนำผลการวิเคราะห์มาใช้ในการวางแผนและปรับปรุงการสอนในระดับห้องเรียนอย่างต่อเนื่อง และทันเวลานอกจากนี้ มีการบริหารจัดการเทคโนโลยีอย่างมีระบบทั้งการจัดสรรทรัพยากรและเครือข่ายดิจิทัลให้มีเสถียรภาพและเพียงพอ และต้องเป็นผู้ที่สามารถสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัล ที่ส่งเสริมกิจกรรมผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยการบูรณาการสื่อเทคโนโลยีเข้ากับการจัดการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระอย่างมีคุณภาพสูงสุด การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือ และการ

สนับสนุนศักยภาพผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเครื่องมือดิจิทัล อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ญัษฐุณี ชีรปรเมศวร์ และคณะ (2567, หน้า 215) ได้ให้ความสำคัญด้านความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัลไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการ ส่งเสริมให้ครู บุคลากร มีทักษะการรู้เท่าทันในโลกดิจิทัล เช่น การปฏิบัติตามนโยบาย กติการมารยาท และระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต การประเมินความถูกต้อง และการสังเคราะห์ข้อมูล การผลิตสื่อสร้างสรรค์ ออกแบบบทเรียนออนไลน์ ผู้บริหาร สถานศึกษาจำเป็นต้องส่งเสริมให้ครู บุคลากร มีคุณธรรม จรรยาบรรณในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การสื่อสารที่ถูกต้องตามกฎหมายเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลอย่างถูกต้องปลอดภัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธันยาภรณ์ สังข์เมือง (2565, หน้า 60) เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับ คุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

1.2.5 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ความคาดหวังให้ผู้บริหารโรงเรียนนำพาหลักสูตรสถานศึกษาไปสู่อนาคต ได้อย่างแท้จริง กำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตรโดยใช้วิสัยทัศน์ดิจิทัล ผ่านกระบวนการ วิเคราะห์บริบทและการคาดการณ์อนาคตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูง เช่น การใช้ ข้อมูลขนาดใหญ่หรือปัญญาประดิษฐ์มาช่วยในการออกแบบหลักสูตร สามารถกำหนด เป้าหมายและแผนดำเนินงานที่ชัดเจนในการบูรณาการดิจิทัลกับทุกองค์ประกอบของ หลักสูตร และต้องเป็นผู้ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูในการออกแบบและปรับปรุง หลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ ผ่านการสร้างแพลตฟอร์มหรือ กระบวนการทำงานร่วมกันแบบดิจิทัล และจัดสรรทรัพยากรดิจิทัลและสื่อเทคโนโลยี ที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ วรวิทย์ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 127) เรื่อง ความต้องการจำเป็นและ แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

ชั้นยาภรณ์ สังข์เมือง (2565, หน้า 60) เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร และการวางแผนงานวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด

2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน และประสบการณ์การทำงาน มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง มีรายละเอียด ดังนี้

2.1.1 สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในความเป็นจริงแล้วผู้บริหารโรงเรียนถึงแม้ว่าจะสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทแต่ก็ยังเป็นบุคคลที่ไม่ได้รับการพัฒนาให้ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับดิจิทัลไม่ว่าเป็นในด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน รวมถึงด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการเพราะเรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นไม่ถนัด และในชีวิตประจำวันของการปฏิบัติงานผู้บริหารโรงเรียนก็ไม่มีเวลามากพอที่จะพัฒนาตัวเองให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับดิจิทัลจนเกิดเป็นภาวะผู้นำดิจิทัลมากจนเป็นที่พอใจต่อตัวผู้บริหารโรงเรียนเอง

แต่เมื่อพิจารณาด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้อยู่จะพบว่าผู้บริหารโรงเรียนมองว่าตนเองมีลักษณะดังกล่าวมากกว่า

ในขณะที่หัวหน้างานวิชาการและครูผู้สอนมองตัวผู้บริหารโรงเรียนว่าแสดงการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ไม่ชัดเจนที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะหัวหน้างานวิชาการและครูผู้สอนมองว่าผู้บริหารโรงเรียนไม่มีความชำนาญในการเลือกใช้เครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศรวมถึงยังมีการบริหารจัดการเทคโนโลยีไม่เป็นระบบเท่าที่ควรซึ่งแสดงให้เห็นชัดในเรื่องการจัดสรรทรัพยากรเครือข่ายดิจิทัลไม่ดีเท่าที่ควรขาดการบูรณาการสื่อเทคโนโลยีที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับประเด็นการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีนวัตกรรมเพื่อการศึกษา ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนมองตนเองเป็นบุคคลที่มุ่งมั่นในการส่งเสริมและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลรวมถึงใช้การสื่อสารดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อออกแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในองค์กรซึ่งหัวหน้างานวิชาการและครูผู้สอนมองไม่เห็นลักษณะดังกล่าว

ผลการวิจัยของผู้วิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์ ไชยสัตย์ (2566, บทคัดย่อ) เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า สภาพปัจจุบันภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิชัย วงษ์ศรีญา และคณะ (2567, หน้า 13) เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็กสภาพปัจจุบัน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน

2.1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัลภายในองค์กร ทั้งในด้านการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลของตนเอง การใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ และการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคลากรในโรงเรียน ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนา

คุณภาพการศึกษา ทั้งในด้านการพัฒนาบุคลากร การออกแบบแหล่งเรียนรู้ และการยกระดับการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาจะพบว่าผู้บริหารโรงเรียนมองว่าตนเองมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลชัดเจน แต่หัวหน้างานวิชาการและครูอาจยังไม่เห็นการนำวิสัยทัศน์ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติจริง อย่างเป็นรูปธรรม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะหัวหน้างานวิชาการและครูผู้สอนมองว่าผู้บริหารโรงเรียนยังขาดความสามารถในการกำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตรโดยใช้วิสัยทัศน์ดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์บริบทและคาดการณ์อนาคตด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม การกำหนดเป้าหมายและแผนดำเนินงานที่ชัดเจน การส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรดิจิทัลและสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการจะพบว่าผู้บริหารโรงเรียนมองว่าตนเองมีลักษณะดังกล่าวมากกว่า ในขณะที่หัวหน้างานวิชาการและครูผู้สอนมองตัวผู้บริหารโรงเรียนอาจยังขาดการแสดงออกถึงความสามารถในการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ผ่านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการและสนับสนุนงานวิชาการแก่ทุกภาคส่วนอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง

ในขณะที่ยังด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ซึ่งหัวหน้างานวิชาการและครูผู้สอนมองว่าความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนสูงกว่าที่ผู้บริหารมองตนเอง สะท้อนให้เห็นช่องว่างที่สำคัญในการปฏิบัติงานจริง โดยบุคลากรทางการศึกษาที่ทำงานใกล้ชิดกับกระบวนการเรียนการสอนมองเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนยังขาดความเชี่ยวชาญในการเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสมกับบริบทการเรียนรู้จริง การวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ รวมถึงการบริหารจัดการทรัพยากร และโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของครูและนักเรียน สอดคล้องกับประเด็นด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ซึ่งหัวหน้างานวิชาการและครูผู้สอนมองว่าความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ของผู้บริหารโรงเรียนสูงกว่าที่ผู้บริหารโรงเรียนมองตนเอง เพราะผู้บริหารโรงเรียนมุ่งเน้น

บทบาทในการบริหารจัดการเชิงนโยบายและการกำกับดูแลมากกว่าการปฏิบัติงานเชิงเทคนิคโดยตรง ทำให้มีโอกาสในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนผ่านระบบสารสนเทศและแพลตฟอร์มออนไลน์น้อยกว่าบุคลากรที่ปฏิบัติงานโดยตรง นอกจากนี้ ผู้บริหารโรงเรียนอาจตระหนักว่าแม้จะมีความเข้าใจกระบวนการประเมินตามมาตรฐานคุณภาพภายในและนโยบายการศึกษาในระดับหนึ่ง แต่ยังคงขาดความมั่นใจในทักษะการสร้างสรรค์เครื่องมือหรือแบบฟอร์มดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน การจัดทำระเบียบการดำเนินงานวิชาการ และการสื่อสารผลการเรียนอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยของผู้วิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์ ไชยสัตย์ (2566, บทคัดย่อ) เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิชัย วงษ์ศรีฐาน และคณะ (2567, หน้า 13) เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 พบว่า การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สภาพที่พึงประสงค์ จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งโดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน

2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน มีรายละเอียด ดังนี้

2.2.1 สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความคิดเห็นมากกว่าบุคลากรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบริบทของโรงเรียนและทรัพยากรที่มีอยู่ส่งผลต่อการปฏิบัติและการรับรู้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร เมื่อพิจารณาแยกตามด้าน พบว่า ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนา

กระบวนการเรียนรู้ โรงเรียนประถมศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเป็นระบบและตรงกับกลุ่มผู้เรียนมากกว่า ขณะที่โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาต้องดูแลผู้เรียนที่มีความหลากหลาย การออกแบบและพัฒนากระบวนการเรียนรู้จึงมีความซับซ้อนและอาจทำให้การใช้ดิจิทัลไม่ชัดเจนเท่าโรงเรียนประถมศึกษาในด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน โรงเรียนประถมศึกษามักใช้ระบบวัดและประเมินผลที่มีแบบแผนแน่นอน จึงเอื้อต่อการนำดิจิทัลมาใช้ได้อย่างเป็นระบบ ในขณะที่โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีผู้เรียนหลายระดับชั้น ทำให้การประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผลต้องปรับรูปแบบให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่แตกต่างกัน จึงอาจสะท้อนผลการรับรู้ในระดับที่ต่างกัน ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษาและการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษามีการสื่อสารและประสานงานภายในที่ชัดเจน ครอบคลุมผู้เรียนกลุ่มเดียว จึงเอื้อต่อการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการนิเทศและพัฒนาวิชาการได้ตรงเป้าหมายมากกว่า ส่วนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาต้องจัดการข้อมูลที่หลากหลายตามระดับชั้น ทำให้การสื่อสารดิจิทัลอาจมีความซับซ้อนมากกว่า ในขณะที่ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ไม่พบความแตกต่างกันแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาตระหนักและให้ความสำคัญต่อการกำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตรและการส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลอย่างเท่าเทียมกัน แม้จะมีลักษณะผู้เรียนต่างกัน แต่ต่างก็มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สัจญญา สิทธิเสนา (2568, สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2568) ที่นำเสนอว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษามีแนวโน้มมีภาวะผู้นำดิจิทัลมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เนื่องจากโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มักจะได้รับนโยบายและมีการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมากกว่า ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนต้องปรับตัวและพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้อง เช่น การสร้างวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล การพัฒนาบุคลากร และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาวะผู้นำดิจิทัล ไม่ว่าจะเป็น 1) การสนับสนุนด้านเทคโนโลยี โรงเรียนประถมศึกษามักมีนโยบายและงบประมาณสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในโรงเรียนมากกว่าทำให้ผู้บริหารต้องมีความรู้และทักษะด้านนี้ 2) การปรับตัวและ

นโยบาย ผู้บริหารโรงเรียนประถมจึงมักถูกผลักดันให้สร้างความตระหนัก พัฒนาวิสัยทัศน์ และกำหนดนโยบายเพื่อนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด 3) การพัฒนาบุคลากร ผู้บริหารโรงเรียนประถมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อยกระดับการเรียนการสอน 4) ความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน ผู้บริหารทุกระดับจำเป็นต้องมีทักษะด้านดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ แต่โรงเรียนประถมศึกษาอาจอยู่ในกลุ่มที่ได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาอย่างต่อเนื่องมากกว่า จะเห็นได้จากในปัจจุบันผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาได้รับการพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีภาวะผู้นำดิจิทัล เช่น งานวิจัยของอาณัฐรุช นพกุลวงศ์ (2566, บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 ที่นำเสนอว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 ได้รับการพัฒนาให้เกิดภาวะผู้นำดิจิทัลในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการ รวมถึงการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาครู และบุคลากร เพื่อให้ครู และบุคลากร สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ และต้องใช้เทคโนโลยีอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และถูกต้องตามกฎหมาย โดยผู้บริหารต้องกำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และการที่ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลยังไม่มากเท่าที่ควร ซึ่งมีงานวิจัยที่นำเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เช่น งานวิจัยของจุฑามาศ มุลกระโทก และคณะ (2566, บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 นำเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 มีดังนี้ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เทคโนโลยีในการบริหารอย่างเหมาะสม มีความคิดริเริ่ม สนับสนุนให้มีการใช้ระบบดิจิทัล ส่งเสริมการพัฒนาทักษะของบุคลากร 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับหลักสูตร ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน

ให้เหมาะสมกับผู้เรียน 3) ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอยู่เสมอ 4) ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารสถานศึกษาดูวางแผนการพัฒนาสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบท จัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรติดตามและประเมินผลการใช้งานเทคโนโลยี ส่งเสริมหลักสูตรทางด้านคุณธรรม เสริมสร้างความรับผิดชอบร่วมกัน เป็นผู้ใช้งานเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ

2.2.2 สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างตามลักษณะโรงเรียน โดยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา มีความคิดเห็นสูงกว่าโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนประถมศึกษา มีความตระหนักและให้ความสำคัญต่อภาวะผู้นำดิจิทัลในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนมากกว่า เมื่อพิจารณาแยกตามด้าน พบว่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา มีบทบาทและปฏิบัติหน้าที่สูงกว่าโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เนื่องจากให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะดิจิทัล การสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในองค์กร การติดตาม และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นการสนับสนุนและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ดิจิทัล พร้อมการออกแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในองค์กร ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา มีความสามารถในการกำหนดทิศทางและแผนพัฒนาหลักสูตรโดยอิงวิสัยทัศน์ดิจิทัลสูงกว่า เน้นการวิเคราะห์บริบทและคาดการณ์อนาคตด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมพร้อมสนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ที่เน้นการกำหนดทิศทางการจัดสรรทรัพยากรดิจิทัล และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน โรงเรียนประถมศึกษา ก็มีบทบาทสูงกว่า

โดยผู้บริหารโรงเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการประเมินผล จัดทำระบบสารสนเทศ และสร้างเครื่องมือดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนระบบประกันคุณภาพภายในที่เน้นการใช้ดิจิทัลในการวัดผลและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ด้านการเป็นมืออาชีพ ด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ทั้งสองลักษณะโรงเรียนมีความคิดเห็นใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารทั้งสองกลุ่มมีความเชี่ยวชาญในการใช้เครื่องมือดิจิทัล บริหารจัดการเทคโนโลยีและเครือข่ายดิจิทัล สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมผู้เรียน และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับครู ชุมชน และหน่วยงานภายนอกเพื่อสนับสนุน การนิเทศและพัฒนาวิชาการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มนัส วงศ์ศรีชา (2568, สัมภาษณ์, 27 กันยายน 2568) ที่นำเสนอว่าภาวะผู้นำดิจิทัลที่พึงประสงค์ ของผู้บริหารโรงเรียน คือ การที่ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัล ส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาศักยภาพ และนำ เทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้ทันสมัยและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง โดยองค์ประกอบที่สำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน จะต้องประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน 2) การเป็น มืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของครู และบุคลากรให้มีความพร้อมและสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ ได้อย่างเต็มศักยภาพ และใช้ข้อมูลต่าง ๆ ประกอบการตัดสินใจ เพื่อปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพ 3) การสร้างวัฒนธรรมการ เรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและ สนับสนุนให้บุคลากรทั้งครูและนักเรียนใช้เทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอและสร้างบรรยากาศ การเรียนรู้ที่เน้นนวัตกรรมโดยเฉพาะนวัตกรรมเพื่อการศึกษา 4) ความรู้และทักษะในการ ใช้ดิจิทัลในการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน มีทักษะในการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและคอมพิวเตอร์อย่างคล่องแคล่ว สามารถนำไปใช้ในการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ และ 5) การสื่อสารดิจิทัล ในการนิเทศการศึกษาและการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ใช้การสื่อสารในรูปแบบ ดิจิทัลเพื่อให้การนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ

และสามารถสร้างเครือข่าย ประชาสัมพันธ์ และสื่อสารกับบุคลากรและหน่วยงานภายนอก เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ และสิ่งที่สำคัญ นอกเหนือจากองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบนี้ คือ การที่ผู้บริหารเป็นบุคคลที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และสามารถบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม จะช่วยให้การเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนประสบผลสำเร็จ

2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน มีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม และรายด้านไม่ว่าจะเป็นด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน และพบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะเฉพาะทางที่เกื้อหนุนให้เกิดภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนไม่ว่าจะเป็น ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ผู้บริหารสามารถกำหนดทิศทางและแผนการพัฒนาหลักสูตรโดยอิงเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม พร้อมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครู ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารโรงเรียนสามารถเลือกใช้เครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ รวมถึงสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัลและบูรณาการสื่อเทคโนโลยีเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่ผู้บริหารโรงเรียนสามารถส่งเสริมและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะดิจิทัล ใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในองค์กร และนิเทศติดตามผลการเรียนอย่างต่อเนื่อง ส่วนด้านความรู้และทักษะในการใช้

ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้บริหารโรงเรียนเข้าใจ ในมาตรฐานและนโยบายการศึกษา พร้อมทั้งสร้างและประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อ สนับสนุนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ดังนั้นการที่ผู้บริหารโรงเรียนสามารถเชื่อมโยง ทุกด้านเข้าด้วยกันได้เป็นอย่างดีจึงถือว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ประสบความสำเร็จในการบริหารและพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนให้สามารถ เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ส่วนการที่ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ที่พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 – 20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนมีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี ขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่ค่อยได้ใช้การติดต่อสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัลเนื่องจากอาจมีข้อจำกัดในเรื่องสายตา หรือการเข้าถึงสื่อดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์ ไชยสัตย์ (2566, บทคัดย่อ) เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า สภาพที่พึง ประสงค์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์การในการ ปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชยดา นรสาร และคณะ (2567, หน้า 171 – 172) เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวม ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิชัย วงษ์ศรีธัญญา และคณะ (2567, หน้า 12) เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า การ บริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็กสภาพปัจจุบัน การจำแนกตามประสบการณ์การ ปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3.2 สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการเป็นมืออาชีพ ด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานที่ต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอาจเป็น เพราะผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน ที่ต่างกันต่างมองเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนมีความสามารถในการกำหนดทิศทางการพัฒนา หลักสูตรและเลือกใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและมี ประสิทธิภาพ เหตุผลที่ทำให้เกิดลักษณะนี้อาจเป็นเพราะการกำหนดทิศทางการพัฒนา และพัฒนากระบวนการเรียนรู้เป็นหน้าที่สำคัญพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียนทุกคน อีกทั้ง ได้รับแนวทางและการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัดทำให้มีทรัพยากรและมาตรฐาน ในการปฏิบัติงานใกล้เคียงกัน นอกจากนี้การเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงการ เรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนรุ่นต่าง ๆ ทำให้ทั้งผู้บริหาร โรงเรียนรุ่นเก่าและรุ่นใหม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ด้านนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณา เมื่อพิจารณาด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียน และด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษาและสร้างความ เข้มแข็งทางวิชาการ พบว่า ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และ ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี และผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างาน วิชาการ และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปีมีความคล่องตัวและเปิดรับเทคโนโลยีและนวัตกรรม ดิจิทัลได้รวดเร็ว ในขณะที่ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนที่มี ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี มองว่าตนเองไม่ค่อยมีความรู้ความสามารถในการ สื่อสารดิจิทัลเมื่อเห็นการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนโดยใช้การสื่อสารดิจิทัลมองว่าเป็นสิ่ง แปลกใหม่และยอมรับว่าผู้บริหารโรงเรียนมีภาวะผู้นำดิจิทัลและนำการสื่อสารดิจิทัลมาใช้ ประโยชน์ในการนิเทศการศึกษาจึงทำให้มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า งานวิชาการ และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา (2567, บทคัดย่อ) เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนก
 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ
 สุวิชัย วงษ์ศรีญา และคณะ (2567, หน้า 13) เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการ
 พัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก
 สภาพที่พึงประสงค์ การจำแนกตามประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน โดยรวม แตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของ
 ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 แต่ละด้าน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
 หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน พบว่า โดยพิจารณาเรียงลำดับความสำคัญของความ
 ต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ด้านการเป็นมืออาชีพทางด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้มีความ
 ต้องการจำเป็นในการพัฒนาอยู่ในอันดับแรก (โดยมีค่า $PNI_{modified} = 0.111$) เพราะว่าคำว่า
 มืออาชีพ หมายถึง การแสดงออกถึงความเชี่ยวชาญทางด้านดิจิทัลซึ่งในการวิจัยครั้งนี้
 ผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 87 คน มีประสิทธิภาพการทำงานตั้งแต่
 10 ปี ขึ้นไปจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 89.66 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียน
 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุค่อนข้างมากอาจมีข้อจำกัดบางอย่างเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี
 ดิจิทัล ซึ่งควรได้รับการพัฒนามากกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ
 ณัฐวุฒิ ธีรปรเมศวร์ และคณะ (2567, หน้า 215) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะด้านความเป็น
 มืออาชีพทางดิจิทัลไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการส่งเสริมให้ครู บุคลากร มีทักษะ
 การรู้เท่าทันในโลกดิจิทัล เช่น การปฏิบัติตามนโยบาย กติกา มารยาท และระเบียบข้อ
 ปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต การประเมินความถูกต้องและการสังเคราะห์ข้อมูล การ
 ผลิตสื่อสร้างสรรค์ ออกแบบบทเรียนออนไลน์ ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องส่งเสริม
 ให้ครู บุคลากร มีคุณธรรม จรรยาบรรณในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การสื่อสาร
 ที่ถูกต้องตามกฎหมายเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างถูกต้องปลอดภัยและ
 สอดคล้องกับแนวคิด ของ กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา (2567, หน้า 13) ได้อธิบายถึงการพัฒนา
 กระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินงานที่ส่งเสริมให้เกิดการมีการจัดทำ การจัดการ
 เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยพิจารณาถึงความแตกต่างและความสนใจของแต่ละ

บุคคล มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่อำนวยความสะดวกในกิจกรรมการเรียนรู้ มีการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือผู้เรียนมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความรู้คู่กับคุณธรรมสามารถนำไปสู่การดำรงชีวิตประจำวันได้ครูผู้สอนมีการนำเอาการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ รวมทั้งมีการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอน

ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาอยู่ในลำดับที่ 2 (โดยมีค่า $PNI_{modified} = 0.109$) เพราะว่าการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลถือเป็นรากฐานสำคัญของการขับเคลื่อนการศึกษา หากผู้บริหารโรงเรียนไม่สามารถสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยี บุคลากรและครูผู้สอนก็จะไม่ตระหนักถึงคุณค่าและโอกาสในการใช้ดิจิทัลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การขาดวัฒนธรรมดิจิทัลทำให้การใช้สื่อเทคโนโลยีไม่เกิดผลเท่าที่ควรจึงเป็นความต้องการเร่งด่วนในลำดับรองลงมา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ดาวรสุวรรณ ถวิลการ (2564, หน้า 183) ได้อธิบายถึงการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการออกแบบกระบวนการเรียนการสอน ผลิตรายการนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียนนำไปสู่การวัดและประเมินผลโดยใช้การใช้เทคโนโลยีในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนแต่ละบุคคลแล้วเชื่อมโยงสู่ข้อสรุปเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการสอนและการเรียนรู้ต่อไป และสอดคล้องกับแนวคิดของ นพรัตน์ แยมโกสุม (2565, หน้า 12) ได้อธิบายถึงการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อ รวมถึงนวัตกรรมการเรียนการสอน โดยมีการจัดทำทะเบียนสื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึงการประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการศึกษา พร้อมทั้งการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีที่เพียงพอเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาอยู่ในลำดับที่ 3 (โดยมีค่า $PNI_{modified} = 0.102$) เพราะว่าการประเมินผลทางการศึกษายุคใหม่ต้องอาศัยระบบดิจิทัลเพื่อความถูกต้อง รวดเร็ว และโปร่งใส แต่จากการวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนยังมีข้อจำกัดด้านทักษะการใช้เครื่องมือประเมินดิจิทัล ทำให้การประเมินยังคงใช้วิธีการแบบเดิมเป็นส่วนใหญ่ จึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ดาวรสุวรรณ ถวิลการ (2564, หน้า 183) ได้ให้อธิบายถึง ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการออกแบบกระบวนการเรียนการสอนผลิตสื่อนวัตกรรม สร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียนนำไปสู่การวัดและประเมินผลโดยใช้ เทคโนโลยีในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนแต่ละบุคคลแล้วเชื่อมโยง สู่ข้อสรุปเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการสอนและการเรียนรู้ต่อไป และสอดคล้องกับแนวคิด ของ ชลนิชา ศิลาพงษ์ (2564, หน้า 19) ได้ให้อธิบายถึง การวัดผล ประเมินผลและดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียน หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัดของหลักสูตร เน้นการประเมินตามสภาพจริงส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล และประเมินผลเพื่อ สนองตอบต่อตัวชี้วัดการเรียนรู้ นำผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และตัดสินผล การเรียน สถานศึกษาต้องมีกระบวนการจัดการที่เป็นระบบเพื่อให้การดำเนินการวัดผล และประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และให้ผลการประเมิน ที่ตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน

ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็ง ทางวิชาการ มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาอยู่ในลำดับที่ 3 (โดยมีค่า $PNI_{modified} = 0.091$) เพราะว่าการสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญในการนิเทศการศึกษา แต่จากผลการวิจัย พบว่าผู้บริหารโรงเรียนยังใช้วิธีการสื่อสารแบบดั้งเดิมเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ไม่สามารถ ติดตามงานหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางวิชาการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การใช้ ดิจิทัลเพื่อการสื่อสารจึงยังเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2564, หน้า 7) ได้ให้อธิบายถึงด้านการสื่อสารดิจิทัล หมายถึง ทักษะการสื่อสาร การโน้มน้าว การจูงใจให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ สนับสนุนการ นำเทคโนโลยีมาใช้ในการสื่อสารกับบุคลากรภายในสถานศึกษาเพื่อกระตุ้นการตัดสินใจ ร่วมกันในงานวิชาการ และใช้การสื่อสารด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลายและเทคโนโลยี ดิจิทัลในการสื่อสารกับองค์กรภายในและระหว่างองค์กรเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนางาน วิชาการ สอดคล้องกับแนวคิดของ นพรัตน์ แยมโกสุม (2565, หน้า 55 – 56) ได้ให้อธิบาย ถึง การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารหรือหัวหน้างานดำเนินการ การติดตาม การให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนของครู ซึ่งเป็นกระบวนการที่ส่งผลให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของ

ครูผู้สอน เพื่อการพัฒนาผู้เรียนได้ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพและทำให้การจัดการศึกษา บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ นัฐพล พันโน (2565, หน้า 72 – 73) ได้อธิบายถึง การสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ หมายถึง การสำรวจความต้องการและจัดให้มีความรู้ เสริมทักษะด้านความคิด เทคนิค ทักษะทางวิชาการ ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษาร่วมไปถึงการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น ๆ ในภาครัฐ เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตพื้นที่การศึกษา ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น สร้างเครือข่ายการพัฒนาวิชาการ การระดมทรัพยากร ตลอดจนการประสานความร่วมมือวิทยากรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษา

ในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (โดยมีค่า $PNI_{modified} = 0.072$) เพราะว่าผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มีวิสัยทัศน์และตระหนักถึงความสำคัญในการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่แล้ว ทำให้ด้านนี้ไม่ใช่ความจำเป็นเร่งด่วนมากนัก แต่ก็ยังคงต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้หลักสูตรสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อะธิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 36) ได้อธิบายถึงการมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการดำเนินงานในสถานศึกษา ความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์ สามารถสร้างกลยุทธ์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน การส่งเสริม การสื่อสารกับครูและบุคลากรในสถานศึกษาให้สามารถเรียนรู้ ปรับตัว พัฒนาตนเอง มีกระบวนการวางแผนการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาและสามารถสร้างนวัตกรรมทางเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา รวมทั้งแผนพัฒนาสถานศึกษาหรือแผนการสอนอื่น ๆ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดความสำเร็จอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แคทรียา บุตรศรีพา (2565, หน้า 67) ได้อธิบายถึง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรเอง โดยการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศจากชุมชนและสถานศึกษา การจัดสรรบุคลากรและแผนการสอน รวมถึงการพัฒนาอย่างเป็นระบบการจัดตารางเวลาอย่างเหมาะสม และการปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ทั้งในด้านการกำหนดจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหา การเรียนการสอน และการวัดผล ประเมินผล

4. ผลการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) จากการศึกษาภาคสนามในโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสุนทรวิจิตร (บำรุงวิทยา) และโรงเรียนบ้านม่วงแดง (พระเทพวรมุณีอุปถัมภ์) พบว่าผู้บริหารโรงเรียนทั้งสองโรงเรียนมีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนที่โดดเด่นในทุกด้าน และสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างมีระบบ จนทำให้โรงเรียนมีความโดดเด่นและได้รับรางวัลระดับเขตการศึกษาและระดับประเทศ โดยเรียงลำดับตามด้านที่โดดเด่นได้ดังนี้

4.1 ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า ผู้บริหารทั้งสองโรงเรียนให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนอย่างจริงจัง เช่น ใช้ Google Classroom, Line กลุ่มเรียน และการจัด Open Class เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครู ส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจเรียนมากขึ้น คิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ญัฐวุฒิ ชีรปรเมศวร์ และคณะ (2567, หน้า 215) ได้ให้ความสำคัญด้านความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัลไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการส่งเสริมให้ครู บุคลากร มีทักษะการรู้เท่าทันในโลกดิจิทัล เช่น การปฏิบัติตามนโยบาย กติการมายาห์ และระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต การประเมินความถูกต้องและการสังเคราะห์ข้อมูล การผลิตสื่อสร้างสรรค์ ออกแบบบทเรียนออนไลน์ ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องส่งเสริมให้ครู บุคลากร มีคุณธรรม จรรยาบรรณในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การสื่อสารที่ถูกต้องตามกฎหมาย เป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างถูกต้องปลอดภัย และสอดคล้องกับแนวคิดของ กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา (2567, หน้า 13) ได้อธิบายถึง การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินงานที่ส่งเสริมให้เกิดการมีการจัดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยพิจารณาถึงความแตกต่างและความสนใจของแต่ละบุคคล มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่อำนวยความสะดวกในกิจกรรมการเรียนรู้ มีการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือผู้เรียนมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความรู้คู่กับคุณธรรมสามารถนำไปสู่การดำรงชีวิตประจำวันได้ ครูผู้สอนมีการนำเอาการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ รวมทั้งมีการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอน

4.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เน้นการใช้เทคโนโลยี เช่น จัดห้องสมุดดิจิทัล ห้องเรียนคอมพิวเตอร์ และสนับสนุนให้ครูสร้างสื่อการสอนด้วยตนเอง เช่น E – book และคลิปวิดีโอการสอน รวมทั้งส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์และสื่อออนไลน์ของโรงเรียน ทำให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จิตรกร จันทรสุข และจิรนนท์ วัชรกุล (2564, หน้า 42) ได้อธิบายถึง การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารในการสร้างวัฒนธรรมการทำงานและบรรยากาศสถานศึกษาให้มีการใช้ดิจิทัล และสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้บนโลกยุคดิจิทัลในการทำงานร่วมกันได้ตลอดเวลา พร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างวัฒนธรรมองค์การโดยให้คุณครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับแนวคิดของ นพรัตน์ แยมโกสุม (2565, หน้า 12) ได้อธิบายถึง การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อ รวมถึงนวัตกรรมการเรียนการสอน โดยมีการจัดทำทะเบียนสื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึงการประเมินผล การพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการศึกษา พร้อมทั้งการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีที่เพียงพอเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยเก็บข้อมูลผลการเรียนของนักเรียน เช่น Google Form, Kahoot และแฟ้มสะสมงาน อิเล็กทรอนิกส์ (E – Portfolio) ทำให้การประเมินผลมีความโปร่งใสและสะดวกในการติดตามพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งช่วยลดภาระงานเอกสารของครู และทำให้การประเมินมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จิตรกร จันทรสุข และจิรนนท์ วัชรกุล (2564, หน้า 43) ได้อธิบายถึง ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความสามารถเกี่ยวกับแพลตฟอร์มและเทคโนโลยีใหม่ ๆ และมีความคิดสร้างสรรค์ในการวิเคราะห์เนื้อหาดิจิทัลที่มีคุณภาพพร้อมทั้งค้นพบวิธีใหม่ในการทำสิ่งต่าง ๆ รวมถึงมีความรู้ ความเข้าใจและทักษะเทคนิคทางด้านดิจิทัล และสอดคล้องกับแนวคิดของ ศุภลักษณ์ ชัยอาวุธ (2564, หน้า 8) ได้อธิบายถึง การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่มุ่งเน้นวิธีการและ

เครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียนที่หลากหลายพิจารณาและตัดสิน ผลตามวัตถุประสงค์ และเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนการสอนเพราะจะทำให้เป็นข้อมูลสำหรับผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ปกครองในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดหมายการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้

4.4 ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนใช้ช่องทางออนไลน์ เช่น Zoom, Google Meet และ Line กลุ่มวิชาการในการสื่อสาร นิเทศ และติดตามงานของครูอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเผยแพร่ผลงานของโรงเรียนให้ผู้ปกครองและชุมชนได้รับรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฟนทิพย์ หาญชนะ และศีกฤทธิ ศีลาลาย (2565, หน้า 131) ได้อธิบายถึง การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรแสดงออกถึง การสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่ขยายความคิด ความเชื่อให้กับสถานศึกษาอื่น ตลอดจนหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องเข้าใจเป็นที่ยอมรับของทุกองค์กรนำไปสู่การปฏิบัติด้วยรูปภาพ การเขียน และการใช้สัญลักษณ์ผ่านช่องทางการสื่อสารสังคมออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับแนวคิดของ พรสวรรค์ เหลาเวียง (2564, หน้า 18) ได้อธิบายถึง การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการปรับปรุง พัฒนา และแก้ไขปัญหาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพ เกิดความเชื่อมั่น ถูกต้อง ก้าวหน้าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและครู สามารถบูรณาการในการจัดการเรียนรู้และเชื่อมโยงสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยการสำรวจปัญหาและความต้องการนิเทศ การจัดทำแผนและปฏิทิน การนิเทศ การจัดทำเครื่องมือการนิเทศ การติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการนิเทศเพื่อให้คำปรึกษาช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู

4.5 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนทั้งสองโรงเรียนมีการนำข้อมูลและเทคโนโลยีมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน เช่น การบูรณาการ STEM และ Coding เข้ากับการเรียนรู้ ทำให้หลักสูตรมีความทันสมัยและตอบโจทย์ การศึกษายุคใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิมพิลา อำนวย (2566, หน้า 61) ได้อธิบายถึง การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการดำเนินงานในสถานศึกษาสามารถกำหนดภาพอนาคตของสถานศึกษาว่าต้องการก้าวเข้าไปในทิศทางใดในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน

เพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรสามารถเรียนรู้ ปรับตัว พัฒนาตนเอง และสร้างนวัตกรรม และสอดคล้องกับแนวคิดของ ฤทธิกร โยธสิงห์ (2563, หน้า 45) ได้อธิบายถึง การพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การจัดทำหลักสูตรให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เพื่อมุ่งพัฒนานักเรียนมีรายวิชาที่ครบถ้วนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่เหมาะสมต่อผู้เรียนจัดทำกระบวนการเรียนรู้และการสอน เหมาะสมต่อความสามารถของผู้เรียนและมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ ได้แก่ การปรับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้เหมาะสมในการ เรียนในห้องเรียนและการเรียนออนไลน์ การปรับความยืดหยุ่นในการนับเวลาเรียนของ นักเรียน

ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในสภาพปัจจุบัน สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียน ยังขาดความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนและยกระดับการจัดการเรียนรู้ ของครู ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมทักษะด้านดิจิทัลที่ลึกซึ้งขึ้น เช่น การใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาการสอน การออกแบบ สื่อดิจิทัล และการนำเทคโนโลยีมาช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อเพิ่มคุณภาพงาน วิชาการและทำให้การจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมีความทันสมัยและสอดคล้องกับสังคม ยุคดิจิทัลมากยิ่งขึ้น

1.2 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ เป็นด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้บริหาร โรงเรียนต้องการพัฒนาศักยภาพด้านนี้อย่างเร่งด่วน เพื่อให้สามารถสนับสนุนการจัดการ เรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้บริหารควรได้รับการพัฒนาเชิงลึกในด้านการใช้เทคโนโลยี ที่เหมาะสมกับการสอน เช่น การใช้สื่อดิจิทัลเพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้ระบบ

ออนไลน์เพื่อพัฒนาการสอน การสร้างนวัตกรรมเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และ การใช้ข้อมูลสารสนเทศประกอบการตัดสินใจทางวิชาการ เพื่อให้การพัฒนากระบวนการ เรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ เป็นด้านที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุดในการพัฒนา สะท้อนให้เห็น ว่าผู้บริหารโรงเรียนยังต้องการการพัฒนาในด้านนี้ ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนควรได้รับการ ส่งเสริมให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการใช้สื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาการสอน การนิเทศครูผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ การใช้เทคโนโลยี และการส่งเสริมการเป็นต้นแบบด้านดิจิทัลให้กับครูในโรงเรียน ผู้บริหาร โรงเรียนควรมีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสม ออกแบบกิจกรรม ที่บูรณาการเทคโนโลยี และใช้ข้อมูลเชิงวิเคราะห์ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ตอบเจตจำนงของศตวรรษที่ 21

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร เช่น ประสบการณ์การบริหาร การเข้าร่วมอบรมด้านดิจิทัล และการสนับสนุนจาก สำนักงานเขตพื้นที่ เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับออกแบบแนวทางพัฒนาผู้บริหารที่สอดคล้องกับ ภาระงานวิชาการของโรงเรียน

2.2 ควรเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารระหว่างเขตพื้นที่ การศึกษา หรือระหว่างประเภทโรงเรียน เพื่อให้เห็นความแตกต่างด้านความต้องการ จำเป็น และใช้เป็นข้อมูลกำหนดแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลที่เหมาะสมกับบริบทของ แต่ละสถานศึกษาเพื่อติดตามผลการนำเอาความรู้ ตามคุณลักษณะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ไปใช้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). *คู่มือการบริหารโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2567). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ*. ราชกิจจานุเบกษา.
- กัญญารัตน์ สุขแสน. (2563). *รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิ คณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- กัณทิมา พรหมวันนา และพิมพ์อร สดเอี่ยม. (2568). ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี*, 2(8), 737 – 751. <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/JMCR/article/view/7179/4563>.
- กันตชาติ กุดนอก. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กำธรณ์ ศรารรณ. (2563). *Digital Mindset สำคัญอย่างไรในยุค Digital Transformation*. เข้าถึงได้จาก <http://bit.ly/3DJtkom>. 22 มีนาคม 2568.
- กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา. (2567). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กุหลาบ อารีวงศ์, สมปอง รักษาธรรม และนพรัตน์ ชัยเรือง. (2567). รูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. *วารสารนาคบุตรปริทรรศน์*, 2(16), 57 – 65. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/nakboot/article/view/267488/185174>.
- เกตุชญา วงษ์เพิก. (2564). *การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในยุคดิจิทัลสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้*. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 5(2), 467 – 478. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jeir/article/view/251086>.

- แดทรียา บุตรศรีผา. (2565). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จตุพร ทองจิตร, พระครูวินัยธร วุฒิชัย ชยวฑฒโน และสุภัทรา ภูษิตรัตนาวล. (2567).
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2.
วารสารวิชาการ การจัดการภาครัฐและเอกชน, 6(3), 268 – 284.
<https://doi.org/10.14456/jappm.2024.62>.
- จารุณันท์ ผิวผาง, ทศนา ประสานตรี และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์. (2564). ภาวะผู้นำยุค
ดิจิทัลที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในการบริหาร
จัดการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครพนม เขต 2. *วารสารรัชต์ภาคย์ มหาวิทยาลัยนครพนม*,
15(39), 96 – 108. [https://so05.tci-](https://so05.tci-thaijo.org/index.php/RJPJ/article/view/249116/170036)
[thaijo.org/index.php/RJPJ/article/view/249116/170036](https://so05.tci-thaijo.org/index.php/RJPJ/article/view/249116/170036).
- จิตรกร จันทรสุข และจิรนนท์ วัชรกุล. (2564). การศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัล
สำหรับผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏศรีสะเกษ*, 15 (2), 36 – 49. [https://so05.tci-thaijo.org/index.php](https://so05.tci-thaijo.org/index.php/sskrujournal/article/view/251233/171825)
[/sskrujournal/article/view/251233/171825](https://so05.tci-thaijo.org/index.php/sskrujournal/article/view/251233/171825).
- จิตรา แก้วมะ. (2563). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารกับ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จิรวัดณ์ อามุกะ. (2566). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร
เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- จิราภรณ์ ปกรณ์, ทวีศิลป์ กุลนาคดล และสมบุญ บวรศิริรักษ์. (2565). รูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารรัชต์ภาคย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 16(48), 396 – 410. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/RJPJ/article/view/259548/176077>.
- จิระนันท์ มูลมาตร. (2564). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลทรานส์ฟอร์เมชัน. *วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย*, 17(2), 21 – 32. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/QLLJ/article/view/256758/173331>.
- จิรารัตน์ ณ น่าน และกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์. (2568). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพตะวันออก. *วารสารวิชาการ มจร บุรีรัมย์*, 1(10), 162 – 174. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/ambj/article/view/281609>.
- จุฑามาศ กมล และสุภาวดี ลาภเจริญ. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(8), 387 – 403. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/article/view/255423>.
- จุฑามาศ มูลกระโทก, วินัย ทองมัน และพระราชวรชริเมธี วรปัญญา. (2566). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 7(2), 83 – 96. DOI: <https://doi.org/10.14456/jra.2024.36>.
- เจษฎา ชวนะไพศาล. (2563). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสทศวิทยาเขตทวารวดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี. การค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนกานต์ เอี่ยมสะอาด. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี. (2561). *ภาวะผู้นำสำหรับผู้บริหารองค์การ: แนวคิด ทฤษฎีและกรณีศึกษา*. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.
- ชลนที พัวสี และสุภาวดี ลาภเจริญ. (2564). ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มสหวิทยาเขตศรีนครินทร์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. *ศึกษาวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 8(2), 56 – 64. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/sikkha/article/view/249840>.
- ชลนิชา ศิลาพงษ์. (2564). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชาย โพธิ์สีดา. (2562). *ศาสตร์และศิลป์การวิจัยเชิงคุณภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 8) กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชำนาญ ปาณาวงษ์. (2567). *ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ: จากแนวคิดทฤษฎีสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชุตีรัตน์ กาญจนชัย. (2562). *ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. ดุษฎีนิพนธ์ ศษ.ด. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ไชยา ภาวะบุตร. (2560). *หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารสถานศึกษา*. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ฐิติมา วรรณศรี. (2564). *การบริหารจัดการศึกษายุคดิจิทัล*. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์ 3.
- ณัฐกานต์ วรรณสาร, และวิภาดา ประสารทรัพย์. (2567). การส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นพลเมืองดิจิทัล. ใน *รายงานการประชุม Graduate School Conference*, 7(1), 61 – 66. <http://journalgrad.ssru.ac.th/index.php/miniconference/article/view/4652>.

- นัฐพล พันโน. (2566). การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เนติ มโนปัญญา. (2565). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญมี พันธุ์ไทย. (2565). การวิจัยเชิงคุณภาพ. วารสารปรัชญาคุษภูมิบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 1(2), 1 – 10. Vol.1+No.2+_p1-10 (1).pdf.
- บุษยพรรณ สุรคายน. (2565). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประเวศน์ มหารัตน์สกุล. (2561). แนวคิด หลักการ และกระบวนการวิจัย: เชิงปริมาณ คุณภาพ และผลงานวิธีการเขียนวิทยานิพนธ์. สำนักพิมพ์ปัญญาชน.
- ปัทมา ชัยโรจน์วงศ์. (2563). การพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- พนทิพย์ หาญชนะ และศศิฤทธิ ศิลาลาย. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(6), 117 – 133. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/article/view/254002>.

- พรธิดา ลำเภาทอง. (2565). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พรวิชัย อุณวิเศษ. (2564). *ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พรมมา จันทระโคตร, วลัยกา ฉลากบาง, และวันเพ็ญ นันทะสร. (2567). องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 7(2), 163 – 180.
<https://doi.org/10.14456/jra.2024.41>.
- พรวลี ตริประภากร. (2564). *สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พรสวรรค์ เหลาเวียง. (2564). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พรหมพิริยะ อยู่สุข, สิริสวัสดิ์ ทองก้านเหลือง และนันทพงศ์ หมิแหละหมั่น. (2567). การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 4(7), 2411 – 2430.
- พิชญ์พิมล สุนทะวงศ์. (2565). *แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- พิชญา แสงทองทิพย์, และยุวธิดา ชำปัญญา. (2565). การเสริมสร้างพลังอำนาจครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1, *วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์*, 6(2), 53 – 67. <http://202.29.86.169/index.php/jbpe/article/view/1903>.
- พิมพ์ิลา อำนาจ, เยาวลักษณ์ สุตะโคตร และภัทรธร จันวันดี. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. 12(46), 182 – 192. <https://jeal.snru.ac.th/ArticleViewFile?ArticleID=1398&FileArticle=1398-ArticleTextFile-20240331105137.pdf>.
- พิมพ์ิลา อำนาจ. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พีรวิษณุ สุดเสนห์. (2566). การปฏิบัติงานของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ภานุมาศ จันทศรี. (2562). โมเดลการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภูริรัตน์ สุกใส. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มูฮัมหมัดรุซลัน ลือบาเกตุติง. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตราด กระบี่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

- รชวรรณ คำชู, พรพิมล ประวัตรุ่งเรือง, และภารดี อนันต์นาวิ. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. *การประชุมวิชาการระดับชาติการวิจัยประยุกต์ ครั้งที่ 5*. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- รดา บุณนาต, ชัยฤทธิ์ แสงสว่าง, และสนั่น ประจงจิตร. (2568). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. *วารสารมณีเชษฐารามวัดจอมมณี*, 8(1), 282 – 293. <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/JMCR/article/view/6510/4328>.
- รพีภัทร อินทอง และธีรศักดิ์ อุปไมยอติชัย. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จังหวัดกำแพงเพชร. *การประชุมวิชาการระดับชาติ “การพัฒนาทรัพยากรเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล”*. 374 – 385.
- รัตนภรณ์ วัชรอติยาพล. (2563). *ตัวบ่งชี้ของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- รุ่งรัตน์ พลชัย. (2563). ภาวะผู้นำกับการบริหารในยุคดิจิทัล. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มมร. วิทยาเขตอีสาน*, 1(3), 53 – 62. <http://202.29.86.169/index.php/hsjs/article/view/1045>.
- รุจาภรณ์ ลักษณะดี. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.
- โรจนศักดิ์ อินทนน. (2566). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- ฤทธิกร โยธสิงห์. (2563). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ลลิตา แสนสุข. (2566). *สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วรวรรณ อินทร์ชู. (2565). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2*. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(6), 300 – 311. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/article/view/257324>.
- วรวิมล ไชยสัตย์. (2566). *ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วรจ วรดล. (2563). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำวิถีทางเป้าหมายของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วสันต์ชัย สดคมขำ. (2563). *ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบูรณาการเทคโนโลยีและเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วารุณี ธรรมจันทร์. (2566). *ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ.

- วิชยานนท์ ทรัพย์ถาวรธานี. (2567). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วีรนนท์ นาริบุตร, และธัญยาภรณ์ นวลสิงห์. (2567). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2*. *วารสารการบริหารการศึกษา มจร. วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 4(3), 144 – 158.
<http://ojs.mbu.ac.th/index.php/RJGE/article/view/2591>.
- วีระยุทธ แสงไชย. (2564). *ภาวะผู้นำครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ศิริพงษ์ กลั่นโพธิ์. (2564). *รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศิริพร วิรัตน์จันทร์, และเดือนใจ คลประสิทธิ์. (2567). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการ. ในรายงานการประชุม Graduate School Conference*, 7(1), 150 – 159. <http://journalgrad.ssru.ac.th/index.php/miniconference/article/view/4660>.
- ศิริพร อาจปักษา. (2557). *การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาตนเองของครูสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศุภกร ไวยะวัน, ปาริชา มารี เคน และสุพจน์ดวงเนตร. (2567). *การศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร*. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 21(2), 175 – 187. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edu-rmu/article/view/273639/184657>.

- คุณลักษณะ ชัยอาวุธ และเพ็ญแข ภูผายาง. (2564). การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 3(11), 109 – 123.
<https://so04.tci-thaijo.org/index.php/neuarj/article/view/250794>.
- คุณลักษณะ ชัยอาวุธ. (2564). การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- คุณเสริฐ กิริยานันท์. (2565). *Digital culture ในองค์กร*. เข้าถึงได้จาก <https://deoneacademy.com/digital-culture>. 22 มีนาคม 2568.
- สกริพร เซวณชัย. (2566). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเขตภาคเหนือตอนล่าง. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 25(4), 317 – 326. https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/266239/179536.
- สมจิตร หงษ์ษา. (2565). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สมพงษ์ วิเศษจันทร์. (2566). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สายไหม การประดับ. (2566). *กระบวนการจัดการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในยุคพลิกผัน*. วิทยานิพนธ์ ปรัช. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1. (2567). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566 – 2570 (ปรับปรุง พ.ศ. 2567)*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). *แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานวิชาการและพัฒนาคุณภาพการศึกษา.

_____. (2565). *ทักษะดิจิทัล*. เข้าถึงได้จาก [https://www.obec.go.th/digital skills](https://www.obec.go.th/digital%20skills). 6 เมษายน 2568.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)*. ราชกิจจานุเบกษา.

สิน พันธุ์พินิจ. (2551). *เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ทวิทย์พัฒน์.

สิริกร เกตุประเสริฐวงศ์, นภาเดช บุญเชิดชู, จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย, และนภาพรณียอดสิน. (2567). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดการจัดการฐานข้อมูลของโรงเรียนมัธยมศึกษายุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี*, 13(1), 112 – 121. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/KRUjournal/article/view/274193/183904>.

สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2562). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุกิจ กลางสุข, กฤษณก ดวงชาต และปองภพ ภูจอมจิตร. (2566). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. *Journal of Modern Learning Development*. 8(9), 17 – 34.

สุชนา โกมลวานิช, สิทธิชัย สอนสุภี, บุญฤทธิ์ เพ็ชรวิศิษฐ์ และ เกื้อจิตต์ นิยมทิม. (2563). องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 21*. 636 – 643. <https://app.gs.kku.ac.th/gst/publicationfile/item/21th-ngrc-2020/HM016/HM016.pdf>.

สุชนา โกมลวานิช. (2563). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2564). การบริหารสู่องค์กรแห่งนวัตกรรมการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- สุนิสา ศรีสมภาร และโสภณ เพ็ชรพวง. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชน อำเภอเมือง นครราชสีมา. *E – Journal of Education Studies, Burapha University*. 5(3), 14 – 26. <https://ojs.lib.buu.ac.th/index.php/ejes/article/view/8779>.
- สุพรรณ พรหมภา, ไชยา ภาวะบุตร และธวัชชัย ไพใหญ่. (2567). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.)*, 4(6), 371 – 386. <https://so04.tci.thaijo.org/index.php/JAPDEAT/article/view/270923>.
- สุพิชชา มากะเต. (2564). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุพิชชา คัดคำ. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผล การบริหารงานทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา มุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2552). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 17). สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรรัตน์ รอดพั่น, นเรศ ชันธุระรี และสุวิมล โพธิ์กลิ่น. (2564). การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนประชารัฐสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. 9(35), 36 – 45. <https://jeal.snru.ac.th/ArticleViewFile?ArticleID=922&FileArticle=922-ArticleTextFile-20210617150425.pdf>.

- สุวิชัย วงษ์ศรีญา, ไชยา ภาวะบุตร และประภัสร สุภาสอน. (2567). ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 12(48), 12 – 15.
<https://jeal.snru.ac.th/ArticleViewFile?ArticleID=1464&FileArticle=1464-ArticleTextFile-20240930090522.pdf>.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส.
- _____. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2562). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2548). *วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- อนันต์ ปิงยศ และไตรรัตน์ สิทธิกุล. (2566). แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 กลุ่ม 5. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 1(39), 1 – 20. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/eduku/article/view/267234/183697>.
- อภิญญา จำปาหวาย และนวรรณ์ แซ่โค้ว. (2567). รูปแบบการพัฒนาระบบนิเทศดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*. 9(1), 1295 – 1304.
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/272267/182871>.
- อะธิดา แสงอรุณ. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อาณัฐฐ นพกุลวงศ์. (2566). *แนวทางการพัฒนาระบบนิเทศดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ค.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- อาภาภรณ์ ภูศรี. (2565). กลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลสำหรับผู้บริหาร
สถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
มหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- เอกพจน์ สิงห์คำ. (2560). การศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนา
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัย
นเรศวร.
- เอกรัตน์ เชื้อวงศ์คำ, และ วัลลภา อาริรัตน์. (2564). องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี
เขต 4. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ
(ครั้งที่ 22), 886 – 893.
[https://app.gs.kku.ac.th/gs/th/publicationfile/item/22nd-ngrc-
2021/HMP12/HMP12.pdf](https://app.gs.kku.ac.th/gs/th/publicationfile/item/22nd-ngrc-2021/HMP12/HMP12.pdf).
- เอกรัตน์ เชื้อวงศ์คำ. (2564). องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เอ็มโอษฐ์ คงคา, สมใจ เดชบำรุง และสุชาติ เศวตบตี. (2567). การบริหารงานวิชาการ
โรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 48(12), 56 – 64. [https://jeal.snru.ac.th
/ArticleViewFile?ArticleID=1468&FileArticle=1468-ArticleTextFile-
20240930090842.pdf](https://jeal.snru.ac.th/ArticleViewFile?ArticleID=1468&FileArticle=1468-ArticleTextFile-20240930090842.pdf).
- ไอรดา นรสาร, ไซยา ภาวะบุตร, และรัชฎาพร งอยภูธร. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วารสารการบริหารการศึกษาและ
ภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 12(47), 170 – 172.
[https://jeal.snru.ac.th/ArticleViewFile?ArticleID=1439&FileArticle=1439-
ArticleTextFile-20240707155912.pdf](https://jeal.snru.ac.th/ArticleViewFile?ArticleID=1439&FileArticle=1439-ArticleTextFile-20240707155912.pdf).

- ไอรดา นรสาร. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Acebuche, A. C. (2024). Digital leadership towards effective school management: A systematic review. *Psychology and Education: A Multidisciplinary Journal*, 16(2), 174 – 191. <https://doi.org/10.5281/zenodo.10451815>.
- Adams, M., Rodriguez, S., & Ramirez, K. (2023). *Creating a digital culture of care: COVID-19 and digital teaching*. *Cogent Education*, 10(1), 2208941. <https://doi.org/10.1080/2331186X.2023.2208941>.
- Agustina, R. & Kamdi, W. (2020). Influence of the Principal's Digital Leadership on the Reflective Practices of Vocational Teachers Mediated by Trust, Self Efficacy, and Work Engagement. *International Journal of Learning, Teaching and Educational Research*, 19(11), 24 – 40. <https://www.ijlter.myres.net/index.php/ijlter/article/view/203/203>.
- Anderson, K., & Wilson, J. (2023). Communication and collaboration in digital organizations. *Journal of Organizational Communication*, 45(3), 175 – 192.
- Barbuti, N., De Felice, G., Di Zanni, A., Russo, P., & Valentini, A. (2020). *Creating digital culture by digitizing cultural heritage: The Crowddreaming living lab method*. *Umanistica Digitale*, <https://doi.org/10.6092/issn.2532-8816/9956>.
- Celep, C. (2014). Effect of Principals' Technological Leadership on Teachers' Attitude Towards the Use of Educational Technologies. *International Federation for Information Processing*, 273 – 282. https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-662-45770-2_21.
- Chan, P. K. (2023). *Digital vision and leadership in the age of transformation*. *Journal of Digital Management*, 14(3), 110 – 115.
- Chen, L., & Johnson, P. (2023). Effective communication and collaboration strategies. *International Journal of Management*, 38(2), 130 – 148.

- Damayanti, F.P., & Mirfani. A.M. (2021). An Analysis of Digital Leadership in the Pandemic Covid-19 Era, *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 526, 156 – 159.
- DeFilippis, E., Impink, S. M., Singell, M., Polzer, J. T., & Sadun, R. (2022). *The impact of COVID-19 on digital communication patterns*. *Humanities and SocialSciences Communications*, 9(180). <https://doi.org/10.1057/s41599-022-01190-9>.
- Draft, R. L. (2005). *The leadership experience*. (3^{ed}.) Manson, OH: Thomson South Western.
- DuBrin. (2015). *Leadership and Skills*. Retrieved from <https://www.scirp.org>. March 9th, 2025.
- Hafiza, N.H., Nasir, M.K.M., & Wahab, J.A. (2021). The Effects of Principals' Digital Leadership on Teachers' Digital Teaching during the Covid-19 Pandemic in Malaysia, *Journal of Education and e – Learning Research*, 8(2), 216 – 221.
- Helleve, I., Almås, A. G., & Bjørkelo, B. (2019). Becoming a professional digital competent teacher. *Professional Development in Education*. <https://doi.org/10.1080/19415257.2019.1585381>.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2001). *Educational administration: Theory, research, and practice* (6th ed.). New York: McGraw – Hill.
- Jenkins H. (2015). *Revue Française des Sciences de information et de la Communication*. Retrieved from <http://journals.openedition.org/rfsic/1645>. April 9th, 2025.
- Johnson, A., & Wilson, B. (2024). *Digital learning culture: Strategies for innovation and engagement* (9th ed.). Oxford University Press.
- Johnson, M., & Smith, P. (2024). Digital leadership skills in modern organizations. *Journal of Educational Management*, 42(3), 78 – 95.
- Julia Miller Vick, Jennifer S. Furlong and Mary Morris Heiberger. (2008). *The Academic Job Search Handbook* (4th ed.). Philadelphia: University of Pennsylvania Press.

- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities*. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607 – 610.
<https://doi.org/10.1177/001316447003000308>.
- Lussier, R.N. and Achua, C.F. (2007). *Effective Leadership*. Ohio: South – Western.
- Minaz, M. B., Özel, Y., & Ay, M. (2022). The relationship between principals' technological leadership competence and school effectiveness. *Education Quarterly Reviews*, 5(4), 39 – 57. <https://doi.org/10.31014/aor.1993.05.04.570>.
- Northouse, P. G. (2021). *Leadership: Theory and practice* (9th ed.). Sage Publications.
- Razik, T.A. & Swanson, A. D., (2001). *Fundamental concepts of educational leadership*. (2nd ed.), New Jersey: Merrill Prentice – Hall.
- Sheninger, E. (2019). *Digital leadership: Changing paradigms for changing times*. Thousand Oaks, California: Corwin, SAGE Publications.
- Sheninger, E. C. (2014). *Digital leadership: changing paradigms for changing times*. United States of America: Corwin.
- Smith, A. J. (2022). *Digital vision in leadership: How executives can lead in a tech-driven world*. Digital Leadership Press. p. 85.
- Stodd, J. (2014). *10 Reasons for social leadership*. Retrieved from <https://julianstodd.wordpress.com/2016/07/09/10-reasons-for-social-leadership>. December 12th, 2025.
- Woodward, O., & DeMille, O. (2015). *What is social leadership?*. Retrieved from <http://www.thesocialleader.com/socialleadership> March 9th, 2025.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ และรายชื่อโรงเรียนที่ศึกษากรณีศึกษาของผู้บริหาร
ที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
ในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จำนวน 7 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและ
 หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
 และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ดร.พิญญารัตน์ สิงหะ
 ศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริม
 การศึกษาทางไกลฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1
4. นางวัชรภรณ์ ป้อมหิน
 ศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษา นครพนม เขต 1
5. นายคุณสมบัติ นารินทร์
 ผู้อำนวยการโรงเรียนธารน้ำใจ
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 นครพนม เขต 1
6. นางพนิดา ไชยเพชร
 ครู โรงเรียนบ้านดินดำหมากเฟือง
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 นครพนม เขต 1
7. นางสาวอรณภัค ธ.น.สำ
 ครู โรงเรียนศรีโพธิ์ทองวิทยา
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 นครพนม เขต 1

รายนามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะเพื่อหาแนวทางการพัฒนา
เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
ในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จำนวน 16 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและ
หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. นายสัญญา สิทธิเสนา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครพนม เขต 1
4. ดร.พิชญ์รัตน์ สิงหะศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการกลุ่ม
ส่งเสริมการศึกษาทางไกลฯ สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1
5. นายวชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดงเตาโนนจันทร์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1
6. นายเทพพิทักษ์ เชื้อดวงผุย ผู้อำนวยการโรงเรียนดอนเหลียงทองวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1
7. นางอาภรณ์รัตน์ สุวรรณแทน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาสีนวล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1
8. นายมนัส วงศ์ศรีชา ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีโพธิ์ทองวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1

9. ว่าที่ร้อยตรีเบญจา หงษาชุม ผู้อำนวยการโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 50 (บ้านคำพิ)
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1
10. ดร.จักรพงษ์ แสนสุริวงศ์ รองผู้อำนวยการโรงเรียนศรีโพธิ์ทองวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1
11. นายอรินทร์ ใจแน่น ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาเลียง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1
12. นางพนิดา ไชยเพชร ครูโรงเรียนบ้านดินดำหมากเพือง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1
13. นายอัฐพล ธงยศ ครูโรงเรียนบ้านโคกกลาง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1
14. นางรุ่งนภา เชื้อกุลา ครูโรงเรียนดอนเหลียงทองวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1
15. นางสาวศิริพร พลมาตย์ ครูโรงเรียนบ้านฝางแดง (พระเทพวรมณีอุปถัมภ์)
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1
16. นางอมรรัตน์ วงศ์ศรียา ครูโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 50 (บ้านคำพิ)
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1

โรงเรียนที่ศึกษากรณีศึกษาของผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผล
งานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาศึกษานครพนม เขต 1

1. โรงเรียนสุนทรวิจิตร (บำรุงวิทยา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาศึกษานครพนม เขต 1

1.1 รางวัลที่ได้รับ

1.1.1 รางวัลสถานศึกษายอดเยี่ยม ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการ
เรียนการสอน รางวัลทรงคุณค่า สพฐ. OBEC AWARDS ครั้งที่ 12 ปีการศึกษา
2565 – 2566 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.1.2 รางวัล ข้าราชการพลเรือนดีเด่น ประจำปี พ.ศ. 2567 ระดับจังหวัด
นครพนม

1.2 ประวัติโรงเรียนโดยย่อ

โรงเรียนสุนทรวิจิตร (บำรุงวิทยา) เดิมชื่อ โรงเรียนบำรุงสตรี ตั้งขึ้นใน
พ.ศ. 2460 เพราะว่ารับเฉพาะนักเรียนหญิง ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2477 กระทรวงธรรมการให้
โรงเรียนสตรี สังกัดกรมสามัญศึกษา รับผิดชอบเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งจัดเป็น
โรงเรียนสหศึกษาและเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “โรงเรียนบำรุงวิทยา” จนกระทั่งปี พ.ศ. 2489
โรงเรียนบำรุงวิทยาเปลี่ยนสังกัดจากกรมวิสามัญศึกษามาอยู่กรมสามัญศึกษา และตาม
ระเบียบของกรมสามัญศึกษาในขณะนั้นควรตั้งชื่อตามชุมชน โรงเรียนบำรุงวิทยาจึงเปลี่ยน
ชื่อใหม่ว่า “โรงเรียนถนนสุนทรวิจิตร (บำรุงวิทยา)” ซึ่งตั้งอยู่บนถนนสุนทรวิจิตร ต่อมาได้
ตัดคำว่า “ถนน” ออกจนเป็น “โรงเรียนสุนทรวิจิตร” และได้เปลี่ยนชื่อจากโรงเรียนสุนทร
วิจิตร เป็น “โรงเรียนสุนทรวิจิตร (บำรุงวิทยา)” ตามประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาศึกษานครพนม เขต 1 จนถึงปัจจุบัน

2. โรงเรียนบ้านฝางแดง (พระเทพวรมนีอุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1

2.1 รางวัลที่ได้รับ

2.1.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษายอดเยี่ยมโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน รางวัลทรงคุณค่า สพฐ. OBEC AWARDS ครั้งที่ 12 ปีการศึกษา 2565-2566 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 ประวัติโรงเรียนโดยย่อ

โรงเรียนบ้านฝางแดง (พระเทพวรมนีอุปถัมภ์) เดิมชื่อโรงเรียนประชาบาลตำบลฝางแดง วัดพุทธสีมา ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2483 ขุนพนมอำนวยสุข นายอำเภอธาตุพนมเป็นผู้จัดตั้งขึ้น โดยใช้เงินงบประมาณการศึกษา โดยอาศัยศาลาการเปรียญของวัดพุทธสีมาเป็นสถานที่เล่าเรียน ต่อมาเมื่อวันศุกร์ที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2502 จึงได้ย้ายออกมาอยู่โรงเรียนที่สร้างใหม่เป็นเอกเทศริมถนนหลวง สายอำเภอธาตุพนม-บ้านฝาง ปัจจุบันโรงเรียนมีเนื้อที่ทั้งหมด 15 ไร่ 1 งาน 30 ตารางวา

การจัดการเรียนการสอนครั้งแรกได้จัดเป็น 3 ชั้น คือ ชั้นเตรียมประถม ชั้นประถมปีที่ 1 และชั้นประถมปีที่ 2 ปี พ.ศ. 2485 โรงเรียนได้เปิดสอนถึงชั้นประถมปีที่ 4 ในปี พ.ศ. 2513 ได้เปิดสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปี พ.ศ. 2520 ได้ขยายการศึกษาถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และในปี พ.ศ. 2535 โรงเรียนบ้านฝางแดงได้เป็นโรงเรียนขยายโอกาสของตำบลฝางแดง และเปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัย ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมาจนถึงปัจจุบัน

เมื่อปี พ.ศ. 2554 ได้เปลี่ยนชื่อจาก “โรงเรียนบ้านฝางแดง” เป็น “โรงเรียนบ้านฝางแดง (พระเทพวรมนีอุปถัมภ์)” โดยมี พระเทพวรมนี เจ้าคณะจังหวัดนครพนม เจ้าอาวาสวัดพระธาตุพนมวรมหาวิหาร เป็นประธานองค์อุปถัมภ์โรงเรียน

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๗๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๙๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุมัติครุภัณฑ์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๙๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๗๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๕๗๐๐๐

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๗๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.พิญญารัตน์ สิงหะ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๗๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายคุณสมบัติ นารินทร์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๙๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๙๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๒๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาหว้า

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๒๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแก้วปิดโป่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๙๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรภัฏญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๖๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเรณูวิทยาคาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัว ๖๗๔๒๒๙๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณรัตน์ คำแหงพล)

รองผู้อำนวยการฝ่ายประกันคุณภาพและพันธกิจสัมพันธ์ รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๖๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิติโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเข้าศึกษาตุงานและสัมภาษณ์โรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวิจิตร (บำรุงวิทยา)

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านซึ่งเป็นผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านเพื่อศึกษาโรงเรียนที่วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เริ่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๙๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๖๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเข้าศึกษาดูงานและสัมภาษณ์โรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านฝั่งแดง (พระเทพพรหมนิอุปถัมภ์)

ด้วย นางสาวณัฐยา ดันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านซึ่งเป็นผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านเพื่อศึกษาโรงเรียนที่วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ดันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๒๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๙๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผล งานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๙๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๒๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.รัชชัย ไพไหล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขออนุมัติคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๙๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว. ๑๒๒๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายสัญญา สิริธินา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๙๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะหั่น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผล งานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๙๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๒๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน ดร.พิชญารัตน์ สิงห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะหั่น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๒๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติโครงการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายเทพพิทักษ์ เชื้อดวงมุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๕๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขออนุมัติโครงการท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๙๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๒๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางอาภรณ์รัตน์ สุวรรณแทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๙๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๒๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติเป็นผู้นิเทศและเสนอแนะทางพัฒนา

เรียน นายมนัส วงศ์ศรีชา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๕๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะหั่น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขออนุมัติให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะทางพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๕๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๒๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน ว่าที่ร้อยตรีเบญจา หาษาชุม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครพม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครพม เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๙๔ ๓๗๐๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๒๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นางอมรรัตน์ วงศ์รียา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐยา ตันสมรส รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวณัฐยา ตันสมรส โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๔ ๓๗๐๓

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนา
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1**

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถามนี้คือผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครู
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
 2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของภาวะผู้นำ
ดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
 3. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
- จึงขอความกรุณาจากท่านได้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ผู้วิจัย
จะเก็บรักษาคำตอบของท่านไว้เป็นความลับ โดยจะนำมาวิเคราะห์ในภาพรวม ซึ่งไม่มี
ผลกระทบต่อนักใด ๆ ทั้งสิ้น และขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความ
อนุเคราะห์ในการตอบคำถามครั้งนี้

นางสาวณัฐยา ตันสมรส
นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

- ☐ ผู้บริหารโรงเรียน
- ☐ หัวหน้างานวิชาการ
- ☐ ครูผู้สอน

2. ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน

- ☐ โรงเรียนประถมศึกษา
- ☐ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

3. ประสบการณ์การทำงาน

- ☐ น้อยกว่า 10 ปี
- ☐ ตั้งแต่ 10 – 20 ปี
- ☐ มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของ
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ในประเด็นนั้นอยู่ในระดับ มากที่สุด
4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ในประเด็นนั้นอยู่ในระดับ มาก
3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ในประเด็นนั้นอยู่ในระดับ ปานกลาง
2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ในประเด็นนั้นอยู่ในระดับ น้อย
1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ในประเด็นนั้นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.	ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา										
0	ผู้บริหารโรงเรียนสามารถวิเคราะห์บริบทของสถานศึกษาและคาดการณ์อนาคตโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อกำหนดทิศทางหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม	✓					✓				

คำอธิบายคำตอบ

ข้อ 0 ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 5 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้ต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในส่วนของประเด็นที่ว่า “ผู้บริหารโรงเรียนสามารถวิเคราะห์บริบทของสถานศึกษาและคาดการณ์อนาคตโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อกำหนดทิศทางหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม” สภาพปัจจุบัน อยู่ในระดับมากที่สุด และสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด

[illegible]

[illegible]

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5. ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
21	ผู้บริหารโรงเรียนใช้ช่องทางดิจิทัลในการสื่อสารนโยบายและแนวทางการนิเทศการศึกษาและการนิเทศภายในแก่ครูอย่างต่อเนื่อง										
22	ผู้บริหารโรงเรียนแลกเปลี่ยนความรู้และข้อเสนอแนะด้านวิชาการร่วมกับครูผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์										
23	ผู้บริหารโรงเรียนสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานภายนอกผ่านสื่อดิจิทัล										
24	ผู้บริหารโรงเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลวางแผน ติดตาม และประเมินผลการนิเทศการจัดการเรียนการสอน										
25	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมชุมชนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการผ่านการสื่อสาร และประสานงานผ่านระบบดิจิทัล										

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

นางสาวณัฐยา ตันสมรส

- แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (ฉบับผู้เชี่ยวชาญ)**
เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
ในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
- คำชี้แจง**
1. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ คือผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน เพื่อขอความกรุณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม
 2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำนวน 5 ด้าน
 3. ขอความกรุณาพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่ เพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านดังนี้
 - +1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ
 - 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ
 - 1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นวัดไม่ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ
- ขอความกรุณาตอบและส่งคืนผู้วิจัย ภายใน 15 วัน เมื่อผู้เชี่ยวชาญ ตอบเสร็จแล้ว กรุณาแจ้งผู้วิจัย ที่หมายเลขโทรศัพท์ 093-4943703

ลงชื่อ

(นางสาวณัฐยา ตันสมรส)

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

- ☐ ผู้บริหารโรงเรียน
- ☐ หัวหน้างานวิชาการ
- ☐ ครูผู้สอน

2. ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน

- ☐ โรงเรียนประถมศึกษา
- ☐ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

3. ประสบการณ์การทำงาน

- ☐ น้อยกว่า 10 ปี
- ☐ ตั้งแต่ 10 – 20 ปี
- ☐ มากกว่า 20 ปี

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ☐ เห็นด้วยทั้ง 3 ข้อ

☐ ควรปรับปรุง.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของ โรงเรียน จำนวน 5 ด้าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยเรื่องความต้องการจำเป็นและ
แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของ
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ผู้วิจัยได้กำหนด
นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของ
โรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของผู้บริหาร ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัล
เข้ามาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตั้งแต่ด้านการพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม
เพื่อการศึกษา การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การนิเทศ
การศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ เพื่อให้การบริหารงานวิชาการเกิด
ประสิทธิผลตามความต้องการ วัดได้จากแบบสอบถามการรับรู้ของบุคลากรในโรงเรียน
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังต่อไปนี้

1.1 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง
พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงความสามารถในการกำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตร
โดยใช้วิสัยทัศน์ดิจิทัล ผ่านการวิเคราะห์บริบทและการคาดการณ์อนาคตด้วยเทคโนโลยี
และนวัตกรรม กำหนดเป้าหมายและแผนดำเนินงานที่ชัดเจน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครู
ในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง พร้อมจัดสรรทรัพยากร
ดิจิทัลและสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล ในการเลือกใช้
เครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ พร้อมการบริหารจัดการเทคโนโลยีอย่างมีระบบ
ทั้งการจัดสรรทรัพยากรและเครือข่ายดิจิทัล และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัล
ที่ส่งเสริมกิจกรรมผู้เรียนเป็นสำคัญ บูรณาการสื่อเทคโนโลยี วิจัยปรับปรุงคุณภาพการ
จัดการเรียนรู้ และสนับสนุนศักยภาพผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้

1.3 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งเสริมและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัล และใช้การสื่อสารดิจิทัล เพื่อออกแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในองค์กร สนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายในและภายนอกชุมชน พร้อมนิเทศ ติดตาม และประเมินผล เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้

1.4 ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ผ่านระบบสารสนเทศและแพลตฟอร์มออนไลน์ การเข้าใจ กระบวนการประเมินตามมาตรฐานคุณภาพภายใน และนโยบายการศึกษา และการสร้างสรรค์ เครื่องมือหรือแบบฟอร์มดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน การจัดทำระเบียบการดำเนินงานวิชาการ และการสื่อสารผลการเรียนอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ

1.5 การสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่ใช้การสื่อสารดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์ นโยบาย นิเทศการศึกษา และแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับครูและภาคีภายนอก พร้อมสร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัล กับชุมชน องค์กร และหน่วยงาน เพื่อสนับสนุนการวางแผนนิเทศ ติดตาม ให้คำปรึกษาการจัดกิจกรรมเรียนการสอน และประเมินผลนิเทศ ตลอดจนส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ผ่านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการและสนับสนุนงานวิชาการแก่ทุกภาคส่วน

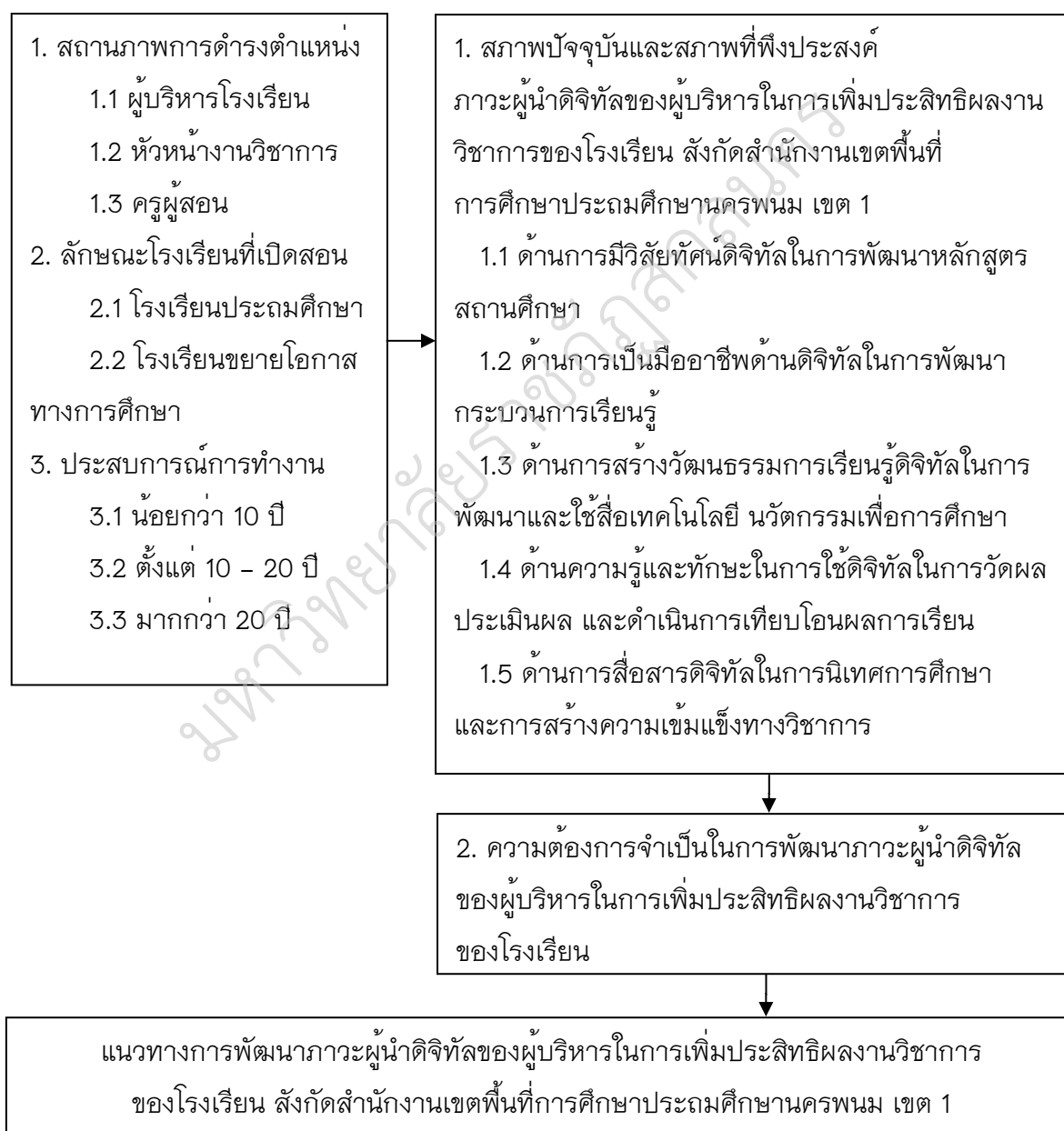
2. สภาพปัจจุบัน หมายถึง สภาพการปฏิบัติที่เป็นอยู่จริงของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ประกอบด้วย 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนาระบบการเรียนรู้ 3) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา 4) ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และ 5) ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ การวัดสภาพปัจจุบันได้จาก

แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

3. สภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง สภาพที่คาดหวังหรือเป้าหมาย ความสำเร็จของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน จำแนกตามตัวแปร 5 ด้าน เช่นเดียวกับสภาพการปฏิบัติจริง

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงความสามารถในการกำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตรโดยใช้วิสัยทัศน์ดิจิทัล ผ่านการวิเคราะห์บริบทและการคาดการณ์อนาคตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม กำหนดเป้าหมายและแผนดำเนินงานที่ชัดเจน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง พร้อมจัดสรรทรัพยากรดิจิทัลและสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
1.	ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
1	ผู้บริหารโรงเรียนสามารถวิเคราะห์บริบทของสถานศึกษา และคาดการณ์อนาคตโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อกำหนดทิศทางหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม				
2	ผู้บริหารโรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมาย และแผนดำเนินงานในการพัฒนาหลักสูตรอย่างชัดเจน โดยใช้วิสัยทัศน์ดิจิทัลเป็นแนวทาง				
3	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริม และเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการออกแบบ และปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี				
4	ผู้บริหารโรงเรียนจัดสรรทรัพยากรดิจิทัล และสื่อเทคโนโลยีอย่างเหมาะสมเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตามหลักสูตร				
5	ผู้บริหารโรงเรียนสามารถถ่ายทอดวิสัยทัศน์ดิจิทัลให้ครู และบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความเข้าใจ และร่วมขับเคลื่อนหลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ				

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน

2. การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล ในการเลือกใช้เครื่องมือ และวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ พร้อมการบริหารจัดการเทคโนโลยีอย่างมีระบบทั้งการ จัดสรรทรัพยากรและเครือข่ายดิจิทัล และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัลที่ ส่งเสริมกิจกรรมผู้เรียนเป็นสำคัญ บูรณาการสื่อเทคโนโลยี วิจัยปรับปรุงคุณภาพการ จัดการเรียนรู้ และสนับสนุนศักยภาพผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
2. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
6	ผู้บริหารโรงเรียนมีความเชี่ยวชาญในการเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสมกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน				
7	ผู้บริหารโรงเรียนสามารถวิเคราะห์และใช้ข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
8	ผู้บริหารโรงเรียนมีระบบการจัดสรรทรัพยากรและบริหารจัดการเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้				
9	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมและสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้แบบดิจิทัลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ				
10	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมการบูรณาการเทคโนโลยี สื่อดิจิทัล และงานวิจัยในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และสนับสนุนศักยภาพผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้				

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน

3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี

นวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งเสริมและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัล และใช้การสื่อสารดิจิทัล เพื่อออกแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในองค์กร สนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายในและภายนอกชุมชน พร้อมนิเทศ ติดตาม และประเมินผล เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
11	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา				
12	ผู้บริหารโรงเรียนใช้เครื่องมือสื่อสารดิจิทัลเพื่อออกแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ				
13	ผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หนังสือ แบบเรียน และสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งจากภายในและภายนอกชุมชน				
14	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมให้ครูและบุคลากรพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน				
15	ผู้บริหารโรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้				

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

4. ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ผ่านระบบสารสนเทศและแพลตฟอร์มออนไลน์ การเข้าใจ กระบวนการประเมินตามมาตรฐานคุณภาพภายใน และนโยบายการศึกษา และการสร้างสรรค์ เครื่องมือหรือแบบฟอร์มดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน การจัดทำระเบียบการดำเนินงานวิชาการ และการสื่อสารผลการเรียนอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
4. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
16	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ระบบสารสนเทศหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ				
17	ผู้บริหารโรงเรียนนำกระบวนการประเมินตามมาตรฐาน และนโยบายการศึกษาระดับชาติมาใช้ในการวางแผนและพัฒนางานวิชาการ				
18	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนโดยใช้ระบบดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
19	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริม และพัฒนาเครื่องมือหรือแบบฟอร์มดิจิทัลที่สนับสนุนระบบประกันคุณภาพภายในได้จริง				
20	ผู้บริหารโรงเรียนกำหนดแนวปฏิบัติงานวิชาการ และเผยแพร่ผลการเรียนผ่านระบบดิจิทัลอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้				

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

5. การสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทาง

วิชาการ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่ใช้การสื่อสารดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์ นโยบาย นิเทศการศึกษา และแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับครูและภาคีภายนอก พร้อมการ สร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัล กับชุมชน องค์กร และหน่วยงาน เพื่อสนับสนุนการวางแผน นิเทศ ติดตาม ให้คำปรึกษาการจัดกิจกรรมเรียนการสอน และประเมินผลนิเทศ ตลอดจนส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ผ่านการประสานความร่วมมือ ในการพัฒนาวิชาการและสนับสนุนงานวิชาการแก่ทุกภาคส่วน

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
5. ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
21	ผู้บริหารโรงเรียนใช้ช่องทางดิจิทัลในการสื่อสาร นโยบายและแนวทางการนิเทศการศึกษาแก่ครู อย่างต่อเนื่อง				
22	ผู้บริหารโรงเรียนแลกเปลี่ยนความรู้และ ข้อเสนอแนะด้านวิชาการร่วมกับครูผ่าน แพลตฟอร์มออนไลน์				
23	ผู้บริหารโรงเรียนสร้างเครือข่ายความร่วมมือทาง วิชาการกับชุมชนหรือหน่วยงานภายนอกผ่านสื่อ ดิจิทัล				
24	ผู้บริหารโรงเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลวางแผน ติดตาม และประเมินผลการนิเทศการจัดการ เรียนการสอน				
25	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมชุมชนให้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมทางวิชาการผ่านการสื่อสาร และ ประสานงานผ่านระบบดิจิทัล				

ข้อเสนอนี้ (ถ้ามี)

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

**แบบสังเกตเพื่อการศึกษากรณีศึกษาของผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่ม
ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาศึกษานครพนม เขต 1**

สถานศึกษา

วัน / เดือน / ปี ที่สังเกต

เวลา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของการสังเกต

ลักษณะบริบทโรงเรียน

☐ โรงเรียนประถมศึกษา ☐ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

จำนวนนักเรียนประมาณ คน

จำนวนครูและบุคลากร คน

ช่วงเวลาการสังเกต

☐ เวลาเปิดภาคเรียน

☐ เวลาเรียนตามปกติ

☐ เวลากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

☐ การประชุม / การบริหารงานภายใน

รายละเอียดเพิ่มเติม

ตอนที่ 2 รายการพฤติกรรมที่สังเกต (แบบมีโครงสร้าง)

ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้			
พฤติกรรม	พบ	ไม่พบ	หมายเหตุ
1. ใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสมในการบริหารงานวิชาการ			
2. บริหารจัดการเทคโนโลยีเครือข่ายโรงเรียนอย่างเป็นระบบ			
3. ส่งเสริมครูใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้			
4. ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้			
5. สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ			
ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลและนวัตกรรมเพื่อการศึกษา			
1. ผู้บริหารเป็นแบบอย่างในการใช้สื่อดิจิทัล			
2. ส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของครูและนักเรียน			
3. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลและนวัตกรรมในโรงเรียน			
4. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีจากภายนอก/ชุมชน			
5. นิเทศ ติดตาม การใช้สื่อดิจิทัลอย่างเป็นระบบ			
ด้านความรู้และทักษะการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน			
1. ใช้ระบบสารสนเทศหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ในการวัดผล			
2. เข้าใจกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน			

พฤติกรรม	พบ	ไม่พบ	หมายเหตุ
3. สร้างแบบฟอร์ม / เครื่องมือดิจิทัลเพื่อประเมินผล			
4. สื่อสารผลการเรียนผ่านระบบดิจิทัลอย่างโปร่งใส			
5. สนับสนุนการเทียบโอนผลการเรียนด้วยระบบดิจิทัล			
ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ			
1. ใช้สื่อดิจิทัลประชาสัมพันธ์นโยบายหรือแนวปฏิบัติทางวิชาการ			
2. นิเทศ ติดตาม และให้คำปรึกษาผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์			
3. ประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภายนอกผ่านสื่อดิจิทัล			
4. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผ่านสื่อดิจิทัล			
5. สนับสนุนชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการด้วยระบบดิจิทัล			
ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา			
1. ผู้บริหารวิเคราะห์บริบทและความต้องการของหลักสูตรด้วยข้อมูลดิจิทัล			
2. กำหนดทิศทางและเป้าหมายหลักสูตรโดยใช้ข้อมูล / เทคโนโลยีรองรับ			
3. ส่งเสริมครูมีส่วนร่วมในการออกแบบ/ปรับปรุงหลักสูตร			
4. จัดสรรสื่อและทรัพยากรดิจิทัลเพื่อสนับสนุนหลักสูตร			

ตอนที่ 3 บันทึกผลการสังเกต

สรุปภาพรวมจากการสังเกต

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ชื่อผู้วิจัย นางสาวณัฐยา ตันสมรส นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 ประถมที่ปรีกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์
 กรรมการที่ปรีกษาวิทยานิพนธ์ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

ตำแหน่ง

สถานที่ทำงาน

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์

เริ่มต้นสัมภาษณ์เวลา.....สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา.....

1. ด้านการเป็นมืออาชีพทางด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ท่านมีวิธีการหรือประสบการณ์ในการใช้ความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล เช่น การเลือกใช้เครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูล บริหารจัดการเทคโนโลยี และการบูรณาการสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้และส่งเสริมผู้เรียนอย่างไร

ท่านมีแนวทางหรือประสบการณ์ในการส่งเสริมทักษะดิจิทัล การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การเป็นแบบอย่างด้านเทคโนโลยี และการใช้สื่อหรือนวัตกรรมเพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลภายในโรงเรียนอย่างไร

ท่านมีวิธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหรือระบบสารสนเทศในการวัดผล ประเมินผล
สื่อสารผลการเรียน ติดตามพัฒนาการของผู้เรียน หรือดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับระบบ
ประกันคุณภาพภายในอย่างไร

Handwriting practice lines with a watermark logo.

4. ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนเทศการศึกษาและการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

ท่านใช้สื่อดิจิทัลในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์นิตินเทศ ติดตาม ให้คำปรึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับบุคลากรในโรงเรียนและ ภายนอกโรงเรียนอย่างไร

[illegible]

5. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ท่านมีแนวทางในการกำหนดทิศทาง วิเคราะห์บริบท พัฒนาหลักสูตร จัดสรรทรัพยากรดิจิทัล หรือส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูในการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนอย่างไร

Blank handwriting practice lines.

ภาคผนวก ง

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 49 การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ เรื่อง ความต้องการ
จำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม
ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่							รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5	6	7			
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม											
1	สถานภาพการดำรงตำแหน่ง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
2	ลักษณะโรงเรียนที่เปิดสอน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
3	ประสบการณ์การทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้

จากตาราง 49 พบว่า การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ
ในการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถาม เรื่อง ความต้องการจำเป็นและ
แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพงานวิชาการของ
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เกี่ยวกับข้อมูล
ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีความสอดคล้องทั้งหมด 3 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง
(IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

ตาราง 50 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
ในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่							รวม	IOC	สรุป ผล
		1	2	3	4	5	6	7			
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา											
1	ผู้บริหารโรงเรียน สามารถวิเคราะห์บริบท ของสถานศึกษา และ คาดการณ์อนาคตโดยใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อกำหนดทิศทาง หลักสูตรได้อย่าง เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
2	ผู้บริหารโรงเรียนมีการ กำหนดเป้าหมาย และ แผนดำเนินงานในการ พัฒนาหลักสูตรอย่าง ชัดเจน โดยใช้วิสัยทัศน์ ดิจิทัลเป็นแนวทาง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
3	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริม และเปิดโอกาสให้ครูมี ส่วนร่วมในการออกแบบ และปรับปรุงหลักสูตรให้ ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทางเทคโนโลยี	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้

ตาราง 50 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่							รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5	6	7			
4	ผู้บริหารโรงเรียน จัดสรรทรัพยากรดิจิทัล และสื่อเทคโนโลยีอย่าง เหมาะสมเพื่อสนับสนุน การเรียนรู้ตาม หลักสูตร	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
5	ผู้บริหารโรงเรียน สามารถถ่ายทอด วิสัยทัศน์ดิจิทัลให้ครู และบุคลากรใน สถานศึกษาให้มีความ เข้าใจและร่วม ขับเคลื่อนหลักสูตร สถานศึกษาอย่างมี ประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
2. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้											
6	ผู้บริหารโรงเรียนมี ความเชี่ยวชาญในการ เลือกใช้เครื่องมือดิจิทัล ที่เหมาะสมกับการ พัฒนากระบวนการ เรียนรู้ทั้งในโรงเรียน และนอกโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้

ตาราง 50 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่							รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5	6	7			
7	ผู้บริหารโรงเรียน สามารถวิเคราะห์และ ใช้ข้อมูลสารสนเทศใน การวางแผนพัฒนาและ ปรับปรุงการเรียนรู้ของ ผู้เรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
8	ผู้บริหารโรงเรียน ส่งเสริมและสร้าง สภาพแวดล้อมทางการ เรียนรู้แบบดิจิทัลที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
9	ผู้บริหารโรงเรียนมี ความเชี่ยวชาญในการ เลือกใช้เครื่องมือดิจิทัล ที่เหมาะสมกับการ พัฒนากระบวนการ เรียนรู้ทั้งในโรงเรียน และนอกโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้

ตาราง 50 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่							รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5	6	7			
10	ผู้บริหารโรงเรียน ส่งเสริมการบูรณาการ เทคโนโลยี สื่อดิจิทัล และงานวิจัยในการ พัฒนาการจัดการ เรียนรู้ และสนับสนุน ศักยภาพผู้เรียนให้ บรรลุเป้าหมายของ การจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา											
11	ผู้บริหารโรงเรียน ส่งเสริมและเป็น แบบอย่างในการ พัฒนาทักษะการรู้ ดิจิทัลให้แก่ครูและ บุคลากรทางการ ศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
12	ผู้บริหารโรงเรียนใช้ เครื่องมือสื่อสาร ดิจิทัลเพื่อออกแบบ ระบบนิเวศการเรียนรู้ ภายในองค์กรอย่างมี ประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	6	0.86	ใช้ได้

ตาราง 50 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่							รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5	6	7			
13	ผู้บริหารโรงเรียน สนับสนุนและส่งเสริม ให้มีการพัฒนาแหล่ง เรียนรู้ หนังสือ แบบเรียน และสื่อการ เรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งจากภายในและ ภายนอกชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
14	ผู้บริหารโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูและ บุคลากรพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อการ เรียนรู้ที่สอดคล้องกับ บริบทของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
15	ผู้บริหารโรงเรียน ดำเนินการนิเทศภายใน การใช้สื่อเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อ ยกระดับคุณภาพการ จัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้

ตาราง 50 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่							รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5	6	7			
4. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน											
16	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ระบบสารสนเทศหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ อย่างอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
17	ผู้บริหารโรงเรียนนำกระบวนการประเมินตามมาตรฐาน และนโยบายการศึกษา ระดับชาติมาใช้ในการวางแผนและพัฒนา งานวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
18	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนโดยใช้ระบบดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	6	0.86	ใช้ได้

ตาราง 50 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่							รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5	6	7			
19	ผู้บริหารโรงเรียน ส่งเสริม และพัฒนา เครื่องมือหรือ แบบฟอร์มดิจิทัลที่ สนับสนุนระบบประกัน คุณภาพภายในได้จริง	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	6	0.86	ใช้ได้
20	ผู้บริหารโรงเรียน กำหนดแนวปฏิบัติงาน วิชาการและเผยแพร่ ผลการเรียนผ่านระบบ ดิจิทัลอย่างโปร่งใส และตรวจสอบได้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
5. ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ											
21	ผู้บริหารโรงเรียนใช้ ช่องทางดิจิทัลในการ สื่อสารนโยบายและ แนวทางการนิเทศ การศึกษาและการ นิเทศภายในแก่ครู อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้

ตาราง 50 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่							รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5	6	7			
22	ผู้บริหารโรงเรียน แลกเปลี่ยนความรู้ และข้อเสนอแนะด้าน วิชาการร่วมกับครูผ่าน แพลตฟอร์มออนไลน์	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
23	ผู้บริหารโรงเรียนสร้าง เครือข่ายความร่วมมือ ทางวิชาการกับ หน่วยงานภายนอก ผ่านสื่อดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
24	ผู้บริหารโรงเรียนใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล วางแผน ติดตาม และประเมินผลการ นิเทศการจัดการเรียน การสอน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้
25	ผู้บริหารโรงเรียน ส่งเสริมชุมชนให้มีส่วน ร่วมในกิจกรรมทาง วิชาการผ่านการ สื่อสาร และ ประสานงานผ่านระบบ ดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1	ใช้ได้

จากตาราง 50 พบว่า การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ
ในการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถาม เรื่อง ความต้องการจำเป็นและ
แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการ
ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีความ
สอดคล้องทั้งหมด 25 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก จ

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 51 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับ
สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการ
เพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	
		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่ พึงประสงค์
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา ค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ .872 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึง ประสงค์ เท่ากับ .879 ค่าอำนาจจำแนกสภาพ ปัจจุบันอยู่ระหว่าง .487 - .709 และค่าอำนาจ จำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง .487 - .780	1	.487	.700
	2	.622	.780
	3	.709	.487
	4	.685	.721
	5	.652	.528
2. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการ พัฒนากระบวนการเรียนรู้ ค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ .867 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึง ประสงค์ เท่ากับ .857 ค่าอำนาจจำแนกสภาพ ปัจจุบันอยู่ระหว่าง .489 - .741 และค่าอำนาจ จำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง .511 - .745	6	.544	.622
	7	.606	.511
	8	.728	.541
	9	.741	.745
	10	.489	.579

ตาราง 51 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	
		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่ พึงประสงค์
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ .870 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึง ประสงค์ เท่ากับ .848 ค่าอำนาจจำแนกสภาพ ปัจจุบันอยู่ระหว่าง .591 – .677 และค่าอำนาจ จำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง .353 – .710	11	0.591	0.710
	12	0.624	0.353
	13	0.639	0.633
	14	0.604	0.611
	15	0.677	0.611
4. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลใน การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน ผลการเรียน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม สภาพปัจจุบัน เท่ากับ .803 และค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .852 ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .471 – .527 และค่าอำนาจจำแนกสภาพ ที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง .467 – .692	16	0.471	0.544
	17	0.524	0.467
	18	0.508	0.583
	19	0.527	0.661
	20	0.508	0.692

ตาราง 51 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	
		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่ พึงประสงค์
5. ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศ การศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทาง วิชาการ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพ ปัจจุบัน เท่ากับ .885 และค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .839 ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .593 - .714 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ระหว่าง .388 - .744	21	0.593	0.488
	22	0.617	0.584
	23	0.714	0.640
	24	0.696	0.744
	25	0.653	0.388
ค่าความเชื่อมั่นสภาพปัจจุบันของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารใน การเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน เท่ากับ 0.943 และค่าความเชื่อมั่นสภาพที่ พึงประสงค์ของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน เท่ากับ 0.955			

จากตาราง 51 พบว่า ค่าความเชื่อมั่นสภาพปัจจุบันของแบบสอบถามเกี่ยวกับ
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน เท่ากับ
0.943 และค่าความเชื่อมั่นสภาพที่พึงประสงค์ของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัล
ของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน เท่ากับ 0.955 และค่าอำนาจ
จำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง 0.454 - 0.690 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์
อยู่ระหว่าง 0.540 - 0.812 เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ค่าความ
เชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.872 และค่าความเชื่อมั่นของ
แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.879 ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่

ระหว่าง 0.487 – 0.709 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง 0.487 – 0.780

2. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.867 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.857 ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง 0.489 – 0.741 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง 0.511 – 0.745

3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.870 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.848 ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง 0.591 – 0.677 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง 0.353 – 0.710

4. ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.803 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.852 ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง 0.471 – 0.527 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง 0.467 – 0.692

5. ด้านการสื่อสารดิจิทัลในการนิเทศการศึกษา และการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.885 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.839 ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง 0.593 – 0.714 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง 0.388 – 0.744

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างาน
วิชาการ และครูผู้สอน โดยรวม

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
TViD	348	3.00	5.00	4.4328	0.46474
TCaD	348	3.00	5.00	4.3339	0.52653
TCuD	348	3.00	5.00	4.4069	0.51329
TEVD	348	3.00	5.00	4.4437	0.52570
TSuD	348	3.00	5.00	4.4770	0.46952
TotalD	348	3.00	5.00	4.4189	0.44653
Valid N (listwise)	348				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
TVil	348	3.00	5.00	4.7529	0.38000
TCarl	348	3.00	5.00	4.8161	0.30890
TCul	348	3.00	5.00	4.8851	0.29030
TEVI	348	4.00	5.00	4.8948	0.24782
TSuPI	348	3.40	5.00	4.8833	0.33068
TotalI	348	3.80	5.00	4.8464	0.21023
Valid N (listwise)	348				

การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
TViD	Between Groups	0.106	2	0.053	0.244	0.784
	Within Groups	74.841	345	0.217		
	Total	74.947	347			
TCaD	Between Groups	8.817	2	4.408	17.405	0.000
	Within Groups	87.383	345	0.253		
	Total	96.200	347			
TCuD	Between Groups	1.661	2	0.831	3.193	0.042
	Within Groups	89.762	345	0.260		
	Total	91.423	347			
TEVD	Between Groups	0.099	2	0.050	0.179	0.836
	Within Groups	95.797	345	0.278		
	Total	95.896	347			
TSuD	Between Groups	0.667	2	0.334	1.518	0.221
	Within Groups	75.829	345	0.220		

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
	Total	76.496	347			
TotalD	Between Groups	0.842	2	0.421	2.124	0.121
	Within Groups	68.347	345	0.198		
	Total	69.188	347			

การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
TVil	Between Groups	0.946	2	0.473	3.318	0.037
	Within Groups	49.162	345	0.142		
	Total	50.107	347			
TCarl	Between Groups	1.009	2	0.504	5.419	0.005
	Within Groups	32.101	345	0.093		
	Total	33.110	347			
TCul	Between Groups	0.266	2	0.133	1.582	0.207
	Within Groups	28.977	345	0.084		

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
	Total	29.242	347			
TEVI	Between Groups	3.115	2	1.557	29.529	0.000
	Within Groups	18.196	345	0.053		
	Total	21.311	347			
TSuPI	Between Groups	1.154	2	0.577	5.413	0.005
	Within Groups	36.789	345	0.107		
	Total	37.943	347			
TotalI	Between Groups	0.173	2	0.087	1.970	0.141
	Within Groups	15.163	345	0.044		
	Total	15.336	347			

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา

แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม
ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 1

ชื่อผู้วิจัย นางสาวณัฐยา ตันสมรส นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 ภาควิชาที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์
 กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

ตำแหน่ง

สถานที่ทำงาน

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์

เริ่มต้นสัมภาษณ์เวลา.....สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา.....

1. ทานมีแนวทาง วิธีการ หรือกระบวนการเพื่อพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน **ด้านการเป็นมืออาชีพด้าน
ดิจิทัลในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้** (การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลในการพัฒนา
กระบวนการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล
ในการเลือกใช้เครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ พร้อมการบริหารจัดการเทคโนโลยี
อย่างมีระบบทั้งการจัดสรรทรัพยากรและเครือข่ายดิจิทัล และการสร้างบรรยากาศการ
เรียนรู้ดิจิทัลที่ส่งเสริมกิจกรรมผู้เรียนเป็นสำคัญ บูรณาการสื่อเทคโนโลยี วิจัยปรับปรุง
คุณภาพการจัดการเรียนรู้ และสนับสนุนศักยภาพผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการ
เรียนรู้) อย่างไร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา (การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งเสริมและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัล และใช้การสื่อสารดิจิทัล เพื่อออกแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในองค์กร สนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายในและภายนอกชุมชน พร้อมนิเทศติดตาม และประเมินผล เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้) อย่างไร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

3. ทานมีแนวทาง วิธีการ หรือกระบวนการเพื่อพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน **ด้านความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน** (ความรู้และทักษะในการใช้ดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ผ่านระบบสารสนเทศและแพลตฟอร์มออนไลน์ การเข้าใจกระบวนการประเมินตามมาตรฐานคุณภาพภายใน และนโยบายการศึกษา และการสร้างสรรค์เครื่องมือหรือแบบฟอร์มดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายใน การจัดทำระเบียบการดำเนินงานวิชาการ และการสื่อสารผลการเรียนอย่างโปร่งใส และมีประสิทธิภาพ) อย่างไร

5. ท่านมีแนวทาง วิธีการ หรือกระบวนการเพื่อพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน **ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลใน
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา** (การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงถึงความสามารถในการกำหนดทิศ
ทางการพัฒนาหลักสูตรโดยใช้วิสัยทัศน์ดิจิทัล ผ่านการวิเคราะห์บริบทและการคาดการณ์
อนาคตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม กำหนดเป้าหมายและแผนดำเนินงานที่ชัดเจน
ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการ
เปลี่ยนแปลง พร้อมจัดสรรทรัพยากรดิจิทัลและสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาการ
เรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ) อย่างไร

ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเป็นอย่างสูงยิ่ง ที่ท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่าให้ความอนุเคราะห์ เสนอแนวทางการพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

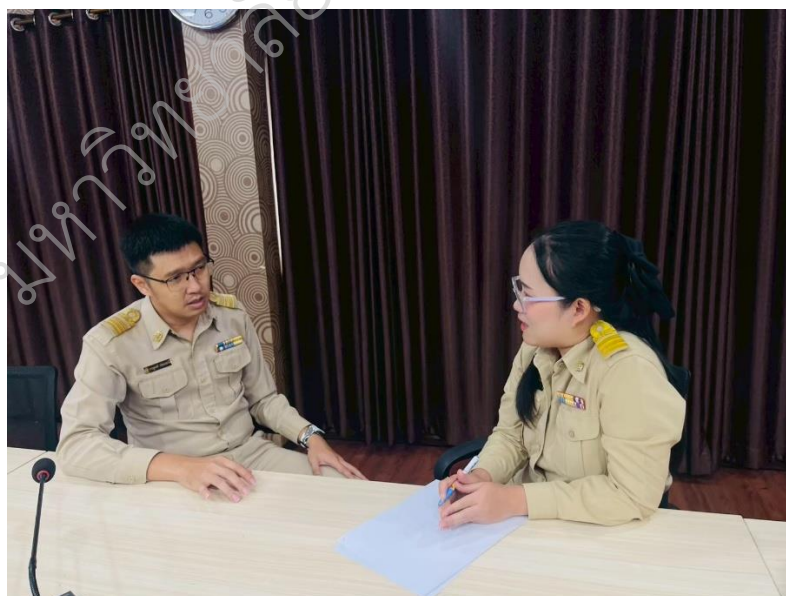
นางสาวณัฐยา ตันสมรส
นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ข

ภาพประกอบการลงพื้นที่ศึกษาดูงานเก็บข้อมูลภาคสนาม
โรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)
และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนา

ภาพประกอบ 2 สัมภาษณ์ นางสาวจาสิริ มณีพงศกร วันที่ 6 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2568
เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาระดับศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนที่มี
ภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

ภาพประกอบ 3 สัมภาษณ์ นายภานุพงศ์ ประจวบวัน วันที่ 6 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2568
เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาระดับศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนที่มี
ภาวะผู้นำดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

ภาพประกอบ 4 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภวະบุตร
วันที่ 6 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568 เพื่อหาแนวทางการพัฒนา
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผลงาน
วิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

ภาพประกอบ 5 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธ
วันที่ 30 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2568 เพื่อหาแนวทางการ
พัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิผล
งานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

ภาพประกอบ 6 สัมภาษณ์ นายสัญญา สิริธิเสนา วันที่ 2 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568
เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม
ประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ภาพประกอบ 7 สัมภาษณ์ ดร.พิชญ์วรัศม์ สิงหะ วันที่ 2 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568
เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม
ประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ภาพประกอบ 8 สัมภาษณ์ นายมนัส วงศ์ศรีชา วันที่ 15 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568
เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
ในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

ภาพประกอบ 9 สัมภาษณ์ นายเทพพิทักษ์ เชื้อดวงมูย วันที่ 15 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568
เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม
ประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

ภาพประกอบ 10 สัมภาษณ์ นายวชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์
วันที่ 15 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568 เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำ
ดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ภาพประกอบ 11 สัมภาษณ์ นางอมรรัตน์ วงศ์ศรียา วันที่ 15 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568
เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม
ประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ภาพประกอบ 12 สัมภาษณ์ นางอาภรณ์รัตน์ สุวรรณเทน
วันที่ 3 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568 เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำ
ดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ภาพประกอบ 13 สัมภาษณ์ นางพนิดา ไชยเพชร วันที่ 10 เดือนกันยายน พ.ศ. 2568
เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการเพิ่ม
ประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวณัฐยา ตันสมรส
วัน เดือน ปีเกิด	8 พฤศจิกายน 2537
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	210 หมู่ 11 ตำบลพิมาน อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม รหัสไปรษณีย์ 48130
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู อันดับ ค.ศ.2
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านหนองบ่อ ตำบลหนองบ่อ อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม 48130 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2555	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนาแกสามัคคีวิทยา อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2561	ปริญญาตรี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
พ.ศ. 2568	ปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2561	ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านหนองบ่อ ตำบลหนองบ่อ อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
พ.ศ. 2563	ครู อันดับ ค.ศ.1 โรงเรียนบ้านหนองบ่อ ตำบลหนองบ่อ อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
พ.ศ. 2567	ครู อันดับ ค.ศ.2 โรงเรียนบ้านหนองบ่อ ตำบลหนองบ่อ อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1